

കലാകൗമുദി

മാർച്ച് 24, 1996 **1071** വില : 7 രൂപ

5

കേരളത്തിന് ഒരു വനിതാ മുഖ്യമന്ത്രി
എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ

6

അഴീക്കോടിന്റെ അഭിപ്രായം
രാഷ്ട്രീയ ലേഖകൻ

7

വിടപറയും മുമ്പേ
ശ്രീ. എം.പി. നാരായണപിള്ള

8

ചെറിയ ആന്റണിയും വലിയ തുടക്കവും
ശ്രീ. ടി.എൻ. ഗോപകുമാർ

17

മണി മുഴങ്ങുന്നത് ആർക്കുവേണ്ടി
സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

23

സോഷ്യലിസ്റ്റ് തുരുത്തിലെ
ഏകാന്തപഥികൻ
ശ്രീ. പ്രശാന്ത് മിത്രൻ

48

കലഹത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം
ശ്രീ. കള്ളിക്കാട് രാമചന്ദ്രൻ

50

കേരളത്തിലെ കുടിവെള്ളപ്രശ്നപരിഹാരം
ശ്രീ. ടി.എൻ. എൻ. ഭട്ടതിരിപ്പാട്

52

കാശ്മീരിന്റെ മാനം കാത്തവർ
എയർ കമ്മ്യൂണിറ്റി എസ്.നായർ

13

വർഗീസിന്റെ ചോരയിൽ നിന്ന്
ശ്രീ. വി. ആർ. ജോതിഷ്

15

വൃത്തിയുള്ള തലസ്ഥാനം
ശ്രീ. ലാല് ജോസഫ്

28

രാജന്റെ മരിക്കാത്ത സുരണക്കുമ്പിയിൽ
ശ്രീ. എ.വി. അനിൽകുമാർ

30

ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ അസ്ഥിമാടം
ശ്രീ. കെ. വി. ജയദേവ്

46

വേരറ്റുപോകുന്ന കൈപ്പിണി
ശ്രീ. പി.എം. ബിനുക്കുമാർ

54

ജനാധിപത്യവും രാഷ്ട്രീയ
പ്രവർത്തനവും
ശ്രീ. കരുണാകരൻ,
ശ്രീ. ബാബു തുമ്മമൺ

32

മമ്മയനാ
ശ്രീ. എസ്. മഹാദേവൻ തമ്പി

43

മരിച്ചവർ
ജെയിംസ് ജോയ്സ്
പരിഭാഷ : എം. ഷൺമുഖദാസ്

10

ഹവാല ഇനിയും രഹസ്യങ്ങൾ
ശ്രീ. വിജയ്. വി. നായർ

19

കോടികൾ ചോർത്തിയ കളിക്കളം
ശ്രീ. പി. സുജാതൻ

31

കുഞ്ഞമ്പുവിന് അവാർഡ്
ശ്രീ പി. നാരായണക്കുറുപ്പ്

39

സാമം
ശ്രീ. പി.ആർ. രാധാകൃഷ്ണൻ

43

അലിഖിതം
ശ്രീ. ജോസ് പനച്ചിപ്പറം

61

രാധാകൃഷ്ണന്റെ മറ്റൊരു മണ്ഡലം
ശ്രീ. ഇ.വി. ശ്രീധരൻ

58

ഞാനും എന്റെ ജീവിതവും
ശ്രീ.എ.പി. ഉദയഭാനു

62

സാഹിത്യവാദഫലം
ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻ നായർ
മുഖചിത്രം : ഡിസൈൻ : ശ്രീ ഭട്ടതിരി

റിഗാറ്റയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ശരിയല്ല

കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തിമൂന്നു വർഷങ്ങളായി തിരുവനന്തപുരത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാപനമാണ് റിഗാറ്റാ കൾച്ചറൽ സൊസൈറ്റി. പ്രഗല്ഭരായ അദ്ധ്യാപകരുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ അസംഖ്യം വിദ്യാർത്ഥിവിദ്യാർത്ഥിനികൾ ഇവിടെ നൃത്തവും സംഗീതവും അഭ്യസിക്കുന്നു. യുവജനോത്സവം മാത്രം ലക്ഷക്കണക്കിന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമല്ല റിഗാറ്റ. ആറുവർഷത്തെ കോഴ്സാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. അതിൽ നാലുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ വാസനാവൈഭവമുള്ളവരെന്ന് ബോധ്യം വന്നവരെ മാത്രം യുവജനോത്സവങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും ഇന്ത്യയിലാകമാനവും-വിദേശങ്ങളിലും ഇവിടെത്തെ കുട്ടികൾ നൃത്തപരിപാടികൾ സർക്കാരിനുവേണ്ടിയും അല്ലാതെയും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സാഫല്യകളായ ഗിരിജാചന്ദ്രനും ഗീതാകൃഷ്ണകുമാറും കലാസാഹി

ത്യരംഗങ്ങളിൽ മലയാളികൾക്കു സുപരിചിതനായ പ്രൊഫ. സി.ഐ. ഗോപാലപിള്ളയുടെ ചെറുമക്കളാണ്. ആ കലാപാരമ്പര്യം നിലനിർത്തുവാനുള്ള അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കലാ സംഘടനയായ റിഗാറ്റ. സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന വാസനാസമ്പന്നരായ കുട്ടികളെ ഇവിടെ സൗജന്യമായാണ് നൃത്തം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നത്. അവർക്കു യുവജനോത്സവങ്ങളിലും മറ്റും പങ്കെടുക്കാനുള്ള ചെലവിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും സ്ഥാപനംതന്നെ വഹിക്കുന്നു. മുൻ കളക്ടറായ ശ്രീ.റ്റി. ബാലകൃഷ്ണന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ശ്രീ ചിത്രാഹോമിലെ കുട്ടികൾക്കു സൗജന്യമായി ഇവിടെനിന്നും പരിശീലനം നല്കിവരുന്നു. അവരിൽ പലരും ഇന്നു നൃത്തരംഗത്തു ശോഭിക്കുന്നുണ്ട്. കേരള സർവ്വകലാശാലാ യുവജനോത്സവത്തെക്കുറിച്ച് കലാകൗമുദി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ ചില നൃത്തവിദ്യാലയങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ച് റിഗാറ്റയെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങൾ വാസ്തവവുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതാണ്. ശ്രീമതി സരസ്വതി മൽഹോത്ര, ഗിരിജാചന്ദ്രനെ സ്വന്തം ശിഷ്യയാണെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയ നൃത്തം മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ശ്രീമതി ഗിരിജാച

ന്ദ്രന്റെ ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീ: ശുചീന്ദ്രം എം.എം. പിള്ള, അഡ്വക്കേറ്റ് ലക്ഷ്മണൻ, വഴുവുർ രാമയ്യാപിള്ള എന്നിവരാണ്. 1972-ൽ ഗവൺമെന്റ് വിമൻസ് കോളേജിൽനിന്നും കേരള സർവ്വകലാശാലാ യുവജനോത്സവത്തിൽ പങ്കെടുത്ത സംഘനൃത്തത്തിൽ ഗിരിജാചന്ദ്രനും അംഗമായിരുന്നു. ആ ടിമിനെ പരിശീലിപ്പിച്ചത് സരസ്വതി ടിച്ചറായിരുന്നു. എന്നതൊഴിച്ചാൽ ശ്രീമതി ഗിരിജ, സരസ്വതി മൽഹോത്രയ്ക്കു ശിഷ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. റിഗാറ്റയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇഡ്ജിമാരായി വരാൻ സാധ്യതയുള്ളവരിൽനിന്നും പണം മുടക്കി നൃത്തം പഠിക്കുന്നു എന്നൊരു പരാമർശമുണ്ട്. കലാക്ഷേത്രം (മദ്രാസ്), കലാമണ്ഡലം എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നു ശിക്ഷണം ലഭിച്ച റിഗാറ്റയിലെ അദ്ധ്യാപകർ നൃത്ത ഇനങ്ങളെല്ലാം സ്വന്തമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നവരാണ്. കർശനമായ ശിക്ഷണമൂലം അവിടുത്തെ കുട്ടികൾ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും യുവജനോത്സവങ്ങളിൽ വേറിട്ട പ്രകടനം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. അവരുടെ വിജയരഹസ്യവും മറ്റൊന്നല്ല. മറ്റൊരിടത്തു ശ്രീ. വിനയചന്ദ്രനെ ഗിരിജാചന്ദ്രന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗിരിജാചന്ദ്രൻ മദ്രാസിലും, വിനയചന്ദ്രൻ തിരുവനന്തപുരം സാതിതിരുനാൾ കോളേജിലുമാണ് നൃത്താഭ്യസനം നടത്തിയത്. കേരളത്തിലെമ്പാടുമായി റിഗാറ്റയ്ക്ക് 35 ശാഖകളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റിഗാറ്റയ്ക്ക് ആകെ ആറു ശാഖകളാണുള്ളത്. ഓരോ ശാഖയും റിഗാറ്റയിൽനിന്നു കോഴ്സു പാസായിപ്പോയ സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥികളാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂണിയൻ ചെയർപേഴ്സൺ ദീപയെ പൊന്നാടയ്ക്കിയിട്ടു കലാ പരാമർശവും ശരിയല്ല. ഇപ്രകാരം ചെയ്തതുകൊണ്ടു സമ്മാനം നേടാൻ സഹായകമായി എന്നാണുദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ റിഗാറ്റയിലെ കുട്ടികൾ സമ്മാനം വാങ്ങുവാൻ ഇതാദ്യമായിട്ടല്ലെന്ന് റിഗാറ്റയിലെ ഭാരവാഹികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. എന്നാൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാ ഇനങ്ങളിലും സമ്മാനം നേടിയെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്തെന്നാൽ ഓരോ നൃത്തവിഭാഗവും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് അതതു കലകളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയവരായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ

തനിമ ചോർന്നുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. കലാക്ഷേത്രം, കലാമണ്ഡലം, കുച്ചിപ്പുടി ആർട്ട് അക്കാഡമി എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നു പരിശീലനം ലഭിച്ചവർ ഭരതനാട്യം, മോഹിനിയാട്ടം, കുച്ചിപ്പുടി എന്നീ ഇനങ്ങളും, കലാമണ്ഡലം നാരായണൻ ഓട്ടൻതുള്ളൽ, കലാമണ്ഡലം ഭാഗ്യനാഥ് കഥകളി, ജാനമ്മ ടിച്ചർ തിരുവാതിര എന്നിവയും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. യുവജനോത്സവങ്ങളിലെ രജിസ്ട്രേഷനെക്കുറിച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒരു പരാമർശമുണ്ട്. രജിസ്ട്രേഷൻ നടത്തേണ്ടത് അതതു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുമാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തും പരിസരത്തുമുള്ള സ്കൂൾ-കോളേജുകളിൽനിന്നും അസംഖ്യം വിദ്യാർത്ഥിവിദ്യാർത്ഥിനികൾ റിഗാറ്റയിൽ പരിശീലനം നേടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഒരേയുവജനോത്സവത്തിൽത്തന്നെ പല കോളേജുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. ഒരു ലേഖകൻ തിരുവനന്തപുരം.

ദർശനമായി മാറുന്ന ശാസ്ത്രം

‘മനുഷ്യനും ദൈവത്തിനുമിടയിൽ’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ, ഇലിയാ പ്രിഗോഷിനുമായി ശ്രീ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ നടത്തിയ അഭിമുഖം കലാകൗമുദി വായനക്കാർക്ക് ഒരുത്തമ സംഭാവനതന്നെ. സൈദ്ധാന്തിക ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കപ്പുറം ശാസ്ത്രം ഇന്ന് എവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു നന്നായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ വാക്കുകളിൽ അത് അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ദുർഗ്ഗഹവും സങ്കേതമുള്ളവുമായ ഒരു വിഷയം ഏറെക്കുറെ കാവ്യോത്കമമായി വിവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണന്റെ വിജയം. ശാസ്ത്രം ദർശനമായും ‘ഫിസിക്സ്’ ‘മെറ്റാ ഫിസിക്സ്’യും രൂപപ്പെടുത്തുകയാണിപ്പോൾ. അത്രമാത്രമല്ല പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാരതീയവീക്ഷണവുമായി അത് ഏറെയേറെ അടുത്തുവരികയുമാണ്. നിക്ഷിപ്തതാത്പര്യങ്ങളില്ലാത്ത, സത്യാന്വേഷകരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ആ വസ്തുത അംഗീകരിക്കാൻ മടികാണിക്കുന്നില്ല. കൂടുതൽ ഗഹനമായ ഗവേഷണങ്ങളും താത്ത്വചിന്തകളും അർഹിക്കുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനശാഖയാണിത്. പി. പരമേശ്വരൻ

കേരളത്തിന് ഒരു വനിതാ മുഖമന്ത്രി

ആയിരം പുരുഷന്മാർക്ക് ആയിരത്തിനാല്പതു സ്ത്രീകളാണ് കേരളത്തിൽ. ഇതര സ്റ്റേറ്റുകളെ അപേക്ഷിച്ച്, സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ സ്ത്രീകൾ അവരുടേതായ മേൽവിലാസം ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. സാംസ്കാരികജീവിതവും രാഷ്ട്രീയജീവിതവും അവരുടെ സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ട് പ്രഫുല്ലവുമായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് അർഹിക്കുന്ന പങ്കുകിട്ടിയിട്ടില്ല. ഒരു കാരണം സ്ത്രീ മോചനക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ, പുരുഷമേധാവിത്വം തന്നെയാണ്. അടുക്കളയിലാണ് സ്ത്രീയുടെ സ്ഥാനം എന്ന് ആണയിട്ടു വിശ്വസിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ നിരവധിയാണ്. ഔദ്യോഗിക മേഖലയിലാണ് ഇത് വളരെ പ്രകടമായിട്ടുള്ളത്. പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ളവർ, പുരുഷന്മാർ സൃഷ്ടിച്ച വേലിക്കെട്ടുകളെ തകർത്തു സ്വന്തം അസ്തിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ എണ്ണം അംഗുലിപരിമിതമാണ്. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയരംഗത്ത് മുന്പത്തെ സ്ഥിതിയല്ല ഇപ്പോൾ. സ്ത്രീകളുടെ പങ്കാളിത്തം രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളിൽ കൂടിവരാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും നേതൃശ്രേണിയിൽ അവർക്ക് അർഹമായ സ്ഥാനം നൽകുന്നതിൽ രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ വേണ്ടത്ര ഉത്സാഹവും ആത്മാർത്ഥതയും കാണിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പു തലയിൽക്കേറിയവനിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ ഗൗരവമായി ആലോചിക്കണം. ഓരോ പാർട്ടിയും മത്സരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ സ്ത്രീകളെ സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, ആണുങ്ങൾ കൈയിൽ വച്ചുവേരിക്കുന്ന

എന്തൊക്കെയോ പിടിച്ചു പറിക്കാനാണ് അങ്ങനെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തും. ന്യായവും നീതിയും മനസ്സറിഞ്ഞ് അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ ആണുങ്ങൾ എക്കാലവും പിന്നോക്കമാണല്ലോ. കേരളത്തിൽ പാർട്ടികൾ ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടായും കാലാകാലങ്ങളിൽ അധികാരത്തിൽ വരികയും പോവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുഖ്യമന്ത്രി സ്ഥാനത്തേക്ക് ഒരു സ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ആരും മുൻകൈയെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് ഒരു പോരായ്മ മാത്രമല്ല, നാണക്കേടു കൂടിയാണ്. നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ നിഴൽ ഇത്തരമൊരു നീക്കം നടത്തുന്നതിൽ നിന്നും രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളെ തടയുന്നുണ്ടെന്ന് പച്ചപ്പുമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. അതിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിട്ടുപോകലിന് രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ ഇനിയെങ്കിലും തയ്യാറാകണം. കോൺഗ്രസിൽ നിന്നും ഏതായാലും അങ്ങനെയൊരു നീക്കമുണ്ടാവുകയില്ല. അവരിൽ എല്ലാവരും മുഖ്യമന്ത്രി പദം നോട്ടമിട്ടാണല്ലോ ജീവിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇടതുപക്ഷത്തിന് വിശേഷിച്ച് മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് ഒരു മാതൃകയാകാവുന്നതാണ്. അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടിയാൽ, ഒരു വനിതാ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരിക്കും കേരളത്തിൽ എന്ന് അവർ വോട്ടർമാരോട് പറയണം. സ്ത്രീ സമുദായത്തോട് മാനമായി പെരുമാറാൻ, എക്കാലവും ഇടതുപക്ഷപ്പാർട്ടികൾ മാത്രമാണ് തയ്യാറായിട്ടുള്ളത്. ഇക്കാര്യത്തിലും അവർ, കേരളത്തിന് മാതൃകയാവണം. എസ്. ജയചന്ദ്രൻനായർ

Just Arrived!

1. MODERN LITERARY THEORY Ed. Philip Rice & Patricia Waugh	Rs. 330.00
2. THE FEMINIZATION OF AMERICAN CULTURE Ann Douglas	Rs. 346.90
3. THE ART OF MEMORY Frances A Yates	Rs. 424.70
4. LENIN: LIFE AND LEGACY Omitri Volkogonov	Rs. 350.45
5. THE FREUD READER Ed. Peter Gay	Rs. 349.80
6. THE VOICE OF KAHILIL GIBRAN Ed. Robin Waterfield	Rs. 262.35
7. THE ECOLOGY OF COMMERCE A Declaration of Sustainability Paul Hawken	Rs. 438.15
8. LAST LETTERS HOME Ed. Tamasin Day-Lewis	Rs. 174.90
9. THE NEW GUIDE TO CLASSICAL MUSIC Jan Swafford	Rs. 364.40
10. THE EYE OF THE PROPHET Kahlil Gibran	Rs. 230.30
11. THE PROPHET Kahlil Gibran	Rs. 65.00

OPEN ON SUNDAYS 1 to 6 pm

D.C. BOOKS
Karimnagar Statue Avenue, Statue Junction
Thiruvananthapuram - 695 001 ☎ 0471 - 77693

MAJOR CREDIT CARDS ACCEPTED

രാഷ്ട്രീയ ലേഖകൻ

അഴീക്കോടിന്റെ അഭിപ്രായം

അഴിമതിക്കെതിരെ തീഞ്ഞെലം വിതറിക്കൊണ്ടുള്ള ശ്രീ. സുകുമാർ അഴീക്കോടിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ, ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എക്കാലവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഒരനുഭവമായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ നാലുകൊല്ലത്തെ കരുണാകരൻ്റെ ഭരണത്തിനെതിരെ, അദ്ദേഹം ഒറ്റയ്ക്ക് പോരാടുകയായിരുന്നു. പ്രതിപക്ഷ കക്ഷികൾ ഞ്ഞൊമിഞ്ഞാപറഞ്ഞ് ഉരുണ്ടുകുളിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ ശബ്ദപോഷങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ നിന്നും ഉയർന്നു കേട്ടിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതറാത്ത ധീര സ്വരമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശ്രീ സുകുമാർ അഴീക്കോട് യുവതലമുറയുടെ ഹീറോ ആയിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹമിപ്പോൾ ജ്ഞാനപീഠപുരസ്കാരം ഗവർണ്ണറിൽ നിന്നും എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയിരിക്കുകയാണ്. ഹവാല ഇടപാടിൽ കേരള ഗവർണ്ണറുടെ കൈകൾ ശുദ്ധമല്ലെന്നതാണ് അതിനു കാരണമായി ശ്രീ അഴീക്കോട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

കരുണാകരനെതിരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിനെതിരെയും നിറുത്തില്ലാത്ത വാക് സമരമായിരുന്നല്ലോ ശ്രീ അഴീക്കോട് നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അത് കേൾക്കാനും, വായിക്കാനും സൗഭാഗ്യം ഉണ്ടായ ഈ ലേഖകൻ വിസ്മയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപാരമായ ധൈര്യത്തിലും, സത്യത്തോടുള്ള അകളങ്കമായ അർപ്പണത്തിലും, പക്ഷേ സപ്തതി ആഘോഷവേളയിൽ, ശ്രീ അഴീക്കോടിന് ആയുരാരോഗ്യം നേരാൻ ഡൽഹി- കൊച്ചി ഷട്ടിലിനി

ടയിൽ സമയം കണ്ടെത്തി കരുണാകരൻ പാഞ്ഞെത്തിയപ്പോൾ പത്രങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല അതൊരു കൗതുക വാർത്തയായത്. അകലെ മാറി നിന്ന് കാര്യം കാണുന്നവർക്കും അതൊരു കൗതുകമായി. കരുണാകരനോടല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തോടാണ് തനിക്ക് എതിർപ്പുള്ളതെന്ന് പറഞ്ഞ് ഈ കുടിക്കാഴ്ചയെ ശ്രീ അഴീക്കോടിന് ന്യായീകരിക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങനെ കാണുകയാണോ വേണ്ടത്? ആ കുടിക്കാഴ്ച അദ്ദേഹം ഒഴിവാക്കിയിരുന്നെങ്കിലോ? എങ്കിൽ മൂന്നാം തരം രാഷ്ട്രീയക്കാരനായി ശ്രീ അഴീക്കോടൻ, പതിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

നാഷണൽ ബുക്ക് ട്രസ്റ്റിന്റെ ചെയർമാനായി അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും തുടരുകയാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഹവാലക്കേസിലെ കക്ഷിയായ അർജ്ജുൻസിംഗ് മന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോഴാണ്, ശ്രീ. അഴീക്കോടിനെ ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് നിയമിച്ചത്. അങ്ങനെയൊരു സ്ഥാനം ഇടതുകൈകൊണ്ട് ഇനിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം വലിച്ചെറിയാത്തതെന്ത്? എൻ.ബി.ടി. ചെയർമാൻ അല്ലെങ്കിലും ശ്രീസുകുമാർ അഴീക്കോടിന് ഒരു ചുക്കും വരാനില്ല. അധികാരക്കേസുകളിൽ നോട്ടമിട്ടു നടക്കുന്ന പരുന്തുകളെ ഉന്നം വച്ച് കല്ലെറിയുന്ന അദ്ദേഹം അതല്ലെ ചെയ്യേണ്ടത്.

വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ലാത്തവരാണ് രാഷ്ട്രീയക്കാരെന്ന് ശ്രീ സുകുമാർ അഴീക്കോടാണ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്. അത്തരക്കാരിൽ ഒരാളായി അദ്ദേഹവും അധഃപ്രതിക്കുന്നത് സങ്കടമാണ്.

എം.പി. നാരായണപിള്ള

കേന്ദ്ര ധനകാര്യമന്ത്രി മൻമോഹൻ സിംഗിന്റെ 'വിട പറയുന്ന' ഇടക്കാല ബജറ്റ് പ്രസംഗം ദുരദർശനിലൂടെ ആസ്വദിച്ച ഒരു പ്രേക്ഷകന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളാണ് കായതം.

മന്ത്രി അഞ്ചുവർഷത്തെ നേട്ടങ്ങളുടെ കഥ പറയുമ്പോൾ നമ്മൾ അഞ്ചുവർഷത്തെ മൊത്തമായി കാണണം.

ഈ അഞ്ചുവർഷക്കാലത്ത് നേട്ടങ്ങളുണ്ടായോ? തീർച്ചയായുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനില മെച്ചപ്പെട്ടോ? മെച്ചപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെ ക്രെഡിറ്റ് മൻമോഹൻസിംഗും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതലാളിയായ നരസിംഹറാവുവും റാവു വിരട്ടി നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയും അർഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ട്. ഇതൊക്കെ സമ്മതിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ നമുക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കാം.

അഞ്ചുവർഷം മുമ്പ് ഒരു ചായയുടെ വിലയെന്തായിരുന്നു? തമ്പാനൂർ ബസ് സ്റ്റോപ്പിലോ തട്ടുകടയിലോ ദോശയ്ക്കെന്തായിരുന്നു വില? ബസ് ചാർജ്ജ് എത്രയായിരുന്നു കൊടുത്തിരുന്നത്? അതായത് എന്നെയും നിങ്ങളെയും പോലുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ശരാശരി പ്രജകളുടെ ചെലവുകൾ. ഇതൊക്കെ വർദ്ധിച്ചു. ആനുപാതികമായി നമ്മുടെ വരുമാനം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നമ്മൾ ഒരേതരത്തിലും ഇങ്ങനെയൊന്നാലോചിക്കാൻ ഒരു മണിക്കൂറോ ഒരു ദിവസമോ വേറെ തൊഴിലൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരു മാസമോ ചെലവാക്കുക.

വിലകൾക്കൊപ്പമായിട്ടോ അതിലുമധികമായിട്ടോ വരുമാനം വർദ്ധിച്ചുവരതൊക്കെ നരസിംഹറാവുവിന്റെയും മൻമോഹൻസിംഗിന്റെയും ഗവൺമെന്റിനെ വീണ്ടും വോട്ടു ചെയ്തധികാരത്തിൽ കയറ്റുക. മറിച്ചാണെങ്കിൽ വേറേയെന്തെങ്കിലും പാർട്ടിക്ക് വോട്ടു ചെയ്യുക. (പറ്റിയ ഒരു പാർട്ടിയെയും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഞാൻ ചെയ്തപോലെ, ബഹുജൻ സമാജ് പാർട്ടിക്ക് വോട്ടു ചെയ്യുക. "അഗതികൾക്കെന്ന ദാനം" എന്ന തത്ത്വമനുസരിച്ച് വോട്ടു ദാനം ചെയ്യുക.

ഈ തത്ത്വം എല്ലാ മനുഷ്യരും പ്രയോഗിച്ചാൽ നരസിംഹറാവുവിന്റെ പാർട്ടിക്ക് കെട്ടിവെച്ച പണം പോലും കിട്ടുമോ?

സാത്ത്യാത്മിനുശേഷം ഏറ്റവുമധികം വിലക്കയറ്റം നേടിയ അഞ്ചുവർഷമായിരുന്നു മൻമോ

ഹൻസിംഗിന്റെ ഭരണകാലം. എങ്ങനെയിതു സാധിച്ചെടുത്തു?

ഒരു ഗവൺമെന്റിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഉത്തരവാദിത്വം വരവിനകത്ത് ചെലവ് നിറുത്തുകയാണ്. ചെലവ് വരവിലധികമായാൽ കുടുംബങ്ങൾ കുത്തുപാളയെടുക്കും. കമ്പനികൾ പാപ്പരാകും. ഗവൺമെന്റുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു വിട്ടവരെ തെരുവുപാശാമാക്കും.

സർക്കാരിന്റെ ചെലവ് നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലാണ് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് അഞ്ചുവർഷവും പരാജയപ്പെട്ടത്. കമ്മി (ഫിസ്കൽ ഡെഫിസിറ്റ്) ഹവാലപോലെ മുന്നേറി. നടപ്പുവർഷത്തെ പുതുക്കിയ കണക്കനുസരിച്ചിത് 64,000 കോടി രൂപയാണ്. (ക

വിടപറയുംമുമ്പേ

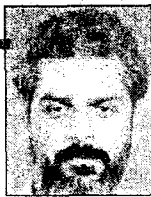
ഴിഞ്ഞ വർഷം 57700 കോടി രൂപ.) അടുത്തവർഷം 62,404 കോടിയിലായിരിക്കുമെന്ന് ധനകാര്യമന്ത്രി ബജറ്റിൽ പറയുന്നു. 70,000 കോടി രൂപയോടടുത്തിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു. (അടുത്ത ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ ബജറ്റു വരുമ്പോൾ മൻമോഹൻസിംഗിന്റെ കണക്കായിരുന്നോ ശരി, അതോ വെറും വഴിപോക്കനായ എം.പി. നാരായണപിള്ളയുടെ ഗണിതമായിരുന്നോ ശരിയെന്നറിയാൻ പറ്റും. ഈ വിഷയത്തിൽ ബെറ്റുവയ്ക്കാൻ തയ്യാറുള്ള വായനക്കാർക്ക് മുന്നോട്ടു വരാം. അങ്ങനെയെങ്കിലും നാലു കാശുണ്ടാക്കാൻ പറ്റുമോയെന്ന് നോക്കാം.)

ഇങ്ങനെ ഓരോ വർഷവും വരുത്തുന്ന ഫിസ്കൽ ഡെഫിസിറ്റ് പരിഹരിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന്? കടം വാങ്ങി. ഒരു ജാമ്യവുമില്ലാത്ത ഗവൺമെന്റിന് കടം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ബാങ്കുണ്ട്. റിസർവ് ബാങ്ക് ഒഫ് ഇന്ത്യ. പിന്നെ ചെരുപ്പു നക്കിയാൽ കടംകൊടുക്കുന്ന വേറൊരു ബാങ്കുണ്ട്. ലോക ബാങ്ക്. പിന്നെ സർക്കാർ ബലം പ്രയോഗിച്ച് വിരട്ടി വാങ്ങുന്ന എസ്. എൽ. ആർ. പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ട് തുടങ്ങിയ മറ്റു കടങ്ങൾ. ഇത്തരം കടങ്ങൾക്കൊക്കെ പലിശ കൊടുക്കണം.

ആണ്ടുതോറും അമ്പതിനായിരവും അറുപതിനായിരവുമൊക്കെ കോടികൾ കമ്മി വരുത്തുന്നത് കടം വാങ്ങി നികത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ പലിശ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കാരണം, ആണ്ടുതോറും കടം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കടത്തിന്റെ തവണ കെട്ടാനും പലിശകൊടുക്കാനുമായി വീണ്ടും വീണ്ടും കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷക്കാലത്തെ ഭരണം. ഇത് നമ്മളെ എവിടെ കൊണ്ടു ചെന്നെത്തിച്ചു എന്നറിയാമോ? ബഡ്ജറ്റിലെ 95-96-ലെ റിവൈസ്ഡ് എസ്റ്റിമേറ്റുകൾ വായിച്ചു നോക്കുക. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ കൈയിൽ കിട്ടുന്ന നികുതിവരുമാനം (Netto Centre) 81,088 കോടി രൂപ. പലിശയിനത്തിലെ ചെലവ് 52,000 കോടി രൂപ. ഏതു ഗവൺമെന്റായാലും യഥാർത്ഥ വരുമാനം നികുതി പിരിച്ചുകിട്ടുന്നതാണെന്ന് ഏതു പൊലീസുകാരനും അറിയാം. മറ്റു വരുമാനങ്ങൾ അപ്രസക്തമാണ്. നികുതി വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് പലിശ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ ബാക്കി എത്ര രൂപയുണ്ട്? 29,088 കോടി രൂപ. ഈ തുകയിൽ നിന്നുവേണം നികുതി പിരിക്കാനുള്ള ചെലവു

കൾ വേണ്ടത്. ആദായം നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ശമ്പളം കെടുക്കാൻ സെൻട്രൽ എക്സൈസ്, കസ്റ്റംസ് തുടങ്ങി എല്ലാവിധ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും ശമ്പളം. അവർ റെയ്ഡ് നടത്താൻ പോകുമ്പോൾ ആയുധധാരികളായ പൊലീസുകാർ വേണം. സ്മഗ്ലിംഗ് തടയാൻ കോസ്റ്റ്ഗാർഡിന് ശമ്പളം കൊടുക്കണം. നേവിയെ ആവശ്യമുണ്ട്. നികുതി പിരിക്കാനുള്ള അധികാരം വേണമെങ്കിൽ പാർലമെന്റു കടന്നു. പാർലമെന്റിന്റെ ചെലവുണ്ട്. യൂണിയൻ ക്യാബിനറ്റ് വേണം. പ്രധാനമന്ത്രി വേണം. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ സഞ്ചരിക്കാൻ വിമാനത്തിൽ രണ്ടു സീറ്റു പോരാ, മുഴുവൻ വിമാനവും വേണം. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഇവരുടെയൊക്കെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കാൻ കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവാക്കുന്ന വി.ഐ.പി സെക്യൂരിറ്റി വേണം. നികുതിയുടെ കാര്യത്തിൽ തർക്കമുള്ളവർക്ക് നിതിക്കുവേണ്ടി യാചിക്കാൻ കോടതികൾ വേണം. ഇതൊക്കെ നികുതി പിരിക്കാനായിട്ടുള്ള ചെലവായി വേണ്ടേ കണക്കാക്കാൻ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നികുതി വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് പലിശ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ നികുതി പിരിക്കാനുള്ള ചെലവിനു വേണ്ട കാശുപോലും ബാക്കിയു

ടി.എൻ. ഗോപകുമാർ

ചെറിയ ആന്റിണിയും വലിയ തുടക്കവും

ഭരിക്കുന്നവരും ഭരണവിധേയരുമായ ജനാധിപത്യ സമൂഹത്തിൽ വലിയ തിരുമാനങ്ങളെടുക്കാൻ അധികാരമു

കൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ജനപ്രതിനിധികളായ മാധ്യമ- ഇതരേ, നമ്മുടെ ജനാധിപത്യധാരണ.

ണ്ടാവില്ല എന്ന നിലയിലാണ് അഞ്ചുവർഷത്തെ റാവു ഭരണം നമ്മളെ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്! ഇത് ഹിന്ദി!

ഭക്ഷണത്തിൽ കാശില്ലാതെ വരുമ്പോൾ എന്തു ചെയ്യും? റിസർവ് ബാങ്കിൽ നിന്ന് കടമെടുക്കും. റിസർവ് ബാങ്കിൽ ഇത്തരം തുക കെട്ടിവെച്ചിട്ടില്ല.

ഈ കളി മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരു ഒറ്റരൂപാ നോട്ടെടുത്ത് വായിക്കുക. ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നത് ഫൈനാൻസ് സെക്രട്ടറിയായിരിക്കും. അഞ്ചുരൂപ നോട്ടെടുത്ത് വായിക്കുക. അതിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നത് റിസർവ് ബാങ്ക് ഗവർണ്ണറായിരിക്കും.

അതായത് തമ്പാനൂർ ബസ് സ്റ്റാന്റിലെ ചായയുടെ വില 50 പൈസയിൽ നിന്ന് ഒരു രൂപയായും രണ്ടു രൂപയായും അഞ്ചുരൂപയായും പത്തു രൂപയായുമൊക്കെ വർദ്ധിക്കുന്നു.

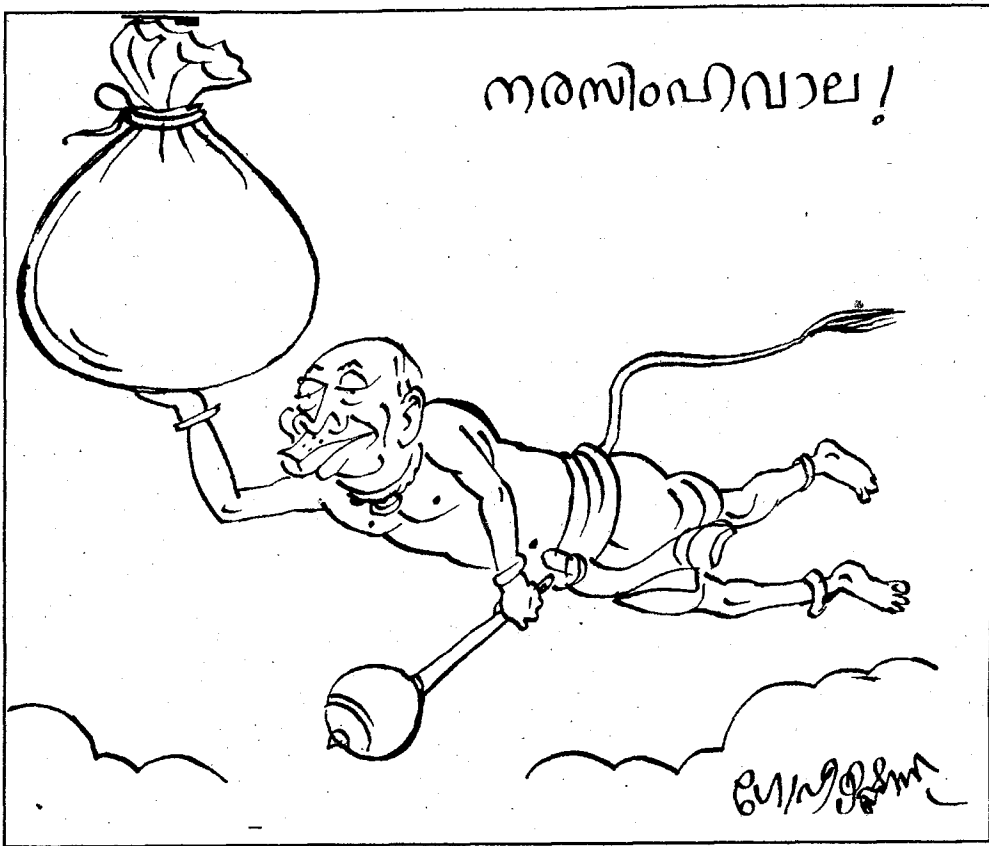
ഈ കളികളിലൂടെ ഒരു ഗവൺമെന്റിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചത്തു കൈവെച്ചു കൊണ്ടുള്ള അഭിപ്രായമെന്താണ്? വച്ചു പുളിക്കണോ പാട്ടുകൊടുത്തോ?

ഇതിനു പരിഹാരമുണ്ടായിരുന്നില്ലേ? യൂണിയൻ ക്യാബിനറ്റിൽ ഹിജഡുകൾക്കു പകരം ആണുങ്ങളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ ഇതായിരിക്കില്ല കളി. ഉദാഹരണത്തിന് ഉമ്മൻചാണ്ടി കേരളത്തിൽ ബജറ്റ് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ സകലനിയമങ്ങളും നിറുത്തിവെച്ച കഥ യോർക്കുന്നോ? തൊഴിലില്ലായ്മ രൂക്ഷമായ കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും 'അണുപോഷണപദ്ധതി' ഒരു തീരുമാനം എടുക്കാനുള്ള പൗരസ്ത്യം ഉമ്മൻചാണ്ടി കാണിച്ചു. ആ പൗരസ്ത്യത്തിന്റെ പത്തിലൊന്ന് താടിയും മിശ്രയുമുള്ള മൻമോഹൻസിംഗിന് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ദുരന്തം സംഭവിക്കില്ലായിരുന്നു. ഉമ്മൻചാണ്ടിയെപ്പോലൊരു തെരുവു രാഷ്ട്രീയക്കാരനെ ധനകാര്യമന്ത്രിയാക്കാനുള്ള ധൈര്യം കരുണാകരനെപ്പോലൊരു നേതാവിന് ഉണ്ടാകും. ആയുഷ്കാലം പാദസേവ നടത്തി രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഉയർന്നു വന്ന നരസിംഹറാവു വിനെപ്പോലെ ഒരു ഭീരുവിനുണ്ടാവില്ല. ഇത്തരം പാദസേവമെമ്പലുകാരെ അധികാരത്തിലേറ്റിയ ജനങ്ങളെ പാഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ഉപ്പുതിന്നവൻ വെള്ളം കുടിക്കും. ഇന്ത്യയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ വിലക്കയറ്റത്തിലൂടെ വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിൽ നമുക്കെപ്പം പോലും അനുകമ്പ ആവശ്യമില്ല. അവർക്കിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയാണ്. കുടിയ്ക്കട്ടെ വെള്ളം. അതിനും വെള്ളം വേണ്ടേ?

വേശ്യാവൃത്തി നിരോധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നവരിൽ അധികംപേരും നിയമപാലകരാണെന്ന് ആന്റിണി കെറിയോ. വേശ്യാവൃത്തി വിരുദ്ധ നിയമങ്ങൾ കൂടുതൽ കർശനമാക്കാൻ ആന്റിണി തീരുമാനിക്കാത്തതെന്ത്?

നിയമം നിഷ്കർഷിക്കുന്ന സംവിധാനം. അഥവാ, ജുഡീഷ്യറി. നിയമനിർമ്മാണത്തിന് അധികാരമുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ പൊതുസഭ. നിയമസഭ അല്ലെങ്കിൽ പാർലമെന്റ്-ഈ സംവിധാനങ്ങളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ രൂപവൽക്കരിച്ച ഭരണചക്രം-അല്ലെങ്കിൽ എക്സിക്യൂട്ടീവ്. ഈ എല്ലാ സംവിധാനങ്ങളുടെയും നടപടി

മാനത്തിനു പിന്നിലെ അസത്യാജ് ഭീകരം. വേശ്യാവൃത്തി നിരോധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നവരിൽ അധികംപേരും നിയമപാലകരാണെന്ന് ആന്റിണിക്കറിയാം. വേശ്യാവൃത്തി വിരുദ്ധ നിയമങ്ങൾ കൂടുതൽ കർശനമാക്കാൻ ആന്റിണി തീരുമാനിക്കാത്തതെന്ത്? സാമൂഹിക ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളുമായി മല്ലടിക്കാൻ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ താൻ പ്രാപ്തനല്ല എന്ന് ആന്റിണി സത്യം സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ഇവിടെ ന്യായീകരണം 'തുടക്കം കുറിച്ചു' എന്ന വൃത്തിയില്ലാത്ത വാചകമാണ്. അങ്ങനെ തുടക്കം കുറിക്കുന്ന ചിന്തയില്ലായ്മ ജനാധിപത്യമാകുന്നില്ല.

ഇവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലിങ്ങളും തീരദേശത്തു വഴക്കുണ്ടാക്കുകയാണ്. ഇവിടെ ആർ. എസ്.എസ്.കാർ അമ്പലങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുകയാണ്. ഇവിടെ തെരുവുവേശുകൾ പൊലീസുകാർ ജയിലുകളിൽ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയാണ്. ചെയ്യാത്ത കുറ്റത്തിന് ആയിരങ്ങൾ ജയിലുകളിൽ കഴിയുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയ ചേരിതിരിവുകളിൽ നല്ല നിയമപാലകർ നിഷ്ക്രിയരാകുകയാണ്. ജാതികളുടെ വക്താക്കൾ സന്യസിക്കുകയാണ്. പുതിയ ജാതിയത സൃഷ്ടിക്കുന്ന പൊലീസ് നടപടിയുണ്ടാവുകയാണ്. പുതിയ നമ്പൂതിരിമാരുടേയും പുതിയ നായന്മാരുടേയും പുതിയ ഈഴവരുടേയും പുതിയ മുസ്ലിങ്ങളുടേയും വഴക്കുകൾക്കു നാം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ്. കൊലപാതകികൾ രാഷ്ട്രീയമേന്മയിലൂടെ രക്ഷപ്പെടുകയാണ്. നല്ലവരായ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ പണിയുപേക്ഷിച്ച് സാമ്പ്ഡം തിരയുകയാണ്. മിടുക്കരായ കുട്ടികൾ സംസ്ഥാനം വിടുകയാണ്. കടലിനുള്ളിലും തീരത്തും മലകളിലും സമ്പത്ത് ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. ആദിവാസികൾ ആടിപ്പായിക്കപ്പെടുകയാണ്.

കുരിക്കപ്പെടുന്നു? മദ്യപിച്ചുള്ള അപകടങ്ങൾ കൂടുകയാണ്. ശിശുഹത്യ വർദ്ധിക്കുന്നു. ആശുപത്രികളിലെ അനാസ്ഥ കൂടുന്നു. അരിയില്ല. വൈദ്യുതിയില്ല. വെള്ളമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം സ്വകാര്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സന്തുഷ്ടിയിൽ പുതിയ കച്ചവടസാധ്യതകൾ പിറവിയെടുത്തിരിക്കുന്നു.

പ്പാടിനെയാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്.

പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള തീവ്രതയല്ല. പരിഹാര ഉദ്യേശമല്ല എന്നതുകൊണ്ട് ഉപരിപിളവമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനാടകമായി ഈ തീരുമാനത്തെ നിരാകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഒരുകാര്യംകൂടി ആന്റിണി മറന്നുപോകുന്നു-ഈ തീരുമാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാര പരിധിയിൽപ്പെടുന്നില്ല; നല്ല ജനാധിപത്യ സങ്കല്പങ്ങളിൽ. ഒരുപക്ഷേ, ബോധവൽക്കരണ പ്രക്രിയയ്ക്കു വലിയ തടസ്സവുമാകും ഈ സമീപനം. കേരളത്തിൽ വിലക്കുന്ന, വിദേശ സഹകരണത്തോടെ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ടിന് ബിയറുകൾ നിയമപരമായി ആന്റിണിക്കു തടസ്സപ്പെടുത്താനാകുമോ? പുതിയ തലമുറ മാതൃതിക്കാരുകളിൽ തണുപ്പിച്ച മിശ്രയുക്തമായി നടത്തുന്ന സഞ്ചാരങ്ങളെ സ്പർശിക്കാനാകുമോ? ഈ പുതിയ തലമുറയിലെ വലിയ കുട്ടികൾക്കുമില്ല, വീട്ടിൽ അമ്മയും പെങ്ങളും? അവർ നടത്തുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കു നല്കുന്ന ന്യായീകരണം ചാരായം കഴിച്ച പാവങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ടു നിരാ

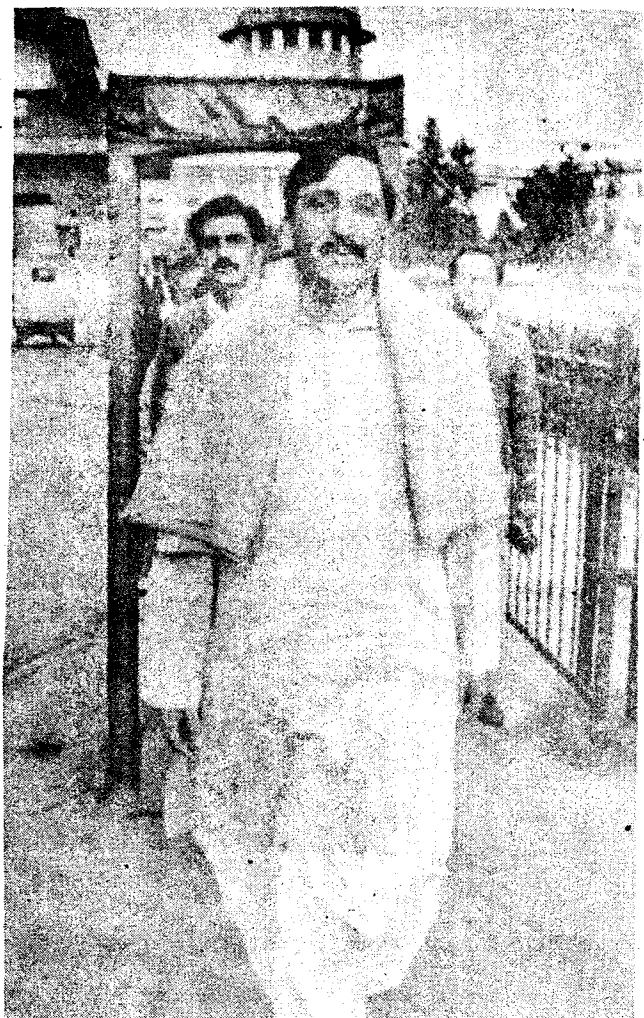
വിജു വി.നായർ

പൂർവ്വം അപരനായും തൊട്ട് ഘാതകഭീഷണിവരെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷമായി ഒരു മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന കുരിശുയുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മുട്ടുപടം ചീന്തുന്ന ഹവാലാകേസ്. എല്ലാവരും ഒരുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ പ്രശ്നം കോടതിയിലെത്തിച്ച ഒന്നാംവാദി എന്ന നിലയ്ക്ക് ഈ മനുഷ്യനെ നമ്മളറിയും - വിനീത് നാരായണൻ. എന്നാൽ ഇനമറിയാത്ത ഒരുപാട് രഹസ്യങ്ങൾ അറിയുന്ന വിനീത് സകരമായ ഒരു ഐക്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു കൂടിയാണ്.

ഹവാലാഡയറി എഴുതിയ പ്രതി എസ്. കെ. ജയിന്റെ അമ്മയും വിനീത്നാരായണന്റെ അമ്മയായും ചേട്ടത്തിയനിയത്തി മക്കളാണ്. ഈ വൈചിത്ര്യത്തിന്റെ കാര്യമോർമ്മിപ്പിച്ചപ്പോൾ ദില്ലിയിലെ സഫ്ദർ ജംഗ് ഡെവലപ്മെന്റ് ഏരിയയിലെ ഇടത്തരം വീട്ടിൽ തടുക്കുപായിൽ ചമ്രം പടി എന്നയും കുടുംബത്തെയും വകവരുത്തുമെന്ന് പല ഭീഷണികളുണ്ടായിരുന്നു. എന്ന കൊല്ലാൻ വിസമ്മതിച്ച ഒരു വാടകഗൃണ്ടയെ, അതിന്റെ പേ

ഹവാലാ ഇനിയും രഹസ്യങ്ങൾ

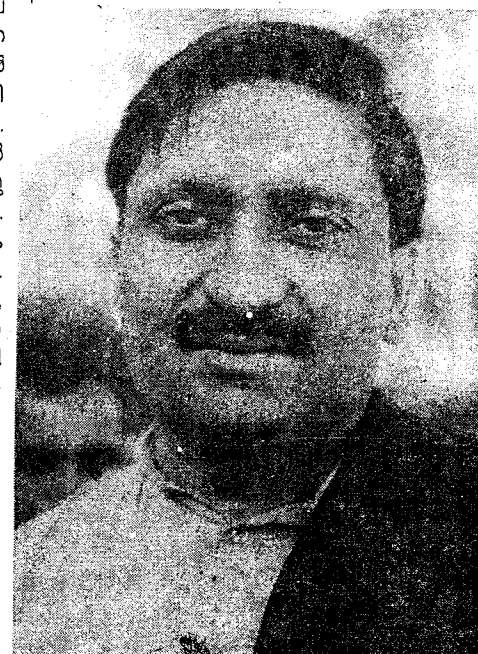
ത്തിരുന്ന വിനീത് ചിരിച്ചു. ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ മഞ്ഞച്ചിരിക്കുള്ള മറുചിരിയെന്നവണ്ണം. ധനത്തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റുള്ള ഈ പത്രപ്രവർത്തകൻ 1956-ൽ ഉത്തർപ്രദേശിലാണ് ജനിച്ചത്. അമ്മ ഗാന്ധിയൻ. അച്ഛൻ വൈസ്ചാൻസലറായി റിട്ടയർ ചെയ്തു. മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിലെ പ്രവേശനത്തിൽ നടന്ന അഴിമതികൾക്കെതിരെ നിയമയുദ്ധം നടത്തിയ അച്ഛനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടാണ് വിനീത് പൊതുരംഗത്തിറങ്ങിയത്. കാലചക്ര വീഡിയോ മാഗസിനും പിന്നീട് കാലചക്ര വാരികയുമായി ദില്ലിയിലെ അധികാരസ്തംഭങ്ങളിൽ അലോസരത സൃഷ്ടിച്ച വിനീതിന് വഴിത്തിരിവുണ്ടാക്കിയ സ്കൂപ്പായി സന്തം ബന്ധുവിന്റെ ഹവാലാ ഡയറി. തനിക്കല്ല രാജ്യത്തിനാണ് ഈ കേസു വഴിത്തിരിവുണ്ടാക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന വിനീതുമായി നടത്തിയ ദീർഘമായ കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ നിന്നുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളാണിവിടെ. ചോദ്യം : എങ്ങനെയാണ് താങ്കൾക്ക് ഹവാലാകേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ ആദ്യം ലഭിച്ചത്? വിനീത്നാരായണൻ : സുരീന്ദർ ജയിനിന്റെ കണക്കുപുസ്തകങ്ങളുടെ

കാലചക്രവുമായി കുരിശു യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിയ വിനീത് നാരായണൻ

പകർപ്പ് ആദ്യമായി എനിക്കു കിട്ടിയത് 1993 ജൂലൈയിലാണ്. ഇത് എന്റെ കാലചക്ര വീഡിയോ മാഗസിൻ 1993 ആഗസ്റ്റിൽത്തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. "ഹർഷദീപ് ബഡാ ഘോടാലാ സി.ബി.ഐ നെ ഡബ്ബാ ഡാലാ" എന്ന പേരിൽ. ഈ പരിപാടി അക്കാലം സെപ്തബറിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ നവംബറിൽ കോടതി ആ നിരോധം നീക്കി. അതിനുമുമ്പ് ഒക്ടോബറിൽ പ്രശ്നം സുപ്രീംകോടതിയിലെത്തിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. സി.ബി.ഐയെ ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമില്ലായിരുന്നു. അവർ തെളിവു നശിപ്പിച്ച് കേസൊതുക്കാതിരിക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ കോടതിയെ സമീപിച്ചത്. ചോദ്യം : താങ്കൾക്ക് പ്രസ്തുത ഡയറി എങ്ങനെ കിട്ടി എന്നു പറഞ്ഞില്ല. വിനീത് : അതു ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തില്ല. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ എന്റെ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നു കിട്ടി എന്നുമാത്രം ധരിച്ചാൽ മതി. എന്റെ തെളിവുകളിൽ കുഴപ്പമുണ്ടെങ്കിൽ ആർക്കുമതു ചോദ്യം ചെയ്യാം- നിങ്ങൾക്കും. ചോദ്യം : ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിലാണ് താങ്കൾ സംസാരിക്കുന്നതെന്നു വരുന്നു. എങ്കിൽ പിന്നെ, ഹവാലാക്കഥ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച

ശേഷം നിങ്ങളെന്തിനു കോടതിയിൽ പോകണം? വിനീത് : ഇതുസംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുന്നതിനിടെ ഞാൻ കണ്ട കടുത്ത സത്യങ്ങൾ, എന്നെ ക്ഷോഭിതനാക്കി. ഈ രാജ്യത്തെ കൊച്ചു കൊച്ചു കുറ്റവാളികൾ വർഷങ്ങളോളം തടവറയിൽ കഴിയുന്നു. എന്നാൽ, ചതിയും വഞ്ചനയും രാജ്യശത്രുക്കളുമായി ചങ്ങാത്തമുണ്ടാക്കലും മറ്റും വഴി കോടികളുടെ കോഴപവാദമുണ്ടാക്കുന്ന ഭരണാധികാരികൾ നിയമത്തിന്റെ പിടിയിലകപ്പെടുന്നില്ല. ഈ ക്ഷോഭം പ്രകടിപ്പിക്കാനാണ് ഞാൻ സുപ്രീം കോടതിയിൽ പോയത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്റെ മനസ്സിനു ബലം പകർന്നത് ഇമ്മ്യൂണിറ്റിയുടെ ഉപപരിലുള്ള എന്റെ ഗുരുദേവനാണ് - ശ്രീല നവ്യോഗ്രേന്ദ്ര സാമി. 1993-ൽ ഞാനദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ, കേസുകാര്യമൊക്കെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. എത്രനാൾ അഭിമന്യുവിന് കൗരവരുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാമെന്ന സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അവരെ കൊല്ലും. എല്ലാവരും എന്നെ പിൻ തിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. എല്ലാം കേട്ടിട്ട് ഗുരുജി പറഞ്ഞു, 'അവർ കൗരവരായിരിക്കാം. പക്ഷേ നിനക്ക് കൃഷ്ണന്റെ കൂട്ടുണ്ട്. യുദ്ധം തുടരുക തന്നെ. വിജയം നിന്റേതായിരിക്കും.' അന്നുതൊട്ട് ഇതേവരെ, എനിക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ വിഷമം തോന്നുമ്പോൾ ഞാനദ്ദേഹത്തെ ഫോണിൽ വിളിക്കും. ഗുരുജിയല്ലാതെ എനിക്കി കാര്യത്തിൽ ഒരാളും പിൻതുണ തന്നിട്ടില്ല. എന്റെ ച്ഛരയും ഭാര്യയും വരെ നിരന്തരസാഹസ്യം നേടിയെടുത്തു. ചോദ്യം : താങ്കൾക്ക് കാര്യമായ ഭീഷണിയോ പ്രലോഭനമോ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? വിനീത് : ധാരാളം. കാലാകാലങ്ങളായി എന്നെ രാഷ്ട്രീയക്കാരും മറ്റുചിലരും ഭീഷണിപ്പെടുത്തി വരുന്നു. വഴിയിൽ വെച്ച് അവർക്കെന്നെ വകവരുത്താൻ കഴിയും. എനിക്കതിന് ഒരു മറുപടിയേയുള്ളൂ. ആയുസ് അവസാനിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ മരിക്കൂ. കാലമെത്തിയാൽ പിന്നെ ഒരു മുൻകരുതലുകൊണ്ടും ഫലമില്ല. എത്ര സെക്യൂരിറ്റിക്കാലുണ്ടായിട്ടും ഇനിയും രാജിവെക്കാതെ മരിച്ചില്ലേ. എന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ ഒരു ബുള്ളറ്റുതന്നെ ധാരാളം മതിയാകും. അല്ലാത്തതോളം ഹവാലാകേസിലെ 115 വമ്പൻമാർ ഒന്നിച്ചു ശ്രമിച്ചാലും ഏതെ കൊല്ലാനാവില്ല. എന്നെയും കുടുംബത്തെയും വകവരുത്തുമെന്ന് പല ഭീഷണികളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നെ കൊല്ലാൻ വിസമ്മതിച്ച ഒരു വാടകഗൃണ്ടയെ, അതിന്റെ പേരിൽ 15 ദിവസത്തിനകം കൊലപ്പെടുത്തി. എന്റെ ഭാര്യയേയും കുട്ടികളെയും ഫോണിലൂടെയും ഒരിക്കൽ വീട്ടിൽ നേരിട്ടുവന്നും അക്രമികൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. മറ്റുചിലർ വൻതുകകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പണത്തിന് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാലത്താണിത്. ചോദ്യം : താങ്കൾക്ക് ഈ കേസൊക്കെ നടത്താനുള്ള പണം എവിടെ നിന്നാണ്? വിനീത് : ഒന്നാമതായി, ഞാൻ ഒരു പൈസയും മുടക്കുന്നില്ല. കടലാസുപണി, ടൈപ്പിംഗ്, കോർട്ട്സ്റ്റാമ്പ് തുടങ്ങിയവയ്ക്കുള്ള ചെലവൊക്കെ അഭിഭാഷകർ തന്നെ വഹിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, ഇതൊരു പൊതുതാല്പര്യ ഹർജിയാണ്. അത്തരം കേസുകളിൽ ഏറ്റവും വലിയ അഭിഭാഷകർ പോലും അവരുടെ ഉപദേശവും സമയവും സൗജന്യമായി തരുന്നു. മറ്റു കേസുകളിൽ നിന്നവർക്കു വേണ്ട പണം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. പൊതുതാല്പര്യകേസുകൾ വഴി സൽപ്പേരും കീർത്തിയും കിട്ടും. പിന്നെ, ഈ രാജ്യത്ത് വിശാലമനസ്കരുടെ എണ്ണം കുറവല്ല. എന്നെ

ആർക്കും രക്ഷപ്പെടാനാവില്ല - വിനീത്

സഹായിക്കാൻ എത്രയോ പേർ സംഭാവനകൾ അയച്ചുതരുന്നു. ചോദ്യം : കേസിൽ ചില കുട്ടികൾക്കിടയിലുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ പങ്കെത്താണ്? വിനീത് : രാജീന്ദർപുരിയും മറ്റും ആദ്യം ഉൽസാഹം കാണിച്ചെങ്കിലും പിന്നീട് എന്നെ പിൻതിരിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. എനിക്കതിൽ പരാതിയില്ല. സമ്മർദ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഒരാൾ മാത്രം എനിക്കൊപ്പം കേസിൽ ശക്തമായി നിൽക്കുന്നുണ്ട് - അനിൽദിവാൻ. 1993 മുതൽ അദ്ദേഹമാണ് എന്റെ കേസുവാദിക്കുന്നത്. അത്യന്തം വിശ്വസ്തയോടും അർപ്പണമനസ്സോടുംമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീക്കങ്ങൾ. ഇൻ - കാമറ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ പുറത്തുനിന്നുള്ളവരിൽ അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രമേ കോടതി പ്രവേശനം നൽകുന്നുള്ളൂ. ചോദ്യം : സി.ബി.ഐ താങ്കളെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? വിനീത് : ഒരു വട്ടം അവരതിനു ശ്രമിച്ചു. ഒരു സംഘം സി.ബി.ഐ ഉദ്യോഗസ്ഥർ വീട്ടിൽ വന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ അവർക്കു വഴങ്ങിയില്ല. എനിക്കു നിങ്ങളിൽ യാതൊരു വിശ്വാസവുമില്ലെന്നും പറയേണ്ടതൊക്കെ കോടതിയിൽ പറയാമെന്നും അറിയിച്ച് ഞാനവരെ വിട്ടു. പിന്നീട് ശല്യമൊന്നുമില്ല. ചോദ്യം : ഹവാലാകേസിൽ റാവു ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? വിനീത് : ഞാൻ കേസുകൊടുത്തത് ഇതിൻ മാരക അക്കൗണ്ടുപുസ്തകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അതിൽ റാവുവിന്റെ പേരില്ല. അന്വേഷണവും കേസിന്റെ ഗതിയും തെറ്റിക്കാനാണ് ഇപ്പോൾ പലരും പ്രധാനമന്ത്രിയെ ചുറ്റിപ്പറ്റി പ്രശ്നമുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ചോദ്യം : ഹവാലാകേസിനെ രാഷ്ട്രീയായുധമാക്കാൻ റാവു ശ്രമിച്ചു. എന്നാണല്ലോ ആരോപണം. താങ്കൾ റാവുവിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന മട്ടിൽ സംസാരിക്കുന്നു. ഇതൊരു റാവു - വിനീത് നാരായണൻ അച്ചുതണ്ടാണോ? വിനീത് : അങ്ങനെ സംശയിക്കുന്നവർ എന്റെ പത്രപ്രവർത്തന പ്രതിബദ്ധതയ്ക്കുനേരെയൊന്നു വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. ഒപ്പം, നമ്മുടെ ജുഡീഷ്യറിയുടെ വിശ്വാസ്യതയ്ക്കു നേരെയും. നരസിംഹറാവുവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ, തുണിക്കു തീപിടിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിനും സുരക്ഷ ഉറപ്പല്ല. തീ കൊളുത്തി കഴിഞ്ഞു. അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരു പാർട്ടിക്കും പറ്റില്ല. ചോദ്യം : ഇടതുപക്ഷകക്ഷികൾക്ക് ഇതു ബാധകമല്ലല്ലോ. വിനീത് : ഹവാലാപണം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ കൈപ്പറ്റിയിട്ടില്ല എന്നത് അവരുടെ കൈശ്യർത്ഥമാണെന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡമാകുന്നില്ല. നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കു പോലും പാർലമെന്റു സ്തംഭിപ്പിക്കുന്ന ചരിത്രമുണ്ടിവിടെ. എന്നാൽ, പത്രങ്ങളിൽ ഹവാലാകേസ് വാർത്തയായിട്ടും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടികൾ പാർലമെന്റിൽ മൗനമായിരുന്നതേയുള്ളൂ. പല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് എം.പിമാരെയും ഞാൻ നേരിൽ ചെന്നു കണ്ടു. അവരിൽ ചിലർ പാർലമെന്റിൽ ഈ പ്രശ്നം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭോഗേന്ദ്രന്ധായും സരളാ മഹേശ്വരിയുമൊക്കെ. ജോർജ്ജ് ഫെർണാണ്ടസ്, പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് ഒരു കത്തുമയച്ചു. എന്നാൽ, ഭൂരിപക്ഷം ഇടതുപക്ഷം എം.പിമാരും മിണ്ടാതിരുന്നതേയുള്ളൂ. ഇതൊരു ഭീമമായ ദേശീയ പ്രശ്നമായിട്ടും ഗവൺമെന്റിനു മേൽ അന്വേഷണത്തിനായി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താൻ അവർ ശ്രമിച്ചില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ഉദാസീനത കാട്ടുന്നത് ഹവാലാകേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ കാട്ടിയ തെറ്റുപോലെ ഗൗരവമുള്ളതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ, പാർലമെന്റിനു പൊതുവേ ദുരുഹത നിറഞ്ഞൊരു മൗനമായിരുന്നു. ഊഹിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. അതി

13-

അവർ എത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു ആശോള പ്രതിഭാസവുമാണ്. പ്രത്യേകപാദനക്ഷമമായൊരു സാമൂഹികഘടനയോടുകൂടിയ ഒരു സുഘടിത സമുദായത്തെ ഭരണവർഗ്ഗത്തിന്റെ സിംഹാധിപതാത്പര്യങ്ങൾ തകർത്തെയെന്നതാണ് ഇന്നു നാം കാണുന്നത്.

കേരളത്തിലെ ആദിവാസികൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു ശാശ്വത പരിഹാരം അനിവാര്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിലാണ് സി.കെ. ജാനു ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനു രൂപം കൊടുത്തത്. അനുഭവങ്ങളുടെ ഭാഗമാണിതെന്നാണ് ജാനുതന്നെ പറയുന്നത്. ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പട്ടിണിമരണം, ആദിവാസികൾക്കുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളെ മറ്റു വിഭാഗങ്ങൾ തട്ടിയെടുക്കുന്നത്, ലൈംഗികമായ ചൂഷണവും, അവിവാഹിതരായ അമ്മമാരുടെ വർദ്ധനവും, ആദിവാസി കലകളുടെ നഷ്ടപ്പെടൽ, ആദിവാസിയുടെ രാഷ്ട്രീയ സ്വതന്ത്രത ചൂഷണം ചെയ്യൽ, ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളും, ആരാധനാ സ്വന്തമായങ്ങളും, ശ്മശാനങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കൽ, ആദിവാസിയുടെ പാരമ്പര്യ ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളെയും പച്ചമരുന്നുകളെയും ഉയുലനം ചെയ്യൽ, സർവ്വോപരി ആദിവാസികൾക്ക് അർഹതപ്പെട്ട ഭൂമി കൂടിയേറ്റ കർഷകനു പതിച്ചുകൊടുക്കൽ ഇങ്ങനെ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ ഇന്നു കേരളത്തിലെ ആദിവാസികൾ നേരിടുന്നു.

ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങളോടു സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള നിസ്സംഗത ഒഴിവാക്കണമെന്ന വശ്യപ്പെട്ട് ജാനു കഴിഞ്ഞ പത്തു ദിവസമായി സെക്രട്ടേറിയറ്റു പടിക്ക് നിരാഹാരത്തിലാണ്. ആദിവാസികളുടെ അന്യായനപ്പെട്ട ഭൂമി തിരിച്ചു നൽകുന്നതിന് 1975-ൽ കേരള നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയ നിയമം നടപ്പിലാക്കണമെന്നതാണ് ജാനു ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രധാന ആവശ്യം.

ആദിവാസികൾ സുഘടിതമായൊരു സമൂഹമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ആദിവാസികളുടെമേൽ പിടിമുറക്കാൻ നോക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആദിവാസികളുടെ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കാൻ ഇവരും ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ജാനു പറയുന്നത് ആദിവാസികൾക്കു സാത്തുതയുണ്ടായ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത നക്സൽപ്രസ്ഥാനങ്ങൾപോലും ഇന്നു സാർവ്വതീയമായോയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്നാണ്. അവരുടെ പ്രസ്ഥാനപരമായ താൽപര്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാറില്ല. രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകൾക്കു പുറമെ മത സംഘടനകളും ആദിവാസികളുടെമേൽ കണ്ണുവച്ച് വർഷങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ആദിവാസികളെ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് തങ്ങളെന്നാണ് രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും, മതനേതാക്കളും പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഈ മുഖ്യധാരയെ ഒരാദിവാസിയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ മരിച്ച ഒരവസ്ഥയാണ് മുഖ്യധാരയിലുള്ളതെന്ന് ആദിവാസികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പണമാണ് ഇവിടെ

പ്രധാനം. വഞ്ചനയും ചതിയും നിറഞ്ഞ വാമനാവതാരങ്ങൾ മുന്നടിമണ്ണുളന്ന് എല്ലാം ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തുകയാണ്. ആദിവാസികളെ സംബന്ധിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായി അവർക്കൊരു വികാരമുണ്ട്. എല്ലാവരെയും തുല്യരായി കാണുന്ന പഴയ മാവേലിക്കാലത്തിന്റെ വിശിഷ്ട സ്മരണം. ആസ്മരണ നിലനിർത്താൻ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കുടില്ലാ കൾ കെട്ടി വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ എല്ലാ കുട്ടങ്ങളും ഒന്നിച്ചു തീക്കുണ്ഡങ്ങൾക്കു ചുറ്റും ആടിയും പാടിയും സ്വപ്നങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചും പിരിയുന്നു. മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതസൗകര്യമുണ്ടായാലും, വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായാലും, ഈ തനിമ നിലനിർത്താൻ ആദിവാസി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മുഖ്യധാരക്കാർ ചെയ്യുന്നത് ഇതിനെ നശിപ്പിക്കാനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ആദിവാസി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അവൻ, അവന്റെമണ്ണു സംരക്ഷിച്ചേ തീരൂ. അവന്റെ സംസ്കൃതി സംരക്ഷിച്ചേ തീരൂ. തിരുനെല്ലി പഞ്ചായത്തിലെ ഒന്നാം വാർഡിൽ മാത്രം 117 അവിവാഹിതകളായ അമ്മമാരുണ്ട്. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പിതൃത്വം തേടിപ്പോവുമ്പോൾ നാം മുഖ്യധാര സംസ്കാരത്തിലെത്തുന്നു. കാവിസന്നാസി മുതൽ ഖദർ രാഷ്ട്രീയക്കാർവരെ, പൊലീസുകാരൻ മുതൽ ജില്ലാ ഭരണാധികാരിവരെ അതിലുൾപ്പെടുന്നു. പ്രലോഭനത്തിന്റെയും ബലാത്സംഗത്തിന്റെയും വഴികൾ അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഒരു കുപ്പി ചാരായത്തിനു പകരമായി ഏക്കറുകളോളം ഭൂമി ഒപ്പിച്ചു വാങ്ങുന്നു. ഹോസ്റ്റലുകളിൽ പഠിക്കാനെത്തുന്ന ആദിവാസിപ്പെൺകുട്ടികളെ ചൂഷണം ചെയ്തു നിലച്ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. വയനാട്ടിലെ കാലിച്ചനകളിൽ ആദിവാസിപ്പെൺകുട്ടികളെ 12000 രൂപ മുതൽ 50000 രൂപവരെ വില പറഞ്ഞു വിലക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണിത്? ആദിവാസികൾ രാഷ്ട്രീയമായി സംഘടിതരല്ല എന്നതുകൊണ്ടാണോ? അതോ, അവർ സമൂഹത്തിലെ മറ്റുള്ളവർക്കു തുല്യരല്ലെന്ന ബോധംകൊണ്ടാണോ? ജാനു പറയുന്നത്, 'ഞങ്ങൾ സഹനത്തിന്റെ നെല്ലിപ്പലക കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിയും മുന്നോട്ടു പോകാൻ വയ്യ' എന്നാണ്...

കഴിഞ്ഞ വർഷം തിരുനെല്ലി പഞ്ചായത്തിലെ ചേലൂർ മണ്ണുണ്ടക്കോളനിയിൽ എട്ടുമാസം ഗർഭിണിയായ സുബിളിയെ നിർബന്ധിപ്പിച്ച് ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിനു വിധേയയാക്കി കൊലപ്പെടുത്തി. അതേ സമയംതന്നെ അപ്പുപ്പാക്കോളനിയിലെ കാട്ടുനായ്ക്കൻ സമുദായാഗാമമായ സീതയെയും ഇതേ രീതിയിൽ കൊലപ്പെടുത്തി. ആരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തില്ല. കുറ്റക്കാരെക്കുറിച്ചൊരു നടപടിയും സ്വീ

കരിച്ചില്ല. ഇത് ജനാധിപത്യമാണോ? അഞ്ചാം വയസ്സിൽ അപ്പന്റെ മുതുകിൽക്കണ്ട അടിയുടെ പാടുകൾ കണ്ടു വേദവിച്ച അതേ വികാരത്തോടെ ജാനു പറയുന്നു, ഇതു ജനാധിപത്യമല്ല, ഏകാധിപത്യമാണ്.

കഴിഞ്ഞ ആറേഴു വർഷമായി ജാനു നിരന്തരമായി സമരംഗത്താണ്. കാടിന്റെ മക്കൾക്ക് കാട്ടിൽ കൂടിയേറ്റക്കാരാകേണ്ടി വരുന്ന ദു:സ്ഥിതിയിൽ ജാനു പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. മാനന്തവാടി, അമ്പുട്ടി പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയേറ്റ കർഷകർ കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ അമ്പതു ശതമാനം നിയമപ്രകാരം ആദിവാസികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന 1974-ലെ മാധവമനോൻ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് നടപ്പിലാക്കണമെന്ന ആവശ്യമാണ് ജാനു ആദ്യം ഉന്നയിച്ചത്. മുന്നോട്ടും കൂടുംബങ്ങളുമായി തങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ട ഭൂമിയിൽ ജാനു കൂടിവെച്ചു. അവരെ തീക്കച്ചയ്ക്കാൻ മേലാളർക്ക് ഒറ്റരാത്രി മതിയായിരുന്നു. പൊലീസിന്റെ സഹായത്തോടെ മുന്നൂറു കുടികളും പെട്രോളൈംകുളികളും പൂർണ്ണമായി നശിപ്പിച്ചു. പെട്രോളൈംകുളികളിൽ നിന്നുയർന്ന മുന്നൂറ് ആദിവാസികളും ബാബുക്കളുടെ നിലവിളികൾക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നിലവിളിച്ചു വരല്ലാതെ.

1957-ൽ മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും കേരള സർക്കാർ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയ ചീങ്ങേരി പ്രദേശത്ത് 244 ആദിവാസികളും ബാബുക്കളും താമസിച്ചിരുന്നു. ഇവരെ കുടിയിറക്കിയശേഷം ഈ പ്രദേശം ഒരു ഗവൺമെന്റ് സൊസൈറ്റി ഏറ്റെടുത്തു. 180 ഏക്കറോളം വരുന്ന ഇവിടെ സൊസൈറ്റി കൂടുതലും, കാപ്പിയും കൃഷിചെയ്യുകയും, അവ കരിഞ്ചന്തയിൽ വിറ്റു സർക്കാർപദ്ധതി അടിമറിക്കുകയും ചെയ്തു. 1995-ൽ ഈ പ്രദേശത്തെ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു കൈമാറാൻ ശ്രമം നടത്തി. ഈ പ്രദേശത്തുനിന്നാണ് 114 കുടിയേറ്റക്കാർ മാണിയിൽനിന്നു പട്ടയം സമ്പാദിച്ചത്. (ശേഷം 65-ാം പേജിൽ)

തിരുവനന്തപുരം സെക്രട്ടേറിയറ്റ് മതിരത്തിനു മുമ്പിൽ ജാനുവിന്റെ ഉപവാസം

ലാലു ജോസഫ്

മലിനമായ തിരുവനന്തപുരം നഗരം വെടിപ്പാക്കുന്നവർ

ഇക്കഴിഞ്ഞ ജനുവരി പതിനഞ്ചിന് തലസ്ഥാനത്ത് നല്ല മഴയായിരുന്നു. മാനത്ത് മഴ കണ്ടാൽ മുട്ടും വെള്ളത്തിലാകുന്ന തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ പഴവങ്ങൾക്കും തമ്പാനൂർ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ പരിസരവും അന്ന് മഴവെള്ളത്തിലാഴ്ന്നില്ല. മണ്ണുമുടി കിടന്നിരുന്ന ഓടകൾ വൃത്തിയാക്കിയതോടെ മഴവെള്ളം ഒഴുകിപ്പോയതാണ് കാരണം. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം നഗരസഭ നടത്തിവരുന്ന ക്ളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻ സിറ്റി പരിപാടിയാണ് ഓടകൾ വൃത്തിയാക്കാനിടയാക്കിയത്. റെയിൽവേ ലൈനുകൾക്കിടയിൽപെട്ട് വർഷങ്ങളായി അടഞ്ഞുകിടന്ന ഓടകൾ വരെ റെയിൽവേയുടെ സഹായത്തിൽ ക്ളിൻ ചെയ്യപ്പെട്ടു.

നഗരസഭയുടെ ജോലിയാണല്ലോ നഗരശുചീകരണവും പരിസരമലിനീകരണം ഒഴിവാക്കലും എന്നൊക്കെ നാം കരുതിയേക്കാം. നാടും നഗരവും വൃത്തിയാക്കി കിട്ടാൻ നീതിന്യായകോടതികളെ സമീപിക്കേണ്ട അവസ്ഥയാണിത്. അതിനിടെ ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ നഗരശുചീകരണത്തിനും തിരുവനന്തപുരത്തെ പച്ചപ്പുള്ള നഗരമാക്കി മാറ്റാനും നഗരസഭ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുകയും അത് പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എങ്ങനെ അത് കാണാതിരിക്കും?

പ്രവൃത്തിയെടുക്കാൻ ദുഃഖചിത്തര പ്പെ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണവും നേടിയെടുക്കാനായാൽ നഗരം വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുക എന്നത് ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല എന്നതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണവും മാതൃകയുമാണ് തിരുവനന്തപുരം നഗരസഭയുടെ 'ക്ളിൻ സിറ്റി ഗ്രീൻ സിറ്റി'. പക്ഷേ ഇതൊരു താത്കാലിക ഇടപാട് മാത്രമാണെന്ന് മേയർ ശിവൻകുട്ടി പറയുമ്പോൾ തലസ്ഥാന നഗരിയുടെ ദുഃഖസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

കുറെ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ബോംബെ നഗരസഭ ഇത്തരത്തിലൊരു പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നു. ഒരു പരിധിവരെ വിജയം കാണുകയും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ടായ ജനസഹകരണവുമായി തട്ടിക്കുമ്പോൾ ബോംബെ പരിക്ഷണം യാത്രികമായിരുന്നു. ഉള്ളിൽ തട്ടിയ ശ്രമമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു ചുരുക്കം. എന്തെങ്കിലും ചെയ്തു എന്നു വരുത്താനായുള്ള ശ്രമം അതല്ല തിരുവനന്തപുരം മോഡൽ ക്ളിൻ സിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റി.

ഒരു കാലത്ത് തിരുവനന്തപുരം രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും ശുചിത്വമുള്ള നഗരമായിരുന്നു. കാലാകാലങ്ങളിൽ മാറിമാറിവന്ന നഗരസഭാസേവകരും നഗരസഭയുടെ അധികാരികളും കലാപകാലത്തിൽ ശുചിത്വനഗരമെന്ന സ്ഥാനം അനന്തപുരിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് നീക്കം ചെയ്യാൻ ചുമതലപ്പെട്ട നഗരസഭയുടെ ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാകട്ടെ ശോഷിച്ച നിലയിലും ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരെയും 33 ഇന്ത്യൻ ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടർമാരെയും മൂന്ന് അസിസ്റ്റന്റ് ഹെൽത്ത് ഓഫീസറന്മാരെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഹെൽത്ത് ഓഫീസറുടെ പക്കലുള്ളത് 16 ലോറികളും 13 ട്രാക്ടറുകളുമാണ്.

നഗരസഭയുടെ അൻപതു വാർഡുകളിലെയും ചപ്പുചവറുകൾ നിയന്ത്രിക്കാൻ നഗരശുചിത്വം നടപ്പിലാക്കുക എന്ന ജോലി ഹെൽത്ത് വിംഗിനെ സംബന്ധിച്ച് ബാലികോമലയായത് സാദാവികം ചപ്പുചവറുകൾ മാസങ്ങളോളം കുന്നുകൂടി കിടക്കാൻ കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല.

പുതിയ നഗരസഭ നേരിടേണ്ടിയിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. സ്ഥാനമേറ്റ് ആരുമാസത്തിനകം തലസ്ഥാനഗവണ്മെന്റിനുള്ള നഗരമാക്കി മാറ്റുമെന്ന പ്രഖ്യാപനത്തോടെയാണ് മേയർ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതെന്നത്. അത് ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ നടത്താൻ നഗരസഭ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ രാഷ്ട്രീയം മറന്ന് ജനം മുന്നിട്ടിറങ്ങി. ബി.ജെ.പിയുടെ കൗൺസിലർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പാൽകുളങ്ങര വാർഡിലാണ് കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിയുടെ ഒന്നാം ഘട്ടം ഏറ്റവുമുമാറ്റം കഴിഞ്ഞത്.

492 കിലോമീറ്റർ നീളമുള്ള തുറന്ന ഓടകളും 81 കിലോമീറ്റർ മുടിയ ഓടകളും ശുചീകരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഒന്നാം ഘട്ടം. ജനുവരി 15 നകം പൂർത്തീകരിക്കാനിരുന്ന ആദ്യഘട്ടം അവസാനിച്ചത് ജനുവരിയുടെ അന്ത്യത്തിലാണ്. നഗരസഭാ ജീവനക്കാർക്ക് അധികൃതരോ കാട്ടിയ അലംഭാവമോ അനാസ്ഥയോ ആയിരുന്നില്ല ഒന്നാം ഘട്ടം. നീളാൻ കാരണമായിരുന്നത് തങ്ങൾ വഴി നടന്നിരുന്ന സ്ഥലം മണ്ണുവീണടങ്ങാത്ത ഓടയായിരുന്നു എന്നു കണ്ട് ജനങ്ങൾ നടപ്പാത വെട്ടിമാറ്റി ഓടയാക്കി. വർഷങ്ങളായി ഓട വൃത്തിയാക്കാൻ ജോലിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന നഗരസഭാ ജീവനക്കാരിൽ പലരും കണ്ണുതളി. ഓടകൾ പലതും അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. റസിഡൻഷ്യൽ അസ്സോസിയേഷനുകൾ, സാമൂഹിക സന്നദ്ധസംഘടനകൾ എന്നിവ സന്തം കാശുതടക്കി ഓട തെളിക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങി. 740 ലോറിലോഡ് മണ്ണ് നീക്കം ചെയ്യാനാണ് നഗരസഭ പദ്ധതിയിട്ടിരുന്നത്. ഒടുവിൽ ജനം തന്നെ ഓട തെളിച്ചതോടെ മാറ്റിയ മണ്ണ് 1250 ലോഡായി.

ഓട വൃത്തിയാക്കലിനെ തുടർന്ന് ചപ്പുചവറുകൾ നീക്കം ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിയായപ്പോൾ. നിരവധി സംഘടനകളും വ്യക്തികളും സ്ഥാപനങ്ങളും സംജന്യമായി ഡസ്ബ്ബിനുകൾ നഗരത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന ജോലി തുടങ്ങാനിരിക്കുന്നു. കേന്ദ്ര പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനം ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലാറ്റക്സ് ഒരു ലക്ഷം രൂപയാണ് കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിക്കായി നഗരസഭയ്ക്കു നൽകുന്നത്.

പത്രങ്ങളിലക്ഷം രൂപ ചെലവിട്ട് നഗരസഭ പ

തിനഞ്ച് വേ ആന്റ് യൂസ് കം ഫർട്ട് സ്പോഷനുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. സ്കൂളർ ഹൗസ് നവീകരണം, രണ്ട് മീൻ ചത്ത കളുടെ ആധുനികവൽക്കരണം എന്നിവ കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിയുടെ ഭാഗമായിട്ടുണ്ട്.

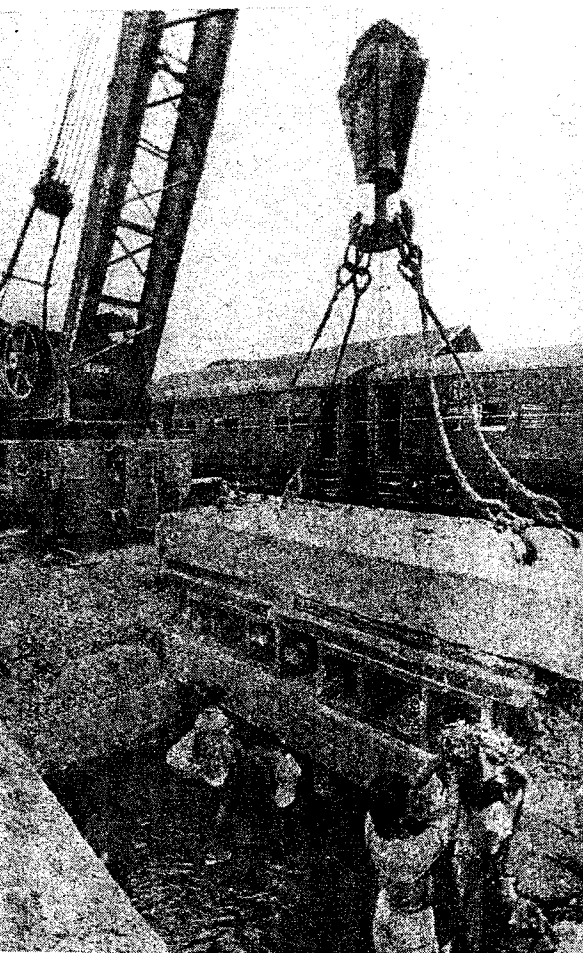
നഗരത്തിലെ ഫോട്ടലുകൾ അവയുടെ മാലിന്യം നിക്ഷേപിക്കാൻ എളുപ്പം കാണിക്കുന്നു. മാലിന്യങ്ങൾ ചാക്കിൽ കെട്ടി അവ നഗരത്തിൽ പലയിടത്തും തള്ളുക പതിവായിരുന്നു. വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നഗരസഭ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഡസ്ബ്ബിനുകളിൽ മാലിന്യം നിക്ഷേപിക്കാമെന്ന് ഫോട്ടലുകാർ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്കാർവ്വ ആശുപത്രി മാലിന്യങ്ങൾ, ആശുപത്രി അധികൃതർ തന്നെ സംസ്കരിക്കുമെന്നും ധാരണയായി.

പൊതുനിരത്തിൽ മാലിന്യങ്ങൾ വലിച്ചെറിയുന്നവർക്കെതിരെ കർശന ശിക്ഷണ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാനും നഗരസഭയ്ക്ക് പദ്ധതിയുണ്ട്. ഓടകളെപ്പോലെ പരിസരമലിനീകരണം വിതരുന്ന രണ്ട് പ്രധാന കനാലുകൾ തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ട്. പഴവങ്ങാടിക്കു കുറുകെ പോകുന്ന ആമ ഇഞ്ചോൻ തോടും, പുത്തൂർ, വള്ളക്കടവ്, ചാക്ക,

വെളി വാർഡുകളിൽ ഒഴുകുന്ന പാർവ്വതി പുത്തനാറും. മൈനർ ഇറിഗേഷൻ വകുപ്പിന്റെ സഹായത്തോടെ ആമ ഇഞ്ചോൻ തോട് വൃത്തിയാക്കാൻ പരിപാടി കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിയോടനുബന്ധിച്ച് തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

പാർവ്വതി പുത്തനാറിനെ സംബന്ധിച്ച് കോർപ്പറേഷൻ കൗൺസിലറായ പുത്തൂർ സിറാജ് നേരത്തേ തന്നെ ഹൈക്കോടതിയിൽ കേസു നൽകിയിരുന്നു. കേസിലെ വിധിയനുസരിച്ചു മാത്രമേ നഗരസഭയ്ക്ക് പ്രവർത്തിക്കാനാവൂ എന്നതിനാൽ കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റി പരിപാടിയിൽ പ്രത്യേക പദ്ധതികൾ ഉൾപ്പെടുത്താനായിട്ടില്ല.

കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിയുടെ അവസാനഘട്ടം തന്നെ വ്യക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ച് തലസ്ഥാനഗവണ്മെന്റിനുള്ള നഗരമാക്കുക എന്നതാണ്. വരുന്ന ജൂൺ ജൂലൈ മാസത്തോടെ നടത്താനിരിക്കുന്ന ഗ്രീനിംഗ് പരിപാടിക്ക് ഇതിനകം തുടക്കമായി. എം.ടി നഗരസഭ നൽകിയ പൗരസ്വീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി എം.ടി നഗരസഭാ വളപ്പിൽ ആദ്യ ചെടിനട്ടു. അൻപതു വാർഡുകളിലായി മൂ

ഗ്രീൻസിറ്റി ക്ലിൻസിറ്റി

പ്രതിനാഥിരം തന്നെ വ്യക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കാനാണ് നഗരസഭ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇതിനും ജനപങ്കാളിത്തം കൂടിയേ തീരൂ.

സന്തം നാടിനെയും നഗരത്തെയും ശുചിത്വമുള്ള നാടും നഗരവുമായി നിലനിർത്താൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന നടപടികളും നഗരസഭ നടത്താനിരിക്കുന്നു. ശുചിത്വം നിലനിർത്താൻ നാട്ടുകാർ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയാലേ കഴിയൂ. അതിന് ജനങ്ങളുടെ പൗരബോധമുണ്ടാണം. കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിയുടെ ഒന്നാം ഘട്ടം വിജയം നിലനിർത്താൻ തുടർനടപടികൾ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഒരു നഗരസഭയ്ക്ക് ചെയ്യാനാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിമിതമാണ്. എങ്കിലും അണ്ണാക്കണ്ണും തന്നാലയത് എന്ന നിലയ്ക്ക് കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റി മാതൃകാപരമായി. തിരുവനന്തപുരത്തിനാവശ്യം ആസൂത്രിതവികസനവും ആസൂത്രിത ശുചിത്വപരിപാലന നടപടികളുമാണ്. അതിനുള്ള ആദ്യപടിയായി കളിൻസിറ്റി ഗ്രീൻസിറ്റിയെ കാണാൻ ഭരണാധികാരികൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. എന്നാലേ തലസ്ഥാനമെന്നല്ല ഏതു നഗരവും കളിനും ഗ്രീനുമായിരിക്കൂ.

സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

സ്പെയിൻ വലതുപക്ഷത്തേക്കു കണ്ണുതിരിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റുകളുടെ അപമാനകഥകൾക്കു നിലനില്ക്കാനുള്ള കാര്യം വെളിച്ചവും ലഭിക്കാതെയുമായി. കൂടുതലൊരു കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്, രക്തതർപ്പണം നടത്തി ഫ്രാങ്കോയോടു പോരാടിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ വില കുറച്ചുകാണിക്കുക എന്ന കാര്യത്തിൽ ഫ്രാങ്കോ വിമുക്ത സ്പെയിനിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ വലതുപക്ഷത്തു നിലക്കുന്നവരെക്കാൾ തീവ്രത കാട്ടുകയുണ്ടായി.

പാബ്ളോ പിക്ക്കോയ്ക്കു മുമ്പായിരുന്നു ജീവിതദേശത്തിലേക്കുള്ള ചുറ്റുകോണിപ്പടികൾ ചവിട്ടിക്കയറി വരാനുള്ള അന്ത്യശ്വാസം ലഭിച്ചത് ആ മഹനായ ചിത്രകാരൻ വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ കാൻവാസിൽ മഹത്തായ ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കുമായിരുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിലേത്താൻ വരട്ടെ. വർത്തമാനകാലം പിക്ക്കോയ്ക്കിനാണ് ഒളിച്ചുനിന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് 'ഗാർണിക്ക' എന്ന കാലത്തിന്റെ ദ്രോഹബുദ്ധിക്കുപോലും സ്പർശിക്കാൻ കഴിയാത്ത മഹത്തായ ചിത്രമായിരിക്കും. അരിശത്തോടെ വേദനയോടെ, അതിലേറെ സ്വയം ശാപത്തോടെ 'ഗാണിക്ക'യെ കാൻവാസിൽനിന്നു ചായങ്ങളുടെ ദ്രാവകാസ്ഥയിലേക്കു പിന്മാറ്റി. തന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു തിരിച്ചെടുക്കുമായിരുന്നു പിക്ക്കോ. 'ഗാർണിക്ക'യിലെ കുതിരകൾക്ക് ആർത്തനാദം അടക്കിവയ്ക്കേണ്ട അവസ്ഥയിൽ വർത്തമാനകാലം സ്പെയിൻ എന്ന ദേശത്തെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഗാർണിക്ക'യിൽ തീമരണം വർഷിച്ചു രസിച്ചവരുടെ പിന്തുറക്കാൻ സ്പെയിന്റെ ഭരണം വിണ്ടെടുക്കാൻ പോകുന്നു. പണ്ടു ജനറൽ ഫ്രാങ്കോയ്ക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിനു ബുദ്ധിജീവികളെയും നയിച്ചവനെ ഏണസ്റ്റ് ഹെമിങ്വേ എന്ന എഴുത്തുകാരൻ ഹവാനയിലെ പള്ളിപ്പുറവിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി വെടിവച്ചു മരിക്കാൻവേണ്ടി തോക്കു തപ്പുകയാവും. വിക്ടർ എറൈസിനെപ്പോലുള്ള ചലച്ചിത്രകാരന്മാർ പാരിസിന്റെ സർഗ്ഗസാത്വത്തുത്തിലേക്കു

ന്നു പ്രത്യേക വിരമമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൈവിഷത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം മനസ്സിലാക്കിയ ജനം ഇത്തവണ പത്ത് ഗോൺ സാലേസിന്റെ പകുതിയിലേക്കു തട്ടിയിടുകയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാവ് സെൽഫ് ഗോളിക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്പെയിന്റെ അയലത്തു കഴിയുന്ന പോർട്ടുഗലിൽപ്പോലും ചില പുത്രലേഖകന്മാരും ചുരുക്കം ചില രാഷ്ട്രീയക്കാരും മാത്രം ഉച്ചരിക്കുന്ന നാ

മണിമുഴങ്ങുന്നത് ആർക്കുവേണ്ടി

ഫെലിപ്പോ ഗോൺസാലേസ്

കുരുമാറിപ്പോയെന്നു വരാം. ജനറൽ ഫ്രാങ്കോ മരിച്ചു ഇരുപത്തിയൊന്നു വർഷത്തിനുശേഷം ഫ്രാങ്കോയെ ദൈവസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന വലതുപക്ഷ പിപ്പിൾസ് പാർട്ടി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിച്ചുവെന്ന വസ്തുത സാത്ത്വചിന്തകളെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല അസ്വസ്ഥമാക്കുക. കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കും പട്ടാളമേധാവികൾക്കും പ്രഭുക്കന്മാർക്കും മുഷ്ടബുദ്ധിയോടെ വീണ്ടും ഒത്തുചേരാനുള്ള കാലാവസ്ഥ സ്പെയിനിലെ ജനങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത് അവരല്ല. ഭരണത്തിലിരുന്നുവെന്നു സപ്തമുഖങ്ങളെ കല്ലെറിയുകയും അഴിമതിക്കു വളർന്നു വിളയാൻ പുതിയ നിലങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാണ്. ഇറ്റലിയിലും ഫ്രാൻസിലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ ശക്തിശോതസ്സുകൾ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും സ്പെയിനിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ നിന്നുപിഴയ്ക്കുകയായിരുന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പടിപ്പുറത്തെത്തുമ്പോൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തി ജനങ്ങൾക്കു കൈവിഷം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാവും സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുമായ ഫെലിപ്പോ ഗോൺ സാലേസി

മമായിരുന്നു ജോസ് മരിയാ അസ്നാർ. പ്രായം കൊണ്ട് ഗോൺ സാലേസിനെക്കാൾ പതിനൊന്നു വയസ്സ് ഇളപ്പുള്ളവൻ, പ്രായത്തിലെ ആ ഇളപ്പും ജോസ് മരിയാ അസ്നാറെ കുറച്ചൊക്കെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. പുതിയതായി വോട്ടവകാശം ലഭിച്ച യുവത്വത്തിനു ജനറൽ ഫ്രാങ്കോ കെട്ടുകഴിവിയിലെ കഥാപാത്രമാണ്. അയാളുടെ മുഷ്ടത്തരങ്ങൾ നേരിട്ട് അനുഭവിച്ചവരായിരുന്നില്ല ഈ യുവത്വത്തിനു ജനം നൽകിയവരും. അവരുടെയും മുൻതലമുറയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനറൽ ഫ്രാങ്കോയുടെ ഏകാധിപത്യത്തിന്റെ തനിനിറം അറിഞ്ഞവർ. അവർ തങ്ങൾ അനുഭവിച്ച സത്യങ്ങൾ മക്കളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകാം. പക്ഷേ, മക്കൾക്ക് അതിന്റെ 'ഫർണസ് വേദന' മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാവില്ല. കാരണം അവരുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ഫ്രാങ്കോ രാജമഹിത സിംഹരാജനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സ്വന്തം കുട്ടികളോടു കഥ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഫ്രാങ്കോയുടെ ചെയ്തികളെ മയപ്പെടുത്തിക്കാണണം. എഴുപതുകൾക്കുശേഷം ജനിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്ത കുട്ടികൾ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണനേതൃത്വത്തിലെ വാർദ്ധക്യമുഖങ്ങളും അവരുടെ സ്വപ്നനിഗ്രഹങ്ങളുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ കഥയറിയാതെ ആട്ടം കാണുകയും ഫ്രാങ്കോയുടെ മെതിയടിവച്ചു പുളിക്കുന്നവരെ പുണ്യവാളസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്പെയിൻ വലതുപക്ഷത്തേക്കു കണ്ണുതിരിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റുകളുടെ അപമാനകഥകൾക്കു നിലനില്ക്കാനുള്ള കാര്യം വെളിച്ചവും ലഭിക്കാതെയുമായി. കൂടുതലൊരു കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്, രക്തതർപ്പണം നടത്തി ഫ്രാങ്കോയോടു പോരാടിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ

വില കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്ന കാര്യത്തിൽ ഫ്രാങ്കോ വിമുക്ത സ്പെയിനിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ വലതുപക്ഷത്തു നിൽക്കുന്നവരെക്കാൾ തീവ്രത കാട്ടുകയുണ്ടായി. പോർട്ടുഗലിൽ ഏകാധിപതിയായി വിരാജിച്ച സലാസറിനെ നിലത്തിറക്കുന്നതിന്റെ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കുകയും കലാപക്കാരുടെ കാറ്റുകൾ രാജ്യത്തുടനീളം തുറന്നുവിടുകയും ചെയ്തത് പോർട്ടുഗലിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിന്റെ വ്യാതി കൊയ്തു കിട്ടിയത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കായിരുന്നു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലും കിഴക്കൻ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ കൊടിയിറങ്ങിയതോടെ സ്പാനിഷ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കും അതിന്റെ പ്രതാപം നഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും 350 അംഗങ്ങളുള്ള പാർലമെന്റിൽ 21 ഇരിപ്പിടങ്ങൾ അവരുടെ വിഹിതമായി ജനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഫ്രാങ്കോയിസത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം ജോസ് മരിയ അസ്നാർ ഒരങ്കംകൊണ്ടു മാത്രം നേടിയെടുക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അല്പതു ശതമാനം വോട്ടുനേടിയെങ്കിലും പാർലമെന്റിൽ 157 ഇരിപ്പിടങ്ങളേ ലഭിച്ചുള്ളൂ. കേവല ഭൂരിപക്ഷം തികയ്ക്കാനുള്ള 19 സീറ്റുകൾക്കായി വിഘടനവാദികളായ പ്രാദേശിക പാർട്ടികളുടെ പടിപ്പുരസന്ദർശനം നടത്തിയേ മതിയാകൂ. 'ഒരു നൂറു വർഷത്തിന്റെ അന്ത്യം' എന്ന പതിവു പടപ്പാട്ടു പാടിയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി 140 സീറ്റിലേക്കു ക്ഷയിച്ചു. 'ദി ന്യൂ മെജോരിറ്റി' എന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ആലാപന ഗീതം സാർത്ഥകമാക്കാൻ ചെങ്കുത്താന്റെ വിഹിതവും സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണ് അസ്നാർ. അതുകൊണ്ടു സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ തോളിൽ കൈയിട്ടാലും ജനഹിതം മറികടക്കാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഫെലിപ്പോ ഗോൺ സാലെസിനോടൊപ്പം സുഖസഞ്ചാരം നടത്തിയവരിൽ പലരും കപ്പൽചമേദത്തിന്റെ മുഹൂർത്തം കാറ്റിൽ മണത്തറിഞ്ഞു പുറത്തേക്കു ചാടുകയുണ്ടായി. തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരു മാസമുണ്ട് സ്പെയിനിലെ ഏറ്റവും വലിയ ബാങ്കായ ബാങ്ക് ഓഫ് സാറാൻഡറിന്റെ തലവൻ എമിലിയോ ബോട്ടിൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ മൊഴിചൊല്ലുകയും പ്രതിപക്ഷത്തുണ്ടായിരുന്ന പിപ്പിൾസ് പാർട്ടിയെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലമത്രയും ഗോൺ സാലെസിന്റെ ഊർജ്ജനികക്ഷേപകനായി നിലകൊണ്ടിരുന്ന തൊഴിലുടമകളുടെ സംഘടനയുടെ നേതാവായ ജോസെ മാരിയോ ക്യുവേവയുടെ കുറുമാറ്റം സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾക്കു മുതുകത്തേറ്റു കുത്തായിത്തീർന്നു. ബ്രട്ട സുമാരുടെ എണ്ണം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഗോൺ സാലെസിന്റെ പഴയ ചങ്ങാതിയും മുൻ ധനകാര്യ വകുപ്പുമന്ത്രിയുമായ മിഗിൽ ബോയിന്റെ കൈയൊഴിയൽ പ്രഖ്യാപനം ഭാവിഫലം പറയുന്നവരെപ്പോലും അർഭുതപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. യൂറോപ്യൻ മോണിറ്ററി യൂണിയനിൽ ചേരാനുള്ള ഗോൺ സാലെസിന്റെ തീരുമാനമാണ്

ജോസ് മരിയ അസ്നാർ

ബോയിന്റെ വിടപറയലിനു കാരണമായിത്തീർന്നത്.

അഭിപ്രായ വോട്ടെടുപ്പുകളുടെ ഫലം എതിരാണ് മനസ്സിലായതോടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ഫെലിപ്പോ ഗോൺ സാലെസിന്റെ ശത്രുക്കൾ വർദ്ധിച്ചു.

തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തോല്പിയാണ് നല്ലതെന്നു കരുതിയവരുമുണ്ട്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെങ്കിലും പുതിയ നേതൃത്വം ഉണ്ടാകുമല്ലോ എന്ന ചിന്തയായിരുന്നു അവരുടെയുള്ളിൽ. ഭരണകൂടത്തിന്റെ അഴിമതിക്കഥകൾ 'ഒരു നൂറുവർഷത്തിന്റെ അന്ത്യം' എന്ന പടപ്പാട്ടിന്റെ അർത്ഥം ചോർത്തിയതിൽ പാർട്ടിപ്രവർത്തകർ വല്ലാതെ ചിന്നിരായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയത്തിലെ ദിനോസറുകളായാണ് കൈയിലും ഹൃദയത്തിലും കറുപ്പുരണ്ട സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യൂഷനേതൃത്വത്തെ ചെറുപ്പക്കാർ കണ്ടത്. തന്റെ പതിമൂന്നുവർഷത്തെ ഭരണം സ്പെയിനിലെ ആധുനികവൽക്കരിച്ചുവെന്ന അവകാശപ്പെടലിൽ ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ഗോൺ സാലെസിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചാരണം. അതു കഴമ്പില്ലാത്തതല്ല. ഫ്രാങ്കോയുടെ കാലത്ത് കാറ്റിനും വെളിച്ചത്തിനും പ്രവേശനമില്ലാത്ത പഴയ ദുർഗ്ഗംപോലെയായിരുന്നു സ്പെയിൻ. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണം വാതിലുകളും ജാലകങ്ങളും തുറന്നിട്ടു. വ്യവസായരംഗത്തെ പ്രാകൃതാവസ്ഥ മാറി. സ്വപ്നങ്ങൾ നടപ്പാക്കിക്കിട്ടു മെന്ന തോന്നൽ ജനങ്ങളിൽ ഉണർവു പകർന്നു. പക്ഷേ അഴിമതിയുടെ പോരുകളുകൾ തിമിർത്തു നടക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ വെറുപ്പിന്റെ മോലസഞ്ചാരം തുടങ്ങി. യൂറോപ്യൻ യൂണിയനിൽ ചേരാനുള്ള തീരുമാനമാണ് കാൽക്കിലെ മണ്ണ് കൂടുതലും അടർത്തിയെടുത്തത്. യൂറോപ്യൻ ഫെഡ്റ്റ് (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സഖ്യം) നേതാവായ ജൂലിയോ അൻഗിറ്റയും വലതുപക്ഷ പിപ്പിൾസ് പാർട്ടിയുടെ വിജയം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണ് നേർ. ഫ്രാങ്കോയിസം വന്നാൽ അതിനെതിരെയുള്ള ചെറുത്തുനില്പിലൂടെ പാർട്ടിക്കു

വളരൻ കഴിയുമെന്ന മോഹത്തിലാണ് ജൂലിയോ അൻഗിറ്റ. യൂറോപ്യൻ യൂണിയനിലേക്കുള്ള സ്പെയിന്റെ ചേക്കേറലിന് യൂറോപ്യൻ ഫെഡ്റ്റ് എതിരാണ്. ഇത്രയേറെ അനുകൂല കാലാവസ്ഥ ഉണ്ടായിട്ടും പിപ്പിൾസ് പാർട്ടിക്ക് അഭിപ്രായ വോട്ടെടുപ്പുകളിൽ തെളിഞ്ഞുകണ്ട ജനഹിതം തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നേടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നതാണ് നേർ. വെറുമൊരു പ്രാദേശിക നേതാവു മാത്രമായിരുന്ന ജോ

സ്പെയിനിൽ ഒരു ഗവൺമെന്റുണ്ടാകണമെങ്കിൽ പ്രധാന കക്ഷികളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിനെ താങ്ങിനിന്നേ മതിയാകൂ. ജോസ് മരി

യ അസ്നാരുടെ അരമനയിലെത്തി സമ്മതപത്രത്തിൽ ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കാൻതന്നെയാണ് സാദ്ധ്യത.

സ് മരിയ അസ്നാറെ അമരക്കാരനാക്കിയതുതന്നെയാണ് പ്രധാന കാരണം.

മൊഴികളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സാൻ സെബാസ്റ്റ്യനിലെ വീഞ്ഞിന്റെ ലഹരി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ബാസ്കു നാഷണൽ പാർട്ടി തലവൻ സാബിയർ അർസാല്ലസ് തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തു പറഞ്ഞത് തന്റെ കക്ഷി പിപ്പിൾസ് പാർട്ടിയുമായി വേഴ്ചയ്ക്കു തയ്യാറില്ലെന്നാണ്. കാറ്റിലോണിയയെ സ്വതന്ത്രഭാഗമാക്കാൻ ആയുധമെടുക്കാൻ മടിക്കാത്ത കാറ്റാലൻ നേതാവ് ജോർഡി പൂജോൾ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെക്കാൾ ഭയക്കുന്നത് പിപ്പിൾസ് പാർട്ടിയെയാണ്. ഫ്രാങ്കോയുടെ കാലത്തെനപോലെ മഡ്രിഡിനും അതിനുചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലുമായി വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരുങ്ങിപ്പോയേക്കുമെന്ന് രണ്ടു നേതാക്കന്മാരും ഭയക്കുന്നു. അവരും കരുതിയത് പിപ്പിൾസ് പാർട്ടി ഒറ്റയ്ക്കു ഭൂരിപക്ഷം നേടുമെന്നായിരുന്നു. പ്രവചനംപോലെ ഫലം സംഭവിക്കാത്തത് അവരെയും വെട്ടിലാക്കി. സ്പെയിനിൽ ഒരു ഗവൺമെന്റുണ്ടാകണമെങ്കിൽ പ്രധാന കക്ഷികളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിനെ താങ്ങിനിന്നേ മതിയാകൂ. ജോസ് മരിയ അസ്നാരുടെ അരമനയിലെത്തി സമ്മതപത്രത്തിൽ ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കാൻതന്നെയാണ് സാദ്ധ്യത. സ്പെയിനിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുഫലം ഒരു സത്യം വെളിവാക്കുന്നു. സാത്താമാർ കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലും ഉറങ്ങുന്നില്ല. നവ നാസിസവും നവ ഫാസിസവുംപോലെ നവ ഫ്രാങ്കോയിസവും കൊടിയുയർത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സ്പെയിനിലെ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഫെമിൻവേ എഴുതിയ നോവലിന്റെ ശീർഷകം കടമെടുക്കാം-മണിമുഴങ്ങുന്നതാർക്കുവേണ്ടി?

പി. സുജാതൻ

പണിതീർന്നപ്പോൾ മേൽക്കൂര ഒഴിവാക്കിയ സ്റ്റേഡിയം.

തിരക്കേറിയ എറണാകുളം നഗരമുഖ്യത്ത് ഉയർന്ന കുറ്റൻ കളിക്കളം നോക്കി അന്തഃവിട്ടു നിൽക്കുകയാണ് കേരളം. ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിലുള്ളതെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്റ്റേഡിയം ഉയർത്തിക്കെട്ടിയ വിശാലകൊച്ചി വികസന അതോറിറ്റിയെ കണ്ണുംപുട്ടി അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് പത്രങ്ങൾ. സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മാണത്തിന് മേൽനോട്ടം നൽകിയ ജി.സി.ഡി.എ ചെയർമാൻ വി.ജോസഫ് തോമസിനെ ജനലക്ഷ്യങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വച്ച് കേന്ദ്രമന്ത്രി കരുണാകരൻ സ്വർണ്ണമാലയിട്ടു വരിക്കുന്നു. കണ്ടുനിന്ന ജലസേചനമന്ത്രി ടി.എം. ജോക്കബ് ജി.സി.ഡി.എചെയർമാന് സർണ്ണമോതിരം നൽകുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കൊച്ചിയിലെ മാർക്സിസ്റ്റ് മേയർ സോമസുന്ദരപ്പണിക്കർ നഗരസവാസികളുടെ വകയെന്ന പേരിൽ ഉപഹാരം നൽകുന്നു. സെഞ്ചറിയിട്ട ഒരു ക്രിക്കറ്റ് ജേതാവിനെപ്പോലെ അധിഷ്ഠിതൻ ഡി.ജി.

പി.യായ ജോസഫ് തോമസ് പുതിയ കളിക്കളത്തിൽ അങ്ങനെ തിളങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ ഉദ്ഘാടനത്തിനുവന്ന രാഷ്ട്രപതി ശങ്കർദയാൽശർമ്മയും അദ്യക്ഷനായ മുഖ്യമന്ത്രി എ.കെ. ആന്റണിയും പൂച്ചക്കളെപ്പോലെ പരുങ്ങി. പൊന്നുരുകുന്നിടത്ത് പൂച്ചയ്ക്കെന്തുകാര്യം? അഴിമതി ആരോപണങ്ങളുടെ പ്രളയജലത്തിൽ പതിച്ച മുൻകരുണാകരൻ സർക്കാർ വിശാലകൊച്ചിയിൽ മൂന്ന് കുറ്റൻ പദ്യതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചിരുന്നു. നെടുമ്പാശ്ശേരി അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവളം എറണാകുളം - വൈപ്പിൻ പാലം ഉൾപ്പെട്ട ഗോശ്രീ വികസന പദ്യതി. കല്ലറിലെ അന്താരാഷ്ട്ര സ്റ്റേഡിയം എന്നിവയാണ് ആ പദ്യതികൾ. ഗോശ്രീ പദ്യതി കരുണാകരൻ പുത്രനിർവ്വേശേഷമായ വാൽസല്യമുള്ള മുൻകളക്ടർ തോമസ് മാത്യുവിനെ ഏല്പിച്ചു. വിമാനത്താവളം പണി തോമസ് മാത്യുവിനു വേണ്ടി കളക്ടർ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് മാറ്റിയ വി.ജെ. കുര്യനെ ഏല്പിച്ചു. സ്റ്റേഡി

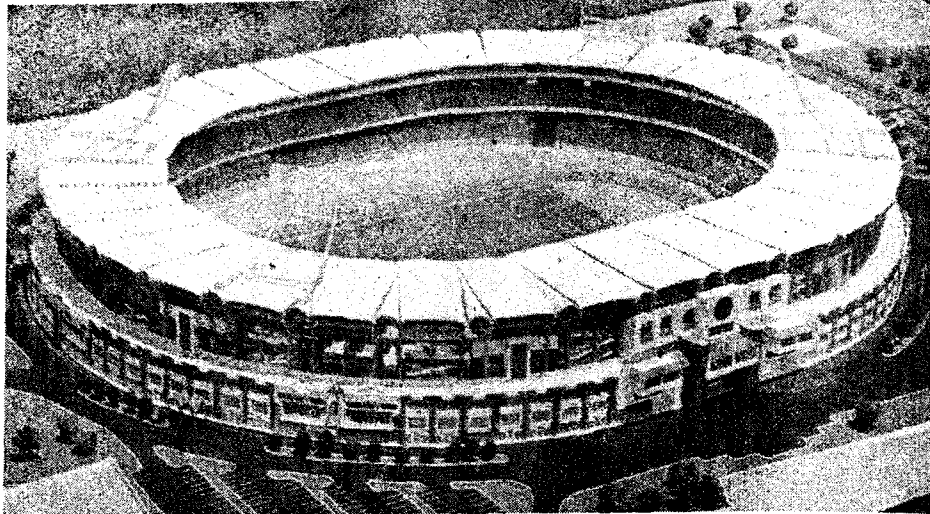
യം നിർമ്മാണച്ചുമതല ജി.സി.ഡി.എ ചെയർമാനും കുരുന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനുമായ ജോസഫ് തോമസിനും നൽകി. വിശാലകൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ശതകോടികളുടെ വാഗ്ദാനമായിരുന്നു മൂന്നുപദ്യതികളും. എന്നാൽ മൂന്നു പദ്യതികളുടെ പിന്നിലും വൻസ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളും കൊടുചതികളും പതിയിരുന്നത് ജനങ്ങൾ കണ്ടില്ല. പുറമേ ആകർഷകമായ ഈ വൻവികസന പദ്യതികളുടെയെല്ലാം മറവിൽ അപാരമായ അഴിമതി സാദ്യതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എറണാകുളം - വൈപ്പിൻ പാലം അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ഗോശ്രീ വികസന പദ്യതി ഒരു വൻ തട്ടിപ്പാണെന്ന് ചിലർ അന്നേ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആന്റണി സർക്കാർ ഇപ്പോൾ ഗോശ്രീ പദ്യതിയോട് 'യാഥാർത്ഥ്യ' ബോധത്തോടുകൂടിയ ഒരു സമീപനമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിമാനത്താവളം നിർമ്മാണം വലിയ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കാതെ അതിന്റെ വഴിക്കു നിങ്ങളുന്നു.

മുന്നൂ കുറ്റൻ പദ്യതികളിൽ ഭാഗികമായി പൂർത്തിയായത് കലൂർ സ്റ്റേഡിയം മാത്രം. ഇന്ദിരാഗാന്ധി എന്നു പേരുപൊല്ലി പണി തുടങ്ങിയ കളിക്കളത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എത്തിയപ്പോൾ അതിന്റെ പേര് റെഹ്റവ്വിന്റേതായി മാറിയതിന്റെ കളിയെന്തെന്ന് അറിയില്ല. എന്നാൽ സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും നടന്ന കളിയുടെ പിന്നിൽ കോടികളുടെ അഴിമതിയുണ്ടെന്ന കാര്യം ഒരു വിദഗ്ദ്ധ അന്വേഷണത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നു ചെല്ലും. സ്റ്റേഡിയം കണ്ട് കയ്യടിച്ച് അനുഭവിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ ഭാവിയിൽ ഇത് കൊച്ചിക്ക് വിപത്താകുമോ മുതൽക്കൂട്ടാകുമോ എന്ന് വേണ്ടവിധം ആലോചിച്ചുവരൂ. ആർക്കോ പണമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി ആവിഷ്കരിച്ച ഒരു വലിയ നിർമ്മാണ സംരംഭം മാത്രമാണിതെന്ന് തെളിയുകയാണ്. വീണ്ടുവിചാരിച്ചപ്പോൾ ആവിഷ്കരിച്ച ഒരു ഭ്രാന്തൻ പദ്യതി. കൊച്ചി നഗരത്തിന് ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഒരു ശാപമായി മാറാവുന്ന കളിക്കളം. കോടികൾ വിഴുങ്ങിയ ഒരു വൻ വെട്ടിപ്പിന്റെ ശാശ്വത സ്മാരകം. ആരുടെയോ സ്ഥിരമായ സാഹചര്യത്തിന്റെയും കർമ്മകൃത്യത്തിന്റെയും നിർവ്വഹണത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി സ്റ്റേഡിയത്തെ വാഴ്ത്തിയവർ പകൽക്കിനാവു കാണുകയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ആത്മവഞ്ചന നടത്തുകയായിരുന്നു. സ്റ്റേഡിയം പണിയുടെ ഉള്ളുകള്ളികളറിഞ്ഞാൽ ഇങ്ങനൊക്കെപ്പറയാനേ തോന്നൂ.

മദ്രാസ് നഗരത്തിൽ എൻജിനീയറിംഗ് വിശ്വവിദ്യാലയമായി മനോഹരമായ ഒരു സ്റ്റേഡിയം ഉയർന്നു നില്പുണ്ട്. അന്താരാഷ്ട്ര ഫുട്ബോൾ ഫെഡറേഷന്റെ (ഫിഫ) നിബന്ധനകൾ പ്രകാരം മുന്നൂവർഷം മുമ്പ് ഉയർത്തിയ പദ്യതിയായിരുന്നു ആ വിവിധശാസ്ത്ര കളിക്കളം. പഴയ ഒരു സ്റ്റേഡിയം. ഇടിച്ചുകുളഞ്ഞശേഷമാണ് 40 കോടി രൂപ ചെലവിൽ തൽസ്ഥാനത്ത് ആധുനിക, അന്താരാഷ്ട്ര മേന്മകളോടെ ഉയർത്തിയ പുതിയ സ്റ്റേഡിയം തീർത്തത്. മദ്രാസ് സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ മാതൃക അവലംബിച്ചാണ് കൊച്ചി അന്താരാഷ്ട്ര സ്റ്റേഡിയം രൂപകല്പന ചെയ്തത്. മേൽക്കൂരയുള്ള ടൂ ടയർ സ്റ്റേഡിയമാണ് മദ്രാസിലേത്. 40,000 കാണികൾക്ക് ഇരിപ്പിട സൗകര്യം. 225 ദിവസം കൊണ്ട് ലാർസൺ ആന്റ് ടുബോയുടെ എൻജിനീയറിംഗ് വിഭാഗം കമ്മിറ്റിയായ ഈ കളിക്കളം പണിതുയർത്തി.

മദ്രാസ് സ്റ്റേഡിയത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട ജി.സി.ഡി.എ. കരുണാകരൻ സർക്കാരിന്റെ ഒത്താശയോടെ എറണാകുളം നഗരത്തിൽ അന്തർദ്ദേശീയ നിലവാരമുള്ള കളിക്കളം പണിയാൻ തീരുമാനിച്ചു. മദ്രാസ് സ്റ്റേഡിയത്തെക്കാൾ വലിപ്പത്തിൽ മെലോപ്പരിലെ ആർക്കിടെക്ട് സി. എൻ. രാഘവേന്ദ്ര തന്നെ കൊച്ചി സ്റ്റേഡിയം രൂപകല്പന ചെയ്തു. 52,000 പേർക്ക് ഇരിപ്പിട സൗകര്യമുള്ള കൊച്ചി സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മാ

ആർക്കിടെക്റ്റിന്റെ മനസ്സിൽ അവശേഷിച്ച സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ രൂപരേഖ

ണത്തിന് 365 ദിവസമാണ് ജി.സി.ഡി.എ അനുവദിച്ചത്. വിശദവും കുറ്റമറ്റതുമായ ഒരു എസ്റ്റിമേറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നു. സൂക്ഷ്മമായ സാങ്കേതിക പരിശോധന നടത്തി സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ബലം ഉറപ്പാക്കേണ്ട ടെക്നിക്കൽ സാങ്കേതികതയും കൊച്ചി സ്റ്റേഡിയത്തിന് ആരും നൽകിയിട്ടില്ല. ഒരു ചെറിയ പാലം നിർമ്മിക്കാൻ പോലും സിവിൽ എൻജിനീയറിംഗ് വിഭാഗം നിഷ്കർഷിക്കാറുള്ള സാങ്കേതിക അംഗീകാരവും വിശദമായ എസ്റ്റിമേറ്റും കൂടാതെ റഫ് എസ്റ്റിമേറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അന്നത്തെ മന്ത്രിസഭായോഗം സ്റ്റേഡിയത്തിന് ഭരണാനുമതി നൽകി. വലിയൊരു സിവിൽ ജോലിക്ക് അവസ്യം വേണ്ട റേറ്റ് അനാലിസിസ് സ്റ്റേഡിയം പണിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ജി.സി.ഡി. എയിലെ എൻജിനീയറിംഗ് വിഭാഗമാണ് സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ഡിസൈൻ പരിശോധിച്ച സാങ്കേതികാനുമതി നൽകേണ്ടിയിരുന്നത്. കെ. രാജേന്ദ്രബാബുവാണ് ജി.സി.ഡി.എയിൽ ആ ജോലിക്കു മേൽനോട്ടം നൽകേണ്ടിയിരുന്ന ചീഫ് എൻജിനീയർ. ആർക്കിടെക്ട് നൽകിയ എസ്റ്റിമേറ്റും രൂപമാതൃകയും കൂലി ചെലവും സാധനസാമഗ്രികളുടെ വിലയുമൊക്കെ വിശദമായി പഠിക്കാൻ മുതിർന്ന ചീഫ് എൻജിനീയറെ തുടക്കത്തിലേ ചെയ്യാൻ ജോസഫ് തോമസിന് കണ്ടുകൂടാതായി. ഇത്ര വലിയൊരു പദ്യതി ഏറ്റെടുക്കാൻ രാജേന്ദ്രബാബുവിനാകില്ലെന്ന കുറ്റം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മാണ പദ്യതിയിൽ നിന്ന് പാടെ മാറ്റിനിറുത്തി. സാങ്കേതികാനുമതി നേടുക എന്ന സുപ്രധാനവശം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പൊതു മരാമത്തു വകുപ്പ് ചീഫ് എൻജിനീയറായിരുന്ന എൻ. എസ്. സുധിയെ റിട്ടയർ ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു ദിവസം മുമ്പ് സർവീസ് ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് നീട്ടി ജി.സി.ഡി. എയിൽ ഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ കൊണ്ടുവന്നു. സാങ്കേതികാനുമതി പ്രശ്നം കുത്തിപ്പൊക്കാതിരിക്കാനും

രാജേന്ദ്രബാബുവിനെ ഒതുക്കാനും അത് ഭംഗിയായി ഉപകരിച്ചു. 1994 മാർച്ച് 27-ന് കരുണാകരൻ കലൂരിൽ അന്താരാഷ്ട്ര സ്റ്റേഡിയത്തിന് കല്പിച്ചു. 365 ദിവസം കൊണ്ട് സ്റ്റേഡിയം പണി തീർക്കാൻ കരാർ ഒപ്പിട്ടത് കേന്ദ്ര പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനമായ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ സ്റ്റീൽ വർക്ക്സ് കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി (എച്ച്. എസ്. സി. എൽ) ആണ്. പക്ഷേ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ പണിമുഴുവൻ ചെയ്തത് ജി.സി.ഡി.എ നിർവ്വഹിച്ച സ്വകാര്യ സബ് കോൺട്രാക്ടർമാരും. സ്റ്റേഡിയം വരുമുന്വേ കളിമുഴുവൻ ആരംഭിച്ചത് അവിടെ നിന്നാണ്. സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ സിമന്റ് തൂണുകൾ ഉറപ്പിക്കുന്ന (പൈലിംഗ്) സുപ്രധാന ജോലി നിർവ്വഹിച്ചത് കൊച്ചിയിലെ ജിയോടെക് എന്ന സ്ഥാപനമായിരുന്നു. പ്രധാനചട്ടക്കൂട് നിർമ്മിച്ചത് ശില്പി കൺസ്ട്രക്ഷൻസ്. പീവിസ് സത്യൻ തിരുവർ. ഭാരത് ബിൽഡേഴ്സ് കൊച്ചി, ബിൽഡിംഗ് ആന്റ് ബ്രിഡ്ജ്സ് കോർപ്പറേഷൻ കൽക്കത്ത എന്നിവരാണ്. ഇലക്ട്രിക് ജോലികൾ ഹാരിസൺ മലയാളം ലിമിറ്റഡും സിവേജ് - ഡ്രെയിനേജ് പണികൾ ടെക്നോ ഷാർപ്പ് മദ്രാസും ചെയ്തു. പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനമായ എച്ച്. എസ്.സി.എൽ സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മാണം പോലെ ബൃഹത്തായ ജോലി നിർവ്വഹിക്കാൻ കലൂരിലെ (ഒരു കൊല്ലം) ചെയ്യാൻ ശേഷിയുള്ളവരെന്ന നിലയിലാണ് കരാർ ഏറ്റെടുത്തത്. എന്നാൽ അവരുടെ ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൊച്ചിയിൽ വന്നു താമസിച്ചു. എന്നല്ലാതെ നിർമ്മാണ യന്ത്രങ്ങളിൽ എച്ച്.എസ്.സി. എൽ നേരിട്ട് ഇടപെട്ടതേയില്ല. സബ് കോൺട്രാക്ടർമാർക്ക് ജി.സി.ഡി.എയിൽ നിന്ന് പണം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്ന ഇടനിലക്കാരുടെ റോളായിരുന്നു അവർക്ക്. സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനവേളയിൽ കരാറുകാർ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ

പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനമാണെന്ന് ചെയ്യാൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ് ഉറപ്പ് കൊണ്ടു. എന്നാൽ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ പണിയെല്ലാം ചെയ്തത് ജി.സി.ഡി. എ നിർവ്വഹിച്ച സ്വകാര്യസബ് കോൺട്രാക്ടർമാരായിരുന്നു എന്ന കാര്യം അദ്ദേഹം മറച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കുന്നായ്മയെ പട്ടുടുപ്പിക്കുന്ന ആ നയം എത്തിനായിരുന്നു എന്നതിന് ആർ മറുപടി നൽകും? ഉപകരാറുകാർ പണി ചെയ്തുകൊണ്ട് എന്തു സംഭവിച്ചെന്നോ? സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ മേൽക്കൂര പണിയാനുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികൾ ഉപകരാറുകാർക്കില്ലായിരുന്നു. മേൽക്കൂര പണിയാൻ 300 ടൺ ശേഷിയുള്ള മുവമ്പിൾ ക്രെയിൻ ആവശ്യമാണ്. പണി ചെയ്യുന്ന ഉപകരാറുകാർക്ക് അത്തരം ക്രെയിനില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും എച്ച്.എസ്.സി.എൽ മാനപൂണ്ടു. ജി.സി.ഡി.എ അധികൃതർ നെട്ടോട്ടമായി. മേൽക്കൂരയോടുകൂടി ആർക്കിടെക്ട് രൂപകല്പന ചെയ്ത സ്റ്റേഡിയത്തിൽ നിന്ന് നിർമ്മാണ ജോലി ഒരു ഘട്ടം എത്തിയപ്പോൾ മേൽക്കൂര ഒഴിവാക്കാമെന്ന് ജി.സി. ഡി.എ അധികൃതർ ആലോചിച്ചു. എന്നാൽ ചീഫ് എൻജിനീയർ സുധി അതിനെ എതിർത്തു. പണിപൂർത്തിയാക്കാൻ ഫണ്ടില്ലെന്ന് ചെയ്യാൻ ജി.സി. ഡി. എ ജനറൽ കൗൺസിൽ അറിയിച്ചു. എട്ടുകോടി രൂപയാണ് മേൽക്കൂരയ്ക്ക് (റൂഫ്) മാത്രം ചെലവ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. 70 കോടി രൂപ സ്റ്റേഡിയം പണിക്ക് സ്ഥാപനമിട്ട അധികൃതർ റൂഫ് പണിയാൻ അത്രയും തുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ പല കാരണങ്ങളാൽ തൽക്കാലിക മേൽക്കൂരയെങ്കിലും വേണമെന്ന് ചീഫ് എൻജിനീയർ ശഠിച്ചു. അതിനു ശേഷമുള്ള മേൽക്കൂര ചർച്ചയിൽ ചീഫ് എൻജിനീയറെ പങ്കെടുപ്പിച്ചില്ല. കെട്ടിടമുള്ള കാരണങ്ങളാൽ പേരിൽ, ഇല്ലാത്ത ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച ചീഫ് എൻജിനീയർ സുധിയെ പിന്നീട് ചെയ്യാൻ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തു. എങ്കിലും എം.എൽ. എ.മാരും പെട്ട ജനറൽ കൗൺസിൽ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ മേൽക്കൂര പാടേ ഒഴിവാക്കാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. തുടർന്ന് ജനറൽ കൗൺസിൽ അംഗങ്ങളെ പ്രചോദനമാതൃകയായ മദ്രാസ് സ്റ്റേഡിയം നേരിട്ട് കാണിക്കാൻ ജി.സി.ഡി.എ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മദ്രാസ് സ്റ്റേഡിയത്തിന് ഭാഗികമായി മേൽക്കൂര ഉണ്ട്. അതുകണ്ട് തിരിച്ചുവന്നിട്ടും ചില എം.എൽ. എമാർ. മേൽക്കൂര ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തിന് വഴങ്ങിയില്ല. ജി.സി.ഡി.എ സ്റ്റേഡിയം പണിഞ്ഞ് സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിലാകുമെന്നും ശമ്പളം പോലും മുടങ്ങുമെന്നും പറഞ്ഞ് ജീവനക്കാരുടെ സംഘടനകൾ വഴി എം.എൽ.എ മാരിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിനോക്കി. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഒടുവിൽ മേൽക്കൂര താൽക്കാലികമായി ഉപേക്ഷിക്കാൻ ജനറൽ കൗൺസിൽ തീരുമാനിച്ചു.

സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനവേളം വേഗം നടത്താനും നിർവ്വഹിക്കാൻ പരിധിയും കടന്നുപോയ നിർമ്മാണയന്ത്രം അവസാനിപ്പിക്കാനും അതേ വഴിയുണ്ടായിരുന്നു. സ്റ്റേഡിയത്തിന് ഇനി ആർ, എന്ന് മേൽക്കൂര നിർമ്മിക്കുമെന്ന് കരാറുകാർക്ക് ബാധ്യതയെന്നുമില്ലാത്തവിധത്തിൽ പ്രശ്നം ഒരുക്കി. എന്നാൽ മേൽക്കൂരയില്ലാത്തതിന്റെ ദോഷം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി കളിക്കളം കാലത്തോട് പൊരുതേണ്ടിവരും. സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ മേൽക്കൂര ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതോടെ കരാറുകാർക്ക് എത്ര ഭീമമായ ലാഭമാണ് ഉണ്ടായത് എന്ന് കണക്കാക്കാൻ എൻജിനീയർമാർക്ക് കഴിയും. താരതമ്യേന ആയാസകരവും അതിനാൽ ചെലവേറിയതും ലാഭം കുറഞ്ഞതുമായ നിർമ്മാണ ഘട്ടമാണ് കരാറുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മേൽക്കൂര പണി. അത് ഒഴിവാക്കിയിട്ട് അവർക്ക് ചെറിയ ആശ്വാസമൊന്നുമല്ല. മേൽക്കൂര കൂടി ഉണ്ടെന്ന കണക്കുകൂട്ടലിൽ അടിത്തട്ടുകളിൽ കൂടുതൽ ലാഭം കിട്ടുന്ന പൈലിംഗ് പോലുള്ള പണി ചെയ്യാൻ പറ്റി. നിർവ്വഹണ സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ പണിതീർത്തില്ലെന്ന കാരണം കൊണ്ട് വരാവുന്ന പിഴ ഒഴിവായി കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെയൊക്കെ കൂടി കരാറുകാർ വിട്ടിട്ട് കോടികൾ എത്രയെന്ന് ഗുരുവായൂരപ്പന് മാത്രമേ അറിയൂ. മേൽക്കൂരയില്ലാത്ത സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ഭാവിയിലെ ഉപയോഗം പരിമിതപ്പെടുമെന്ന് മാത്രമല്ല കച്ചവട ലക്ഷ്യത്തോടെ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള കി

നേക്കാൾ കുറഞ്ഞ തുക കോട്ട് ചെയ്ത യൂണിട് കൊണ്ടു ലിമിറ്റഡ് എന്ന കമ്പനിക്കായിരുന്നു നിർമ്മാണകരാർ ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. റൂഫ് പണിക്ക് ആവശ്യമായ 300 ടൺ ശേഷിയുള്ള ക്രെയിൻ തങ്ങൾക്കില്ലെന്ന് അവർ ആദ്യം തന്നെ സത്യം പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കട്ടേജൻ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല. മദ്രാസ് സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മിച്ച എൽ. ആന്റ് ടിക്ക് മാത്രമേ 500 ടൺ ശേഷിയുള്ള മുവമ്പിൾ ക്രെയിനുള്ളൂ. കെട്ടി അടയ്ക്കപ്പെട്ട സ്റ്റേഡിയത്തിന് ഇനി റൂഫ് പണിയേണ്ടിവന്നാൽ ഇത്രയും ശേഷിയുള്ള മുവമ്പിൾ ക്രെയിൻ വേണം. എന്നാൽ ഏറ്റവും വലിയ തുക കോട്ട് ചെയ്തെന്ന കാരണത്താൽ കരാർ പരിഗണനയിൽ എൽ ആന്റ് ടിക്ക് തയ്യാറാകില്ല. താൽക്കാലികമായാണ് റൂഫ് ഒഴിവാക്കിയതെന്ന് ജി.സി. ഡി. എ പറയുമെങ്കിലും ഭാവിയിലും റൂഫ് പണിയാണെന്നും പരിപാടി ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കാരണം സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ നാലു കുറ്റൻ ഫ്ലെയ് ലൈറ്റ് സന്തേങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് റൂഫ് കൂടിവരുമെന്ന് കണക്കിലെടുത്തല്ല. എത്ര ചെലവേറിയതും ഫ്ലെയ് ലൈറ്റ് സന്തേങ്ങൾ തകർത്തിട്ട് റൂഫ് നിർമ്മിച്ചുകൂടെ എന്നാവും സ്റ്റേഡിയം പണിഞ്ഞ് പാപ്പരായ ജി.സി.ഡി. എയുടെ ചോദ്യം.

സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ നിർമ്മാണം മേൽക്കൂരയില്ലാതെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ജി.സി. ഡി. എ രണ്ട് സിവിൽ എൻജിനീയർമാരെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തത് ഇപ്പോൾ വിവാദമായിട്ടുണ്ട്. സിവിൽ എഞ്ചിനീയർമാർ ഉപയോഗിച്ച കമ്പിയുടെ വ്യാസം ആറ് മില്ലീമീറ്ററിൽ നിന്ന് എട്ട് മില്ലീമീറ്ററായി ഉയർത്തിയതു വഴി 44 ലക്ഷം രൂപയുടെ അധികച്ചെലവുണ്ടായി. ഡിസൈനിൽ ആർക്കിടെക്ട് വരുത്തിയ മാറ്റം കൊണ്ടാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്. വെള്ളമൊഴിച്ച് കോൺക്രീറ്റ് സ്ട്രാങ്ക്സ് ബലപ്പെടുത്തുന്ന പ്രീകോസ്റ്റ് റീതി ഉപേക്ഷിച്ച് നീരാവിക്കൊണ്ട് വേഗം ഉണക്കിവെച്ചെടുത്തുപ്രീ സെട്ടഡ് റീതി സീകരിക്കുക വഴി നാലരലക്ഷം രൂപ ലാഭിക്കാമെന്ന് കണ്ടശേഷമാണ് ഡിസൈനിൽ ഈ മാറ്റം വരുത്തിയത്. സ്ട്രാങ്ക്സുകൾ നിറത്തിയിട്ട് നനച്ച് ഉണക്കാൻ അനേകം ഏക്കർ സ്ഥലം ലഭിക്കില്ലെന്ന് വന്നതുകൊണ്ടാണ് ചീഫ് എൻജിനീയർ ടെക്നോളജി പ്രീ സെട്ടഡ് ആക്കിയത്. പക്ഷേ അതിന്റെ പേരിൽ പ്രാഥമികമായ ഒരു അന്വേഷണം പോലും നടത്താതെ ഇല്ലാത്ത കുറ്റം ചുമത്തി എക്സക്യൂട്ടീവ് എൻജിനീയർ സരളയെ ചെയ്യാൻ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തു. നിരപരാധിയായ താൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നല്ലോ എന്ന ദുഃഖവുമായി ചെയ്യാൻ മുന്നിലെത്തി അവർ ആത്മഹത്യാഭീഷണി മുഴക്കി. ചീഫ് എൻജിനീയർ കാര്യം

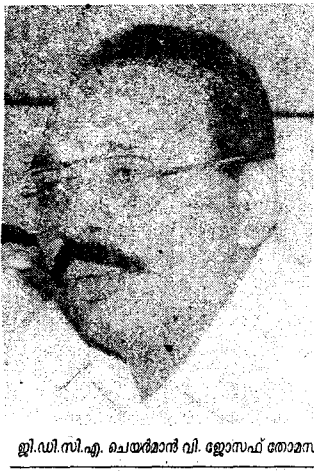
ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ എൻ.എസ്. സുധി

വിശദീകരിച്ച് ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് സരളയുടെ സസ്തനങ്ങൾ പിൻവലിച്ചു. എങ്കിലും മാനസികമായി തകർന്ന അവർ പിന്നീട് ദീർഘ അവധിയെടുത്തു.

ആർക്കിടെക്ട് വരുത്തിയ ഡിസൈൻ മാറ്റത്തിലൂടെ, ജി. സി.ഡി.എയ്ക്കുണ്ടായ നഷ്ടത്തിന് പിന്നീട് ചീഫ് എൻജിനീയർ സുധിയെ ചെയർമാൻ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തു. നിജസ്ഥിതി അന്വേഷിക്കാതെയും ഫയലുകൾ പരിശോധിക്കാതെയും തിടുക്കത്തിൽ എടുത്ത നടപടിയാണെന്നെന്ന് പറയാനാവില്ല. കാരണം സരളയുടെ സസ്പെൻഷൻ പിൻവലിച്ചശേഷമാണല്ലോ സുധിയെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തത്. സസ്പെൻഷൻ കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആരോപണങ്ങൾക്ക് വിശദമായ മറുപടി സുധി നൽകിയിട്ട് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അന്വേഷണമോ മേൽനടപടികളോ ഇല്ല. ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണറുടെ വന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സേവനം അവസാനിപ്പിച്ച് തിരിച്ചയയ്ക്കാമെന്നല്ലാതെ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ജി.സി.ഡി.എ ചെയർമാൻ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യാൻ അധികാരിയല്ലെന്ന് നിയമജ്ഞർ പറയുന്നു. അതേനായാലും കരുണാകരൻ സർക്കാർ പോയ ശേഷം ജി.സി.ഡി.എ ചെയർമാൻ ഒരു ഉൾഭയത്തോടെയാണ് സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ നീക്കിയത്. സ്റ്റേഡിയം തിരക്കേറിയ നഗരമദ്ധ്യത്ത് സ്ഥാപിച്ച തീരുമാനം മുതൽ മേൽക്കൂര ഇല്ലാത്ത അതിന്റെ നിർമ്മാണഘട്ടം വരെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ വിമർശന വിധേയമാക്കുമെന്ന് ചെയർമാൻ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരിക്കണം. ചില സസ്പെൻഷൻ നടപടികളൊക്കെ ചെയ്തുവെച്ച് സയം റക്ഷിക്കുന്നുള്ള വ്യഗ്രതപൂണ്ട നീക്കമായി ഈ സംഭവത്തെ ജോസഫ് തോമസിനെ അടുത്തിരുന്നവർ വിലയിരുത്തുന്നു.

കരുണാകരൻ ഭരണകാലത്ത് യു.ഡി.എഫ്, കോർപ്പറേഷനുകളും കമ്മിറ്റികളും പങ്കുവെച്ചപ്പോൾ തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനമായ ജി.സി.ഡി.എയുടെ ചെയർമാൻ പദവി കോൺഗ്രസ്സിനായിയിരുന്നു ലഭിച്ചത്. ആ പദവിയിൽ വരാൻ പല ചെറുധാരികളും മോഹിച്ചെങ്കിലും പൊലീസിൽ കരുണാകരൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള ജോസഫ് തോമസിനെ ജി. സി.ഡി. എ ഏല്പിച്ചതിൽ പല ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചി കേന്ദ്രമായി നടന്നുവരുന്നതും ആ സ്വതന്ത്രചലപ്പത്തിലുള്ളതുമായ അനേകം പദ്യതികളുടെ ചുക്കാൻ “സന്തക്കാർ” പിടിക്കട്ടെ എന്ന് കരുണാകരൻ കരുതി. എല്ലാം മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ച് ഉറച്ചതുപോലെ 1993-ൽ അന്തർദ്ദേശീയ സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മാണം കൊച്ചിയിൽ കരുണാകരൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പൊതുചടങ്ങിൽ ജോസഫ് തോമസും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. നിശ്ചയ

ദാർഢ്യത്തിന്റെയും കർമ്മശൂലതയുടെയും അവതാരമായി ജോസഫ് തോമസിനെ അദ്ദേഹം അന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ സ്റ്റേഡിയം പണി 365 ദിവസം കൊണ്ട് മേൽക്കൂരയില്ലാതെ അപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽപ്പോലും അവസാനിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രഖ്യാപിച്ചതിലും 9 മാസവും രണ്ടുദിവസം കൂടുതലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഉദ്യോഗത്തിന് സ്റ്റേഡിയം സജ്ജമായത്. നീണ്ടുനിന്ന തൊഴിൽ കൃഷ്ണമോ സാധന ദുർലഭ്യമോ ഒന്നും തടസ്സമായിരുന്നില്ല. തൊഴിലാളികൾ പണിനിറുത്തിയത് ഒരു ദിവസം മാത്രമാണ്. 12 മാസം കൊണ്ട് തീരണം എന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താലാണ് നിർമ്മാണഘട്ടവ് ഇരട്ടിപ്പിച്ചു കാട്ടി കരാർ ഉറപ്പിച്ചത്. കാലവർഷത്തിന്റെ പേരിൽ ഏതാനും ആഴ്ച പണി തടസ്സപ്പെട്ടതിന് ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലക്കാലം സമയം നീട്ടിക്കിട്ടിട്ടയില്ലാതെ കരാറുകാർ നേടിയ ലാഭത്തിന്റെ വലിപ്പം നിർമ്മാണരംഗവുമായി അടുപ്പമുള്ളവർക്ക് ഉറപ്പാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. കരാർ

ജി.സി.ഡി.എ. ചെയർമാൻ വി. ജോസഫ് തോമസ്

കലൂർ സ്റ്റേഡിയം കൊച്ചി നഗരത്തിന് ഒരു ശാപമാകാൻ പോകുകയാണെന്ന് നഗരാസൂത്രണ വിദഗ്ദ്ധർ പറയുന്നു. 52,000 പേർക്ക് ഇരിക്കാവുന്ന സ്റ്റേഡിയത്തിൽ നിന്ന് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പരിപാടി കണ്ട് പുറത്തിറങ്ങുന്നവർ കലൂർ മെയിൻ റോഡിൽ സൂപ്പർക്കാര്യ ഗതാഗതം പ്രശ്നം എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാനാവും?

സബ്വേ പണിയുക. കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവുവരുന്ന അത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്ന് നടപ്പാക്കുമെന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയില്ല. ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി സ്റ്റേഡിയം രാഷ്ട്രത്തിന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അതിൽ ഒരു കായികവിനോദസംഭവം നടക്കാൻ ഇനി എത്ര മാസം

കാത്തിരിക്കണം? ഉടനെ നടക്കാൻ പോകുന്നത് സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അവാർഡ് നൈറ്റാണ്. അടുത്ത ഡിസംബറിൽ നെഹ്റു കപ്പ് ഫുട്ബോൾ മത്സരം വരാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് കെ.എഫ്.എ ഭാരവാഹികൾ പറയുന്നു. അതായത് മാസങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഏതാനും മണിക്കൂർ നേരത്തേക്ക് വരാവുന്ന ഒരു ആൾക്കൂട്ടത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ച് സ്റ്റേഡിയത്തിലെ 165 കടമുറികൾ വാടകയ്ക്ക് വാങ്ങുന്നവർ കച്ചവടം സജ്ജമാക്കണം.

ദൈനംദിനം ആളുകൾക്കിടയിൽ വാണിജ്യവ്യാപാരം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും പിടികിട്ടുന്നില്ല. സ്റ്റേഡിയത്തിന് സമീപം ഒരു ടൗൺഷിപ്പ് ഭാവിയ്ക്ക് ഉടലെടുക്കുമെന്നാണ് ഇതിന് ജി.സി.ഡി.എയുടെ മറുപടി. എലി ശല്യം തീർക്കുന്നതിന് പൂച്ചയെ വളർത്താൻ തുനിഞ്ഞ സന്യാസി വരുന്റെ ഭയനീയമായ അന്ത്യോന്നഭവമാണ് ഇത് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

അന്തർദ്ദേശീയ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ മറവിൽ അഴിമതിയിലൂടെ ധനം സമ്പാദിച്ചവർ ആഹ്ലാദിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭ്രാന്തൻ പദ്യതിയെന്നാവും വരുംകാലം കലൂർ സ്റ്റേഡിയത്തെ വിളിക്കുക.

പ്രശാന്ത് മിത്രൻ

ശ്രീ. ബോധേശ്വരന്റെ നിര്യാതത്തിൽ അനുശോചിക്കാൻ കൂടിയ യോഗം. അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയുൾപ്പെടെ പ്രമുഖ രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക നേതാക്കൾ പങ്കെടുക്കുമെന്ന് അറിയിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരിൽ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ

ഒന്നും അവർക്കു കൂടപിടിക്കുന്ന ദിവസത്തെയും കൊത്തളങ്ങളെ എരിക്കാൻ പോന്ന അഗ്നി. ഭാവി കരുപ്പിടിപ്പിക്കാനുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾക്കു മുഴയോ കേണ്ട കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസവും. ഈ അഗ്നിയെ ഊതിത്തീളക്കാൻ മാത്രമേ ഉപകരിച്ചുള്ളൂ. 1942, കീറ്റ് ഇന്ത്യ “ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യ വിട

സോഷ്യലിസ്റ്റ് തുരുത്തിരല

ഏകാന്ത പാഥിതൻ

രണ്ടുപേർ മാത്രം; ശ്രീ. പി. വിശ്വഭരണും ശ്രീ. കെ.വി. സുരേന്ദ്രനാഥും. യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ശ്രീ. എസ്. ഗുപ്തൻ നായർ പറഞ്ഞു: “സദാചാരഹിതമായ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനത്തെ എന്നും എതിർത്തിരുന്നയാളായിരുന്നു ബോധേശ്വരൻ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്ക് ബോധേശ്വരനെ സ്മരിക്കാനാവില്ല. പിന്നെ വിശ്വഭരണം സുരേന്ദ്രനാഥും അവർ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരിലെ അന്യംനിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപൂർവ്വജന്മസ്സാണ്.” പി. വിശ്വഭരൻ എങ്ങനെ മറ്റു രാഷ്ട്രീയക്കാരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനാകുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിനു തൃപ്തികരമായ മറുപടി ഈ പ്രസ്താവനയിലുണ്ട്. “സോഷ്യലിസ്റ്റ് താവോളിലെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത സമ്പന്ന ഭടൻ” എന്ന് മുഖ്യാരു ലേഖകൻ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് അർത്ഥവത്താണ്. തന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളോടു വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയും, ശരി എന്നു തോന്നുന്നതു മുഖം നോക്കാതെ വിളിച്ചുപറയുന്ന ആർജ്ജവവും, പ്രത്യാഘാതം എന്തുതന്നെയായാലും പറഞ്ഞ വാക്കു നിഷേധിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ആത്മാർത്ഥതയുമെല്ലാം ഇന്നത്തെ ശരാശരി രാഷ്ട്രീയക്കാർക്ക് അന്യമായ ഗുണങ്ങളാണ്.

പി.വിശ്വഭരൻ

സത്യന്തപൂർവ്വ ഇന്ത്യ; ആത്മാവുള്ള ഒരാൾക്കും ഇന്ത്യ എന്ന വികാരത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കാനാകാത്ത കാലം. അന്ന് എസ്.എം.വി സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന വിശ്വഭരന്റെ മനസ്സിലും അഗ്നിയുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ

ക” ആ സേതു ഹിമാചലം പ്രതിധ്വനിച്ച മോചനമന്ത്രം. ആ മന്ത്രം പ്രതിധ്വനിക്കാത്ത യുവഹൃദയങ്ങൾ വിരളമായിരുന്നു. ഈ വിളികേട്ട് സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിൽ പി. വിശ്വഭരനും ഒഴുകിയിറങ്ങി. മകനെ പഠിപ്പിച്ച് ഒരുദ്യോഗസ്ഥനാക്കുകയായിരുന്നു പിതാവ് ശ്രീ. പദ്മനാഭന്റെ ലക്ഷ്യം. സമർത്ഥനായ മകനിൽ വളരെ യോഗ്യത പ്രതീക്ഷയർപ്പിച്ച പിതാവിന് ഇതു സഹിക്കാവുന്നതിലപ്പുറമായിരുന്നു. മകനെ നേർവഴിക്കു നയിക്കാൻ ശിക്ഷാമുറകൾ അവലംബിച്ച പിതാവിനോട് ഇതാണു നേർവഴിയെന്ന് പതിനേഴു കാരനായ വിശ്വഭരൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. ഈ വഴിയിൽ ഇറങ്ങിത്തീർച്ച താൻ അന്ത്യം എന്തായാ

ഗുദ്ധമായ പൊതുജീവിത പരമ്പരയുള്ളവർ അപൂർവ്വജീവികളായിത്തീരുന്നു ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പി.വിശ്വഭരനെപ്പോലെയുള്ളവർ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ആശ്വാസത്തിന്റെ തുരുത്തുകളായിത്തീരുന്നു.

പി.വിശ്വഭരൻ

വിശ്വഭരനു കഴിഞ്ഞില്ല. അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിനൊരു വികല്പം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവും മാർക്സിയിൻ ദർശനവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭഘട്ടത്തിൽ ജെ.പിയുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്താധാരകൾ ഒരു പുതിയ വഴിതുറന്നു. സോഷ്യലിസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജെ.പിയുടെ പുസ്തകം വിശ്വഭരനെ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റാക്കി പരിവർത്തിപ്പിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രചാരകനായി സഞ്ചരിച്ച 1952-ൽ കേരളത്തിലെത്തിയ ജെ.പിയെ ദക്ഷിണകേരളത്തിലുടനീളം അനുഗമിച്ചത് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഭവമായി വിശ്വഭരൻ ഓർക്കുന്നു. പ്രമുഖരായ മറ്റു സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാക്ക

ലും അതു കണ്ടതിനുശേഷമേ പിന്തിരിയു എന്നു കൂടി പറഞ്ഞപ്പോൾ മകന്റെ നന്മ മാത്രം കാംക്ഷിച്ച സന്തോഷിയിയായ പിതാവ് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം പിൻവാങ്ങി. കാലം തെറ്റും ശരിയും വേർതിരിച്ചപ്പോൾ മകന്റെ ഉയർച്ച കാണാൻ കാത്തുനില്ക്കാതെ പിതാവ് 1948-ൽ മരണമടഞ്ഞു.

രണ്ട് “എല്ലാപേരും ഗാന്ധിജിക്കു ജയ് വിളിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാനും വിളിച്ചു.” അങ്ങനെയായിരുന്നു ബാലനായ വിശ്വഭരൻ സാതന്ത്യസ

മരം ആരംഭിക്കുന്നത്. പിന്നീടു വളർന്നപ്പോഴാണ് ഗാന്ധിജി എന്തെന്നും, ഗാന്ധിസം എന്തെന്നും വായിച്ചറിഞ്ഞത്. ഈ അറിവിലൂടെ ഗാന്ധിസം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സ്വാധീനിച്ച ഒരു ചരുതാവുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും ആ ചരു ഒരു പ്രകടനമാക്കാനോ ഒരു നാട്യമാക്കാനോ വിശ്വഭരൻ ഒരുങ്ങിയില്ല. മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ വേരുന്നിയതും ഓരോ ചുവടുവയ്പിലും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്നതുമായ ഒരു ജീവിതക്രമം, അതായിരുന്നു വിശ്വഭരനു ഗാന്ധിസം.

ജീവിതത്തിൽ ഗാന്ധിജി സ്വാധീനിച്ചപ്പോൾ ദർശനത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചത് ജയപ്രകാശനായിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ രാഷ്ട്രീയദർശനത്തിലുനിനിന്ന് ഒരു കോൺഗ്രസ്സുകാരനായി ജീവിക്കാൻ പി.

25

അഞ്ച്

കേന്ദ്രത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സിനെ മന്ത്രിസഭ കളഞ്ഞുവെച്ചു. സംസാരിക്കവേ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സവിശേഷതയിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടി: അതു കരിസ്മയുള്ള ഒരു നേതാവിനു ചുറ്റും വികസിക്കുന്നു. രണ്ടുതവണ

പുസ്തക വാർത്ത

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

സമകാല നിരൂപണത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത മുഖങ്ങൾ

- പി. ഗോവിന്ദപിള്ള, ഡോ. വി. ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ, ഡോ. എ. ജമീലാബീഗം, പ്രൊഫ. കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള, ഡോ. ജാൻസി ജെയിംസ്, ഡോ. എൻ. മുകുന്ദൻ, ഡോ. ഡി. ബഞ്ചമിൻ, ഡോ. വി. സി. ഹാരിസ് എന്നിവരുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ. സമ്പാദകർ: പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്. 33.00
അസ്വസ്ഥരായ പ്രതിഭാശാലികൾ കെ. പി. വിജയൻ 40.00
ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം- പുനരുദ്ധരിക്കാൻ ഡോ. എം. വി. പൈലി 25.00
ഇതിവൃത്തം (നോവൽ) സി. വി. ബാലകൃഷ്ണൻ 25.00
ഹിമപ്പക്ഷിയുടെ ചിറകടികൾ (നോവൽ) പി. എ. ജോർജ്ജ് 31.00
നിഷാദം (കവിത) പ്രമീളാദേവി 20.00
ഏലിയാമ്മ C/യെ. എസ്. എ. (ഹാസ്യനാടകം) വേളൂർ കൃഷ്ണൻകുട്ടി 16.00
സന്ധ്യാകീർത്തനങ്ങൾ - സ്തോത്രങ്ങൾ സമ്പാ: അരവിന്ദൻ 65.00
ശിവപുരാണകഥകൾ സാമി ധർമ്മാനന്ദതീർത്ഥ 35.00

കാൻഡിഡ് പ്രസിദ്ധീകരണം

വിതരണം

കാൻഡിഡ് ബുക്സ്

കോട്ടയം (4 ശാഖകൾ) തിരുവനന്തപുരം കൊല്ലം പത്തനംതിട്ട ആലപ്പുഴ തൊടുപുഴ പാലക്കാട് കോഴിക്കോട് വടകര തലശ്ശേരി കല്പറ്റ CB 157

യാണ് പ്രതിപക്ഷത്തിന് ആ വിധം കരിസ്മയുള്ള നേതാക്കളെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കാൻ സാധിച്ചത്: 77-ൽ ജെ.പി., 89-ൽ വി.പി. ആ രണ്ടുതവണയും ഭരണത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

ചോദ്യം: "ഇനതാളിന്റെ പുതിയ പ്രസിഡന്റിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു 'കോമഡിയന്റെ' ഭാവംഗമാണു കൂടുതലെന്നു ആക്ഷേപത്തോട്?"

ഉത്തരം: "നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും ചില കോംപ്ലക്സുകളുണ്ട്. ഒരുതരം ബുദ്ധിമുട്ട് മനോഭാവം. പ്രധാനമന്ത്രിയാകുന്നയാൾ നെഹ്രുവിനെപ്പോലെ, അല്ലെങ്കിൽ വി.പി. സിംഗിനെപ്പോലെയിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിചാരങ്ങൾ. മാധ്യമങ്ങൾ ആ വിചാരത്തെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പൊലിപ്പിക്കുന്നു. ലാലുപ്രസാദ് ബാർബറുടെ ജോലി ചെയ്തത് പത്രങ്ങൾ കൗതുകവാർത്തയായി

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. എന്താ ബാർബറുടെ ജോലി അത്ര മോശമാണോ? ഒരു സർണ്ണപ്പണിക്കാരനെ കാൾ അത്യാവശ്യമാണ് ബാർബർ. അപ്പോൾ പ്രശ്നം അവിടെയാണ്. സാധാരണക്കാരന്റെ ജോലിയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ഇന്ത്യ ദരിദ്രരും സാധാരണക്കാരും ഇനങ്ങളുടെ നാടാണ്. അവിടെ കമ്പ്യൂട്ടറുകൊണ്ടു പെരുമാറുന്ന നേതാവിനെക്കാൾ കഠിനകൊണ്ടു പെരുമാറുന്ന നേതാവാണ് അഭികാമ്യൻ. അവർക്കു സാധാരണക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ എളുപ്പം മനസ്സിലാവും." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

"തിരുമാനങ്ങളെടുക്കാനുള്ള തന്റേടവും ഉറച്ചു ജനപിന്തുണയും ലാലുവിന്റെ പട്ടൺ പോയിന്റുകളാണ്. ഈ മേന്മകൾക്കൊപ്പം ചില കുറവുകളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. ഇന്ത്യ മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ച ഇന്ത്യയെ അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടില്ല അദ്ദേഹം. വിന്ധ്യ

നു തെക്കും ഇന്ത്യയുണ്ടെന്ന ബോധം ഉണ്ടാകണം. ഒരു സംസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ നേതാവാകുമ്പോൾ അതിനുതക്ക മാനസിക വികാസമുണ്ടാകണം. സർവ്വോപരി പരുക്കൻ പെരുമാറ്റത്തിൽ മാറ്റി ഒരു അഖിലേന്ത്യാ വീക്ഷണം കൈക്കൊള്ളണം." വിശ്വദേശ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ആറ്

സമകാല രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംഭാഷണത്തിനിടെ വീണ്ടും വ്യക്തിജീവിതത്തിലേക്ക്. രാഷ്ട്രീയേതര പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയവേ പത്രപ്രവർത്തനം നടത്തിയ കഥ അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. 1946 മുതൽ പതിനാലു വർഷക്കാലം തിരുവനന്തപുരത്തു പത്രപ്രവർത്തനം നടത്തിയ അദ്ദേഹം മാതൃഭൂമി, മലയാളി, ദേശബന്ധു, സത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങിയ പത്രങ്ങളുടെയും യു.പി. ഐ എന്ന വാർത്താ ഏജൻസിയുടെയും തിരുവനന്തപുരം ലേഖനകനായി പ്രവർത്തിച്ചു. കൂടാതെ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി ട്രേഡ് യൂണിയനായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട തിരു-കൊച്ചി വർക്കിംഗ് ജേർണലിസ്റ്റ് യൂണിയന്റെ സ്ഥാപക ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായും ശ്രീ. വിശ്വദേശ് പ്രവർത്തിച്ചു.

ട്രേഡ് യൂണിയൻ രംഗത്തും തന്റേതായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ പി. വിശ്വദേശ് സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരു രംഗം കയർ സഹകരണ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചതു മുതൽ ഇന്നുവരെ ആ രംഗത്തു സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു. കയർ ഫെഡിന്റെ വൈസ് പ്രസിഡന്റായും നാഷണൽ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കോപ്പറേറ്റീവ്സിന്റെ ഡയറക്ടറായും എക്സിക്യൂട്ടീവ് അംഗമായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ കയർ ബോർഡിൽ അംഗമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും വിദേശരാജ്യങ്ങളിലെ കയർ വിപണനത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ ഗവൺമെന്റിനയോഗിച്ച പ്രതിനിധിസംഘത്തിൽ അംഗമായി മുന്നൂതവണ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളും മ്യൂൻചാൻസൽക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം സ്പിന്നിംഗ് മില്ലിന്റെ ചെയർമാനായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീ. വിശ്വദേശ് ലാഭത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിരലിലെണ്ണാവുന്ന കയർ സംഘങ്ങളിലൊന്നിന്റെ പ്രസിഡന്റുമാണ്.

കോവളം ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രമായി വികസിക്കുന്നതിനും, വിഴിഞ്ഞത്തു മത്സ്യബന്ധന തുറമുഖം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, തിരുവനന്തപുരം റെയിൽവേ ഡിവിഷൻ രൂപീകരിക്കുന്നതിനും, തിരുവനന്തപുരത്ത് അന്താരാഷ്ട്ര വിമാന സർവ്വീസ് ആരംഭിക്കുന്നതിനും പിന്നിലൊക്കെ ഒരു സമ്മർദ്ദശക്തിയായി പ്രവർത്തിച്ചു വിശ്വദേശ് ഈ വിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അറിവിൽ വരുന്നതിലായിട്ടല്ലാത്തതാണ്. തന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചു പിൻവാങ്ങുക, ഫലത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക എന്ന വിശ്വാസക്കാരനായ വിശ്വദേശ്, തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ

ക്കുറിച്ച് എവിടെയും അവകാശവാദവുമായി ചെന്നിട്ടില്ല.

ഏഴ്

മനുഷ്യനിലും അവന്റെ നന്മയിലും വിശ്വസിക്കുന്ന വിശ്വദേശ് മനുഷ്യാന്തീതമായ ഒന്നിലും വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നില്ല. പുരോഹിതാദികൾക്കെതിരെ സംസാരിക്കുന്ന ഈ ഭൗതികവാദി, പക്ഷേ കേരളീയ നവോത്ഥാന നായകനെന്ന നിലയിൽ ശ്രീനാരായണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടു ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്നു.

1925-ൽ ജനിച്ച പി. വിശ്വദേശ് സപ്തതിക്കാലമാണിത്. ഒരുവർഷം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന പരിപാടികളോടെ സപ്തതി ആഘോഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയ അന്യയായിക്കളെ നോക്കുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും തടഞ്ഞ അദ്ദേഹം അതൊരു കുടുംബകാര്യമായി നിർവ്വഹിച്ചു. മൂന്നു സോഹദരിമാരും ഒരു സഹോദരനും അവരുടെ മക്കളും ചേരുന്നതാണ് വിശ്വദേശ് കുടുംബം. വ്യത്യസ്ത ദിക്കുകളിൽ വാസമുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അവർക്കുമേൽ ഇണക്കുകണ്ണിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൂടും ബജീവിതമെന്ന സങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ച് തനിക്കു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാനില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. അവിവാഹിതനായി ജീവിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആരാഞ്ഞപ്പോഴും അതിനു പ്രത്യേകിച്ചു കാരണമൊന്നുമില്ലെന്നായിരുന്നു മറുപടി.

വിശാലമായ വായന ശീലമാക്കിയ വിശ്വദേശ് ഇഷ്ടവിഷയങ്ങളിൽ 'പൊളിറ്റിക്കൽ ലിറ്ററേച്ചറി'നാണ് മുൻതൂക്കം. സ്വാതന്ത്ര്യ സമര സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങൾ, സോഷ്യലിസം പിന്നെ അല്പം സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം ഇവയാണ് മറ്റു വിഷയങ്ങൾ. വിരസമായ ദ്രെയിൻഡ്രെയിൽ നോവൽ വായനയാണു പതിവ്.

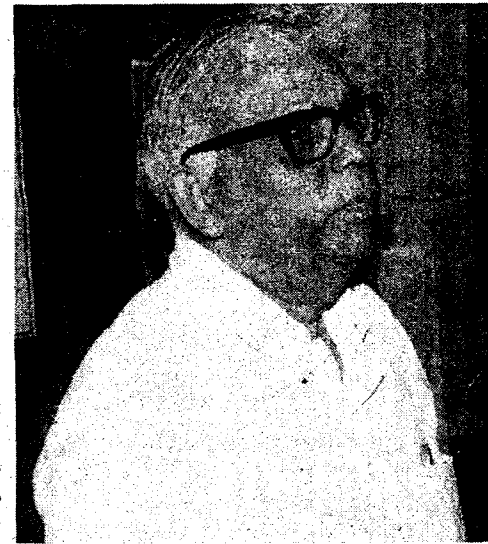
എട്ട്

രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളിൽ വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് ഇടമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ, തന്നെ ഭ്രാഹ്മിച്ചു എന്ന തൊട്ടുകാണിക്കാവുന്നവരോടൊപ്പം പോലും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അത് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ സമവാക്യത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയാണ്.

ഇതേ പ്രതിബദ്ധതയെയാണ് വ്യക്തിബന്ധങ്ങളാൽ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളോടുപോലും 'നോ' എന്ന് അസന്ദിഗ്ധമായി പറയാൻ വിശ്വദേശ് പ്രാപ്തനാക്കുന്നത്. 1990-ൽ ചന്ദ്രശേഖർ പാർട്ടി ചിളർത്തി പ്രധാനമന്ത്രിയായപ്പോൾ വിശ്വദേശ് അതേത്തടിച്ചന്ദ്രശേഖറിന്റെ ദൂതനെന്നായി. അന്നു ജനതാദൾ സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റായിരുന്ന വിശ്വദേശ് ചന്ദ്രശേഖറിനൊപ്പം നിറുത്താൻ ദൂതന്മാർ പലരും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ 'ചന്ദ്രശേഖർ ഒരിക്കലും ചെയ്യരുതാത്തതാണ് ചെയ്തതെന്ന്' മറുപടി നൽകി വിശ്വദേശ് ദൂതന്മാരെ മടക്കി. പിന്നീടു ഫെർണാണ്ടസ് ജനതാദൾ വിട്ട് സമതാ

പാർട്ടി രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ പി. വിശ്വദേശ് തന്നോടൊപ്പം നില്ക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ സൗഹൃദം സൗഹൃദമാണെന്നും, രാഷ്ട്രീയം രാഷ്ട്രീയമാണെന്നും വിശ്വസിച്ചു വിശ്വദേശ് തന്റെ മാത്രം ശൈലിയിൽ ഫെർണാണ്ടസിന്റെ അഭ്യർത്ഥന നിരസിച്ചു.

ചിലിയിലെ മണ്ണിൽനിന്നു നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ തോടൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഗാന്ധിയന്റെ ചിത്രം ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണമാ

സപ്തതിയിലെത്തിയ സഫലജീവിതം

കുമ്പോൾ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് ഈ മനുഷ്യൻ നല്കുന്ന പാഠങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്യാനും കൊയ്തവ സംരക്ഷിക്കാനും പുതിയവ നേടാനും തത്ത്വദീക്ഷയില്ലാതെ പരക്കംപായുന്ന ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ തലമുറയ്ക്ക് തന്റെ ജീവിതമാതൃക കാട്ടി നിശ്ശബ്ദം ഉപദേശം നൽകുകയാണ് ഈ മനുഷ്യൻ. രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം കൊണ്ട് ഒന്നും നേടാത്തവരുടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ വളരെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനുണ്ടാവും. എന്നാൽ കൈനീട്ടിയാൽ സാധ്യമാകുമായിരുന്ന നേട്ടങ്ങൾപോലും തന്റെ വിശ്വാസങ്ങളുടെ പേരിൽ ത്യജിച്ച്, മടക്കയാത്രയിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ തന്റെ പുണ്യം മാത്രമാണുള്ളതെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഗർവ്വകൾക്കും നാടുങ്ങൾക്കും പൊള്ളയായ പ്രകടനങ്ങൾക്കുമെതിരെ നിശിതമായ വാഗ്ദാനങ്ങൾ തൊടുത്ത് പാതകളിൽ ഏകാകിയായി കടന്നുപോകുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ ഗാന്ധിജിയുടെ ഇന്ത്യയിൽ അന്ത്യം നിന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിന്തുറക്കാന്റെ പ്രതിനിധിയെന്നറിയുമ്പോൾ നാം മുന്നേറുന്ന ശൂന്യതയുടെ ആഴത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കറിയാറാകുന്നു.

സൗജന്യ വരിക്കാരാകാം

വിനോദ വിജ്ഞാന ശാസ്ത്ര കായിക പ്രാധാന്യമുള്ള നിരവധി മാസികകളുടെ സൗജന്യ വരിക്കാരാകുവാനും സ്ത്രീ പുരുഷ സുഹൃത്തുക്കളെ നേടുവാനും എഴുതുക. (വിദേശത്തേക്കും മറുപടി അയക്കുന്നതാണ്) The Manager, EPOCH, Post Box No. 4, Alappuzha - 688 561, Kerala Ph: 836361

The Bookmart

- Tzvetan Todorov : Genres in Discourse Rs. 670
edt. Peggy Kamuf : A Derrida Reader Rs. 279
Joseph Campbell : Mythic Worlds, Modern Words Rs. 682
William Empson : Essays on Shakespeare Rs. 729
Edward Said : Beginnings; Intention & Method Rs. 502
Julia Kristeva : Desire in Language Rs. 558
Hilary Putnam : Mind, Language and Reality Rs. 1199
Jean - Claude Carriere : The Secret Language of Film Rs. 558
Carl Dahlhaus : Esthetics of Music Rs. 782

bookmart....keeping you ahead

കെ.പി.എ.സി. അറിയിപ്പ്

നടികളെ ആവശ്യമുണ്ട്

അഭിനയിക്കാൻ താല്പര്യവും വാസനയുമുള്ള സുന്ദരികളായ പെൺകുട്ടികളിൽ നിന്ന് അപേക്ഷകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു. 18-നും 25-നും മധ്യേ പ്രായമുള്ളവരായിരിക്കണം. പൊക്കം, നിറം ഇവകൾ എഴുതുന്നതോടൊപ്പം ഏറ്റവും ഒടുവിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോയുടെ ഒരു പകർപ്പും അയച്ചുതരേണ്ടതാണ്. താല്പര്യമുള്ളവർ ഏപ്രിൽ 15-നകം അപേക്ഷിക്കുക.

സെക്രട്ടറി, കെ.പി.സി.സി പി.ബി. നമ്പർ -6 കായംകുളം -690502.

എ.വി. അനിൽകുമാർ

രാജന്റെ പേരിൽ നിർമ്മിച്ച വാർഡിന്റെ ഉദ്ഘാടനം. ആശുപത്രി സുപ്രണ്ട് ഡോ. എം. ശാന്തയ്ക്ക് രാജന്റെ പിതാവ് ഈച്ചരവാര്യർ താക്കോൽ നൽകുന്നു. സമീപം വിശ്വനാഥമേനോൻ

വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ തിരക്കിനിടയിൽ വീർപ്പമുട്ടുന്ന പലരും രാജന്റെ സ്മരണ തുടിച്ചുന്ന ചടങ്ങിനെത്തി. രാജന്റെ വിദ്യാർത്ഥിമിളിവിതത്തിൽ റീജിയണൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന പ്രൊഫ. ബഹാബുദ്ദീൻ, ഹോസ്റ്റൽ വാർഡനായിരുന്ന പ്രൊഫ. പി.എം. ജുസ്റ്റേ തുടങ്ങിയവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും ശ്രദ്ധേയമായി.

നാവില്ല. സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ ചില്ലുമേടുകളിലിരുന്നാണ് ചിലരെങ്കിലും വിരക്തകൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. രാജനെപ്പോലുള്ളവരുടെ അപകടകരമായ ജീവിതവും ആപൽക്കരമായ ചിന്തയുപരിയായ കാലഘട്ടത്തിൽ 'പാകിസ്താൻ' അല്ലാതായിത്തീർന്നു. ചരിത്രനിഷേധവും പോരാട്ടങ്ങളോടുള്ള അകൽച്ചയും മുഖമുദ്രയായ നമ്മുടെ യുവത്വം പലപ്പോഴും തിരിച്ചുപോക്കിന്റെ സൂചനയുമാണ് നൽകുന്നത്. ഒരാൾ പൊലീസ് പീഡനമേറ്റു മരിക്കുകയെന്നത് അത്ര അസാധാരണമായ സംഭവമൊന്നുമല്ല. ലോക്കപ്പ് മുറികളിലും ജയിലുകളിലും പീഡനവും അവഗണനയുമേറ്റ് എത്രയോ ജീവിതങ്ങൾ അകാലത്തിൽ കൊഴിഞ്ഞുവീണിട്ടുണ്ട്. അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ ഇരുട്ടുവീശലിനിടയിൽപ്പെട്ട രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നിരവധി മനുഷ്യജീവനുകൾ കവർന്നെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായി രാജന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം ഈച്ചരവാര്യർ നടത്തിയ സുദീർഘമായ നിയമമുദ്ധവും ജനാധിപത്യ കേരളത്തിന്റെ പോരാട്ടങ്ങളിൽ ജ്വലിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. രാജൻ സ്മാരക വാർഡിന്റെ താക്കോൽ നൽകിക്കൊണ്ടു നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ ഈച്ചരവാര്യർ നടത്തിയ പരാമർശങ്ങൾ അതിവ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "..... രാജനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നെനിലയിൽ കൊല്ലുകയും ആ വിവരം ഗവൺമെന്റ് എന്നിരുന്നില്ല. വീട്ടുകാരിൽനിന്നും മാപ്പുവെച്ചു. ഇക്കാര്യമെന്തും ഞങ്ങൾ അവനെ അന്വേഷിച്ചു നെട്ടോട്ടമോടുകയായിരുന്നു. പൊലീസ് മർദ്ദനമേറ്റു മരണമടയുന്നവരുടെ ഇല്ലാത്തകിലും അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു കാനോൻ കിട്ടാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് അത് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സത്യാവസ്ഥ ഞങ്ങൾക്കു ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു പിടിച്ചുവാങ്ങേണ്ടി വന്നു..." എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ വേദനയോടൊപ്പം നില്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. തുടിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

ആഘാതത്തിൽനിന്നും അവർ ഇതുവരെ മോചിതയായിട്ടില്ല. രാജൻ തിരിച്ചുവരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽത്തന്നെയാണ് അവർ ഇന്നും. ഏതെങ്കിലും മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഇത്തരം ദുരന്തഭവത്തിന്റെ തീക്കടലിൽ നിന്നുപിടിച്ചു നില്ക്കേണ്ടിവരുന്നതു സൂക്ഷിക്കുന്ന അവസ്ഥ പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്തതാണ്. ഇത്തരമൊരു ഭവം ഇനിയൊരാൾക്കും താങ്ങേണ്ടി വരരുതെന്ന പ്രതിജ്ഞയാണ് നിങ്ങളും ചെലവേറിയതുമായ നിയമയുദ്ധത്തിലേക്ക് ഈച്ചരവാര്യരെ വഴികാട്ടിയത്. ഒടുവിൽ കോഴിക്കോട് സബ് കോടതി നഷ്ടപരിഹാരക്കേസിൽ പലിശയടക്കം ആറുലക്ഷത്തോളം രൂപ വിധിച്ചു. ഒരുലക്ഷം രൂപയോടടുത്ത് കോർട്ട് ഫീ ആയി കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ക്രിട്ടിക്കൽ വാർഡിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനു മുന്നേലക്ഷം രൂപയാണ് നീക്കിവെച്ചത്. കാലതാമസം കാരണം വാർഡിന്റെ നിർമ്മാണച്ചെലവ് പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും ഏ.ടി. അതിനാൽ രാജന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽനിന്ന് ഈച്ചരവാര്യർ കുറച്ചു പണം സംഭാവനയായി സ്വീകരിച്ചു. ആരോരു പ്രേരിപ്പിക്കാതെ

വെന്ന് സ്മാരക വാർഡ് ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങിലെ പ്രസംഗത്തിൽ വിശ്വനാഥമേനോൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. രാജന്റെ പടം വാർഡിൽ വയ്ക്കുന്നതിനെതിരെ ചിലർ അസഹ്യത പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നതായാണ് റിപ്പോർട്ട്. രാജൻ സ്മാരകം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തുന്നതു തടയാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ അനുബന്ധമാണിത്. അതേപോലെ പ്രധാനമായ മറ്റൊരു കാര്യം അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ ബുദ്ധിയായി വർത്തിച്ച രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വങ്ങൾ

ജനാധിപത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നൽകിയ പിന്തുണയിലാണ് ചുവടുറപ്പ്. പല തിരോധനങ്ങളും ലോക്കപ്പ് മരണങ്ങളും കുടുംബഭിത്തിക്കകത്തു കണ്ണീർ മാത്രമായി ഒടുങ്ങിത്തീരുകയെന്നു പതിവ്. എന്നാൽ രാജന്റെ അനുഭവം ജനാധിപത്യ കേരളം വെല്ലുവിളിയായി എടുക്കുകയായിരുന്നു. മത്തുപിടിച്ച അധികാര രാഷ്ട്രീയത്തിനെതിരെയും ഈ കൈപിടിച്ചു തിമിർത്താടിയ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദങ്ങൾക്കെതിരെയും ശക്തമായ ജനവികാരമുയർത്താനും ഈച്ചരവാര്യരുടെ നിയമയുദ്ധത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ഏറ്റുമുട്ടലെന്ന മുദ്രകുത്തി പൊലീസ് അധികാരികൾ വെടിവെച്ചു കൊന്നയാളിന്റെ വിധവയ്ക്കു സൂക്ഷ്മമായിത്തുടങ്ങിയ നഷ്ടപരിഹാരം വിധിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഏറ്റുമുട്ടലുകളുടെയും കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽ ഇങ്ങനെ പലേത്തും മനുഷ്യനെ പുഴുക്കളെപ്പോലെ കൊന്നൊടുക്കിയ അനുഭവങ്ങൾ ആനന്ദി ഇന്റർനാഷണലിന്റെയും ചില മനുഷ്യാവകാശ സംഘടനകളുടെയും പഠനങ്ങൾ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. രാജൻ സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് അന്നത്തെ ഭരണനേതൃത്വം എന്തെല്ലാം നുണകളാണു പറഞ്ഞത്. ഒടുവിൽ രാജൻ കൊലചെയ്യപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്ന സത്യം വ്യക്തമായി വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് കോടതിയാണ്. സ്വന്തം വീട്ടുപറമ്പിനപ്പുറത്തേക്കു നോക്കേണ്ടതാണത്രെ പ്രസ്ഥാപിക്കുകയായ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ ധാർഷ്ട്യം രാജൻസംഭവത്തിലൂടെ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടു. 'രാജനെവിടെ' എന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചോദ്യമുയർത്തി തെരുവുകൾ കത്തിനിന്നത്. ആധുനിക കേരളചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ജനാധിപത്യരൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ തലതല്ലിപ്പൊളിച്ച് ആഹ്ലാദിക്കുന്ന, അകമ്പടി വാഹനമിടിച്ചു സാധാരണക്കാരന്റെ പ്രഭാതങ്ങൾ രക്തമയമാക്കുന്ന, മലിനമായ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾ മുടാൻ നുണകൾ മാത്രം പറയുന്ന സംസ്കാരം സാമ്രാജികമെന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത് തീർത്തു. അപകടകരമാണ്. ഈ അപകടങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനും അതിനെതിരെ ജാഗ്രത പാലിക്കാനും രാജൻ സ്മാരകം പ്രചോദനമാകും. അതിരുകളില്ലാത്ത ഐക്യദാർഢ്യത്തിന്റെ സന്ദേശമുയർത്തി മാർച്ച് രണ്ടിന് ഒത്തുചേർന്ന ജനാധിപത്യവാദികൾ ഈ സന്ദേശമാണ് നൽകുന്നത്.

രാജന്റെ മരിക്കാത്ത സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ

മറച്ചു രണ്ടിന് എറണാകുളം ജനറൽ ആശുപത്രിയിലെ അവിസ്മരണീയമായ ഒരു ഒത്തുചേരലിനു വേദിയായി. അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ ഭീകരദിനങ്ങൾ ഇരുട്ടിൽ മാഞ്ഞു കളഞ്ഞ അനശ്വര രക്തസാക്ഷി പി. രാജന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി ആശുപത്രിയിൽ നിർമ്മിച്ച ക്രിട്ടിക്കൽ കെയർ വാർഡിന്റെ ഉദ്ഘാടനത്തോടനുബന്ധിച്ചാണ് വേദനയും ആവേശവും കയറിയിറങ്ങിയ അപൂർവ്വതയോടെ നിറഞ്ഞുനിന്നത്. വർഷങ്ങൾ നീണ്ട നിയമയുദ്ധത്തിലൂടെ ലഭിച്ച നഷ്ടപരിഹാരത്തുകയും രാജന്റെ സഹപാഠികളും മറ്റും നൽകിയ സഹായങ്ങളും ചേർത്ത് പിതാവ് ഈച്ചരവാര്യരാണ് വാർഡ് നിർമ്മിച്ചത്. പുതിയ വാർഡിന്റെ താക്കോൽ അദ്ദേഹം ആശുപത്രി സുപ്രണ്ട് ഡോ. എം.ഡി. ശാന്തയ്ക്കു കൈമാറിയപ്പോൾ അത്യന്തം വികാരനിർഭരമായ രംഗങ്ങളുണ്ടായി. രക്തസാക്ഷിരാജൻ അനശ്വരനാണ് എന്ന മുദ്രാവാക്യം വിളികൾ അന്തരീക്ഷത്തിലുയർന്നു. പുതിയ വാർഡ് കൊച്ചി മേയർ സോമസുന്ദരപ്പണിക്കർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. വാർഡിനകത്ത് രാജന്റെ ഫോട്ടോ മുൻമതി വി. വിശ്വനാഥമേനോൻ അനാച്ഛാദനം ചെയ്തു. നിയമം നിരപരാധിയുടെ വീട്ടിനുമുന്നിൽ പാതിരായ്ക്കു മുട്ടുന്ന പൊലീസുകാരനായി അവതരിച്ചു. സത്യം പറഞ്ഞ നാവുകൾ പിഴുതെടുത്ത ഇരുണ്ട ഭീകരദിനരാത്രിയുടെ അശുഭസൂചനകൾ അടിവരയിട്ട് രാജന്റെ ഇരുപതാം രക്തസാക്ഷിദിനത്തിലാണ് വാർഡ് ഉദ്ഘാടനം നടന്നതെന്നതു പ്രധാനമാണ്. ചടങ്ങിൽ രാജന്റെ സഹപാഠികളും അധ്യാപകരും ഈച്ചരവാര്യരുടെ ശിഷ്യരുമുൾപ്പെടെ വൻ ജനാവലി തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ

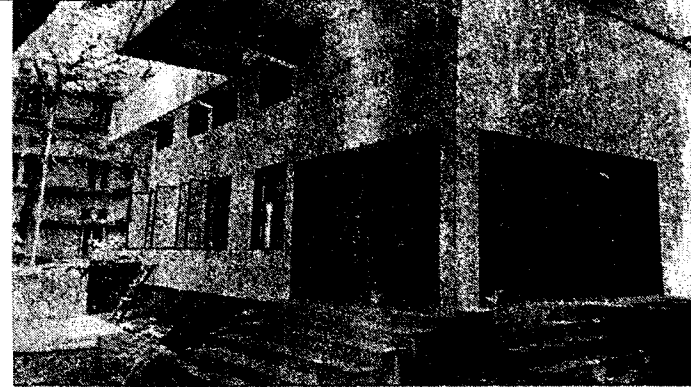
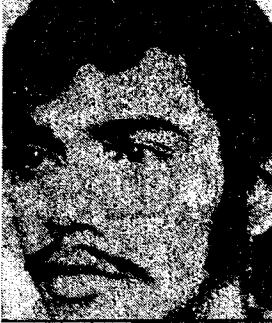
റീജിയണൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിൽ രാജന്റെ സഹപാഠിയും വിദ്യാർത്ഥിപ്രവർത്തകയുമായിരുന്ന സുമാജോസഫ് ശാരീരികാസാസ്ഥ്യം വകവയ്ക്കാതെ ചടങ്ങിനെത്തിയത് പലരുടെയും കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിച്ചു. ശരീരം തളർന്നെങ്കിലും ഉണർന്ന മനസ്സും ആവേശവുമായി അവർ വീൽച്ചെയറിൽ വേദിക്കരിക്കെ ചടങ്ങുതീരുവരെ സദസ്സിലൊരാളായി. രോഗം തിരിച്ചറിയാനാവത്ത വിധം മാറ്റിയ അവർ അദ്ധ്യാപകരും സഹപാഠികളും മറ്റുമായി പരിചയം പുതുക്കിയ കാഴ്ച മറക്കാനാവാത്തതാണ്. രാജൻ, അകാലത്തിൽ പുത്രൻ നഷ്ടമായ മാതാപിതാക്കളുടെ കണ്ണിരു മാത്രമല്ല, കാലശൃശൃഷയ്ക്കു വഴങ്ങാത്ത തീപ്പണ്ണുകൾ സമ്മാനിച്ച ഓർമ്മയുമല്ല. മറിച്ച് ജനാധിപത്യ കേരളത്തിന്റെ ചെറുത്തുനില്പിന്റെ പ്രതീകമാണ് ഇന്ന്. അഭിപ്രായസാമന്ത്യത്തിനുനേരെ ബുൾഡോസറുകൾ ഉരുണ്ട, പൗരാവകാശങ്ങൾ പാഴിലകണക്കെ ഊതിപ്പാറ്റിയ ഒരു കെട്ടുകാലത്തെ ചെറുത്തുനില്പിന്റെ ആവേശകരമായ ഗാഥയാണ് രാജൻ. സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ വലയങ്ങളിലിരുന്നു വെട്ടിപ്പിടിക്കലിന്റെ ശബളിമയിൽ ആറാടി സയം മറവിയിലേക്കു വഴുതിവീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ തലമുറയ്ക്ക് അതു വേണ്ടവിധം തിരിച്ചറിയാ

യമാണ്. "..... രാജനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നെനിലയിൽ കൊല്ലുകയും ആ വിവരം ഗവൺമെന്റ് എന്നിരുന്നില്ല. വീട്ടുകാരിൽനിന്നും മാപ്പുവെച്ചു. ഇക്കാര്യമെന്തും ഞങ്ങൾ അവനെ അന്വേഷിച്ചു നെട്ടോട്ടമോടുകയായിരുന്നു. പൊലീസ് മർദ്ദനമേറ്റു മരണമടയുന്നവരുടെ ഇല്ലാത്തകിലും അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു കാനോൻ കിട്ടാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് അത് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സത്യാവസ്ഥ ഞങ്ങൾക്കു ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു പിടിച്ചുവാങ്ങേണ്ടി വന്നു..." എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ വേദനയോടൊപ്പം നില്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. തുടിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരുലക്ഷം രൂപയിലധികം ഇങ്ങനെ സ്വരൂപിക്കാനായെന്നാണ് പ്രൊഫ. ജുസ്റ്റേ പറഞ്ഞത്. മഹാത്മാരുടെ പേരിലാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്മാരകങ്ങൾ ഉയർന്നു വരുന്നതെന്നും, താനോ, മകനോ യാതൊരു മഹാകാര്യവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള വിനയപൂർവമായ തിരിച്ചറിവോടൊപ്പം ഈച്ചരവാര്യർ ഒരു പിതാവിന്റെ ദുഃഖം വികാരപരമായിത്തന്നെ സ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നു. രാജനും മാതാപിതാക്കളും അനുഭവിച്ച യാതനയുടെ സ്മരണ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് സ്മാരകമെന്നു പറഞ്ഞ ഈച്ചരവാര്യർ, ഇത്തരത്തിലുള്ള ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനു സ്മാരകം പ്രചോദനമാകട്ടെ എന്നും കുട്ടിച്ചേർത്തു. തങ്ങൾ ഇത് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത് ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിലാണെന്നും പൗരാവകാശങ്ങൾക്കു ചങ്ങലയ്ക്കിട്ട കാലത്ത് അതിന്റെ പ്രത്യേക സാഹചര്യംകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞ ഈച്ചരവാര്യർ അത്തരമൊരു കാലഘട്ടം ഇനിയൊരിക്കലും ഉണ്ടാകരുതെന്നു പ്രത്യാശിച്ചു. ജീവിയുണ്ടായിരുന്ന രാജനെപ്പോലെതന്നെ മരിച്ച രാജനെയും അധികാരികൾ ഭയപ്പെടുന്നു

യുടെ പുതിയ തലമുറ ചടങ്ങിൽനിന്നു വിട്ടുനിന്നതായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് നിയമമായും അധികാരമായും ഒറ്റുകാരായും നിറഞ്ഞുരുളിയവരുടെ പാരമ്പര്യമുള്ളവർ കുറ്റബോധംകൊണ്ടാവാം പങ്കെടുക്കാതിരുന്നത്. തീർച്ചയായും കഴുകിക്കളയാൻ കഴിയാത്ത പാപക്കറയാണ് അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ മുറിവുകൾ സമൂഹത്തിലുണ്ടാക്കിയത്. അതിന്റെ ചെറുചെറു രൂപങ്ങൾ നാം വീണ്ടും വീണ്ടും രൂപിച്ചിരുന്നുമുണ്ട്. സത്യമെഴുതിയ വയോധികനായ പത്രപ്രവർത്തകനെ റോഡിലിട്ടു തല്ലിക്കൊന്നത്..... ഇനകിയ നാടകക്കാരനെ പുതുവർഷപ്പുലരിയിൽ പൈശാചികമായി കൊലചെയ്തത്.... പ്രകടനങ്ങൾ നിരോധിക്കുന്നത്.... ഇത്തരമൊരവസ്ഥയിലാണ് രാജന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം കേവലമായ മിസ്സിംഗ് അപ്പറന്റേക്കു നീളുന്നത്. അതിനാലാണ് രാജനെ ചെറുത്തുനില്പിന്റെ പ്രതീകമായി നാം കാണുന്നത്. ആവർത്തിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു തെറ്റിന്റെ ഓർമ്മ (അടിയന്തരാവസ്ഥഭീകരത)കൂടി രാജൻ സ്മാരകം മനസ്സിൽ തെളിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു. എല്ലാം നഷ്ടമായെന്നു തോന്നുന്ന അഭിശപ്ത നിമിഷങ്ങളുടെ ഇരമ്പുകൾ കടന്ന്, കനംകൂടി നിന്ന കണ്ണീരൊഴുക്കു നിയന്ത്രിച്ച് ഈച്ചരവാര്യർ പ്രകടിപ്പിച്ച കരുത്തും നില്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.

യുടെയും പഠനങ്ങൾ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. രാജൻ സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് അന്നത്തെ ഭരണനേതൃത്വം എന്തെല്ലാം നുണകളാണു പറഞ്ഞത്. ഒടുവിൽ രാജൻ കൊലചെയ്യപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്ന സത്യം വ്യക്തമായി വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് കോടതിയാണ്. സ്വന്തം വീട്ടുപറമ്പിനപ്പുറത്തേക്കു നോക്കേണ്ടതാണത്രെ പ്രസ്ഥാപിക്കുകയായ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ ധാർഷ്ട്യം രാജൻസംഭവത്തിലൂടെ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടു. 'രാജനെവിടെ' എന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചോദ്യമുയർത്തി തെരുവുകൾ കത്തിനിന്നത്. ആധുനിക കേരളചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ജനാധിപത്യരൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ തലതല്ലിപ്പൊളിച്ച് ആഹ്ലാദിക്കുന്ന, അകമ്പടി വാഹനമിടിച്ചു സാധാരണക്കാരന്റെ പ്രഭാതങ്ങൾ രക്തമയമാക്കുന്ന, മലിനമായ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾ മുടാൻ നുണകൾ മാത്രം പറയുന്ന സംസ്കാരം സാമ്രാജികമെന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത് തീർത്തു. അപകടകരമാണ്. ഈ അപകടങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനും അതിനെതിരെ ജാഗ്രത പാലിക്കാനും രാജൻ സ്മാരകം പ്രചോദനമാകും. അതിരുകളില്ലാത്ത ഐക്യദാർഢ്യത്തിന്റെ സന്ദേശമുയർത്തി മാർച്ച് രണ്ടിന് ഒത്തുചേർന്ന ജനാധിപത്യവാദികൾ ഈ സന്ദേശമാണ് നൽകുന്നത്.

വാർഡും, രാജനും.

കെ.വി. ഇയ്യപ്പൻ

ഇന്നത്തെ ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരം, തിരുച്ചിറപ്പള്ളി-തഞ്ചാവൂർ ജില്ലകളുടെ കിഴക്കൻ അതിർത്തിയിലുള്ള അപ്രശസ്തമായ ഒരു തമിഴ് ഗ്രാമമാണ്. ഒറ്റനോട്ട

യിൽത്തന്നെയെന്നോർക്കുക.) തുടർന്ന് ഈ സൈനികവിജയത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനത്തിനായി അദ്ദേഹം ഒരു പട്ടണംതന്നെ നിർമ്മിക്കുകയും, ആ പട്ടണം ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴന്റെ പുതിയ സാമ്രാ

ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ

അവസ്ഥ

ത്തിൽത്തന്നെ സമൃദ്ധിയുടെ യാതൊരു ലക്ഷണവും ഈ ഗ്രാമം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയില്ല. കാലം അതിന്റേതായ പരിക്കുകളോടെ ബാക്കിവച്ച കുറ്റൻ ശിലാക്ഷേത്രത്തിന്റെ മായികപ്രാധിപത്യം താങ്ങാനാവാതെ, ഇന്ത്യചരിത്രം ഏറെ കൊട്ടിഴ്‌വോഷിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സാമ്രാജ്യ തലസ്ഥാനം വിറങ്ങലിച്ചു കിടക്കുകയാണിന്ന്.

ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ ദക്ഷിണേന്ത്യ ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടാടിയ ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരം എന്ന ഒരു പട്ടണമുണ്ട്. രാജരാജചോഴന്റെയും അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിപദമാലോഷിച്ച തഞ്ചാവൂർ പട്ടണത്തിന്റെയും, അവിടെ പണിതുയർത്തിയ വാസ്തുശില്പാർജ്ജതമായ ബൃഹദീശ്വര ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും പ്രകാശമാനമായ ഒരു തുടർച്ചയായിരുന്നു പിൻഗാമിയായ രാജേന്ദ്രചോഴന്റെ ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരം.

പടയോട്ടത്തിനിടയിൽ കാവേരിയും ഗോദാവരിയും മഹാനദിയും കണ് ദക്ഷിണേന്ത്യയ്ക്കെപ്പുറം ഗംഗാതടത്തിലെ മഹീപാലരാജാവിനെ കീഴടക്കുകയും അവിടെ ചോഴസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതാക പറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജേന്ദ്രചോഴൻ. ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുമായാണ് രാജേന്ദ്രൻ അവിടെനിന്നും തിരിച്ചെത്തുന്നത്. കീഴടക്കുന്നവർക്ക് സ്ഥാനവും സീമാനാപേരും സമ്മാനിക്കുന്നതിൽ തമിഴ്ജനത ഇപ്പോഴും മുൻപന്തി

ഗംഗൈകൊണ്ട ചോഴപുരം

ജ്യോതിന്റെ തലസ്ഥാനമായി മാറുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ വരികൾക്കിടയിലൂടെ വായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. തഞ്ചാവൂർ പട്ടണംപോലൊരു പട്ടണം. തഞ്ചാവൂരിൽ മുൻഗാമി നിർമ്മിച്ച മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ തനിപ്പകർപ്പായി താനുണ്ടാക്കിയ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ മറ്റൊരു മഹാക്ഷേത്രം. പട്ടണത്തിന്റെ സമ്പദ്സമൃദ്ധിക്കായി ജലസേചനപദ്ധതികൾ. വാസ്തുശില്പികൾക്കും കവികൾക്കും നർത്തകിമാർക്കും കർഷകർക്കും കരകൗശലക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം തെരുവുകൾ, ഗ്രാമങ്ങൾ. അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കു സമൃദ്ധി. ക്രൂരവും സാഹസികവുമായ കീഴടക്കലുകളുടേയും കെട്ടിപ്പടുക്കലുകളുടേയും വിജയമുദ്രയായി ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴൻ രൂപപ്പെ

ടുത്തുകയും തുടർന്നും പല ജനസമൂഹങ്ങൾ ജീവിച്ചു കടന്നുപോവുകയും ചെയ്ത, സമ്പദ്സമൃദ്ധവും സുന്ദരവും സുവർണ്ണവും എന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ സാക്ഷ്യം നിലക്കുന്ന, ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരം എന്ന ആ പട്ടണം പത്തുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിപ്പുറം ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ല. ചരിത്രവിസ്തൃതങ്ങളുടെ ഉൾപ്പൊരുൾ തേടി ഇന്ന് ഇവിടെയെത്തുന്ന ഒരാൾക്ക് രാജേന്ദ്രചോഴന്റെ ആ നഗരത്തിൽ ഒരു കുറ്റൻ ശിലാക്ഷേത്ര വിമാനം മാത്രം കാലം ബാക്കിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്വ മുദ്ര മോഹങ്ങൾ കൊട്ടിഴ്‌വോഷിച്ച ജനപദം മുഴുവൻ കാലാന്തരത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ പടയോട്ടത്തിൽപ്പെട്ടു നശിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞുപോവുക. മനുഷ്യകർമ്മങ്ങളുടെ പരിഹാസ്യതകൂടി വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ഇത്തരം ശ്മശാനഘട്ടങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവയല്ല.

കാവേരിയുടെ സ്പർശം എന്ന അപൂർവ്വഭാഗ്യംകൊണ്ട ഇന്നത്തെ ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരം തലമുറ, നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജീവിതരീതിയുടെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും വിശാലമായ ശവപ്പറമ്പിനു മുകളിൽ കടലയും കരിമ്പും നെല്ലും കൃഷിചെയ്യുന്നു. ചെറുകിട കൃഷിക്കാരുടേയും ദിവസത്തെഴിലാളികളുടേയും കുംഭകോണത്തോ, ജയകൊണ്ടത്തോ നിന്നു ജോലി കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തുന്ന ചെറുപ്പക്കാരുടേയും സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് സന്ധ്യയോടെ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ അങ്ങാടി സജീവമാവുകയുള്ളൂ. പൂർണ്ണമേഞ്ഞ ഏതാനും കടകളിലും മറ്റുമായി അങ്ങാടി ഒരുങ്ങുന്നു. കടകൾ അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് കാലം ബാക്കിവെച്ച ആ ശിലാവിസ്തൃതം. ബസ്സിറ

ങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന് ഒരപരിചിതനെ ആ വിസ്തൃതത്തിലേക്കായിക്കൊണ്ടു ഓടും മാത്രമേ ഇന്ന് അങ്ങാടിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ളൂ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അപ്പുറത്ത് കണക്കവിനായകർകോവിൽ, പാഹൽമേട്, പള്ളിവിടെ. ചുറ്റിലും ഇനിയും വൈദ്യുതി എത്തിയിട്ടില്ലാത്ത വിദൂരമായ കൃഗ്രാമങ്ങളും തമിഴ് സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ഉച്ചനീചതാങ്ങലും.

മണ്ണടിഞ്ഞുപോയതായി കരുതപ്പെടുന്ന പഴയ നഗരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും പുരാവസ്തു ഗവേഷകർ ഖനനം ചെയ്തെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമത്തിനടുത്തുള്ള മാളികൈമേട്ടിൽ പഴയ കെട്ടിടങ്ങളുടെ കല്ലും കട്ടയും മനുഷ്യവാസത്തിന്റേതായ മറ്റ് അവശിഷ്ടങ്ങളും ഏതാനും വർഷമുമ്പു കണ്ടെടുക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ ഗവേഷണഫലങ്ങളിൽ ചിലത് ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരത്തുള്ള പുരാവസ്തു മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഗർഭഗൃഹത്തിനു മുകളിൽ 60.96 മീറ്റർ ഉയരത്തിൽ പതിമൂന്നു നിലകളുള്ള ഗോപുരം. ഇതിന്റെ നിഴൽ ഒരുനേരത്തും ഭൂമിയിൽ പതിയാത്ത വിധമാണ് തഞ്ചാവൂർ ബൃഹദീശ്വര ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നിർമ്മിതി. യുദ്ധതന്ത്രത്തിൽ മുൻഗാമിയെ കടത്തിവെട്ടിയെങ്കിലും രാജരാജന്റെ നിർമ്മാണവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെ അനവരപ്പിക്കാൻ ഏതായാലും രാജേന്ദ്രൻ ഒരുമ്പെട്ടില്ല. അതേ മാതൃകയിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരത്തെ രണ്ടാം ബൃഹദീശ്വരക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗോപുരത്തിന് എട്ടു നിലകളിലായി 54.86 മീറ്ററാണ് ഉയരം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

ചോഴക്ഷേത്രങ്ങൾ ചോര മണക്കുന്ന കോട്ടകളെയാണ് മുഖ്യമായും ഓർമ്മിപ്പിക്കുക. ചോരപുരണ്ട ഓരോ വൻവിജയത്തിനുശേഷവും തിരിച്ചെത്തുവോൾ ദൈവപീണനത്തിനായി ഒരു സൗധം. ദൈവത്തിന്റെയും രാജാവിന്റെയും ഈ വിശ്രമകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചിലത് ഖജനാകളും സുരക്ഷാകേന്ദ്രങ്ങളും വൻകോട്ടകളുമായി പരിണമിക്കുന്നു. ശ്രീകോവിലുകൾക്കു ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സൗധങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു തകർക്കാൻ ശത്രുരാജാക്കന്മാർ മടിച്ചേക്കാമെന്നതും അതുകൊണ്ടുതന്നെ ക്ഷയുടെ അവസാനസങ്കേതമായി ഇവിടം ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതും, ഉയർന്ന ചുറ്റുമതിലുകളും വൻഗോപുരങ്ങളും സഭാമന്ദിരങ്ങളും നൂറുകണക്കിനു സ്തൂപങ്ങളും മണ്ഡപങ്ങളും രഹസ്യഅറകളും ഒളിപ്പോർ സങ്കേതങ്ങളും സമന്വയിക്കുന്ന അസാധാരണമായ ഇത്തരം ക്ഷേത്രനിർമ്മാണരീതിയുടെ റഹസ്യം ദൃശ്യമാവാം.

തഞ്ചാവൂർ പ്രകടമാവിധം ഇന്നും ക്ഷേത്രക്കോട്ടയുടെ ഉദാഹരണമാണ്. ഗംഗൈകൊണ്ടചോഴപുരം. ചുറ്റുപാടുകൾ മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയെങ്കിലും ഒരു കോട്ടയുടെ ഓർമ്മതന്നെ ബാക്കിവെക്കുന്നു.

പി.നാരായണക്കുറുപ്പ്

കുഞ്ഞനുവിൻ അവാർഡ്

ഈ നാട്ടിൻ പേരു പണ്ടുപണ്ട് ഈണത്തു നാടെന്നായിരുന്നു ചുരുക്കെ പേരിങ്ങനെ വീണതല്ല സമ്മാനക്കഥയൊന്നുണ്ടതിനു പിന്നിൽ.

ഈണത്തിൽ മുങ്ങിക്കൊണ്ടോലവാലം ആണുങ്ങൾ പാടിനടന്നിരുന്ന കാവുകളിലുണ്ടാലിൽ കാർവേണിമാരുടെ ഗാനങ്ങളെപ്പോഴും കേട്ടിരുന്ന അന്നത്തെ കൊട്ടാരം പാട്ടുകാരൻ കുഞ്ഞമ്പു, സംഗീത ചക്രവർത്തി അങ്ങോലുമാത്തും മരുസ്ഥലത്തും പൊന്നോമൽപുക്കൾ വിടർന്നുപോലും. ഈണത്തു നാട്ടിലെപ്പൊന്നരചൻ വെയ്‌ലത്തും മഴയത്തും കൂടപിടിപ്പോൻ, വെയിലും മഴയുമൊട്ടില്ലെന്നാലും വെറുതെ തൻവെൺകൊറ്റക്കുടിപ്പിടിപ്പോൻ, ഈണം കൈയിലുണ്ടെന്നു വരുത്താൻ വീണപ്പെണ്ണിൻ നത്താലോലിപ്പോൻ, സംഗതിയൊന്നങ്ങു നില്പയിച്ചു സമ്മാനം നല്കണം കുഞ്ഞമ്പുന്. പൊൻവളയാവണം സമ്മാനം മന്നന്റെ കൈകൊണ്ടു നല്കേണം.

പെരുമ്പറ കൊട്ടിയുമറിയിച്ചു കുറുംകുഴലുതിയുമറിയിച്ചു: ഈണത്തു നാട്ടിലെപ്പൊന്നരചൻ ഈടുറ്റ സമ്മാനമേകുന്നുണ്ട്. തമ്പുരാൻ ഫോട്ടവും മന്ത്രിടെ ഫോട്ടവും തഞ്ചത്തിൽ കാണുന്നു പത്രത്തിൽ പാടുന്ന കുഞ്ഞമ്പു പാടാതിരിക്കുന്ന

പടവും കാണുന്നു പത്രത്തിൽ. സമ്മാനം വേണ്ടെന്നു ചങ്കുറം ചൊല്ലിട്ടു സകലരും കുഞ്ഞമ്പു വെട്ടിച്ചു; 'വളയെക്കാൾ മിന്നുന്ന പൊന്നാണെൻ പാട്ട്' എന്നു

വളവളാ പ്രസ്താവം കാച്ചിവിട്ടു. കാര്യം തിരക്കിയ പത്രത്തിനോടയാൾ കാര്യമാം സംഗതിയുച്ചരിച്ചു! "അരാചനോടെന്നെ പാഞ്ഞതാണൊരും അരമനയ്ക്കുള്ളിൽ പാട്ടുവേണം രാഗം താനം പഠിക്കേൻ തമ്പ്രാട്ടി ഞാൻ തന്നെ ഗുരുവായിച്ചല്ലേണം. കൊട്ടാരം വാഴുന്ന തമ്പുരാട്ടി പാട്ടുപഠിച്ചാലേ പതിയാവൂ തമ്പ്രാട്ടിശ്ശിഷ്ടത്തി തംബുരുമീട്ടുമ്പോൾ ഞാൻ പാടും - എന്നല്ലി എന്റെ സ്വപ്നം. എന്നിട്ടും മന്നന്റെ തമ്പുരാട്ടി ഇന്നോളം വന്നില്ലെൻ ശിഷ്ടയായി കരിനിലമിഴിയുള്ള, കണ്ടുവാൻ കുഴലുള്ള തരുണിക്കു സംഗീതം വേണ്ടെന്നോ വളയൊന്നു മതിയാവൂ. വളമായിപ്പട്ടിന് എ-ന്നുളവായ കല്പന കോഷ്കുമ്മാത്രം! അതിനാൽ അവാർഡിതാ ഞാൻ നിരസിക്കുന്നു.

മതിമാന്മാർക്കെന്തിനി മായപ്പാട്ട്? ഞാൻ പണ്ടേ സംഗീത ചക്രവർത്തി അങ്ങോരു പിന്നല്ലോ രാജാവായി!" ഇമ്മട്ടിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലാദ്യം സമ്മാനത്തിന്റെ തിരസ്കാരം ഇന്നു നടക്കും തിരസ്കാര വേലകൾ-ക്കില്ലേ ബന്ധം ഇക്കഥയുമായി.

എസ്. മഹാദേവൻതമ്പി

പണ്ടുപണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ, പണ്ടു പണ്ട്, മുതുമലനായ്ക്കൻ എന്നൊരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. മഹാപ്രതാപിയായ രാജാവിന് ഒരേയൊരു ഔർബല്യമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു-സൗന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ! സുന്ദരികളെ എവിടെ കണ്ടാലും രാജാവിനു വേണം; അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശമാണത്രേ!

ഒരുദിവസം കാട്ടിൽ വേട്ടയ്ക്കുപോയ രാജാവ് യാദൃച്ഛികമായി അനുചരന്മാരിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയി. അങ്ങനെ കൂട്ടരെത്തേടി കാട്ടിൽ ഏകനായി നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു നിർച്ചോലയ്ക്കടുത്തെത്തി. മലമുകളിൽനിന്നു താഴ്വാരത്തിലേക്കു പതിക്കുന്ന ചോലയിൽ അടുത്തകരമായ ഒരു ദൃശ്യം കണ്ട് രാജാവ് അത്ഭിചിതനായി- ഒരു സുന്ദരി വിവസ്ത്രയായി നിന്നു നിരാശയ്ക്കു!

അതു കണ്ടപ്പോൾ, കാട്ടിൽ വഴിതെറ്റി, കൂട്ടരെത്തേടി അലയുകയാണെന്ന കാര്യംപോലും മറന്ന് അദ്ദേഹം ചോലക്കരയിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു. അടുത്തെത്തിയ രാജാവിനു മനസ്സിലായി-സുന്ദരി തന്നെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൾ സാകുതം നോക്കുകയാണ്; അദ്ദേഹവും അവളെത്തന്നെ ഉറ്റുനോക്കി.

അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ കരിമേഘങ്ങൾപോലെ പിന്നിലേക്കു പടരുന്ന മുടി. അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയിലുള്ള നെറ്റി. ഒത്ത പുരികങ്ങൾക്കു താഴെ താമരയിതളുകൾ കമിഴ്ത്തിവെച്ചതുംപോലെ കണ്ണുകൾ. പ്രകാശം പരത്തുന്ന കണ്ണുകൾക്കു നടുവിലൂടെ രെല്പം വളഞ്ഞ മുക്ക്. അതിന്റെ തുമ്പിൽ തിളക്കമുണ്ടോ? നന്നുത്ത രോമരാജികൾ നിരന്ന മേൽച്ചുണ്ടിനും വീടർന്ന കീഴ്ച്ചുണ്ടിനുമിടയിൽ വിരിയാതെ വിരിയുന്ന മന്ദഹാസം. തുടുത്ത കവിളുകൾ. അവയ്ക്കു കാവൽ നില്ക്കുന്ന ജാഗരൂകമായ ചെവികൾ. അതിനുതാഴെ ഒരുങ്ങിയ കഴുത്തിന്റെ ആരംഭം. അതിനും താഴെ.... രാജാവിനു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മാറത്ത്... മാറത്ത് ഒത്തനടുവിലായി ഒരു മുല മാത്രം! ഒരേയൊരു മുല! അസംഖ്യം സ്ത്രീകളെ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്ത മുതുമലനായ്ക്കനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് അന്നോളം മറ്റാർക്കുമില്ലാത്ത പ്രത്യേകതയായിരുന്നു.

രണ്ടു കൈപ്പത്തികൾകൊണ്ട് ഇരുവശത്തു നിന്നു ചേർത്തുപിടിപ്പാലും ഒരുങ്ങാതെ പുറത്തേക്കു തുളുമ്പുന്ന താരമൊട്ടുപോലെയുള്ള ആ മുലത്തുമ്പിൽ രാജാവിന്റെ കണ്ണുകൾ തറ

ഞ്ഞുപോയി. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും കണ്ണുകൾ അതിനു താഴേക്കിഴയുന്നില്ല.

രാജാവിന് ആകാംക്ഷയായി. അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി:

“സുന്ദരി നാം മുതുമലനായ്ക്കനാണ്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവ്. നീ ആരാ? നിന്നെപ്പറ്റി എല്ലാം അറിയാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വിതുവി, മുത്തുപൊഴിഞ്ഞു: “ഞാൻ സുമമ്മ, ഒരു അപ്സരസ്സാണ്. ദേവശാപത്താൽ ഭൂമിയിൽ അലയുന്നു.”

“നിന്നെ ആരു ശപിച്ചു? എന്തിനു ശപിച്ചു? ശാപമോചനത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലേ?”

“എന്റെ ശാപഹരസ്യം പറഞ്ഞുകൂടാ; എന്നാൽ ശാപമോചനത്തിനു മാർഗ്ഗമുണ്ട്-ബ്രഹ്മചാരിയായ ഒരു പുരുഷനെ പ്രാപിച്ചാൽ എനിക്കു ശാപമോചനമായി.”

അന്നോളം രമിച്ച സ്ത്രീകളെയെല്ലാം ആ ഒരു നിമിഷത്തിൽ വെറുത്ത രാജാവ്, സ്ത്രീസ്പർശമില്ലാതെ ആ നിമിഷംവരെ ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചുപോയി.

ജ്വലത പുറത്തുകാട്ടാതെ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: “സുന്ദരി, നിനക്കെന്തിനാണ് ശാപമോചനം? ഇവിടെ ഈ മുതുമലനായ്ക്കന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ പട്ടമഹിഷിയായി നിനക്കു കഴിഞ്ഞുകൂടേ?”

“അതു പറയില്ല, എനിക്കു ശാപമോചനം കിട്ടിയേ തീരൂ. അതുവരെ ഇങ്ങനെ അലയാനാണ് എന്റെ നിയോഗം.”

“വേണ്ടാ.” രാജാവ് തീർത്തു പറഞ്ഞു: “നിന്നെ നാം മോഹിച്ചുപോയി. രാജാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കണം. നിന്നെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനാണ് നമ്മുടെ തീരുമാനം.”

“അസാധ്യമായ കാര്യമാണത്.”

“അസാധ്യമെന്നൊരു വാക്ക് രാജാവിനില്ല.” അദ്ദേഹം നിർദ്വോലയിലേക്കിറങ്ങി.

അതേതേ എന്നു സുമമ്മ വിലക്കിയെങ്കിലും രാജാവ് അവളുടെ അടുത്തേക്കുതന്നെ നീങ്ങിച്ചെന്നു.

യെന്നു പിന്നോക്കം നീങ്ങിയ സുമമ്മ ഒരു താക്കീതിന്റെ സാരത്തിൽ വീണ്ടും വിലക്കി: “അങ്ങ് ബ്രഹ്മചാരിയല്ലെങ്കിൽ എന്നെ സ്പർശിക്കരുത്...”

“രാജാവിന് അസ്പഷ്ടതയില്ല.” അദ്ദേഹം സുമമ്മയുടെ വലതുകൈത്തണ്ടയിൽ പിടിക്കാനാഞ്ഞു.

സുമമ്മ വീണ്ടും വിലക്കി: “അരുത്, അങ്ങയുടെ സ്പർശം അശുഭമാണെങ്കിൽ ഞാനൊരു ശിലാവിഗ്രഹമായി മാറും...”

“രാജാവിന് അശുഭമില്ല.” അതുപറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം സുമമ്മയുടെ കൈത്തണ്ടയിൽ സ്പർശിച്ചതും അവളൊരു ശിലാവിഗ്രഹമായി മാറിയതും ഒപ്പമായിരുന്നു. ഇളക്കിയൊഴുകുന്ന നിർദ്വോലയിൽ താനേ പൊങ്ങിവന്ന ഒരു വെണ്ണക്കൽ ശില്പം!

മുതുമലനായ്ക്കൻ തകർന്നുപോയി. പശ്ചാത്താപ വിവശനായ അദ്ദേഹം പിന്നിടൊരിക്കലും അവിടവിട്ടു പോയില്ലത്രേ! ശിലാവിഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റും മനോഹരമായ കമ്പൻവപം തീർത്ത്, ശേഷം കാലം മുഴുവൻ സുന്ദരിയായ സുമമ്മയെയും ധ്യാനിച്ചു മുതുമലനായ്ക്കൻ അവിടെത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടി!

കഥ അവസാനിപ്പിച്ച് മിസിസ് വർമ്മ പറഞ്ഞു: “ആ മുതുമലനായ്ക്കന്റെ പിന്മുറക്കാരാണത്രേ ഇവിടുത്തെ മുതുമലനായ്ക്കർ.” ഒന്നു നിറുത്തി ഒരു സ്വകാര്യപോലെ അവർ വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “ഇവർക്കിടയിലൊരു വിശ്വാസമുണ്ട്. നീത്യബ്രഹ്മചാരിയായ ഒരു പുരുഷൻ ആ ശിലാവിഗ്രഹത്തിന്റെ വലതു കൈത്തുമ്പിൽ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് “ഞാൻ ഇന്നുവരെ മനസ്സുകൊണ്ടോ ശരീരംകൊണ്ടോ കാമമോഹത്തോടെ ഒരു സ്ത്രീയെയും സ്പർശിച്ചിട്ടുള്ളവനല്ല; നിന്നിൽ ഞാൻ അനുരക്തനായിരിക്കുന്നു; ഇന്നു രാത്രി എന്റെ അരികിൽ വരുമോ” എന്നു ചോദിച്ചാൽ, സംഗതി സത്യമാണെങ്കിൽ, സുമമ്മ എത്തുമത്രേ! അവൾക്കു ശാപമോചനവുമുമാകും.”

മിസിസ് വർമ്മയുടെ ശബ്ദത്തിലെ ഗൗരവം തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, വനത്തിന്റെ വന്യതയിൽ, കഥയുടെ മായികലഹരിയിൽ മതിമറന്നിരുന്ന കൃഷ്ണദാസ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“എന്താ ദാസേ ചിരിക്കുന്നത്?” മിസിസ് വർമ്മ ചോദിച്ചു.

“മുതുമലനായ്ക്കന്റെ സങ്കല്പമല്ല, മിസിസ് വർമ്മയുടെ ശബ്ദത്തിലെ ഗൗരവമാണ് എന്ന് ചിരിപ്പിക്കുന്നത്. മിസിസ് വർമ്മ ഇതൊക്കെ സത്യമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നു

ന്നു....” ഉടനെ വന്നു മറുപടി: “എല്ലാ സത്യങ്ങളും അതിന്റെ ആദിരൂപങ്ങളിൽ വെറും വിശ്വാസങ്ങളോ, സങ്കല്പങ്ങളോ ആയിരുന്നു. അല്ലേ?...”

കൃഷ്ണദാസിന്റെ ചിരി മാഞ്ഞു. അതു ശ്രദ്ധിച്ച അവർ പെട്ടെന്നു വിഷയം മാറ്റി: “ദാസിന് ഈ സ്ഥലം ഇഷ്ടമായോ?”

“വളരെ.”

“ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ എനിക്കും ഈ സ്ഥലം വളരെ ഇഷ്ടമായി. അതുകൊണ്ടാണ് കാട്ടിനുള്ളിലായിരുന്നിട്ടും ഞങ്ങളീ എസ്റ്റേറ്റ് വാങ്ങിയത്.”

പിന്നെ പെട്ടെന്നു തിരക്കു നടച്ച് അവർ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു: “നമ്മൾ വന്നിട്ട് ഏറെ നേരമായി; ഇനി പോകരുതോ?”

കൃഷ്ണദാസിനു പോകാൻ മനസ്സു വന്നില്ല: “ഇല്ല, മിസിസ് വർമ്മ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ, ഞാൻ കുറേനേരംകൂടി ഇവിടെയിരിക്കും.”

കൃഷ്ണദാസ്, ശിലാവിഗ്രഹത്തിന് അഭിമുഖമായി, നനവില്ലാത്ത പാറമേൽ മലർന്നുകിടന്നു. എന്നിട്ട് മനസ്സിൽ എവിറ്റുറോടു നന്ദി പറഞ്ഞു. നന്നായി. ഇവിടേക്കു വരാൻ വഴിയൊരുക്കിയ അദ്ദേഹത്തോട് ആദ്യം തോന്നിയത് വെറുപ്പായിരുന്നു. ഒരു മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെയായിരുന്നു നിർദ്ദേശം:

“ദാസേ, തനിക്കൊരു സ്പെഷ്യൽ അറേഞ്ച്മെന്റുണ്ട്.” ഒന്നു പകച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിശദമായി പറഞ്ഞു:

“നമ്മുടെ ചീഫിന്റെ ഒരുടുത്ത സുഹൃത്താണ് കോയിക്കൽ പാലസിലെ രവീന്ദ്രവർമ്മ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രീമതി വരച്ച കുറെ ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രദർശനം അടുത്തയാഴ്ച ഇവിടെ അക്കാദമി ഹാളിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. പ്രദർശനം തുടങ്ങുമുമ്പേ താനെത്താനു പോയിക്കണ്ട് നന്നായൊന്നു കവർ ചെയ്യണം. കാറ് ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചിത്രങ്ങളിരിക്കുന്നത് മുതുമലയിലെ അവരുടെ എസ്റ്റേറ്റ് ബംഗ്ലാവിലാണ്. രാത്രി തിരിച്ചാൽ പുലർച്ചെ അവിടെത്താം.”

കാര്യമറിഞ്ഞപ്പോൾ ആത്മനിന്ദയായിരുന്നു ആദ്യപ്രതികരണം: കൊച്ചമ്മാരുടെ ഓരോ കമ്പും! മുതലാളി പണമുണ്ടാക്കാനായി പറഞ്ഞുനടക്കും നേരം കളയാനറിയാത്ത കൊച്ചമ്മയുടെ വിനോദം കലയെ ഉദ്ധരിക്കാലോ! അതിനെ പ്രശംസിക്കാൻ തന്നെപ്പോലെ കുറെ പേനയുത്തുകാരും!

പിന്നെ സ്വയം ആശ്വസിപ്പിച്ചു. എന്നാലും ഒരു ചേഞ്ചല്ലേ, ഈ കോൺക്രീറ്റുവനത്തിലെ പകർത്തിയെഴുത്തിൽനിന്നു രണ്ടുദിവസത്തേക്കാരു മോചനം!

നല്ല വണ്ടിയായിരുന്നു; സമർത്ഥനായ ഡ്രൈവറും. സന്ധ്യയ്ക്കു തിരിച്ചിട്ടും പുലർന്നുകഴിഞ്ഞു മുതുമലയെത്താൻ. പ്രധാന പാതയിൽനിന്നു കാട്ടുവഴിയിലൂടെ പിന്നെയും ഒരുമണിക്കൂർ വണ്ടിയോടിച്ചാണ് എസ്റ്റേറ്റിലെത്തിയത്.

കാട്ടിനു നടുവിൽ ആയിരം ഏക്കറോളം വരുന്ന സ്വകാര്യമിയാണ് എസ്റ്റേറ്റ്. ഏലമാണ് പ്രധാന കൃഷി. നിയന്ത്രണങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടാവാം വൃക്ഷങ്ങളധികം വെട്ടിയിട്ടില്ല. കാട്ടിനുള്ളിൽ ഒരു കാട്ടുപോലെ എസ്റ്റേറ്റാകെ മരങ്ങളും വള്ളികളും പിണഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. അതിനു നടുവിൽ ഒരു പുരാവസ്തുപോലെ ബംഗ്ലാവ്.

കാറിൽനിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ആദ്യം കണ്ടത് ആ മനുഷ്യനെയാണ്. വൃദ്ധനെന്നോ, മദ്ധ്യവയസ്കനെന്നോ തോന്നിക്കാത്ത മുനിയപ്പനെ.

“വന്നാട്ടെ,” മുനിയപ്പൻ ക്ഷണിച്ചു. “മുതലാ

ന്നു കാട്ടുവഴിയിലൂടെ പിന്നെയും ഒരുമണിക്കൂർ വണ്ടിയോടിച്ചാണ് എസ്റ്റേറ്റിലെത്തിയത്.

കാട്ടിനു നടുവിൽ ആയിരം ഏക്കറോളം വരുന്ന സ്വകാര്യമിയാണ് എസ്റ്റേറ്റ്. ഏലമാണ് പ്രധാന കൃഷി. നിയന്ത്രണങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടാവാം വൃക്ഷങ്ങളധികം വെട്ടിയിട്ടില്ല. കാട്ടിനുള്ളിൽ ഒരു കാട്ടുപോലെ എസ്റ്റേറ്റാകെ മരങ്ങളും വള്ളികളും പിണഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. അതിനു നടുവിൽ ഒരു പുരാവസ്തുപോലെ ബംഗ്ലാവ്.

കാറിൽനിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ആദ്യം കണ്ടത് ആ മനുഷ്യനെയാണ്. വൃദ്ധനെന്നോ, മദ്ധ്യവയസ്കനെന്നോ തോന്നിക്കാത്ത മുനിയപ്പനെ.

“വന്നാട്ടെ,” മുനിയപ്പൻ ക്ഷണിച്ചു. “മുതലാ

ളി പറഞ്ഞിരുന്നു. യാത്രയൊക്കെ സുഖമായോ?”

മറുപടി കേൾക്കാൻ നില്ക്കാതെ അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു:

“മുകളിലാണ് മുറി. ചിത്രങ്ങളിരിക്കുന്നതും അവിടെത്തന്നെ.”

കോണികയറിക്കൊണ്ട് അയാൾ സ്വന്തം ചരിത്രം വിവരിച്ചപ്പോൾ അസഹ്യത തോന്നി:

“ഞാൻ സ്റ്റേറ്റ് സർവീസിലായിരുന്നു. ആർട്ട് മ്യൂസിയത്തിൽ ക്യുറേറ്റർ.... റിട്ടയർ ചെയ്തപ്പോൾ ഇവിടെക്കുടി. കുഞ്ഞുകുട്ടി പരായിനക്കാരനാ. പെൻഷൻകൊണ്ട് ഒന്നുമാകില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ക്യുറേറ്ററുടെ മുതൽ വാച്ചറു വെവറെ ജോലി ചെയ്യുന്നു....”

അയാളൊന്നു നോക്കി; പ്രതികരണമില്ലെന്നു കണ്ടാവാം വിഷയം മാറ്റി:

“ആദ്യം കുളി, പിന്നെ കാപ്പികുടി, അതുകഴിഞ്ഞ് അല്പവിശ്രമം; പിന്നെ മതി ചിത്രം കാണൽ.”

ദിനചര്യക്കൊക്കെ അയാൾ നിശ്ചയിക്കുകയായിരുന്നെങ്കിലും അതു തെറ്റി. കോണികയറി മുകളിലെത്തിയപ്പോൾ വിശാലമായ ഹാളിലെ വെണ്ണപ്രപഞ്ചത്തിൽ അറിയാതെ നിന്നുപോയി.

“സാരേ, ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ, അതു പിന്നെ കാണാം. സാറിനെ കാപ്പിം തന്ന് ഈ ചിത്രം കാണാൻ വിട്ടിട്ട് എനിക്കു ടൗണിലൊന്നു പോകണം. വേഗം റെഡിയാവ്.”

മുനിയപ്പൻ നിർബന്ധിച്ചു ഊയിരുന്നെങ്കിൽ ആ ചിത്രങ്ങൾ നോക്കി അങ്ങനെ നിന്നുപോ

യെന്നു.

മുറി, ഒരു രാജാവിന്റെ കിടപ്പറപ്പോലെ തോന്നിച്ചു. അതിന്റെ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാനല്ല, ചിത്രങ്ങൾ കാണാനുള്ള വെമ്പലായിരുന്നു മനസ്സിൽ.

വേഗം തയ്യാറായി. അപ്പോഴേക്കും ഭക്ഷണം വന്നു. സമൃദ്ധം. രാജകീയതന്നെ!

കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹാളിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടു മുനിയപ്പൻ ചോദിച്ചു:

“സാറു ചിത്രങ്ങൾ കാണുകയല്ലേ?” ഒന്നു നിറുത്തി അയാൾ വിശദീകരിച്ചു:

“ഞാൻ ടൗണിലൊന്നു പോകുവാ. കുറെ പണിയുണ്ട്. തിരിച്ചുവരാൻ അല്പം താമസിക്കും. താഴെ പണിക്കാരുണ്ട്. എങ്ങനെയും ആവശ്യമു

ണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നു വിളിച്ചാൽ മതി; അവരിങ്ങു വരും.” എന്തോ മറന്നതു ഭാവിച്ച് അയാൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: “ചിത്രങ്ങളുടെ സ്പെസിംഗ് എങ്ങനെ യുണ്ടെന്നു ശ്രദ്ധിക്കണം. അതെന്റെ സൃഷ്ടിയായ.”

മുനിയപ്പൻ ഒന്നു പോയിക്കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നായിരുന്നു. ആ ചിത്രങ്ങളുടെ വിളി അത്രശക്തമായിരുന്നു.

ദീർഘചതുരക്കുതിയിലുള്ള മുനിയൽ മൂപ്പരു ചിത്രങ്ങൾ. എല്ലാം ക്യാൻവാസാണ്. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലായി, ഒന്നിൽപ്പോലും ബ്രഷ് തൊട്ടിട്ടില്ല; പൂർണ്ണമായും ഹൈഡ്രോ. ഫിഗറുകൾക്ക് ഇത്രയും വ്യക്തത നൽകാൻ ഹൈഡ്രോ കഴിയുമോ? നിറങ്ങളുടെ ഈ സങ്കലനം എങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു? വർണ്ണങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയും വൈവിധ്യമുണ്ടോ?

ചിത്രങ്ങളോരോന്നും സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചു. ഓരോ കോണിൽനിന്നു കാണുമ്പോഴും രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും പ്രകടമാവുന്ന വൈജാത്യം അർത്ഥപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും ഏഴാമതു വച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്രം. മുമ്പാകെ എന്ന് പേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആ ചിത്രം നോക്കിനിന്നപ്പോൾ, അതിലെ നിറങ്ങളുടെ പ്രളയത്തിൽനിന്ന് ഒരു രൂപം തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. ശിലാവിഗ്രഹംപോലൊരു സ്ത്രീരൂപം!

കുറേക്കൂടി അടുത്തുനിന്നു നോക്കി: അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു കരിമേഘങ്ങൾപോലെ പിന്നിലേക്കു പടരുന്ന മുടി. അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയിലുള്ള നെറ്റി. ഒത്ത പൂരികങ്ങൾക്കു താഴെ താമരയിത്തളുകൾ കമിഴ്ത്തിവച്ചതുപോലെ കണ്ണുകൾ. പ്രകാശം പരത്തുന്ന കണ്ണുകൾക്കു നടുവിലൂടെ ഒരല്പം വളഞ്ഞ മുക്ക്. അതിന്റെ തുമ്പിൽ തിളക്കമുണ്ടോ? നന്നുത്ത രോമരാജികൾ നിരന്ന മേൽച്ചുണ്ടിന്നു വിടർന്ന കീഴ്ച്ചുണ്ടിനുമിടയിൽ വിരിയാതെ വിരിയുന്ന മനഹാസം. തുടുത്ത കവിളുകൾ. അവയ്ക്കു കാവൽ നില്ക്കുന്നതുപോലെ ജാഗരുകമായ ചെവികൾ. അതിനുതാഴെ ഒതുങ്ങിയ കഴുത്തിന്റെ ആരംഭം. അതിനും താഴെ, മാറത്ത്... മാറത്ത്, ഒത്ത നടുവിൽ ഒരു മുല മാത്രം! ഒരേയൊരു മുല!

കണ്ണുകൾ അവിടെ തറഞ്ഞു. രണ്ടു കൈപ്പത്തികൾക്കൊണ്ട് ഇരുവശത്തുനിന്നു ചേർത്തുപിടിച്ചാലും ഒരുങ്ങാതെ, പിന്നെയും പുറത്തേക്കു തുളുമ്പുന്ന മുലത്തുമ്പ്.

കുറേക്കൂടി അടുത്തേക്കു നീങ്ങിനിന്നു നോക്കി. ആ മുലത്തുമ്പ് കിനിയുന്നതോ? തൊട്ടുനോക്കാനായി വിരൽ നീണ്ടു. “അരുത്.”

അതൊരാജ്യത്തെയായിരുന്നു. തെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ! ചിത്രത്തിൽ തെളിഞ്ഞതുപോലെ ഒരു സ്ത്രീരൂപം!

പെട്ടെന്ന് പരിസരബോധം വീണ്ടെടുത്ത് ഇളത മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു: “മിസിസ് വർമ്മയാണല്ലോ? ചിത്രകാരി ഇവിടുണ്ടെന്നു ഞാൻ കരുതിയതേയില്ല. എന്നെ അറിയു

മോ? ഞാൻ...”

അതു മുഴുമിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ അവൾ 55 ശബ്ദം ഉയർന്നുപൊങ്ങി: “മനസ്സിലായി.”

പിന്നെത്തു പറയണമെന്നറിയാതെ ഒരുനിമിഷം നിന്നു. അപ്പോൾ അവർക്കെന്ന ചോദിച്ചു: “ചിത്രങ്ങളെല്ലാം കണ്ടില്ലേ?”

“കണ്ടു, ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെല്ല. ഉദാത്തം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അധികമാവില്ല. പക്ഷേ...”

“എന്തു പക്ഷേ?”

“ചില ദുരുഹതകൾ...”

അർദ്ധോക്തിയിൽ നിറുത്തിയപ്പോൾ അവർ ചോദ്യഭാവത്തിൽ നോക്കി.

പിന്നെ മടിച്ചില്ല; തുറന്നു പറഞ്ഞു: “ഉദാഹരണത്തിന് ഈ ചിത്രം നോക്കൂ, ഇതിൽ തെളിയുന്ന ഒരു ഇമേജുണ്ടല്ലോ. ഒരു സ്ത്രീരൂപം, അതിന്റെ ഫിഗറിലെ ദുരുഹത...”

“മനസ്സിലായി... അതൊരു കോപ്പിയാണ്.”

“കോപ്പിയോ? ഏതിന്റെ?”

അപ്പോൾ മാത്രം അവർ ചിരിച്ചു: “കോപ്പിയുമല്ല, കോപ്പിയുടെ കോപ്പി. അപ്പോഴാണല്ലോ. ഒറിജിനലാവുക...”

ആ ചിത്രംപോലെ ദുരുഹമായി അവരുടെ വാക്കുകളും.

വീണ്ടും നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവർ വിശദമായി പറഞ്ഞു: “എസ്റ്റേറ്റിൽ ഒരു നിർദ്ദോഷമുണ്ട്. അതിന്റെ പതനഭാഗത്ത് ഒരു ശിലാവിഗ്രഹം. അതിന്റെ പകർപ്പാണിത്.”

കേട്ടപ്പോൾ കൗതുകം തോന്നി: “അതൊന്നു കാണാൻ പറ്റുമോ?”

“ഉവ്വ്, ഇപ്പോൾത്തന്നെ കാണാമല്ലോ, കുറേ നടക്കണം.”

“ഞാൻ റെഡി.”

മിസിസ് വർമ്മയുടെകൂടെ ശിലാവിഗ്രഹം കാണാൻ ചോലയിലേക്കു നടക്കുമ്പോൾ ആ മുലത്തുമ്പു മാത്രമായിരുന്നു മനസ്സിൽ. എന്നാൽ മുതുമലയുടെ താഴ്വരയിൽ, വിജനമായ വനമദ്ധ്യത്തിൽ ഇളകിയൊഴുകുന്ന ചോലച്ചുവട്ടിൽ ഏകാന്ത തപസ്വിയെപ്പോലെ നില്ക്കുന്ന ഒറ്റമുലയുള്ള ശിലാവിഗ്രഹം നോക്കി, മിസിസ് വർമ്മ കഥ പറഞ്ഞ് പോൾ, മനസ്സ് ബാല്യത്തിലേക്കു പോയി. മുത്തശ്ശിയുടെ മടിയിൽക്കിടന്ന കഥകേട്ടുറങ്ങിയ ബാല്യത്തിന്റെ വിദൂരതരങ്ങളിലേക്ക്... കഥകളിലെല്ലാം കാമ്പുണ്ടെന്നു കരുതിയ കാലത്തിന്റെ ബാല്യതരങ്ങളിലേക്ക്...

അങ്ങനെ സുഖമോയൊരു മാനസികാവസ്ഥയിലേക്ക് ഇപ്പോഴും വഴുതിവീഴുകയാണെന്നറിഞ്ഞെ കൃഷ്ണദാസ് കണ്ണുകൾ മെല്ലെ ഇറുക്കിയടച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു: കാലമേ നീ എന്നെ പിന്നിലേക്കു മാത്രം ഊഞ്ഞാലാട്ടൂ...

പക്ഷേ, കാലത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലാടിയില്ല. മനസ്സിലേക്കു തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്, മുനിയെ ശിലാവി

ഗ്രഹമാണ്. ഇളകിത്തുള്ളുന്ന നീരൊഴുക്കിനു നടുവിൽ, പണ്ടങ്ങോ കെട്ടിയ കൽമണ്ഡപത്തിനു ചുവട്ടിൽ, നിസ്സഹായയായി, നിശ്ചലയായി നില്ക്കുന്ന സുമുഖയുടെ ശിലാവിഗ്രഹം!

കൃഷ്ണദാസിന്, പിന്നെ കണ്ണടച്ചു കിടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. ചുറ്റും വനഭംഗിയിലേക്കു വഴിമാറ്റാൻ നോക്കിയ കണ്ണുകൾപോലും ശിലാവിഗ്രഹത്തിനു മുന്നിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നത് അർത്ഥത്തോടെ അയാളറിഞ്ഞു. എന്നാലതാവട്ടെ...

അങ്ങനെ നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ കൃഷ്ണദാസിന്റെ മനസ്സിലെവിടെയോ ആർദ്രതയുടെ ഒരു നാമ്പുപൊട്ടി: മിസിസ് വർമ്മ പറഞ്ഞ കഥയിൽ സത്യത്തിന്റെ അംശങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ സുമുഖയുടെ കാര്യം എത്ര കഷ്ടമാണ്!

മുതുമലനായ്ക്കൻ ഇവിടെത്തന്നെയാവുമോ ശിഷ്ടകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്? അയാളുടെ മനോനില എത്ര പരിതാപകരമായിരിക്കും!

ഏതെങ്കിലും ഒരു ബ്രഹ്മചാരി ഈ ശിലാവിഗ്രഹത്തിനു മുന്നിൽ വന്ന് പ്രേമാഭ്യർത്ഥന നടത്തി സുമുഖയെ പ്രാപിച്ചാൽ അവൾക്കു ശാപമോക്ഷം കിട്ടുമോ?

അയ്യതികമായ ചിന്തകൾ തന്നെ പൊതിയുകയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം കൃഷ്ണദാസ് പൊട്ടുന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ കാട്ടിൽ ഇനിയും കാട്ടുകയാണുള്ള മനസ്സിന്റെ താരതമ്യം അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. ബ്രഹ്മചാരിലേക്കു മടങ്ങുന്നതാണു തന്നെ അയാൾ തീരുമാനിച്ചു.

പക്ഷേ, കൃഷ്ണദാസ് അവിടെത്തന്നെയിരുന്നതേയുള്ളൂ. ഈ യാത്ര ഒരു നിയോഗമായിരിക്കാം. അയാളോർത്തു. മിസിസ് വർമ്മയെ കാണാനും സുമുഖയുടെ കഥ കേൾക്കാനും അവൾക്കു ശാപമോക്ഷം നല്കാനുമുള്ള നിയോഗം. പെട്ടെന്നാണ് കൃഷ്ണദാസിന് അതു തോന്നിയത്: ഈ പ്രായത്തിൽ ഇതുവരെ മനസ്സുകൊണ്ടോ, ശരീരം കൊണ്ടോ ഒരു സ്ത്രീയെയും കാമിച്ചിട്ടുള്ളവനല്ലല്ലോ താൻ; അപ്പോൾ തന്റെ വരവും ഒരു നിയോഗമാണോ?

പിന്നെ കൃഷ്ണദാസിനെ നയിച്ചത് അജ്ഞാതമായ ഒരന്തഃപ്രേരണയായിരുന്നു. അയാൾ എഴുന്നേറ്റ് നിർദ്ദോഷയിലേക്കിറങ്ങി. കരണ്ഡപത്തിൽ ശിലാവിഗ്രഹത്തിനു മുന്നിൽ മുട്ടുമടക്കി. ശിലപത്തിന്റെ വലതു കൈത്തുമ്പിൽ സ്പർശിച്ചപ്പോഴേക്കും ഹൃദയമന്ത്രത്തിന് ഒഴുക്കാവി: “ഞാൻ കൃഷ്ണദാസ്, ഒരു സാധാരണ പ്രതപ്രവർത്തകൻ. ഇന്നുവരെ ഒരു സ്ത്രീയെയും മനസ്സുകൊണ്ടോ, ശരീരംകൊണ്ടോ കാമിച്ചിട്ടില്ല. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ ബ്രഹ്മചാരിയാണ്. ഇപ്പോൾ, നിന്റെ കഥ കേട്ടപ്പോൾ നിന്നിൽ ഞാൻ അന്നുരക്തനായിരിക്കുന്നു. ഇന്നു രാത്രി എന്റെ അരികിൽ വരുമോ?”

മനസ്സും ശരീരവും ശിലാവിഗ്രഹത്തിനു മുന്നിൽ സമർപ്പിച്ച് കൃഷ്ണദാസ് അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒടുവിൽ ശിലപത്തിന്റെ വിരൽത്തുമ്പ് ചലിച്ചതുപോലെ കൃഷ്ണദാസിനു തോന്നി. ഒരു തെട്ടലോടെ അയാൾ കൈ പിൻവലിച്ചു. യുതിപ്പെട്ട് എഴുന്നേറ്റ് വിഗ്രഹത്തെ നോക്കി. അതിന് ആകെയൊരു ഭാവമാറ്റം. ശിലാവിഗ്രഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ പ്രകാശം പരക്കുന്നുണ്ടോ? വിരിയാതെ വിരിയുന്ന മനഹാസത്തിൽ നിലാവ് പൊഴിയുന്നുണ്ടോ? ശരിയാണ്: ശരിക്കും നിലാവ് പരന്നുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൃഷ്ണദാസിനു പെട്ടെന്നു പരിസരബോധമുണ്ടായി.

ചുറ്റും വിജനമായ വനം. ഭയം അയാളെ ബാധിച്ചു. മിസിസ് വർമ്മയെ പോകാൻ അനുവദിച്ചതിൽ സന്ധം ശപിച്ചു.

എങ്ങനെയൊണ് ബ്രഹ്മചാരിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിക്കുക? എങ്ങനെയൊണ് അങ്ങനെയൊരു തടസ്സം അവിടെവരെ കേൾക്കുമോ? എന്തായാലും ഇവിടെ നില്ക്കുന്നതു പത്തിയല്ല. അയാൾ പെട്ടെന്നു പിന്തിരിഞ്ഞ് ചോല കടന്നു. ബ്രഹ്മചാരിലേക്കുള്ള വഴിതേടി അല്പം നടന്നപ്പോൾ മുന്നിൽ പന്തവുമായി ആൾക്കൂട്ടം. ആൾബഹളത്തിനിടയിലും മുനിയപ്പന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിഞ്ഞു: “ഏന്റെ സാഹേ എവിടെയെല്ലാം തേടി.”

ഒന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. പറയാൻ കഴിയുന്ന മാനസികാവസ്ഥയിലല്ല.

ഭയം വല്ലാതെ തളർത്തിയിരുന്നു. എങ്കിലും കൂടെ വന്ന പണിക്കാരാലോ കളിയാക്കുന്നത് വ്യക്തമായും കേട്ടു: “എഴുന്നേതുകാരെക്കെ കഞ്ചാവം ചോലച്ചുവട്ടിലിരുന്ന് കഞ്ചാവടിച്ചപ്പം രാത്രിയായത് അറിഞ്ഞുകാണില്ല.”

ബ്രഹ്മചാരിലേത്തിയപ്പോൾ മുനിയപ്പൻ പറഞ്ഞു: “കേടേണമുനിയൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾ താഴെ കാണും, എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ വിളിച്ചാൽ മതി.”

ഒന്നും കഴിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. ഉറക്കത്തിനു മുൻപുള്ള കുളിപ്പോലും വേണ്ടെന്നു വച്ചു. ഒന്നുറങ്ങിയാൽ മതി. ലൈറ്റണച്ചു കിടന്നു. കണ്ണടച്ചു.

അപ്പോൾ അടഞ്ഞ കണ്ണുകൾക്കു മുന്നിൽ ജീവൻ വയ്ക്കുന്ന ശിലാവിഗ്രഹം. അതിനിപ്പോൾ ഭീതിമോയൊരു ഭാവമാണ്. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അകക്കണ്ണിൽനിന്ന് അതു മാഞ്ഞുനില്ക്കില്ല.

എഴുന്നേറ്റു ലൈറ്റിട്ടു. വെളിച്ചം കിട്ടട്ടെ, അങ്ങനെ ഉറങ്ങാം. അപ്പോൾ ഭയം തോന്നില്ല.

കിടന്നപ്പോൾ ആശങ്കയായി. ഇങ്ങനെ വെളിച്ചം കിടക്കുന്നത് ആരെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കുമോ? മിസിസ് വർമ്മ ഉറങ്ങിക്കാണുമോ? വെളിച്ചം കണ്ട് അവരെങ്ങാനും ഇങ്ങോട്ടു വന്നാലോ?

പെട്ടെന്നാണ്, വാതിലും ജനാലകളും തുറന്നു കിടക്കുന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത്.

കൃഷ്ണദാസ് ഉടൻതന്നെ വാതിലടച്ച് തഴുതിട്ടു; ജനാലകളും അടച്ചു. പിന്നെ ലൈറ്റു കെട്ടുത്തി.

അപ്പോഴാണ് അതു ശ്രദ്ധിച്ചത്, ബംഗ്ളാ വീൽ വിളക്കെല്ലാം അണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എല്ലാ

വരും, പണിക്കാരപോലും ഉറങ്ങിയിരിക്കുമോ? അയാൾക്കു ഭയം വർദ്ധിച്ചു.

എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒന്നുറങ്ങിയാൽ മതി. കൃഷ്ണദാസ് കിടക്കയിൽ വന്നു കിടന്നു. വീണ്ടും കണ്ണടച്ചു. അപ്പോൾ അടുത്ത കൺപോള കൾക്കു മുന്നിൽ വീണ്ടും ആ ശിലാവിഗ്രഹം, നേർത്ത ചലനങ്ങളോടെ ജീവൻ വയ്ക്കുന്ന ആ

ശിലാവിഗ്രഹം!

എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അതു മാധുനികതയുടെ വരുമ്പോൾ, ഇപിക്കാനുള്ള അമ്മയുടെ മന്ത്രങ്ങൾ, ലജ്ജയോടെയാണെങ്കിലും കൃഷ്ണദാസ് ഉറവിടാൻ തുടങ്ങി. അതു നൂറ്റിയൊന്ന് ആവർത്തിച്ചപ്പോഴേക്കും കൺപോളകൾക്കു കനം തോന്നി.....

പെട്ടെന്നാണ് അതുണ്ടായത്. ഒരു സ്പർശം. അതേ, അനുവര അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, അനുഭവിടായകമായൊരു സ്പർശം കൃഷ്ണദാസ് അറിഞ്ഞു.

ഭയമാണോ, ഇജ്ഞാസയാണോ അയാളുടെ കണ്ണുതുറപ്പിച്ചതെന്ന് അറിയില്ല. എന്തായാലും കണ്ണുകൾ മെല്ലെ തുറക്കുമ്പോൾ, മുറിയിൽ, ജനാലപ്പിള്ളികളിലൂടെ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്ന നേർത്ത നിലാവിൽ വശ്യചലനങ്ങളോടെ ആ ശിലാവിഗ്രഹം! അതിനു ജീവൻ വച്ചിരിക്കുന്നു!

നിലവിളിക്കാനാഞ്ഞെങ്കിലും കൃഷ്ണദാസിന്റെ ശബ്ദങ്ങളെല്ലാം അയാളുടെ തൊണ്ടയിൽത്തന്നെ തടഞ്ഞുപോയി. അയാൾ ഭയന്നു മരവിച്ചു.

വിഗ്രഹത്തിന്റെ ചുണ്ടുകളനങ്ങി; മുത്തുപൊഴിഞ്ഞു:

“ഭയക്കണ്ടാ, ഞാൻ സുമളയാണ്. ശാപമോ ക്ഷത്തിനായി നിങ്ങൾ വരുന്നതും കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.”

അവൾ സംസാരിച്ചപ്പോൾ സുഗന്ധം പരന്നു. അതു മുറിയാകെ നിറഞ്ഞു.

“വരു”.....

കൈനീട്ടിക്കൊണ്ട് അവൾ കൃഷ്ണദാസിനെ ക്ഷണിച്ചു.

പിന്നെ പെട്ടെന്ന്, അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു കരിമേഘപോലെ പിന്നിലേക്കു പടർന്നിരുന്ന മുടി, ഒരല്പാസിയെപ്പോലെ അവൾ മുന്നിലേക്കിട്ട് കൃഷ്ണദാസിനെ മുടി.

സുഗന്ധവാഹിയായ മുടിച്ചുക്കൾക്കു കീഴിൽ അയാളെപ്പോലും അതിശയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കൃഷ്ണദാസ് ഭയം മറന്നു.

അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയിലുള്ള അവളുടെ നെറ്റി മുർദ്ധാവിളരസി യപ്പോൾ അയാൾക്കു പുനർജന്മമായി. ഒത്ത പുരികങ്ങൾക്കു താഴെയുള്ള താമരയിതളുകളിലെ പ്രകാശപീഠി കണ്ണുകളിലേക്കു ചൊരിഞ്ഞു.

പ്പോൾ അയാൾക്ക് എല്ലാം കാണാമെന്നായി. അല്പം വളഞ്ഞ മുക്കിന്റെ തുമ്പ് മുഖമാകെ പരതിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയാൾ ഉമഞ്ഞനായി. നന്നുത്ത രോമരാജികൾ നിരന്ന മേൽച്ചുണ്ടിനും വിടർന്ന കീഴ്ച്ചുണ്ടിനുമിടയിൽ വിരിയാതെ വിരിഞ്ഞ മന്ദഹാസം അയാളെ വിസ്മയിതിലാക്കി. കവിളുകളുടെ തുടിപ്പും ചെവികളുടെ ജാഗരൂകതയും അയാളെ ഉമഞ്ഞനാക്കി. ഒതുങ്ങിയ കഴുത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലൂടെ ചുണ്ടുകളിഴഞ്ഞ് താഴെയെ വിടെയോ തടഞ്ഞപ്പോൾ ആ ലഹരിയിലും അയാളതു കണ്ടു-മാറത് ഒത്ത നടുവിലായി ഒറ്റമുല! രണ്ടു കൈപ്പത്തികൾക്കൊണ്ട് ഇരുവശത്തു നിന്നു ചേർത്തുപിടിപ്പിച്ചിട്ടും ഒതുങ്ങാതെ പുറത്തേക്കു തുളുമ്പുന്ന ആ മുലത്തുമ്പിമേൽ എന്തോ ഒത്തപ്രേണയാൽ അയാൾ ചുണ്ടമർത്തി. അപ്പോഴയാൾക്കു മനസ്സിലായി, അതു കിനിയുന്നു! പിന്നൊന്നും കൃഷ്ണദാസ് അറിഞ്ഞില്ല. സ്വയം വിസ്മയിയുടെ വിലയത്തിൽ അവളൊരു തോണിയായി മാറുന്നത് അയാൾ വ്യക്തമായും കണ്ടു. നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ, പ്രശാന്തമായ മുറിച്ചു മെല്ലെ നിങ്ങളുന്ന ചെല്ലത്തോണി, തോണിക്കാരനായി കൃഷ്ണദാസ് മാത്രം. അതങ്ങനെ മെല്ലെ നിങ്ങിക്കൊണ്ടെയിരുന്നു.

ഒടുവിൽ ദുരം ഒട്ടേറെ താണ്ടിയപ്പോൾ, തടാകത്തിലെ തണുത്ത കാറ്റ് തോണിക്കാരന്റെ കണ്ണുകളെ വീശിടച്ചു. സുഖമായൊരാലസ്യം. അതിലങ്ങനെ മതിമറക്കുന്നതിനിടയിലെപ്പോഴോ കൃഷ്ണദാസ് ഞെട്ടി കണ്ണുതുറന്നു.

നേരം നന്നെ പുലർന്നിരിക്കുന്നു! അടച്ചിട്ട ജനാലയ്ക്കു പുറത്തു സൂര്യൻ ചിരിക്കുന്നു; കിളികളും കാറ്റും കാടും ഏറ്റു ചിരിക്കുന്നു. ഉറക്കത്തിലായിരുന്നോ? സ്വപ്നം കാണുകയായിരുന്നോ?

കൃഷ്ണദാസ് ഓർത്തുനോക്കി. സ്വപ്നമല്ല. ആ സുഗന്ധം ഇപ്പോഴും ഈ മുറിയിലുണ്ട്. കിടക്കയിലുണ്ട്. സുഖമായൊരാലസ്യം ശരീരത്തിലുമുണ്ട്.

എന്നിട്ട് അവളെവിടെ? പെട്ടെന്നാണ് അതു ശ്രദ്ധിച്ചത്. വാതിൽ തുറന്നുകിടക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ അകത്തുനിന്നു തഴുതിട്ട വാതിൽ ആരു തുറന്നു?

കൃഷ്ണദാസ് പരിമേതത്തോടെ പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു.

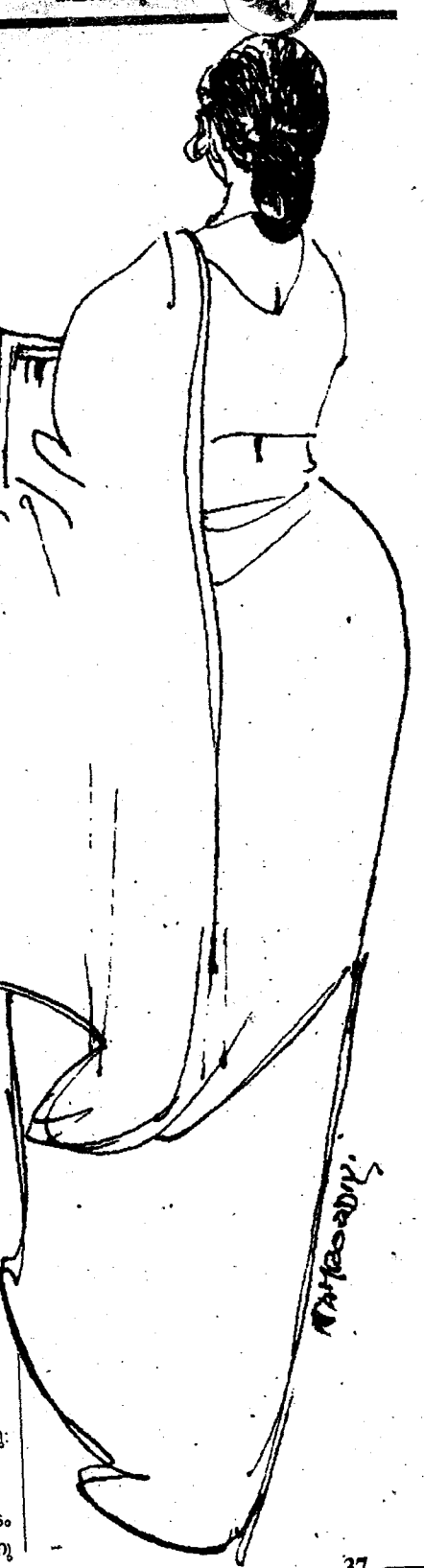
ഉടുമുണ്ടില്ല!

നഗ്നനായി ഉറങ്ങിയോ? ഉറക്കത്തിലൊരിക്കലും ഉടുമുണ്ടുരിഞ്ഞുപോകാൻല്ലല്ലോ?

നോക്കി നോക്കി വന്നപ്പോൾ മുറിയുടെ മൂലയ്ക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞതുപോലെ മുണ്ടു കിടക്കുന്നു.

അതെടുത്തു വാരിച്ചുറ്റി. മുറിയാകെ പരതി. ബാത്ത്റൂമിലും ഡ്രസ്സിംഗ് റൂമിലും നോക്കി. അവളെവിടെ?

പുറത്തേക്കു പോയിരിക്കുമോ? ധൂതിപ്പെട്ടു പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ആദ്യം കണ്ണിൽപ്പെട്ടത്, പുറത്തുവച്ചിരുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്കിടയിലെ വലിയ വീടവാണ്. പരിമേതത്തോടെ നോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലായി, ഏഴാമതു വച്ചിരുന്ന ആ ചിത്രം അവിടല്ല.

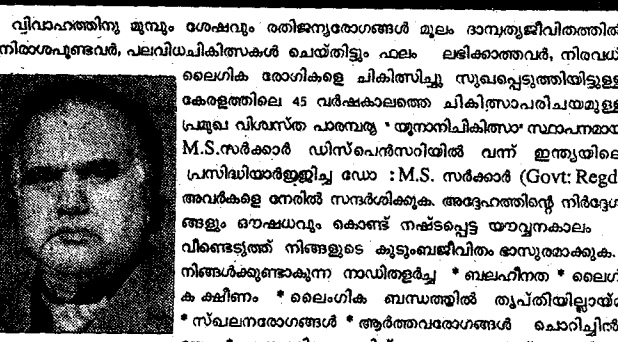

ആരെങ്കിലും അതെടുത്തു മാറ്റിക്കാണുമാ? “മുനിയപ്പൻ,” ഉറക്കെ വിളിച്ചു. മുനിയപ്പൻ ഓടി മുകളിലേക്കു വന്നു. ചിത്രങ്ങൾക്കിടയിലെ വീടവു ചുണ്ടി ചോദിച്ചു: “ഇവിടീരുന്ന ചിത്രമെവിടെ?” മുനിയപ്പൻ ചിരിച്ചു: “ഇവിടെ ചിത്രമില്ലായിരുന്നല്ലോ സാറേ, പടം ക്രമീകരിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ഇവിടെ സ്വപ്നംപിന്നു

കുരിയർ

ഇപ്പോൾ വരിക്കാരാവുക. കുരിയർ മാഗസിൻ തപാലിൽ നേടുക. ഒപ്പം *35000 രൂപയുടെ ഇൻഷുറൻസ് സുരക്ഷിതത്വം നേടുക. വരിസംഖ്യാനിരക്കിനും വിശദവിവരങ്ങൾക്കും എഴുതുക-മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ കുരിയർ മാഗസിൻ കൊല്ലം 691 003

ആധുനിക ചികിത്സകൾ പരാജയപ്പെട്ടിടത്ത് ഫലപ്രദമായ "യൂനാനി ചികിത്സ"

വിവാഹത്തിനു മുമ്പും ശേഷവും രതിമനുരോഗങ്ങൾ മൂലം ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ നിരന്തരപ്രശ്നങ്ങൾ, പലവിധചികിത്സകൾ ചെയ്തിട്ടും ഫലം ലഭിക്കാത്തവർ, നിരവധി ലൈംഗിക രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കേരളത്തിലെ 45 വർഷക്കാലത്തെ ചികിത്സാപരിചയമുള്ള പ്രമുഖ വിശദഗത പാണ്ഡിറ്റ് യൂനാനിചികിത്സാ സാഹചര്യമായ M.S.സർക്കാർ ഡിസ്പെൻസറിയിൽ വന്ന് ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഡോ : M.S. സർക്കാർ (Govt: Regd) അവർകളെ നേരിൽ സന്ദർശിക്കുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഔഷധവും കൊണ്ട് നഷ്ടപ്പെട്ട യൗവ്വനകാലം വീണ്ടെടുത്ത് നിങ്ങളുടെ കുടുംബജീവിതം ഹൃസ്വമാക്കുക. നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന നാഡിതളർച്ച *ബലഹീനത *ലൈംഗിക ക്ഷീണം *ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ തൃപ്തിയില്ലായ്മ *സ്ഖലനരോഗങ്ങൾ *ആർത്തവരോഗങ്ങൾ ചൊരിച്ചിൽ, ഭയം *പ്രായത്തിനനുസരിച്ച് അവയവങ്ങൾക്ക് ശക്തിയും വളർച്ചയും ഇല്ലാതിരിക്കുക *മെലിച്ഛിൽ, ആസ്തമ *മേഹരോഗങ്ങൾ *സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാർ പുറത്തുപറയുവാൻ മടിക്കുന്ന മറ്റ് രഹസ്യരോഗങ്ങളും, ഇതര കഠിനരോഗങ്ങളും *എത്രപഴകിയതായാലും ഉത്തര വാദിതാത്മാക്കു ചുടി ചികിത്സിച്ചു പൂർണ്ണമായി സുഖപ്പെടുത്തി സംതൃപ്തമായ കുടുംബജീവിതം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. നേരിൽ വരുവാൻ കഴിയാത്തവർ വിശദമായ ദോഷവിവരങ്ങളെഴുതി മാറുപടികൾ സ്റ്റാമ്പുസഹിതം എഴുതുക. വിദേശത്തുള്ളവർ സ്റ്റാമ്പായത്ക്കുണ്ടെങ്കിൽ, കത്തുകൾ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

എല്ലാദിവസവും ചികിത്സ സമയം: 9 A.M to 8 P.M
ഡോ: M.S. സർക്കാർ
M.S. സർക്കാർ ഡിസ്പെൻസറി (യൂനാനി ക്ലിനിക്)
കോവളം, ചെമ്പൻ റോഡ്, കമലേശ്വരം, മണക്കാട് വി.കാ., തിരുവനന്തപുരം-9, കോളാ, INDIA. Phone, Off: 77394
കഴിഞ്ഞ 150 വർഷങ്ങളായി തങ്ങളുടെ കുടുംബപാരമ്പര്യമുള്ള ചികിത്സാനമ്പുറമായാണ്

ടി.എസ്. തിരുമുസിയന്റെ ശ്രീമഹാഭാഗവതം

(വ്യത്യസ്തമായൊരു വിവർത്തനം)

ഇന്ദ്രാഷ്ട്രിയയ്ക്ക് പ്രതിബിംബിതമാക്കുന്നു.

അവതാരിക: ബി. കെ. പി. തമ്പുരാണിപ്പാലി സപ്താഹയജ്ഞത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർക്ക് ഉത്തമസഹായി

ഡിമെ 1/4, 600 പാളം പേരുകൾ, ഡി.ടി.പി. ടൈപ്പ് സെറ്റിങ്ങ്, ഓഫ്സെറ്റ് അട്ച്, മാപ്പിലിത്തോ കടലാസ്, മികച്ച ബൈൻഡിങ്ങ്.

മുഖവില 750 രൂപ

പ്രീപ്രിന്റേഷൻ വില(ഒരുമിച്ച്): 425 രൂപ
1996 മാർച്ച്, ഏപ്രിൽ, മെയ്, ജൂൺ തവണകളായി
100+100+100+150 = 450 രൂപ

നേരിട്ട് പണമയച്ച് ബുക്ക് ചെയ്യുന്നവർക്ക് രജിസ്ട്രേഷൻ തപാൽ സൗജന്യം! ബുക്സ്റ്റാളുകളിൽ ബുക്കിങ്ങ് സാക്ഷ്യം വിശ്വസ്യമാക്കും. നേരിട്ട് ബുക്കിങ്ങിനും ബന്ധപ്പെടുക (ചെക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല)

അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ഓഫീസ്
വാഗ്ദേവ പബ്ലിക്കേഷൻസ്
കോഴിക്കോട് - 673 006

വേണ്ടി ഗ്യാപ്പിട്ടിരുന്നതും-
 “അല്ലല്ലോ ഞാൻ കണ്ടതല്ലേ, ആ ശിലാവിഗ്രഹത്തിന്റെ രൂപമുള്ള ചിത്രം.”
 “അങ്ങനെയൊരു പടം ഇവിടെല്ലാരുമുണ്ടാകണം, ഞാനല്ലേ, ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വച്ചത്.”
 “ഇല്ലെന്നോ, ഞാനിന്നലെ അതേക്കുറിച്ച് അവിടെ സന്ദർശിച്ചതാ, നിങ്ങൾ മിസിസ് വർമ്മയെ വിളിക്കൂ.”
 “ആരെ, സുമളയെക്കൊള്ളുമോ? അവൾ മരിച്ചിട്ട് കാലമത്രയായി!”
 കൃഷ്ണദാസ് മരവിച്ചുപോയി. ആ മരവി

പ്പിൽ അയാളുടെ ശബ്ദം വിലാപമായി:
 “അപ്പോൾ ഞാനിന്നലെ കണ്ട സ്ത്രീ?”
 “ഏതു സ്ത്രീ! അങ്ങനെയൊരു സ്ത്രീയെന്നല്ല, ഈ കാട്ടുബംഗ്ലാവിൽ പെണ്ണുങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാകണം. അപ്പോൾ ഇന്നലെ, ഇവിടെ കണ്ടതും, നിങ്ങൾ ചോലയിലേക്കു വന്നതും, കഥ പറഞ്ഞതുമൊക്കെ ആരായിരുന്നു?”
 കൃഷ്ണദാസിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു മിന്നൽപ്പിണർ വീണു. അയാൾ പെട്ടെന്ന് ബംഗ്ലാവിന്റെ പടികളിറങ്ങി, കാട്ടുവഴിയിലൂടെ നിർദ്വേഷമായി ചോലയിലേക്കു ചെന്നു.

ചോലക്കരയിലെത്തുമ്പോൾ കൃഷ്ണദാസ് അതുകണ്ടു. ഇളകിയൊഴുകുന്ന ചോലയുടെ നടുവിൽ ഒഴിഞ്ഞ കുമ്പസാരം!
 ഒറ്റമുലയുള്ള ആ ശിലാവിഗ്രഹം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു!
 കൃഷ്ണദാസ് ശരിക്കും മരവിച്ചുപോയി. ആ മരവിപ്പിൽ സിരകളാകെ തകർന്ന് വിസ്മയത്തോടെ വിലയത്തിലേക്കു വീഴുമ്പോൾ ഇളകിയൊഴുകുന്ന ചോലയുടെ മർമ്മരം അയാൾ വൃത്തമായും കേട്ടു: പണ്ട്, പണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ, പണ്ടു പണ്ട്.....

പി.ആർ. രാധാകൃഷ്ണൻ

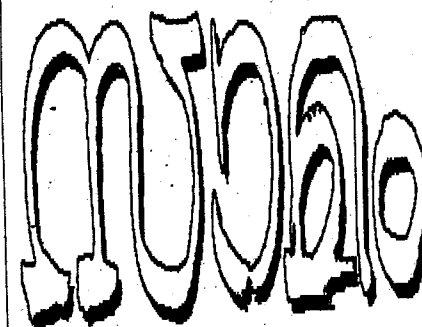
അന്തരംഗ സന്ധികൾ, ദേവാ
 നിന്റെയസ്തമയ രാഗാബര
 വിശുദ്ധികൾ
 ഹരിതശ്രീരാശിയിൽ പിറവിയും
 അയ്യെ ജലരാശിയിൽ വിലയവും
 കൊള്ളുമി ഉദയവിരഹങ്ങളിൽ
 നമ്മളാർ?
 കൃഷ്ണപച്ച നോവിലെക്കണലാർ?
 താമരപ്പൂ കുമ്പിച്ചുമായി
 സമീരണഹൃദയവും
 നിന്റെ യജ്ഞതേജസ്സിനെ
 ആത്മസന്നിധി ചേർക്കുമ്പോഴും
 പ്രാണജാലകം തുറന്നി സമുദ്രം നിറയുന്നു.

ദിവ്യസ്വകാരാപ്തപ്പിരി
 ഇരുൾച്ചെല്ലുകൾ പാടി
 തംബുരുവിൽ സാമസാന്ദ്രമാം
 മൗനം നിറയുന്നു.
 മുതിർപ്പുണ്ണമുവിൽ
 കടലായ് തിളങ്ങുന്നു.
 എന്നായിരുന്നു:
 ജലകളുടെ ഹരിതവസനങ്ങളാൽ
 വാസനകൾ മാറിയുടുത്ത്
 പിറകിലേക്കുമായുടെ
 മാറിലേക്കിമനീരഞ്ജൻ
 വർഷാഗ്നിഭൂമികൾ
 ഉറപ്പിലേക്കുളന്ന്
 എന്നായിരുന്നു
 നിൻ സാമദർശനം.
 വാതിൽ തുറക്കുമ്പോൾ
 നരകാഗ്നിയിൽനിന്നും
 എന്നായിരുന്നു:

നീ വിളിച്ചി പച്ചിലക്കുടിന്റെ
 സ്നേഹങ്ങളിൽ ചേർത്തിണക്കി
 നിന്നേകൾക്കിടയത്തന്ന നേർച്ചകൾ
 പൊള്ളുകയാണെന്നും
 ഉച്ചിയിൽനിന്നുയരുന്നതിൻ
 ഉച്ചിപങ്ങളിൽ
 ബലിയും വിരഹവും

അച്ഛന്റെ കണ്ണുകളിലെയുയർപ്പാഗ്നിയിൽനിന്നും
 നിന്റെയാദ്യദർശനം തന്ന നാമകീർത്തനം

നിറഞ്ഞുള്ളിൽ ബോധവുമബോധവും മറന്നാ
 പൊരുൾപൂണുമായതും പൂഴ് സന്ധ്യയായതും
 സാമം ഗാനമായതും നാദം കടലായതും
 ശലഭ സുസ്ഥിതങ്ങൾ പൂക്കളായതും സത്യം.
 അന്ധകാരാതകാ
 ശംഖുകൾ മുഴങ്ങുന്നൊരന്തർഗതങ്ങളോടെ
 കടൽ നിന്നെയോർക്കുന്നു
 കടൽപ്പക്ഷികൾ
 നിന്റെ സന്ധ്യയെ വിളിക്കുന്നു.
 ആരുടെ ഗാനങ്ങളി നെഞ്ചിലെ
 കിളിക്കൊമ്പിൽ ഹരിതം വിതരുന്നു.
 ആരുടെ മാനങ്ങളാണിന്നു നിൻ
 ആകാശ ശിക്ഷാകല്പം ഹൃദയം തുറക്കുന്നു.

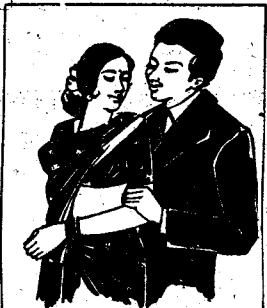

സന്താപനാശകാ
 ഇന്നിനി സന്ധ്യയല്ലോ
 അരുണസാഗരം ധമനികളിലാകെ-
 ചേർന്നിരുന്നുകയാണു്
 തുളസിത്തറയിലെ മൺചിരാതിലേക്കിരു
 ദീപരൂപം കണ്ണുകൾ വന്നുചേരുകയാണു്
 കടവാതിലിൻ ചിരകൊച്ച തോരും
 മച്ചകം നോക്കി
 വാതിലുമടച്ചോർമ്മയും സ്വപ്നവും മുറിച്ചു
 തിരസ്കാരനിദ്രയത്തോടുമേകനാം
 സ്നേഹസഞ്ചാരികളിലേക്കുവാൻ മതി-
 നിന്റെയീ ജ്വാലന്തരജാലകൾ.
 ധാരതലം മറയുമായിമിലല്ലാ ജ്വരപോലെ
 വന്നൊഴിയുകയാണോരോ പ്രാണനിദ്രയൊപ്പം
 അമ്മ പാടിയാ താരാട്ടിലെ
 സ്തന്യനിർമ്മലമായ ശാന്തരാഗവും
 ജന്മനാടകമാടും രംഗമുയിലിനി

പള്ളിവാളിലെ രക്തമുദ്രയും യാഗാഗ്നിയും
 പച്ചിലക്കുട്ടിൽ ചേക്കേറുമോരോ വിളിയും
 ശരണാർത്ഥമാം നെഞ്ചിലേക്കുവെ-
 തായുന്നതറിയാതെ
 ഇരുൾക്കിതപ്പിൽ
 രക്തപാദസന്ദർശനം കേട്ടു തിരയുന്നു.
 പിന്നെ ജലമൊടുങ്ങുന്ന കാലാൻധകാരത്തിൽ
 ദാഹനിരാർന്നു വരുന്നവൻ തൻ
 പൊള്ളും കൈക്കൊണ്ടിയിൽ
 കലശോദകം തീർന്നടങ്ങുമ്പോൾ
 സൂര്യവംശത്തിൻ ബീജാഗ്നിയിൽ
 ശാപപൂണ്യങ്ങൾ ചേർന്ന കാന്താര ഗർഭം.
 ഒന്നാണൊരു മഹാവിഹായസ്സിലേക്കുള്ള
 മന്ത്രദാനമാണോരോർമ്മയും നിറയാതിനി
 അന്തവെട്ടത്തിൻ ചിദാനന്ദപൂണ്യവും
 തന്നു തീരുകയാണോ
 മേലവർണ്ണങ്ങൾ നിറഞ്ഞൊഴുകും
 ധ്യാനസമയം കടന്നൊരു വിസ്തൃതി
 നിന്റേതായി നിന്നുവോ.
 എങ്ങോ വഴിയും യാമദേവതാഗിതങ്ങൾ
 കൈവിറയാർന്ന മുത്തശ്ശി തൻ ജപമാലയും
 ചുണ്ടിലെ പഞ്ചാക്ഷരങ്ങളും
 മകന്റെ പഞ്ചാക്ഷരങ്ങളും
 നിൻ സ്വയം പ്രഭാതരംഗങ്ങൾ തൻ
 ശുദ്ധിയിൽ നിറയവേ, ദേവാ
 ജ്വരവേദനയുടെ അന്തിനാളങ്ങൾ
 ഗംഗയാകുന്നു.
 സമർപ്പണമുയിൽ രത്നദീപങ്ങൾ കാട്ടി
 പദ്മനവേ കരം തീർത്ഥമാകുന്നു.
 പുറംവാതിലിൽ നിലാവിന്റെ
 സ്നേഹപക്ഷങ്ങൾ നീളുന്ന
 യാത്രാന്തര കാമന
 കനൽക്കളമഴിക്കുന്നു.
 ഗന്ധർവ്വ വിളക്കുകൾ മുനിയും
 നിഴൽത്താവളം തന്നിൽ
 ആരോ പറയും അറിയാക്കടങ്കല
 നിന്റെയീ സന്ധ്യാടനം.
 ശൂന്യമാമയങ്ങളിൽ
 ജ്വരസന്ധികൾ നിന്നു കത്തുമി
 ശാഖിയിൽ വരുമോ പക്ഷി?
 വന്നാൽ കൂടണഞ്ഞുറങ്ങുമോ
 അയനകിരണമായ് നിനി
 താരമായ് ഉയരുമോ?

ദാമ്പത്യജീവിതം നിരാശപൂണ്ടവർ

വിവാഹത്തിനു മുൻപും ശേഷവും ലൈംഗിക ബലഹീനത അനുഭവപ്പെട്ട പല ചികിത്സകളും ചെയ്ത് സുഖപ്രദമാകാതെ നിരാശയിൽ കഴിയുന്നവർ, അനേകം ലൈംഗിക രോഗികളെ ചികിത്സിച്ച സുഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച പ്രമുഖ ചികിത്സാ സ്ഥാപനമായ 'മെറിനാ മെഡിക്കൽ സെന്ററിൽ നേരിൽ വന്ന് നിങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യജീവിതം സുഖകരമാക്കുക. നാഡി തളർച്ച, ധാതുക്ഷയം, ശക്തിക്കുറവ് തുടങ്ങി സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാർ പുറത്തു പറയാൻ മടിക്കുന്ന മറ്റു രതിജന്യ രോഗങ്ങളും ചികിത്സിച്ച സുഖപ്പെടുത്തി സംതൃപ്തമായ കൂടുംബജീവിതം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വിദേശത്തുള്ളവർക്ക് കത്തുമുഖേനയും ചികിത്സിക്കാം. (കേരളത്തിനു വെളിയിലുള്ള നേരിൽ വരുവാൻ സാധിക്കാത്തവർ, രോഗവിവരം വിശദമായി എഴുതി മറുപടിക്ക് സ്റ്റാമ്പു സഹിതം എഴുതുക.) കത്തുകൾ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കും.
 പരിശോധനാസമയം: രാവിലെ 9 മുതൽ വൈകുന്നേരം 7 മണിവരെ. ഞായറാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക് 1 മണിവരെ.

മെറിനാ മെഡിക്കൽ സെന്റർ

എറണാകുളം സൗത്ത്റൈൽവേസ്റ്റേഷൻ മുൻവശം
 ഷാലിമാർ ടുറിസ്റ്റ് ഹോമിന് സമീപം
 കൊച്ചി - 16 കേരളം S INDIA

S.B.I അവാർഡ് കൃതി

ആശാൻ കവിത,
 രോധവും പ്രതിരോധവും.
 -പ്രൊഫ. പി.മീരാക്കുട്ടി.
 വില : 23 രൂപ.
 വിതരണം : കറന്റ് ബുക്സ്

കേരള
 ദിനേശ്
 ബീഡി
 കണ്ണൂർ

അപൂർവ്വശക്തിയുള്ള മാന്ത്രിക ഏലസ്സുകൾ വിദേശങ്ങളിലേക്ക്!

ലോക പ്രശസ്ത ജ്യോതിശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻ ആർ. രാധാകൃഷ്ണൻ അനേകവർഷത്തെ ഗവേഷണഫലമായി ചെറുപ്പാദോഷം, ശനി, മാഹി തുടങ്ങിയ പാപഗ്രഹദോഷം, ശത്രുദോഷം, ഇവയാൽ വിവാഹം നടക്കാതെ നിരാശപ്പെടുന്നവർക്കായി രഹസ്യമന്ത്രങ്ങളും പുജാവിധികളോടും കൂടി അപൂർവ്വ ശക്തിയുള്ള സൗഖ്യവരദായക ശാസ്ത്ര വിധിപ്രകാരം തയ്യാർ ചെയ്യുന്നു. പലവിധ ചികിത്സകൾ ചെയ്തിട്ടും നേർച്ചകൾ നേർന്നിട്ടും സന്താനദോഷം ലഭിക്കാത്തവർക്കായി ഉടൻ ഇഷ്ട സന്താന ലബ്ധിക്കായി ശാസ്ത്ര വിധി പ്രകാരം സന്താനഗോപാലയന്ത്രം തയ്യാർ ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ വിദ്യാ തടസ്സം, ദാമ്പത്യ കലഹം, തൊഴിൽ തടസ്സം, ഏഴരശ്ശനി, വ്യാപാര നഷ്ടം, കടം, മാനസിക രോഗങ്ങൾ കേന്ദ്രവഴക്കുകൾ, അപകടങ്ങൾ, മാറ്റാമോഗങ്ങൾ, പ്രേമം, ശത്രുദോഷം, ഇവ ഉടൻ മാറുന്നതിന് 250ൽ പരം മാന്ത്രിക ഏലസ്സുകൾ ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരം തയ്യാർ ചെയ്യുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ ജാതകം, പ്രശ്നം, പൊക്കുത്തം, മുഹൂർത്തം, സംഖ്യാശാസ്ത്രം ഇവ അറിയിക്കുന്നതിന് നേരിൽ കാണുക/എഴുതുക. ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തും യന്ത്രം തപാലിൽ അയയ്ക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തും മറുപടി സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നു.

രമാജോതിഷാലയം

ആറ്റുകാൽ, മണക്കാട്, തിരുവനന്തപുരം-9
 ഫോൺ (0471) 74855

REMA JYOTISHALAYAM

Attukal Manakkad (P.O.), Thiruvananthapuram - 9
 Phone: (0471) 74855

കലാകൗമുദി 1071

ജെയിംസ് ജോയ്സ് (1882-1941)

വിവരത്തനം: എം. ഷൺമുഖദാസ്

(കഴിഞ്ഞപ്പേരിൽ നിന്നും തുടർച്ച)

ഗബ്രിയേൽ മുഖ്യാഹാരം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പടുകുറ്റൻ പൂഡിങ് മേശപ്പുറത്തേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു. ഫോർക്കുകളുടെയും സ്പൂണുകളുടെയും കലകല ശബ്ദം വീണ്ടും തുടങ്ങി. ഗബ്രിയേലിന്റെ ഭാര്യ ഓരോ അതിഥിക്കും ഓരോ സ്പൂൺ പൂഡിങ് എടുത്തുവെച്ചു. പൂഡിങ് പ്ലേയ്റ്റുകൾ കൈമാറിക്കൊടുക്കാനി മേശയ്ക്കുചുറ്റും ഇരിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം കിട്ടി. ഇങ്ങനെ പ്ലേയ്റ്റുകൾ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ മേരി ജെയിൻ താൽക്കാലികമായി അവയെ തടഞ്ഞു നിർത്തി, പൂഡിങ്ങിൽ റാസ്പബറിയോ ഓറഞ്ച് ഇളലിയോ ഈ കലർത്തിയ ബ്ലാക്ക് മാൻഷോ ഇട്ട അതിനെ പൂഷ്ടിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇലിയ അമ്മായി ഉണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു പൂഡിങ് അവർക്ക് എല്ലാവരും അതിന്റെ മേന്മയെച്ചൊല്ലി പ്രശംസ ലഭിച്ചു. എന്നാൽ അവർ പറഞ്ഞത് പൂഡിങ്ങിന് വേണ്ടത്ര തവിട്ടുനിറം വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. “മിസ് മോർക്കൻ” മിസ്റ്റർ ബ്രൗണിന്റെ വകയായിരുന്നു വാക്കുകൾ: “വേണ്ടത്ര ബ്രൗൺനിറം വരുത്താൻ ഞാൻ തന്നെ മതി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ മുഴുക്കെ ബ്രൗണാണ്.”

“ഗബ്രിയേൽ ഒഴിച്ച് എല്ലാവരും ഇലിയ അമ്മായിയോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായി, അല്പസമയം പൂഡിങ് തിന്നുകതന്നെ ചെയ്തു. ഗബ്രിയേൽ “മധുരമാണും കഴിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, ധാന്യഹാരം അയാൾക്കായി മാറ്റിവെച്ചിരുന്നു. ഖുഫഡി മാലിൻസ് ഒരു ധാന്യത്തണ്ട് കൈക്കൊണ്ടു പൂഡിങ്ങിനോടൊപ്പം അകത്താക്കുകയും ചെയ്തു. ധാന്യം രക്തശുദ്ധീകർ വളരെ നല്ലതാണെന്ന് ആരോ അയാളോട് പറഞ്ഞിരുന്നുപോലും. താനിപ്പോൾ ചികിത്സയിലാണെന്നും അയാൾ പറഞ്ഞു. അത്താഴം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരക്ഷരം ഉരിയാടിയിട്ടില്ലായിരുന്ന മിസ്റ്റർ മാലിൻസ് പറഞ്ഞു: “തന്റെ മകൻ മെല്ലെ പർവതത്തിലേക്ക് പോകുന്നുണ്ട് ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം എന്ന്. മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നവർ ഓരോരുത്തരായി മെല്ലെ പർവതത്തേക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി: “എത്ര ആരോഗ്യപ്രദമാണ് അവിടത്തെ കാറ്റ്!” “അവിടത്തെ സന്യാസികളുടെ അതിഥി സൽക്കാരം വേഗം അദ്യുതകരം തന്നെ!” “ചില്ലിക്കാശുപോലും വാങ്ങാതെയാണ് അവർ അതിഥികളെ സൽക്കരിച്ചിരുന്നത്.”

മിസ്റ്റർ ബ്രൗൺ വിശ്വാസം വരാത്തമട്ടിൽ ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ പറയുന്നത്, അവിടെച്ചെന്ന് റോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്നതു പോലെ താമസിച്ചു

ധാരാളം ധാരാളം ആഹാരവും കഴിച്ച് ഒറ്റക്കാശും കൊടുക്കാതെ സ്ഥലം വിടാമെന്നാണോ?”

“മിക്ക ആളുകളും യാത്ര പറയുമ്പോൾ സന്യാസി മഠത്തിലേക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭാവന ചെയ്യാറുണ്ട്. “മേരി ജെയിൻ പറഞ്ഞു.

“നമ്മുടെ സഭയിലും അതുപോലെയാരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ?” മിസ്റ്റർ ബ്രൗൺ തുറന്നടിച്ചു.

സന്യാസിമാർ വാ തുറന്ന് ഒരക്ഷരം മിണ്ടാറില്ലെന്നു കേട്ടപ്പോൾ, അവർ പുലർച്ചെ രണ്ടു മണിക്ക് ഉറക്കമുണരാറുണ്ടെന്നും ഓരോ സന്യാസിയും തനിക്കായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ശവപ്പെട്ടിയിലാണ് ഉറങ്ങുക പതിവാണെന്നും കേട്ടപ്പോൾ, അയാൾ ആദ്യം അതംവിട്ടുപോയി. എന്തിനാണ് അവർ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അയാൾ ആരാഞ്ഞു.

“അതാണ് ആ മതസംഘത്തിന്റെ നിയമം.” കെയ്റ്റമ്മായി ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

“ശരിതന്നെ, പക്ഷേ എന്തിന്?”

മിസ്റ്റർ ബ്രൗൺ ചോദിച്ചു.

അതാണ് നിയമം. മറ്റു കാരണമൊന്നുമില്ല. കെയ്റ്റമ്മായി ആവർത്തിച്ചു. എന്നിട്ടും മിസ്റ്റർ ബ്രൗണിന് മനസ്സിലായതുകൊണ്ടാവാം കെയ്റ്റമ്മായി, ഖുഫഡി മാലിൻസ് വിശദീകരണം നടത്തി. ബാഹ്യലോകത്തിൽ കഴിയുന്ന എല്ലാ പാപികളും ചെയ്തു കൂട്ടുന്ന പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ചെയ്യുകയാണ് സന്യാസിമാർ. ഈ വിശദീകരണം വേണ്ടത്ര സ്പഷ്ടമായി തോന്നാത്തതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ ബ്രൗൺ ഒരു ഇളിയോടെ പറഞ്ഞു:

“ആ ആശയം എനിക്ക് നന്നാ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അവിടെ ഒരു സംശയം. ശവപ്പെട്ടിയിൽ കിടക്കുന്നതിനു പകരം സൂക്ഷകരായ സ്പീഡ് ബെഡിൽ കിടന്നുകൂടെ അവർക്ക്?”

മേരി ജെയിൻ: “ശവപ്പെട്ടി അവർക്ക് തങ്ങളുടെ ആത്യന്തിക അന്ത്യം മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ്.”

വിഷയം ഇതിനകം മുക്തശോകാത്മകമായി പരിണമിക്കുകയും മേശയ്ക്കുചുറ്റും ഇരിക്കുന്നവർ ആകെ നിശ്ശബ്ദതയിലായി. ഈ മൗനത്തിനിടയിലും മിസ്റ്റർ മാലിൻസ് തൊട്ടടുത്തിരിക്കുന്ന ആളോ

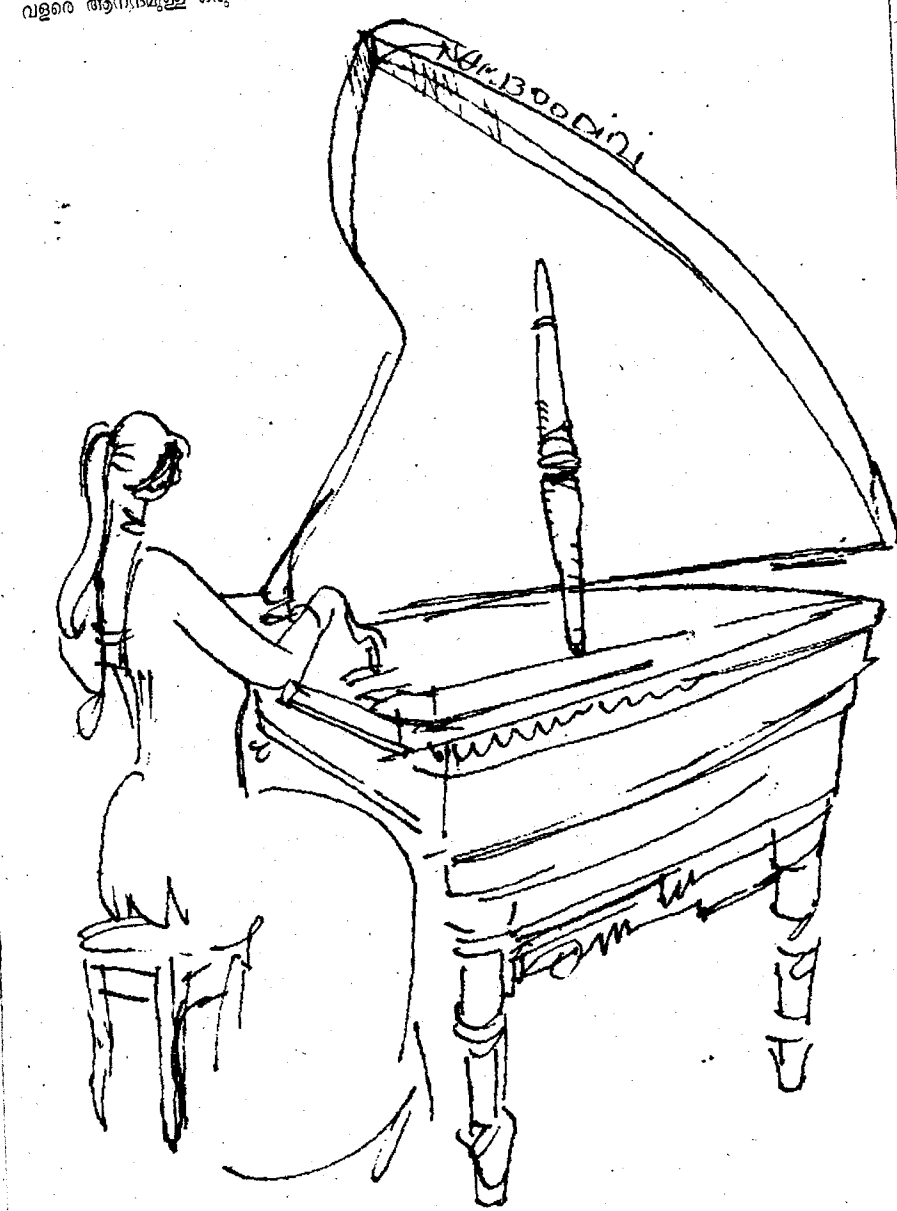
ട് അസ്പഷ്ടമായി ഇപ്രകാരം സ്വരം താഴ്ത്തി പറയുന്നത് കേൾക്കുമായിരുന്നു.

“അവരുണ്ടല്ലോ, ആ സന്യാസിമാർ, വളരെ നല്ല മനുഷ്യരാണ്. നല്ല കേതിയുള്ളവരുകൾ.”

തുടർന്ന് ഉണക്കമുന്തിരിയും ബാപ്പരിപ്പും അത്തിപ്പഴവും ആപ്പിളും മധുര നാരങ്ങയും ചോക്കലേറ്റും മധുര ഭക്ഷ്യങ്ങളും എല്ലാവർക്കും വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഒന്നുകിൽ പോർട്ടു വൈൻ അല്ലെങ്കിൽ ഷെറി മദ്യം കഴിക്കാൻ കെയ്റ്റമ്മായി സമസ്ത അതിഥികളെയും ക്ഷണിച്ചു. മിസ്റ്റർ ബാർട്ടെൽ ദ ആർസി തുടക്കത്തിൽ രണ്ടും ഓടാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അപ്പോൾ അതിഥികളിലൊരാൾ അദ്ദേഹത്തെ കൈത്തലം കൊണ്ട് മുദ്രവായി തട്ടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർണ്ണങ്ങളിൽ എന്തോ ശബ്ദം താഴ്ത്തി പറയുകയും ചെയ്തു. അതോടെ തന്റെ ഗ്ലാസ് നിറച്ചു കൊള്ളാൻ അദ്ദേഹം മൗനാനുവാദം നൽകി. മെല്ലെ മെല്ലെ എല്ലാ ഗ്ലാസുകളും നിറയ്ക്കപ്പെട്ടതോടെ സംസാരം നിലച്ചു. (എന്തുപറയണമെന്ന് ആർക്കും അറിയാൻ മേലാത്തുകൊണ്ടാവാം) ആകെ ഒരു മൗനം, താൽക്കാലികം വന്നുകൂടി. അതിനെ ഒഞ്ച്ച്ചിട്ട് വീഞ്ഞുപറയുന്നതിന്റേയും കസേരകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നീക്കുന്നതിന്റേയും ചെത്തം മാത്രമായിരുന്നു. പൂന്നു മോർക്കൻ കുമാരിമാരും മേശയിരിപ്പിനെ ഉറ്റുനോക്കി. ആരോ ഒന്നു രണ്ടുവട്ടം ചുമച്ചു. അതുകഴിഞ്ഞ് ചില മാന്യന്മാർ നിശ്ശബ്ദതാവാശ്യപ്പെടുന്നതിന് സൂചനയെന്നാണ് മേശയെ മുദ്രവായി താ

വിച്ചു തുടങ്ങി. നിശ്ശബ്ദത വന്നു. ഗബ്രിയേൽ താനിരുന്ന കസേര പിന്നോക്കം നീക്കിക്കൊണ്ട്, എഴുന്നേറ്റു.

ഗബ്രിയേലിനെ ഉഷ്ണാക്കാണെന്ന മട്ടിൽ, മേശമേൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട മുദ്രതാഡനങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് കൂടുതൽ ചെ് ആർജിച്ചു. ഉടനെ ഒട്ടേക്ക് നിലയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഗബ്രിയേൽ തന്റെ വിരയ്ക്കുന്ന പത്തുകൈവിരലുകളും മേശമേൽ ചാരി നിർത്തുകയും സദസ്സിനെ നോക്കി ധൈര്യക്കുറവ് കുറിക്കുന്ന ഒരു തളർന്ന പുഞ്ചിരി പാസാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ നേർക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ട നോട്ടങ്ങളെ നേരിടാനാകാതെ അയാൾ മച്ചിൽ നിന്നു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ബഹുശാഖമായ വിളക്കു തട്ടത്തിന്റെ നേർക്ക് നോട്ടമുയർത്തി. പിയാനോ ഒരു നൂതന ട്യൂൺ ആലപിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്വീകരണമുറിയുടെ വാതിലിന്മേൽ സ്കോർട്ടുകൾ ഉലയുന്ന ശബ്ദം അയാൾക്ക് കേൾക്കുമായിരുന്നു. അകലെ ജെട്ടി ഭാഗത്ത് മഞ്ഞിൽ ആളുകൾ നൂത്ത സംഗീതവും ശ്രദ്ധിച്ച് നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അവർ ഈ വീടിന്റെ പ്രകാശം വഴിയുന്ന ജാലകങ്ങളെ ഉറ്റുനോക്കുന്നുണ്ടാവാം. അകലെയകലെയാണ് പാർക്കിന്റെ കിടപ്പ്. അവിടെ മരങ്ങൾ മഞ്ഞുഭാരം ചുമക്കുന്നു. വെല്ലിങ്ടൺ സ്മാരകം തിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞുകുപ്പായമണിഞ്ഞ് പടിഞ്ഞാറു

നുള്ള ചുമതല എനിക്ക് നിഷ്പിപ്തമായിരിക്കുകയാണ്. അതേസമയത്ത് നിർവഹണത്തിന് ആവശ്യമായ പ്രഭാഷണക്കഴിവ് തീരെ നിസാരമായ തോതിലേ എനിൽ ഉള്ള എന്ന് ഞാൻ ആശങ്കിക്കുന്നു.”

“അല്ലേ, അല്ലേ” ബ്രൗൺ ആർത്തു.

“അതെല്ലാം എങ്ങനെയും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. എന്റെ മനസ്സിലുള്ള ആഗ്രഹത്തെ അതിന്റെ നിറവേറ്റലായി അംഗീകരിക്കണമേ എന്നേ എനിക്ക് അപേക്ഷയുള്ളൂ. ഏതാനും നിമിഷനേരത്തെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും എനിക്ക് നൽകാൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എന്റെ വികാരങ്ങൾ എന്തെന്തെന്ന് ആവിഷ്കരിക്കാൻ അതിനിടയിൽ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

“മഹതിമാരേ, മഹാൻമാരേ, അതിഥി സൽക്കാരപീഠം മുറ്റിയ ഈ മേൽക്കൂരയ്ക്കു താഴെ

നാം ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നത് ആദ്യമായിട്ടല്ല. അതിഥി സൽക്കാരപീഠം തുളുമ്പുന്ന ഈ ഭക്ഷണമേശയ്ക്കുചുറ്റും നാം കൂട്ടായി പലവട്ടം ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു നടക്കുമല്ല നാം ചില നല്ല സ്ത്രീകളുടെ അതിഥി സൽക്കാരാലോചത്തിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾ അല്ല ഇരകൾ - ആകുന്നത്.”

അയാൾ ആകാശത്തിലൊരു വൃത്തം വരച്ചു. നിമിഷനേരത്തേക്ക് ഭാഷണം നിർത്തി അവിടെ യുണ്ടായിരുന്ന ഓരോ ആളുകളെയുമായിത്തെയും ഇലിയ അമ്മായിയെയും. മേരി ജെയിനെയും നോക്കി ആഹ്ലാദത്തോടെ ചിരിക്കുകയോ പിഞ്ചിരി തൂകുകയോ ചെയ്തു. മുന്നസ്ത്രീകളുടെയും മുഖം സന്തോഷാധികം കൊണ്ടു ചുങ്കുന്നു. ഗബ്രിയേൽ കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ വീണ്ടും പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി:

ഏറ്റവുമധികം ബഹുമതി കൊണ്ടുവരുന്നതും അത് ഏറ്റവും “ഓരോ വർഷം കടന്നുപോകുമ്പോഴും ഒരു വികാരം പൂർവാധികം കരുത്തോടെ എന്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. അതിതാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ഏറ്റവുമധികം ബഹുമതി കൊണ്ടുവരുന്നതും അത് ഏറ്റവും ഏറ്റവും ജാഗരൂകമായി കാത്തു സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും ആയ പാരമ്പര്യം അതിന്റെ അതിഥിസൽക്കാര താരതാമ്യം. എന്റെ അനുഭവം എന്തെന്നോളം തികച്ചും അദ്യുഷ്ടപൂർണ്ണമാണ് ഈ പാരമ്പര്യം. ആധുനിക രാഷ്ട്രങ്ങൾ കിടയിൽ ഞാൻ കുറച്ചധികം വിദേശരാഷ്ട്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കൂട്ടിക്കൊള്ള. ഒരു വേള ചിലർ പറഞ്ഞാക്കും അതിഥി സൽക്കാരപീഠം അഭിമാനിക്കാൻ വക തരുന്ന ഒന്നുമല്ലെന്നും അത് നമ്മുടെ ഒരു ദൗർബല്യമാണ് പ്രാധാന്യേത എന്നും. അങ്ങനെ തന്നെയാണെന്നു വയ്ക്കുക. എങ്കിൽ തന്നെയും എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അതൊരു രാജകീയ ദൗർബല്യമാണ്. ഇനിയും വളരെ വളരെക്കാലം നാം ഈ ദൗർബല്യത്തെ താലോലിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രത്യാശ. എന്തായാലും ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളോടൊപ്പം. ഈയൊരു മേൽക്കൂര മുന്നേ പറഞ്ഞ മഹിളകളെ നിലനിർത്തുന്നേടത്തോളം കാലം - നീണ്ടുനില്ക്കുപോകുന്ന വളരെ വർഷങ്ങൾ അങ്ങനെയുണ്ടാകും. ഉണ്ടാകണം എന്നാണെന്റെ പ്രാർത്ഥന - അയർലണ്ടുകാരുടെ അപകടവും മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ ഊഷ്മളത തിങ്ങിവിടുന്നതും. പൂർവ്വികന്മാർ നമുക്ക് പകർന്നു തന്നിട്ടുള്ളതും നമ്മുടെ അനന്തരാവകാശികൾക്ക് നാം കൈമാറേണ്ടതുമായ ഈ അതിഥി സൽക്കാരപീഠത്തിന്റേതായ ഈ പാരമ്പര്യം നിലനിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.”

“അങ്ങനെ തന്നെ” എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയംഗമായ ഒരു മർമരം മേശയ്ക്കുചുറ്റും ഇരിക്കുന്നവരിൽ നിന്നുമുണ്ടായി. മിസ് ഇവോഴ്സ് അവിടെ ഇല്ലെന്നും മര്യാദകൂട മട്ടിലാണ് അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു പോയതെന്നും ഉള്ള ചിന്ത ഈ നിമിഷത്തിൽ മിന്നൽപ്പിണർ കണക്ക് അയയുടെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി. ആത്മവിശ്വാസം തു

ഉന്നത സാമ്രാജ്യത്വത്തിൽ അയാൾ ഭാഷണവുമായി മുന്നോട്ടുപോയി.

“മഹിളകളേ, മാന്യരേ, “പുതിയൊരു തലമുറ നമ്മുടെയിടയിൽ വളർന്നു വരികയാണ്. പുതിയ ആശയങ്ങളാലും പുതിയ തത്ത്വങ്ങളാലും ചോദിതമായ ഒരു തലമുറ അതിന് ഗൗരവപ്രകൃതിയുണ്ട് ഈ പുതിയ ആശയങ്ങളോട് ആവേശം അനുഭവപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ഈ ആവേശം, തെറ്റിയ ദിശയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പോലും ഏറെക്കുറെ ആത്മാർത്ഥമാണെന്നു തന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാലൊന്നോർക്കണം. നാം ജീവിക്കുന്നത് ഒന്നിലും ഉറപ്പുവിശ്വാസമില്ലാത്ത ഒരു യുഗത്തിലാണ്. ഒപ്പം ചിന്തയാൽ പിഡിതമായ ഒരു യുഗവും കൂടിയാണിതെന്ന് നിങ്ങളുടെ അനുവാദത്തോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഭയം എന്നെ അലട്ടാറുണ്ട്. എന്നെന്നുപോയാം. ഈ തലമുറ അഭ്യസ്തവിദ്യമാകയാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യത്തിലധികം വിദ്യാഭ്യാസം നേടി കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട്, പഴയൊരു കാലത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളായ മനുഷ്യത്വം, അതിഥി സൽക്കാരപ്രിയം, ആർദ്രമായ നർമ്മബോധം എന്നിവയിൽ ദരിദ്രമായിരിക്കാനാണ് എല്ലാ സാധ്യതയും. ഇന്നുരാത്രി, ഭൂതകാലം നമ്മുക്കു തന്നെ ആ വലിയ പാട്ടുകാരുടെയെല്ലാം പേരുകൾക്കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു, വിശാലതയ്ക്ക് ശോഷണം സംഭവിച്ച ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നതെന്ന്. അതിശയോക്തിയില്ലാത്ത പാഠമാണ് കഴിയും. പൊയ്പോയ ആ നാളുകൾ ഹൃദയവിശാലതയുടെ നാളുകളായിരുന്നു. അവ ഇങ്ങിനിലാവതവണ്ണം, തിരിച്ചു വിളിച്ചാൽ വരാതവണ്ണം പോയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇത്രയെങ്കിലും നമുക്ക് പ്രതീക്ഷ പുലർത്താം. ഇതുപോലുള്ള കുടിച്ചേൽ വേളകളിൽ അഭിമാനത്തോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടി നമുക്കൊരിക്കലും ഒന്നിച്ചു സംസാരിക്കാൻ ഇപ്പോഴും കഴിയും. മരിച്ചു പോയ ആ മഹദ്വ്യക്തിയുടെ ഓർമ്മ ഹൃദയത്തിൽ നട്ടുവളർത്താൻ നമുക്കിപ്പോഴും കഴിയും. അവരുടെ പ്രശസ്തി മരിക്കാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. ലോകമെന്ന് നമുക്ക് ധൈര്യമായി വിശ്വസിക്കാം.”

“കേൾക്കൂ, കേൾക്കൂ” മിസ്റ്റർ ബ്രൗൺ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “എന്നിരിക്കിലും”, ഗബ്രിയേൽ ശബ്ദത്തെ ഒന്നുകൂടി മുഴുവാക്കിക്കൊണ്ട് വീണ്ടും പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. “ഇതുപോലുള്ള ഒന്നിച്ചു ചേൽ വേളകളിൽ, നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽ തിരിച്ചെത്തുന്ന ശോകാർത്ഥകമായ ചിന്തകളും ഇല്ലാതില്ല. ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞുപോയ യൗവനത്തെക്കുറിച്ചും മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ രാത്രിയിൽ അസന്നിഹിതങ്ങളായ, നാം കാണാൻ കൊതിക്കുന്ന മുഖങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളതും ആയ ചിന്തകൾ, നമ്മുടെ ജീവിതപ്പാത ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒത്തിരി സ്മരണകൾ കൊണ്ട് പാകിയതാണ്. അവയെക്കുറിച്ച് സദാസമയവും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മധ്യത്തിൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ ജോലി ധീരമായി തുടർന്നുപോകാൻ

സാധിക്കാതെയൊക്കും. നമുക്കെല്ലാം ന്യായമായും കഠിനാർദ്ധാനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വർത്തമാനകാല കടമകളും ജീവൽകാല സ്നേഹബന്ധങ്ങളും ഉണ്ട്.

“അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്മേൽ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങുകയില്ല. വിഷാദത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന ഉദ്ബോധനങ്ങളെയൊന്നും വലിഞ്ഞു കയറിവരാൻ ഇന്ന് ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. ഇവിടെ നാം ഒരു ക്ഷണിക നിമിഷനേരത്തേക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്, ദൈനംദിന ജീവിതത്തിന്റെ തിരികെ നീങ്ങും തിരികെ നീങ്ങും നാമിവിടെ സുഹൃത്തുക്കളെന്നിലായി. ചങ്ങാത്തത്തിന്റെ ആത്മഭാവത്തിൽ സ്ഥാപനവർത്തകരെന്ന നിലയിൽ, ഒറ്റം വരെ ഉത്തമകൂട്ടുകെട്ടിന്റെ യഥാർത്ഥ മാനസികാത്മരീക്ഷണത്തിൽ ഒരുമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരും പരി - എന്താണ് ഞാനവരെ വിളിക്കേണ്ടത്? -

ഡബ്ലിൻ നഗരത്തിന്റെ സംഗീതലോകത്തിന്റെ തായ മുന്നുകാരണുദേവതകളുടെ അതിഥികളായിട്ട്.”

കാരണുദേവതാ പരാമർശം ഭക്ഷണമേശയ്ക്ക് ചുറ്റുമിരുന്നവരിൽ നിന്ന് കരഘോഷവും ഉച്ചത്തിലുള്ള ചിരിയും ഉണർത്തി. ജൂലിയായ അമ്മായി, അരികത്തുള്ള ഓരോ ആളോടും, ഗബ്രിയേൽ പറഞ്ഞതെന്താണെന്ന് ചോദിച്ചു. ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

“നമ്മെ മുന്നുകാരണുദേവതകളെന്ന് വിളിച്ചതാ, ജൂലിയായ അമ്മായി” മേരി ജെയ്നു പറഞ്ഞു. ജൂലിയായ അമ്മായിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. അവർ തലയുയർത്തി ഗബ്രിയേലിനെ നോക്കി പുഞ്ചിരി തൂകി. അയാളാകട്ടെ, മുൻതിരിവിടാതെ പ്രസംഗം തുടർന്നു :

“മഹിളകളേ, മാന്യരേ, “പണ്ട് ദ്രോയിലെ പാരിസ് രാജകുമാരൻ എടുത്തവേഷം അണിയാൻ ഇന്നുരാത്രി ഞാൻ തുനിയുന്നില്ല. തുല്യരായ മുവരിൽ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഞാൻ തുനിയുകയില്ല. അത്തരമൊരു ഉദ്യമം കൂപ്പുപുറം വരുത്തിച്ചേർക്കുന്നതും എന്റെ കഴിവുകൾക്കപ്പുറത്തുള്ളതുമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഓരോരുത്തരായി മൂവരെയും ഞാൻ കാണുമ്പോൾ, അത്, നല്ല ഹൃദയമുള്ള അവർണിയായതോതിൽ നല്ല ഹൃദയമുള്ള ആ നല്ല ഹൃദയം നമ്മുടെയെല്ലാം ബോധമണ്ഡലത്തിൽ സദാ സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്ന വ്യക്തിവിശേഷമായ, നമ്മുടെ പ്രധാന ആതിഥേയയായാലും, ഇനി നിത്യ യൗവനത്താൽ അനുഗൃഹീതയെന്ന് തോന്നിക്കുന്നവളും ഇന്നു പാടി പാട്ട് നമുക്കെല്ലാം ആൾപര്യവും വെളിപാടും ആക്കിയവളുമായ സഹോദരിയായാലും, മുന്നാമതായി, കഴിവുറ്റവളും പ്രസന്നയും കഠിനാർദ്ധാനിയും” മരുമകളുമാരിൽ വച്ച് ശ്രേഷ്ഠയും ആയവരെയായാലും, ഞാൻ സർവ്വതമനാ സമ്മതിക്കുന്നു. മഹിളമാരേ, മാന്യന്മാരേ, ആർക്കാണ് പുരസ്കാരം നൽകേണ്ടതെന്നറിയാതെ അന്തഃവിടുകയാണ്.

തന്റേതായ മുന്നുകാരണുദേവതയോ, നിന്നിലിപ്പിടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ നിന്നു

ജൂലിയായ അമ്മായിയുടെ മുഖത്തെ വിടർന്നു പുഞ്ചിരിയും കെയ്റ്റമ്മായിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് എത്തിനോക്കുന്ന കണ്ണീർക്കണങ്ങളും എത്രയും വേഗം പ്രസംഗമവസാനിപ്പിക്കാൻ അയാൾക്ക് പ്രേരണ നൽകി. തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പോർട്ട് വൈൻ ഗ്ലാസ് ഉയർത്തി അയാൾ. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം അന്നേരം വൈൻ നിറഞ്ഞ ഒരു ഗ്ലാസിനെ വിരലുകൊണ്ട് സ്പർശിച്ചു. ഗബ്രിയേൽ സാരമുയർത്തിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“മുന്നുകാരണു വേണ്ടിയും നാം സുഖാംസനടത്തുന്നു. അവരുടെ ആരോഗ്യത്തിനും സ്ഥിതിനും ദീർഘായുസ്സിനും സൗഖ്യത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി നാം ഇതാ പാനം ചെയ്യുന്നു. അഭിമാന തുടിലവും സ്വപ്രയത്നത്താൽ നേടിയെടുത്തതും ആയ സ്വന്തം തൊഴിലിലെ സമുന്നത പദവിയും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവാർക്കായുള്ള സ്നേഹവായ്പും വളരെ വളരെക്കാലം കൊണ്ടുനടക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയുമൊരാകട്ടെ”

അതിഥികളെല്ലാം, കൈകളിൽ ഗ്ലാസുമായി എഴുന്നേറ്റു. മിസ്റ്റർ ബ്രൗൺ നേതാവായി. അവർ ഇരിക്കുന്ന മുന്നുകാരണുദേവത സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഏകസ്വരത്തിൽ പാടി: “ഉല്ലാസമുള്ളവരാണ്വർ...സത്യംഷ്ടരാണവർ...”

കെയ്റ്റമ്മായി തുറന്നമട്ടിൽ കയ്യിലെ തുവല പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജൂലിയായ അമ്മായിപോലും വികാരഭരിതയായി കാണപ്പെട്ടു. ഫ്രെഡിമാലിൻസ് കയ്യിലുള്ള പൂഡിങ് പോർക്കുകൊണ്ട് താളം കുറിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പാട്ടുകാർ പരസ്പരം തിരിഞ്ഞുനിന്ന്, സംഗീതസമ്മേളനത്തിലെമ്പോലെ ആവേശഭരിതരായി പാടി:

“കള്ളമല്ലയാൾ ചൊല്ലുന്നതെങ്കിൽ കള്ളമല്ലയാൾ ചൊല്ലുന്നതെങ്കിൽ...”

അതിനുശേഷം ഒരിക്കൽ കൂടി ആതിഥേയമാരുടെ നേർക്കുനോക്കി അവർ വീണ്ടും പാടി:

“ഉല്ലാസമുള്ളവരാണ്വർ...സത്യംഷ്ടരാണവർ...”

സത്യംഷ്ടരാണവർ...”

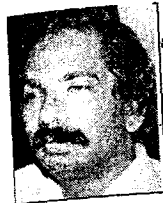
തുടർന്നുണ്ടായ ആർപ്പുവിളികൾ, അത്താഴമുറിക്കുപുറത്ത് നിന്നിരുന്ന അതിഥികളാൽ, ഏറെയും എത്തിക്കപ്പെട്ടു. വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തനമുണ്ടായി. ഫോർക്കും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച്, ഫ്രെഡിമാലിൻസ് ആർപ്പുവിളികൾക്ക് കാര്മണ്യം വഹിച്ചു.

തുളച്ചുകയുന്ന പുലരിക്കാറ് ഹാളിലേക്ക്, എല്ലാവരും അവിടെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു -, കടന്നുവന്നു. കെയ്റ്റമ്മായി പറഞ്ഞു.

“ആ വാതിലൊന്നടയ്ക്കുമോ ആരെങ്കിലും? അല്ലെങ്കിൽ മിസ്സിസ് മാലിൻസ് തണുപ്പുബാധിച്ച് ചത്തുപോകും.”

“ബ്രൗൺ, ഓ അവിടെയാണ് കെയ്റ്റമ്മായി” മേരി ജെയ്ൻ പറഞ്ഞു. കെയ്റ്റമ്മായി ശബ്ദം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട്: “ബ്രൗൺ സർവ്വപാപിയാണ്.” മേരി ജെയ്ൻ ചിരിച്ചു.

(തുടരും)

ജോസ് പനച്ചിപ്പറം

(ക്ഷിണലക്ഷത്തിൽ നിന്നും തുടർച്ച) പ്രതിയോഗിപത്രത്തിൽ ഒന്നാം പേജിൽത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു ഫോട്ടോ അപ്പ്

സുന്ദരിയെ കാണാതായ വാർത്ത കിട്ടാതെ വന്നതിന്റെ കേടു തീർക്കാൻ.

പാർക്ക് റോഡിൽ, മഞ്ഞപ്പൂമരച്ചോട്ടിലെ കച്ചവടക്കാരുടെ പടം. ലിയാംഗ് കൈ കൊണ്ടു മുഖം മറച്ച് കുനിഞ്ഞാണിരുന്ന്. സ്ത്രീകൾ, ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് തുണികൾക്കു പിന്നിൽ സന്ധ്യ ഒളിച്ചുതുപോലെ. അപ്പു അടിക്കുറിപ്പു വായിച്ചുനോക്കി.

- സുന്ദരിയുടെ ലോകം: കാണാതായനർത്തകിയുടെകൂടെയെത്തിയ കച്ചവടസംഘം പാർക്ക് റോഡിൽ.

ചിത്രത്തിൽ ആരുടെയും മുഖം കാണാനാവില്ലെന്നതിൽ അവനു സന്തോഷം തോന്നി. ലിയാംഗിനെ ആരും തിരിച്ചറിയുമെന്നു പേടിക്കാനില്ല.

അവരുടെ സ്റ്റോറിയിൽ തന്റെ സ്റ്റോറിയിലെ വിവരങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം മാത്രമേയുള്ളൂവെന്ന് അപ്പു കണ്ടെത്തി. കൂടുതലായി ഒരു പോയിന്റുപോലുമില്ല.

സ്വന്തം പത്രം വന്നപ്പോഴാണ് അപ്പുവിന്റെ സിസ്തമ നഷ്ടപ്പെട്ടത്. രാത്രി ടെലിഫീനിൽ കൊടുത്ത വാർത്തയുടെ വാലും തലയുമൊക്കെ മുറിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ആകെയുള്ളത് രണ്ടേ രണ്ടു വാക്യം മാത്രം.

-വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി കാണാതായ ടിബറ്റൻ നർത്തകിയെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെ ഒരു തുമ്പും കിട്ടിയിട്ടില്ല. പൊലീസ് അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ട്.

എത്രയൊക്കെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടും അപ്പുവിനു വല്ലാതെ തോന്നി.

-ഞാൻ കണ്ടെത്തിയ സ്റ്റോറി.

എന്നിട്ട് അതിന്റെ ഫോട്ടോ അപ്പു വന്നപ്പോൾ മറ്റു പത്രങ്ങൾ മുന്നിൽ.

ഓഫീസിലിരിക്കുന്ന പ്രതാപിപന്മാരുടെ അപ്രമാദിതം അപ്പുവിന് അറിയാത്തതല്ല. സ്ഥലത്തിന്റെ പരിമിതികളുണ്ട്. എന്നാലും... എന്റെ പത്രത്തിൽ വാർത്ത ചെറുതായി വരികയാണ്. സംഭവത്തിന്റെ

ഗൗരവം ചോർന്നുപോകുന്നു. മറ്റു വാർത്തകളുടെ തിരക്കിനിടയിൽ ലു അപ്രസക്തയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിരയാൻപോലും ആളില്ലാത്ത ഒരു ടിബറ്റൻ പെൺകുട്ടിക്കുവേണ്ടി പത്രങ്ങൾ എന്തിനു സ്ഥലം മെനക്കെടുത്തണം? പ്രഭാതത്തിലെ തെളിച്ചത്തിനു പിന്നാലെ പെട്ടെന്ന് ആകാശം മൂടിക്കെട്ടി. മഴ പെയ്തുതുടങ്ങി. ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി മുന്നോട്ടു ചായ കഴിച്ച്, നിവർത്തിപ്പിടിച്ച് പത്രവുമായി അപ്പു വെറുതേ ഇരുന്നു.

ജാലകത്തിനപ്പുറത്ത്, യൂണിഫോം വേഷവും

യൂണിഫോമിന്റെ ചിട്ടയുള്ള സംസാരശൈലിയുമായി സ്കൂളിൽപ്പോകുന്ന കുട്ടികൾ. കൂടക്കിഴിത്ത്, മഴത്തുള്ളികൾപോലെ കലപിലകൂട്ടിയ അവരുടെ വാക്കുകൾ ജനാലപ്പടിയിൽ വന്നു കൈകാലിട്ടിടിച്ചു.

വിളിപ്പാടുകൾ, ഇംഗ്ലീഷ്കൊണ്ടു പ്രതിരോധം തീർത്ത പബ്ലിക് സ്കൂളിൽനിന്നു ദേശീയഗാനത്തിന്റെ വാദ്യഘോഷം കേട്ടപ്പോഴാണ് അപ്പുവിനു സമയബോധമുണ്ടായത്.

-ഒൻപത്. ഒൻപതരയ്ക്ക് ന്യൂസ് എഡിറ്റർ വിളിക്കും.

രാവിലെ വല്ല പരിപാടിക്കും പോകു സുമായുള്ളനുലില്ലാത്ത ബന്ധം.

അപ്പു തിരക്കിട്ടു കുളിച്ചെന്നു വരുത്തി, സ്കൂട്ടർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു. ബ്യൂറോ തുറക്കുമ്പോൾ ഒൻപതര കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, വിളി വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. പെട്ടെന്ന്, ഒരു തെറ്റിതിരുത്തൽപോലെ ഫോൺ മുഴങ്ങി.

-“അപ്പുക്കൂട്ടൻ.”

“എന്തൊക്കെ വിശേഷം?”

“വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല.” ഒപ്പം, അവൻ ഡയറി മറിച്ചുനോക്കുകയായിരുന്നു. “ഇന്നലെത്തട്ടങ്ങിയ സംസ്ഥാന സമ്മേളനം രണ്ടാം ദിവസം. സാംസ്കാരിക സമ്മേളനം...” പിന്നെ, ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് സ്റ്റാൻഡിൽ കൂട്ടികളുടെ ബസ്സ് കഴുകൽ...”

“ഒപ്പോ. അതിന്റെ ഒരു പടം വേണം. അവരുടെ നേതാക്കൾ ചീഫ് എഡിറ്ററെ വന്നു കണ്ടിരുന്നു.”

- ഉറപ്പു. പത്രത്തിൽ പടം വന്നു കിട്ടിയിട്ട് നേതാവാകാൻ കാത്തിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി. എന്നിട്ട്, അർഹിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളുമായി വരുമ്പവരോടു ന്യായം പറയുന്നു. -സോറി. ഇതു ഞങ്ങളുടെ നയത്തിനെതിരായും.

“ആ പെണ്ണിന്റെ ഫോട്ടോ അപ്പ് ദേശസ്നേഹിയിൽ ഗംഭീരമായി വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.”

“ഇന്നലെ നാം കൊടുത്ത വിവരങ്ങളൊക്കെയുള്ളൂ. പിന്നെ, ഒരു പടവും.”

“എന്നാലും...”

“ഞാനിന്നലെ ഫോട്ടോ അപ്പ് തന്നതാണ്. അതിൽ പക്ഷേ, രണ്ടാമത്തെ വാചകമേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ പത്രത്തിൽ.”

പരാതി പറയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടല്ല. എ

ന്നാലും ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി വേണ്ടേ?

സുസ് എഡിറ്റർ പിന്നെയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, എന്തു പറയാൻ?

സാംസ്കാരിക സമ്മേളനത്തിനു പുറപ്പെട്ടുനന്നിനു മുൻപ് അപ്പു വെറുതേ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ വിളിച്ചു. കിട്ടിയത് മാനേജർ ആന്റണിയെത്തന്നെ.

“എന്തൊക്കെ വിശേഷം ആന്റണി?”

“നമ്മുടെ ആഭ്യന്തര സ്മരണയുണ്ട്. കാണുന്നോ?”

“എന്താ പരിപാടി?”

“ഇവിടെ പരിപാടിയൊന്നുമില്ല. എങ്ങോട്ടോ പോകുന്നവഴി കയറിയതാ.”

“ശരി. ഞാനിതാ വരുന്നു.”

ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽ ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയുടെ മുറിക്ക് ചുറ്റും ഖദിയിട്ട അനുയായികൾ അംഗരക്ഷകരായി. അവർക്കിടയിൽ മറ്റൊരു ഖദർ വേഷമായി മന്ത്രി. പൊലീസ് മന്ത്രിയായതുകൊണ്ട് അറിഞ്ഞുകേട്ട് പൊലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“വരു അപ്പക്കൂട്ടൻ..... മറ്റുള്ളവരെക്കൊ എവിടെ?”

മറ്റു പത്രലേഖകരുടെ കാര്യമാണ്. വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ പത്രത്തിലും വരണ്ടേ?

“ഞാൻതന്നെ വെറുതേ കയറിയതാണ്. മഴയല്ലേ? അല്പമൊക്കെ പുറത്തിറങ്ങി വരുന്നതേയുള്ളൂ.”

“എന്തൊക്കെ വിശേഷം?”

“അതു ഞാനല്ലേ ചോദിക്കേണ്ടത്?..... ഇവിടെ യിപ്പോൾ ആ നർത്തകിയെ കാണാതായതാണ് വലിയ വാർത്ത.”

“ഞാൻ പത്രത്തിൽ കണ്ടു.”

“അന്വേഷണം വല്ലതും?.....”

“പൊലീസ് കമ്മീഷണർ സ്മരണയില്ല. വരട്ടെ. ഞാൻ പറഞ്ഞോളാം.....” ഇടയ്ക്കൊന്നു നിറുത്തി ആരോടെന്നില്ലാതെ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. “അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണറിലേ?”

വാതിൽക്കൽ കാതോർത്തു നിന്ന ട്രാഫിക് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ അകത്തേക്കു തലനീട്ടി.

“ലോ ആൻഡ് ഓർഡർ എ.സി. ലിവിലാ സാർ.”

കുടനീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് തലകുലുക്കി, വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നത് അവരായെന്നെ മട്ടിൽ.

“ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുകൊ-”

“എങ്ങോട്ടോ?”

“വടക്കോട്ട്. ഉച്ചയ്ക്കു രണ്ടു പരിപാടികളുണ്ട്.” മന്ത്രി എഴുന്നേറ്റു.

വരാന്തയിലും മുറ്റത്തും ഖദറുകളും കാക്കിക്കുപ്പായങ്ങളും കുടിക്കുഴഞ്ഞു. തിരക്കിൽ വീണു പോകാതെ പിടിച്ചുനിന്ന മന്ത്രി വിദേശവീതിയുള്ള കാനിറ്റിലേക്കു മലർന്നപ്പോൾ വീണു. ഇതാ കാർ കുതിക്കുകയായി.

ഒരുകണക്കിനു മറ്റു പത്രക്കാരായും വന്നുചേരുതിരുന്നത് ഭാഗ്യം. ലൂവിന്റെ കാര്യം അന്വേഷിച്ച് നടപടി സ്വീകരിക്കും എന്നു മന്ത്രി പറഞ്ഞുവെന്നു കൊടുക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അന്വേഷണം ഉറപ്പുള്ളി

തമാക്കും എന്ന് ഗസ്റ്റ് ഹൗസിൽനിന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ മുറ്റത്തുനിന്ന സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറോട് അപ്പു ആരാഞ്ഞു:

“നിങ്ങളുടെ ലോ ആൻഡ് ഓർഡർ എ.സി. ക്ക് എന്തുപറ്റി?”

“ലിവിലായിരുന്നു. ഇന്നു വന്നെക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.”

അങ്ങേയടുത്തുകൊണ്ട് പ്രത്യേകിച്ചു ഗുണമൊന്നുമില്ലാത്ത കൈക്കുലിയുടെ ആശാനാണ്. കൈയിൽ കാശുള്ള പ്രതികൾക്കൊക്കെ എ.സി. ജോർജ്ജ് ആശ്രിതവത്സലനാണെന്നാണുകഥ.

എന്നാലും, ഉച്ചയ്ക്കു ഞ്ഞു ആളിനെ ഒന്നു തപ്പിനോക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പു.

സാംസ്കാരിക സമ്മേളനത്തിനു കണ്ടപ്പോൾ ‘ദേശസന്ദേശം’ ലേഖകൻ ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങളെന്താ ഇന്ന് ആ പെണ്ണിന്റെ സ്മരണിനെ വിട്ടുകൊടുത്തത്?”

ഞങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ഫോളോ അപ്പോടെ നിങ്ങളുടെ പത്രം തോറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു വിരവാദം.

“ഓ, അതിൽക്കൂടുതൽ എന്തു കൊടുക്കാനാ?”

എന്റെ സ്മരണിനെ പത്രത്തിൽ വന്നത് അംഗരക്ഷകനായെന്നു പറയാൻ കൊള്ളില്ലല്ലോ.

നാലുമണിക്ക് അപ്പു അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ജോർജ്ജിന്റെ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചുചോദിച്ചു.

“എ.സി.യുണ്ടോ?”

“ഉണ്ടല്ലോ. കൊടുക്കണോ?”

“വേണ്ട.”

മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെ ചെല്ലുകയാണ് നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീടു കാണാം എന്നു പറഞ്ഞാഴി

ഞാലോ?

“ഒരു ഉറക്കച്ചട്ടവിന്റെ ലക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നു എ.സി. ജോർജ്ജിന്റെ പരുക്കൻമുഖത്ത്. വാതിൽക്കൽ അപ്പുവിന്റെ തല കണ്ടപ്പോൾ കവിളിലെ വീർത്ത മാംസത്തിനിടയിലൊളിച്ചു കൊച്ചുകണ്ണുകളിൽ ചിരിവിടർന്നു.

“വരു.”

“ലിവിലായിരുന്നു അല്ലേ?”

“ഓഹ. ഞാനിന്ന് എത്തിയതേയുള്ളൂ.”

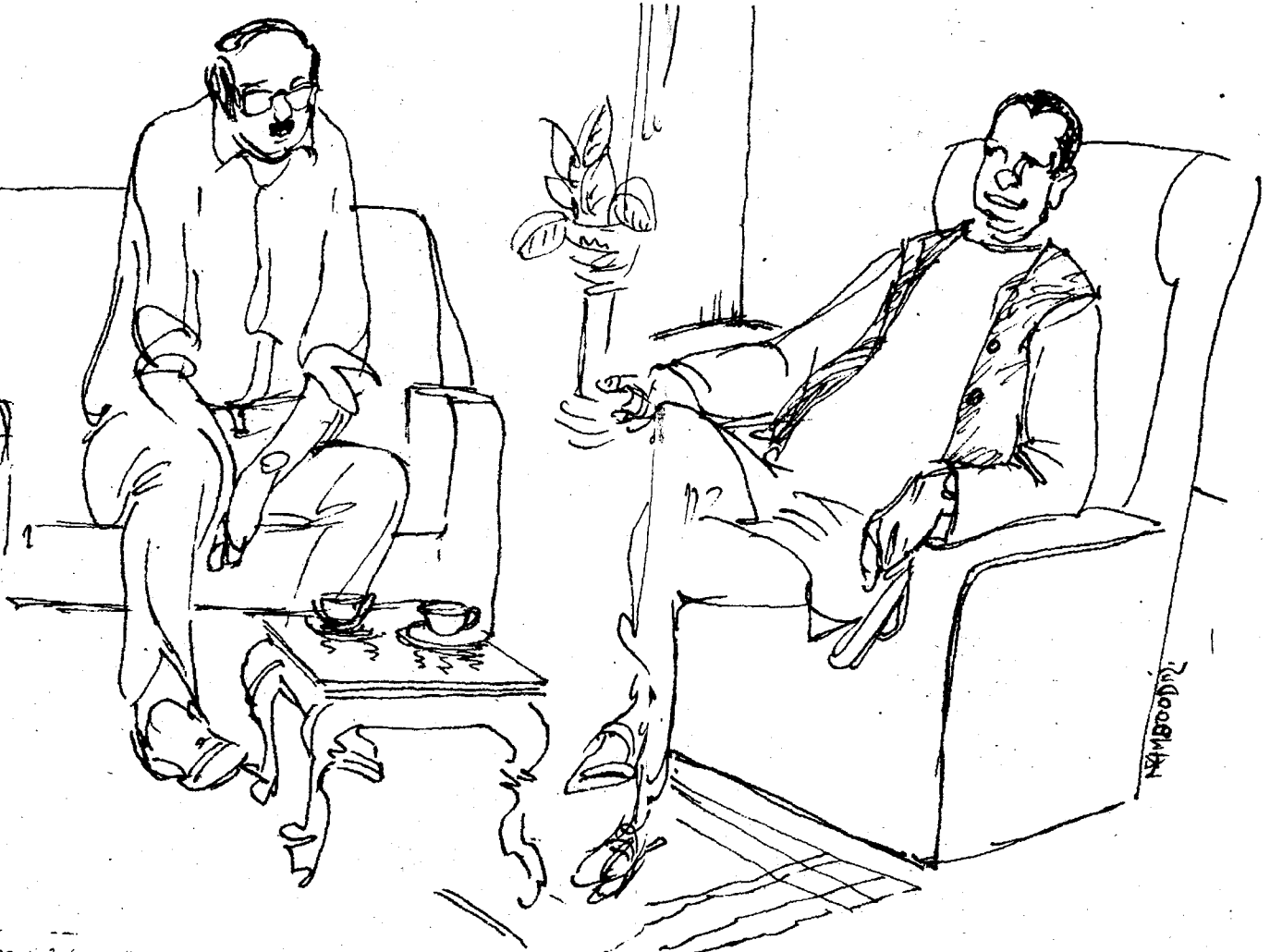
“നല്ല പാർട്ടിയാ. ഇവിടെ ഇത്ര വലിയ സംഭവമൊക്കെയുണ്ടായിട്ട്...”

“എന്താണൊക്കെ?”

“ആ നർത്തകിയുടെ കഥയറിഞ്ഞില്ലേ?”

“ഓ, അതിപ്പോൾ നമ്മളെന്തു ചെയ്യാനാ? എങ്ങാണെന്നു വന്ന പെണ്ണ്. വല്ലവന്റേംകൂടെ പോയിക്കാണും. ആർക്കാ അതിലിത്ര താത്പര്യം?”

“അതു ശരിയാ. എന്നാലും നമ്മുടെ സിറ്റിയിൽ

ഈയിടെയെങ്ങും അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടാകാത്ത സ്മിതിക്ക്.....

“ഉണ്ണുപ്, നമുക്കു നോക്കാം. ഞാനിങ്ങു വന്നതല്ലേയുള്ളൂ.”

ജോർജ്ജിൽനിന്ന് ഇതിൽക്കൂടുതലൊന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഏതോ ഒരു പെണ്ണിന്റെ കേസല്ലേ?

സ്വന്തമായി നേട്ടമുണ്ടാകാത്തതിലൊന്നിലും ജോർജ്ജിനു താത്പര്യമില്ലെന്ന് നാട്ടുകാർ പറയുന്നത് എത്ര ശരി.

“ഒന്നു നോക്കണേ. ഞാൻ വൈകിട്ടു വിളിക്കാം.”

അപ്പു യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങി. അവനു വല്ലാത്ത രോഷം തോന്നി. ഒരു പാവം പെൺകുട്ടിയെ കാണാതായിട്ട് ഒന്നന്വേഷിക്കാൻപോലും ഇവിടത്തെ പൊലീസിനു വയ്യ. കമ്മീഷണർ തലസ്ഥാനത്ത്. അസി

സ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ അവധികഴിഞ്ഞുവന്നതേയുള്ളൂ. ലൂവിനുവേണ്ടി കളയാൻ ആർക്കും സമയമില്ല. അവൾക്കുവേണ്ടി കരയാൻ ആർക്കും കണ്ണിരില്ല. പാവം ലൂ.

അപ്പു നേരേ പോയത്റെയിൽവേ സ്മരണ റോഡിലേക്കാണ്.

വഴുക്കലുള്ള വരാന്തയിലേക്കു തുറക്കുന്ന ലോഡ്ജിന്റെ ടിബറ്റൻ വാതിൽ അടഞ്ഞുകിടന്നു.

ലിയാൾ എവിടെപ്പോയി?

ലോഡ്ജ് മാനേജറോടു ചോദിച്ചു:

“ആ കമ്പിളിക്കു ചുവടക്കാൻ പോയോ?”

“പോയതല്ല. വരു.”

സംഘത്തെ അടുത്ത പട്ടണത്തിലേക്കു നയിച്ചിട്ട് ലിയാൾ വരുമായിരിക്കും. അങ്ങനെയൊന്നല്ലോ പറഞ്ഞത്.

“വരുമ്പോൾ പത്രത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ വന്നിരുന്നുവെന്നു പറയണം. അപ്പക്കൂട്ടൻ.”

“ശരി.”

ഒന്നും ഒരിടത്തും എത്തുന്നില്ല. അപ്പുവിനു വല്ലാത്ത നിരാശയും കഷീണവും തോന്നി.

മുടിക്കെട്ടിയ ആകാശം. ഏതു നിമിഷവും മഴ പെയ്യാം.

ഓഫീസിലെത്തിയിട്ടും ഒന്നും ചെയ്യാൻ തോന്നിയില്ല. എന്നാലും എന്തെങ്കിലും വേണമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് മന്ത്രി പറഞ്ഞത് എഴുതി.

“ലൂവിന്റെ കേസന്വേഷണം ഉറപ്പുള്ളിതമാക്കുമെന്ന് ആഭ്യന്തരമന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇല്ല. ഒന്നുമുണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. സാംസ്കാരിക സമ്മേളനത്തിന്റെ നാലു ഖണ്ഡികകൂടി കൊടുത്ത് അപ്പു ജോലി നിറുത്തി.

“ഒരു തലവേദനയുടെ മുറളൽപോലെ. അപ്പക്കൂട്ടൻ ഉണ്ണിയെ അയച്ച് രണ്ടു ഗുളിക വാ

ങ്ങി. ഒന്നു കഴിച്ചു.

“എന്താ സാർ?” മുകുന്ദൻ അന്വേഷിച്ചു.

“ഒരു തലവേദന.”

പിന്നെ, അവൻ കണ്ണടച്ച് ഏറെനേരം കസേരയിൽ ചാരിക്കിടന്നു. ഫോൺ ശബ്ദിക്കുന്നതുവരെ.

“ഹലോ-”

ശബ്ദത്തിനു സന്തോഷമായ കലമ്പൽ.

“വൈ.ഡബ്ല്യു.സി.എയിൽനിന്ന് സെക്രട്ടറിയാണ്. ഇന്നത്തെ പരിപാടി കോളത്തിലേക്ക്....”

“ശരി. പറയൂ.”

“മാലിനിവർമ്മയുടെ പാചകകുളാസ്സ്. രാവിലെ പത്തിന്.”

“ഓ.കെ.”

“താങ്കളേ.”

ആ നന്ദിപ്രകടനത്തിൽ വിദ്യുന്മായൊരു സന്തോഷസാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ നനവു കണ്ടു. അപ്പക്കൂട്ടൻ. പെട്ടെന്നുവന്ന് നളിനിയെ ഓർത്തു.

കണ്ടിട്ട് രണ്ടാഴ്ചയായി.

അവളുടെ കത്തിനു മറുപടി അയച്ചുതരില്ല. ഇതുവരെ.

“തലവേദന മറന്ന് അപ്പു കത്തെഴുതാനിരുന്നു. നളിനിക്കൊച്ചേ.

ഇവിടെ എനിക്ക് തലവേദനയാണ്. പ്രധാന കാരണം, ഒരു ടിബറ്റൻ ഉപേക്ഷിച്ച്. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ കാബറേ നർത്തകി. അവളെ കഴിഞ്ഞദിവസം കാണാതായി. കഴിഞ്ഞവർഷം ബാംഗ്ലൂരിൽനിന്നു ഞാൻ ചെയ്ത സ്മരണ നി-ഓർക്കുന്നില്ലേ? ആ കക്ഷിതന്നെ. നല്ല വിവരമുള്ള പെൺകുട്ടി. പാവം, അവളെ ആരോ തട്ടിയെടുത്തതാണെന്നാണ് എന്റെ ബലമായ സംശയം. പക്ഷേ, അന്വേഷണം ഒന്നുമായിട്ടില്ല. ചെറിയ തോതിൽ ഞാൻ തന്നെ കുറ്റാന്വേഷണം നടത്തേണ്ട സ്മിതിയാണ്.

“നിനക്ക് അസുഖയായിരിക്കും. സാമിള, ശരിയാക്കാം. കത്തെഴുതാൻ വൈകിയതിനു ക്ഷമയൊന്നും ചോദിക്കുന്നില്ല. ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ നിയന്ത്രണ എന്റെ ഭർത്താവാണ്മോ?

കോളേജിലേക്കു വിളിക്കുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം തീരുമാനിച്ചതാണു. കേട്ടോ. നിന്നെയൊന്നു കിട്ടണമെങ്കിൽ എത്ര സമയം കാക്കണം? ഫോൺ എത്ര കൈമാറണം?

പുതിയ ശിഷ്യകളൊക്കെ എങ്ങനെ? നളിനിമോൾക്കും അവളുടെ നിസ്സഹായരായ ശിഷ്യഗണങ്ങൾക്കും എന്റെ ക്ഷേമാന്വേഷണം. പ്രതപ്രവർത്തനപൂർവ്വം. സന്തം അപ്പു.

കത്തു തീർന്നപ്പോൾ അപ്പുവിന്റെ ചുണ്ടിൽ ഒരു നേർത്ത മന്ദഹാസത്തിന്റെ വെയിൽപ്പാളിയുണ്ടായിരുന്നു.

തലവേദന അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. (തുടരും)

പി.എം. ബിനുകുമാർ

ഒരു ഇന്ത്യക്കാരന്റെ കഥ

ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനാണ്. മർമ്മചിഹ്നം കർമ്മമായി കിട്ടുകയും സിദ്ധം ആദ്യസിക്കുകയും ചെയ്ത ഡോ. എ. നാരായണൻ ആശാന്റെ കഥയാണ് മാന്ത്രികകഥയുടെ ചിമിഴിലൂടെ നമുക്കു മുന്നിൽ ഇതര വിടരുത്.

കേരള-തമിഴ്നാടിന്റെ അതിർത്തിയായ കളിയിക്കാവിളയിൽ എഴുന്നൂറു വർഷത്തെ അനുഭവപരിചയം അവകാശപ്പെടുന്ന ശ്രീ. നാരായണോദയ മർമ്മ വൈദ്യശാലയിൽ ഇന്നും രോഗികളുടെ അഭ്യുത്ഥനയ്ക്കായി തീരുക. ഏവർക്കും ആരാധ്യനായ നാരായണൻ ആശാന്റെ പേരുപോലും ലോപിച്ചു ലോപിച്ചു മേക്കോട് ആശാൻ എന്നായിരിക്കുന്നു.

കളിയിക്കാവിളയുടെ ഹൃദയഭാഗമാണ് മേക്കോട്. മേക്കോട് എന്ന ഇന്നത്തെ സ്ഥലനാമം, നാരായണൻ ആശാന്റെ കുടുംബപ്പേരാണ്. എന്നോ ഒരിക്കൽ ആ നാട്ടിലെ പ്രമാണികളായ മേക്കോട് കുടുംബക്കാർ, തങ്ങളുടെ വീട്ടുപേര് നാടിനു വര

അച്ഛൻ അപ്പാവു ആശാനായി ചുമതലക്കാരൻ. എന്നാൽ ഭരണത്തോടൊപ്പംതന്നെ അദ്ദേഹം ചികിത്സയും നടത്തിയിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, സ്കൂൾ മാനേജർ എന്ന പദവിയെക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമായിരുന്നത് ആശാന്റെ തൊഴിലായിരുന്നു. അതായത്, ചികിത്സയായിരുന്നു മുഖ്യം.”

മർമ്മചികിത്സയാണ് മേക്കോട് കുടുംബക്കാരുടെ പ്രധാന ചികിത്സ. വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ അപ്പാവു മാനേജരിൽനിന്നും മർമ്മവിദ്യകൾ പഠിച്ചെടുത്ത നാരായണനാശാൻ സിദ്ധചികിത്സ പഠിച്ചതിനു പിന്നിലൊരു കഥയുണ്ട്. അതു പറയുകയാണ് നാരായണനാശാൻ. “ഇവിടെനിന്നും അല്പം വടക്കുമാറി വെങ്കിടേശ്വര ശാസ്ത്രികൾ എന്നൊരു ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനാണായിരു

നാരായണൻ ആശാൻ

നുവേം. ഞാൻ ശാസ്ത്രികളുടെ വീട്ടിൽ താമസമാക്കി ബ്രഹ്മചാരിയായി പഠിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു ലോപവും കൂടാതെ എല്ലാം പാഞ്ഞുതന്നു.”

സിദ്ധവും മർമ്മവും വശമാക്കിയശേഷം ആശാൻ ഇന്ത്യൻ സാമ്പ്രദായത്തിനായി ശാസ്ത്രീയയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സമരത്തിൽ പങ്കാളിയായി. നാരായണനാശാന്റെ ജീവിതത്തിൽ, രാഷ്ട്രീയം പടർന്നുകയറി. പല പ്രമുഖ സമരങ്ങളിലും പങ്കു കൊണ്ടു. സർക്കാർ ആശാനെ സാമ്പ്രദായ സമര സേനാനിയായി അംഗീകരിച്ച് താമ്രപത്രവും പെൻഷനും കൊടുത്തു. എന്നാൽ പെൻഷൻ വേണ്ടെന്ന് ആശാൻ എഴുതിക്കൊടുത്തു.

നാരായണനാശാൻ, തന്റെ ചികിത്സാ അനുഭവങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. “ഒരിക്കൽ വെള്ളരയ്ക്കടുത്ത് അമ്പുരി സ്വദേശിയായ ഒരു രോഗിയെ എന്റെയടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. നാലുപേർ ചേർന്ന് എടുത്തുകൊണ്ടാണ് വന്നത്. വാതരോഗിയായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ മുന്നൂറോളം ചികിത്സിച്ചു. അതോടെ അയാൾക്കു നടക്കാനും കഴിയാതെയായി. വാതരോഗത്തിന് അലോപ്പതിയിൽ ചികിത്സയില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അതു ഫലപ്രദവുമല്ല. വാതരോഗത്തിന് അലോപ്പതിയിൽ നല്കുന്ന ഇഞ്ചക്ഷനുകൾ രോഗിയെ തളർത്തു. വെള്ളരക്കാരൻ രോഗിക്കും സംഭവിച്ചത് അതുതന്നെ. ഇഞ്ചക്ഷൻ നല്കിയപ്പോൾ ശരീരമാകെ തളർന്നു. ഞാനുക

ളുടെ പ്രവർത്തനം നിന്നു. അതു പരാലിസിസിൽ കൊണ്ടെത്തിച്ചു. ഞാൻ അയാളുടെ ഞരമ്പ് പിടിച്ചുണർത്തി, ചില പച്ചില മരുന്നുകളും നല്കി. അതോടെ അയാൾ എണീറ്റു. എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന രോഗി, ഇവിടെനിന്നും നടന്നാണ് മടങ്ങിയത്.

നാരായണനാശാൻ തന്റെ വൈദ്യശാലയെപ്പറ്റി നല്കുന്ന എല്ലാ പരസ്യങ്ങളിലും ആവർത്തിക്കാനുള്ള ഒരു വാചകമുണ്ട്. “എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന രോഗിയെ നടത്തി അയയ്ക്കാനുള്ള അദ്ഭുത ചികിത്സ ഇവിടെ ലഭ്യമാണ്” എന്നതാണ് വാചകം. അതിനുപിന്നിലെ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ നാരായണനാശാൻ പറഞ്ഞു. “അതു രഹസ്യമായിത്തന്നെയിരിക്കട്ടെ. ചില പ്രത്യേകയിനം മരുന്നുകളുടെ സഹായത്തോടെയാണ് അസാധ്യമായ പലതും ഞങ്ങൾ സാധ്യമാക്കാനുള്ളത്. ആ മരുന്നുകളുടെ ക്രമങ്ങളും മറ്റും രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുകയാണ്. അതു പുറത്താക്കും അറിഞ്ഞും കൂടാ.”

കാൻസർ എന്ന് അലോപ്പതിക്കാർ വ്യവചനം ചെയ്ത ഒരു അസാധാരണ രോഗം മാറ്റിയ കഥ ആശാന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ. “വെള്ളായണി സ്വദേശി ഭർഗ്ഗസിംഗമ്മയാണ് രോഗി. അവരുടെ മാറിൽ ഒരു മുഴ വന്നു. സ്കാൻ ചെയ്തു നോക്കിയശേഷം മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ ഡോക്ടർമാർ, അതു കാൻസറാണെന്നു വിധിയെഴുതി. രോഗി ആകെ പരിഭ്രമിച്ചു. അധികം അലോപ്പതിയെന്നും കഴിക്കാതെ, ഓപ്പറേഷനെ പേടിച്ച് അവർ എന്റെയടുത്തു വന്നു. വെറും മുന്നൂറോളം കൊണ്ട് ഒരു പച്ചിലമരുന്നു നല്കി അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന മുഴ ഞാൻ നീക്കം ചെയ്തു. അതാണ് മരുന്നിന്റെ ശക്തി. ഏതു ഭീകരവുമായിരുന്നെങ്കിലും ഉയുലനാശം ചെയ്യാൻ മരുന്നിനു കഴിയുന്നു. രോഗം കൃത്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതു കൊടുത്തു ദേവമാക്കും.

ചിറയിൻകീഴിലെ ശാർക്കര സ്വദേശി രാഘവൻപിള്ളയെ ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ ഒരു പേരുകേട്ട ഡോക്ടറുടെ ചികിത്സയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കഴുത്ത് എങ്ങോട്ടും തിരിക്കാനാവാത്തതാണ് അസുഖം. കൂറെ മരുന്നുകളും കഴിച്ചു. എന്നിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല. അതുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ “കോളർ” സ്ഥിരമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഡോക്ടർ നിർദ്ദേശിച്ചു. ആരുടെയോ ഉപദേശപ്രകാരമാണ് അദ്ദേഹം മേക്കോട് ആശാനെ തേടിയെത്തിയത്. ആശാൻ കോളർ എടുത്തുമാറ്റി, രാഘവൻപിള്ളയുടെ കഴുത്ത് രണ്ടു മുന്നൂറുവെണി പിടിച്ചുവീട്ടി. അതോടെ രോഗം ദേദമാവുകയും ചെയ്തു. ഞരമ്പിനകത്ത് നിരുകയറിയതാണ് ഇങ്ങനെയുണ്ടാവാനുള്ള കാരണമെന്ന് ആശാൻ പറഞ്ഞു.

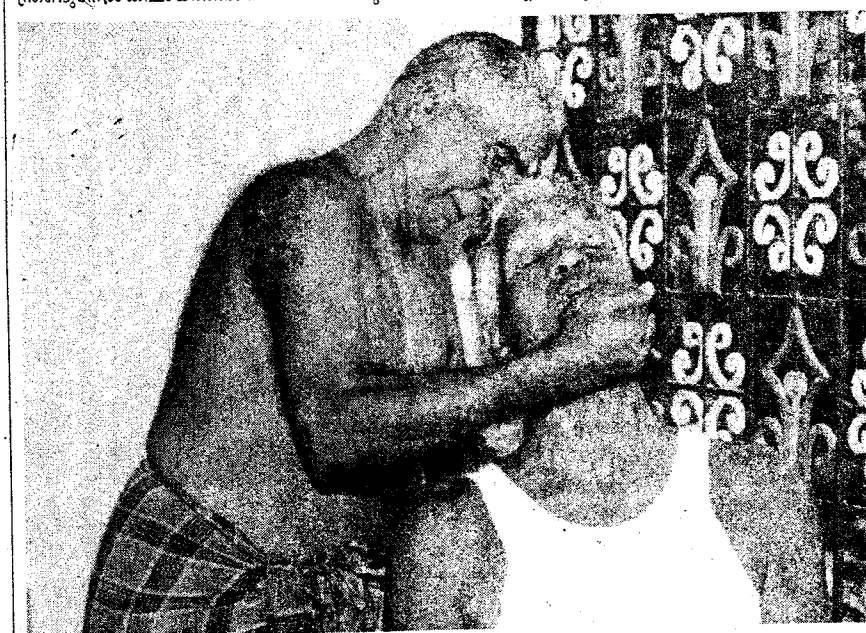
മാറാരോഗമെന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രമേഹത്തിനും ആശാന്റെ കൈയിൽ ഫലപ്രദമായ മരുന്നുണ്ട്. “പ്രമേഹമുള്ളവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സാവിധിയനുസരിച്ച് ‘ഡയോനിൽ’ കുത്തി വയ്ക്കുകയും ഗുളികരൂപത്തിൽ കൊടുക്കാനുമാണ് പതിവ്. രക്തത്തിലുള്ള പഞ്ചസാരയുടെ അ

ളവ് ക്രമപ്പെടുത്താനാണ് ഈ മരുന്നു കൊടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ കിഡ്നിയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. സിദ്ധവൈദ്യപ്രകാരമുള്ള ലേഹ്യവും ചിലയിനം പൊടികളുമാണ് ഞാൻ നല്കാൻ. അതുപയോഗിച്ച് പ്രമേഹം പൂർണ്ണമായും ദേഹപ്പെടുത്താമെന്ന് ഞാൻ വാക്കു തരുന്നു. അതുപോലെ കരൾവീക്കത്തിനു പച്ചിലമരുന്നുകളും എണ്ണയുമുണ്ട്. ഇത് അദ്ഭുതകരമായ റിസൽറ്റാണ് ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്” - നാരായണനാശാൻ പറയുന്നു. പ്രമേഹത്തിനു വളരെ ചെറിയ പഥ്യത്തിന്റെ ആവശ്യമേയുള്ളൂവെന്നും ആശാൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

എറ്റവുമധികം ആളുകളെ നിരാശയുടെ പട്ടുകുഴിയിൽ തള്ളിയിടുന്ന രോഗമാണല്ലോ ക്ഷയം. വൈദ്യർ പറയുന്നു. “ആദ്യത്തെ ആറുദിവസം പത്രങ്ങളുന്തോറും കഷായത്തിൽ തെലച്ചേർത്തു കൊ

മാറുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ അദ്ദേഹം ചികിത്സിക്കാറില്ല. “നാഡിസാന്ദ്രം പാകാണമെങ്കിൽ ‘ഉടൽക്കുറ്റ് തത്ത്വം’ അറിയാമായിരിക്കണം. അത് അറിയാവുന്ന വൈദ്യന്മാർ ഇവിടെ ചുരുക്കവുമാണ്. റോളുടെ നാഡി നോക്കുമ്പോൾ അസുഖത്തിനൊപ്പം അയാൾ രക്ഷപ്പെടുമോ. ഇല്ലയോ എന്നും മനസ്സിലാവും. രോഗി മരിക്കും എന്നു കണ്ടാൽ ഞാൻ ചികിത്സിക്കാറില്ല. രോഗിയുടെ പ്രൈവസി ആളുകളോടു വിവരം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കും. ഒരിക്കലും ഒരു മരണസന്ധ്യ പാഞ്ഞാൽ അതെനിക്ക് തെറ്റിയിട്ടില്ല” - ആശാൻ പറഞ്ഞു.

കേരളത്തിലെയും തമിഴ്നാട്ടിലെയും പ്രശസ്ത രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ മേക്കോട് വൈദ്യശാലയിലെ സ്ഥിര സന്ദർശകരാണ്. മുൻ കേരള മന്ത്രി ഗംഗാധരൻപിള്ളയെക്കൂടി ആളുകൾ. തന്നെക്കാണാൻ എത്താനുണ്ടെന്ന് വൈദ്യർ പറഞ്ഞു.

ചികിത്സയ്ക്കിടയിൽ

ടുകൂ. പിന്നെയുള്ള പതിനഞ്ചു ദിവസം മരുന്നുകഴിക്കണം. അതു കഴിയുമ്പോൾ പത്രങ്ങളുദിവസം കഴിക്കണം. ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ശരിയായ പഥ്യത്തോടെ മരുന്നുകഴിച്ചാൽ ക്ഷയവും ആസ്മയുംമൊക്കെ പമ്പകടക്കും.”

മേക്കോട് ആശാൻ നല്കുന്ന മരുന്നുകളെല്ലാം അദ്ദേഹം സ്വയം പാകചെയ്യുന്നവയാണ്. പൂരത്തുനിന്നു മരുന്നു വാങ്ങി കഴിക്കാൻ അദ്ദേഹം രോഗികളെ ഉപദേശിക്കാറില്ല. ഇതിനായി മേക്കോട് വൈദ്യശാലയിൽ നൂറുകണക്കിനു തൊഴിലാളികളുണ്ട്. എന്നാൽ മരുന്നുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നത് ആശാന്റെ കർശനമായ നോട്ടത്തിലാണ്.

നാഡി നോക്കിയാണ് ആശാൻ രോഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ. ഒരു രോഗിയെ കൊണ്ടുവന്നയുടൻ നാഡി നോക്കും. അസുഖം, മരണത്തിലേക്കു വഴി

മേക്കോട് ആശാൻ അഞ്ചു മക്കളാണ്. ഇതിൽ ഒരു മകളായ പാരിജാതബായിയുടെ മകൻ, ഇന്ന് പത്രങ്ങളുവയസ്സുള്ള അരുണിനെയാണ് തന്റെ പിൻഗാമിയായി വൈദ്യർ കാണുന്നത്. ശിഷ്യന്മാരില്ലാത്ത മേക്കോട് ആശാന്റെ അറിവിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം വൈകാതെതന്നെ അരുൺ മനസ്സിലാക്കും. അങ്ങനെ എഴുന്നൂറു കൊല്ലത്തെ ചികിത്സാപാരമ്പര്യമുള്ള കളിയിക്കാവിള മേക്കോട് ശ്രീ നാരായണോദയ മർമ്മ വൈദ്യശാലയുടെ പാരമ്പര്യം അരുണിലൂടെ നിലനില്ക്കും. മേക്കോട് ആശാനു സന്തോഷമായി പച്ചിലത്തോട്ടുമുണ്ട്. കളിയിക്കാവിളയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വ്യാജവൈദ്യന്മാർക്കിടയിൽ നാരായണനാശാന്റെ ചൈതന്യം പ്രകാശിതമാവുന്നു.

(തുടരും)

വേരറ്റുപോയെന്ന വൈകുണ്ഠം

മായി നല്കി. വേലുത്തമ്പിളവയുടെ കാലത്തിനു വളരെമുമ്പുതന്നെ മേക്കോടു കുടുംബം ചികിത്സയിൽ പ്രസിദ്ധരായിരുന്നത്രേ. ആദിനാരായണൻ ആശാനിന്റേന്നു തുടങ്ങിയ ചികിത്സാപാരമ്പര്യം അപ്പാവു ആശാനിലൂടെ നാരായണൻ ആശാനിലെത്തി നിലകൊള്ളുന്നു. നാരായണൻ ആശാന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊച്ചു മകൻ അരുണിലൂടെ ചികിത്സാപാരമ്പര്യം തുടരും.

മേക്കോട് കുടുംബക്കാർ പണ്ടുമുതലേ ഭൂപ്രമാണിമാരായിരുന്നു. മേക്കോടു നിറയെ സ്കൂളുകളും, അറവധി സ്വത്തുകളും ഇവർക്കുണ്ട്. നാരായണൻ ആശാന്റെ പിതാവ് അപ്പാവു ആശാൻ സ്കൂൾ മാനേജറായിരിക്കുകയും, അതേസമയം ചികിത്സകനായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“ഇന്ന് മേക്കോട് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ പ്രദേശത്ത് അന്നു ഞങ്ങളുടെ കുടുംബവകയായ ഹൈസ്കൂളും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ

ന്നു. അശാധപാണ്ഡിത്യം. സിദ്ധചികിത്സയുടെ കാണാവേരുകളെല്ലാം ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയ മഹാൻ. ഇന്നദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രായമായപ്പോൾ പുള്ളിക്കു തീരാ തലവേദന പിടിപെട്ടു. തലവേദനയെന്നു വെറുതേ പറഞ്ഞാൽപ്പോരാ. തീരാവേദന. അദ്ദേഹം വൈദ്യന്മാരെയാക്കെ കണ്ടുനോക്കി. ഒരു ഫലവുമില്ല. അങ്ങനെ അച്ഛന്റെ അടുത്തു വന്നു. മർമ്മത്തിന്റെ ആശാനായതുകൊണ്ട് അച്ഛന്റെ രോഗം വേഗം പിടികിട്ടി. തലയിലുള്ള ഒരു ഞരമ്പാണ് ശാസ്ത്രികൾക്കു തീരാ തലവേദന സമ്മാനിച്ചത്. അതു പിടിച്ചു ശരിയാക്കിയപ്പോൾ തലവേദന നിശ്ശേഷം മാറി. അദ്ദേഹം സംപിതനായി. തന്റെ തലവേദന മാറ്റിത്തന്നതിന് ഒരു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാമെന്നായി അദ്ദേഹം. ശാസ്ത്രികൾ എന്ന സിദ്ധവൈദ്യം പഠിച്ചപ്പാണ് അച്ഛനോടു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്തത്. അതൊരു അനുഭവംതന്നെയായിരുന്നു. വല്ലാതെ ഹോണ്ട് ചെയ്യുന്ന അ

കളിക്കാട് രാമചന്ദ്രൻ

സിനിമയിലും സാഹിത്യത്തിലും മാർഗ്ഗരിക് ദ്വാരാസിന്റെ വഴി സന്തമായിരുന്നു. ആരും ചവിട്ടി പഴകാത്ത വഴി. സൗരഭ്യപൂർണ്ണമായ ആ ജീവിതത്തിന് തിരശ്ശീലവിണത് കഴിഞ്ഞ ആ ട്വയായിരുന്നു.

കലാകൗമുദിന്റെ സൗന്ദര്യം

മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസ് - ദി ട്രക്കിൽ

ദൈവത്തിനുള്ളത് ദൈവത്തെയും സാത്താനുള്ളത് സാത്താനെയും ഏല്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യവിഹിതമായി എന്തുണ്ടാവും. അവശേഷിപ്പിനെ കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം തുറന്നു പിടിക്കുന്ന വഴി സന്ധ്യ. പീഡനത്തിന്റേതാണ് അന്വേഷണം തീവ്രമായിക്കൊണ്ടിരിക്കാവെ പെട്ടെന്നൊരു മാത്രയിൽ മനസ്സ് ചുഴലിക്കൊടുക്കാറിന്റെ സർപ്പിളാകൃതിക്കുള്ളിലേക്ക് എടുത്തൊരിയപ്പെടുന്നു. പിന്നെ പലതരം വലയങ്ങളിലൂടെ ചുറ്റിക്കറങ്ങിപ്പോകുന്ന സഞ്ചാരമാണ്. ഓർമ്മകളുടെ കലിബാധ, ഗൃഹാതുരത്വം, സ്വയം ഭോസാസക്തി, പരപീഡനം, കാമത്തിന്റെ കാട്ടുതി, വിഹവലത, മനം പിരട്ടൽ, സ്വപ്നശിക്ഷ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേദനയുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞാൽ എന്തിനേതു കവ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒന്നിനോടും ബാദ്യതപ്പെടാത്ത ഒരു മാനസികാവസ്ഥയിലേക്കാണ്. പിന്നെ ദൈവത്തിനുള്ളത് സാത്താനെയും സാത്താനുള്ളത് ദൈവത്തെയും ഏല്പിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്ന തലതിരിഞ്ഞു സഞ്ചരിക്കുന്ന ചിന്തകളോടൊപ്പമുള്ള സഹവാസമാണ്. ഈ സഹവാസമാണ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന സാഹിത്യ - സിനിമ സങ്കല്പങ്ങളുടെ ശിരഃചേദത്തിനുള്ള ശക്തി മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസിന് നൽകിയത്. ദ്വാരാസിന്റെ തന്നിഷ്ടം പ്രമോനോവലിനും സിനിമയ്ക്കും നൽകിയ കാലത്തിന് തിരസ്കരിക്കാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിലുള്ള 'കൃതികളാണ്. സകലതിനോടും കലഹിക്കുന്ന മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസ് മരണത്തോട് കലഹിക്കാതെ കൂടെപ്പോകുമ്പോൾ എന്തെത്തീർത്തു വർഷത്തെ നീണ്ട ജീവിതരേഖ കൈവശം വച്ചിരുന്നു.

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി പതിനാലിൽ വിയറ്റ്നാമായി നവരൂപം പ്രാപിച്ച പഴയ ഇന്തോ - ചൈനയിൽ ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്ക് അല്പം ഉയരത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു പാട്ടു കുട്ടികളുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസ് ജനിച്ചു. പതിനെട്ടു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പാരീസിലെത്തി. ശാസ്ത്രവും നിയമവും പഠിച്ചു. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് അധിനിവേശ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനെതിരെ ഒളിപ്പോരാട്ടം നടത്തി. അമ്പതുവയസ്സിലും അറുപതുകളിലുമായി 'ന്യൂനോവൽ' എന്ന കലാപം പ്രമോനോവലിയിൽ നിർവ്വഹിച്ചു. അലൻറോബ് ഗ്രിയേയ്ക്ക് ആ കലാപത്തിൽ വലിയ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് രണ്ടുപേരും തമ്മുകലിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രവുമായി സിനിമയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു.

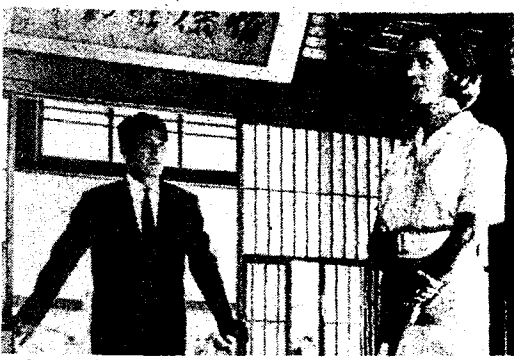
സൗന്ദര്യസമ്പന്നമായ വിശ്രാന്തകഥയാണ് ദ്വാരാസിന്റെ രചനകൾ നമ്മളിലേല്പിക്കുന്നത്. നാല്പത്തിയഞ്ചാം വയസ്സിലാണ് ഈ എഴുത്തുകാരിയുടെ ചലച്ചിത്ര ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നത്. അലൻറോബ് 'ഹിരോഷിമാ മോൺ അമറിന്റെ' തിരക്കഥ രചിച്ചു നൽകി. റെനെയും ദ്വാരാസും ചേർന്നുള്ള പങ്കാളിത്തം 'ഹിരോഷിമാ മോൺ അമറി'നെ എക്കാലവും കാഴ്ചക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ഫിലിം ക്ലാസിക്ക്കായി ഉയർത്തി. ഓർമ്മയുടെ കലിബാധയേറ്റ വിവശയാകുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണ് പ്രധാന കഥാപാത്രം. സമാധാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സിനിമ നിർമ്മിക്കാൻ ഹിരോഷിമയിലെത്തിയ ഒരു ഫ്രഞ്ച് സിനിമസംഘത്തിലെ നടിയായവർ. ഈ കഥാപാത്രത്തിന്റെ പേര് ഒരിക്കലും നമ്മൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി കിട്ടിയില്ല. അവൾ ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു ജാപ്പനീസ് ആർക്കിടെക്ടറുമായി പ്രണയത്തിലാകുന്നു. അയാളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവൾ തന്റെ സകാര്യസ്തയായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഓർമ്മകൾ പുറത്തെടുക്കുന്നു. തന്റെ ഓർമ്മകൾ ഒരു അപരിചിതൻ കൈപ്പറ്റിയെന്ന് തെളിവാക്കുന്ന മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴേക്കും അയാൾ അവളുടെ ഓർമ്മയിലെ പുരുഷന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാരനായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവനായി തന്നെ മാറി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പതിനാല് കൊല്ലങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്ത് അവൾ ഫ്രാൻസിലെ നെവേഴ്സ് എന്ന കൊച്ചുപട്ടണത്തിൽ വച്ച് ഒരു ജർമ്മൻ ഭടനെ പ്രണയപുരുഷനായി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ പട്ടണത്തിൽ അവൾ വെറുക്കപ്പെട്ടവളായിത്തീരുന്നു.

ജർമ്മനി ഫ്രാൻസിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങാൻ തുടങ്ങിയ ദിവസം രാത്രി ഏതോ ഒളിപ്പോരാളിയുടെ വെടിയേറ്റ് അയാൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ശത്രുവിനെ സ്നേഹിച്ചവൾ എന്ന പേരുദോഷത്തിൽ നിന്ന് അവൾ പാരീസിലേക്ക് ഒളിച്ചോടി. വർത്തമാനകാലവും ഭൂതകാലവും സമാന്തരമായി നീങ്ങുന്ന സിനുകളിലടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സിനിമയിൽ കാലം എന്ന സങ്കല്പം തകിടം മറിയുകയായിരുന്നു. മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസിന്റെ പിൽക്കാല നോവലായ The Lover (അതു സിനിമയാകുകയും ചെയ്തു) അനുഭവപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരിയുടെ ആത്മവേദനയോളം വെളിപ്പെടുത്തില്ലെങ്കിലും 'ഹിരോഷിമാ മോൺ അമർ' എന്ന സിനിമയിലെ പ്രധാനകഥാപാത്രത്തിന്റെ കാണാമറയത്ത് ദ്വാരാസ് ഉണ്ടെന്നു ഉള്ളത് നേരാണ്. ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിനെതിരെ ഒളിപ്പോരാട്ടം നടത്തിയ ദ്വാരാസ് ജർമ്മൻ ഭടനെ സ്നേഹിച്ച നായികയെ ഹിരോഷിമാ എന്ന ചാരക്കുമ്പാരത്തിൽ വച്ചു വിശുദ്ധയാക്കുന്നതും ഒരു ഐറണി സൂചം നൽകുന്നു.

മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസിന്റെ നോവലുകൾ പ്രശസ്തരായ പല സംവിധായകരും ചലച്ചിത്ര വിഷയമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മോഡറേറ്റോ കാന്റാബെൽ (പീറ്റർ വുക്ക്), 'ദി സിവാൾ (റൈനേക്ളെമന്റ്) '10.30 പി. എം. സമ്മർ' (ജൂൾസ് ഡാസിൻ) 'ദി സെയ്ലർ ഫ്രം ജിബ്രാൾട്ടർ (ടോണി റിച്ചാർഡ്സ്) തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങളിൽ ദ്വാരാസിന്റെ പേനയുടെ കാന്തശക്തി അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കില്ല. ചലച്ചിത്ര സംവിധാനത്തിന്റെ തൊപ്പി എടുത്തു ധരിക്കുമ്പോൾ ദ്വാരാസിന് പ്രായം അല്പം കടന്നിരുന്നു. അൻപത്തിയഞ്ച് വയസ്സ്. 'ലാമ്യൂസിക് (1966) യിൽ പോൾ സെബാസ്റ്റ്യൻ ദ്വാരാസിന്റെ കോ - ഡയറക്ടറായിരുന്നു വെങ്കിലും ചിത്രത്തിലെ കണ്യാപ്പിൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ടത് നിഗ്രഹശേഷന പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ദ്വാരാസിന്റെ സർഗ്ഗ ചിന്തകൾ തന്നെയായിരുന്നു. 'ഡി സ്ട്രോയ്, ഷി സേയ്സ്' (1969), 'നഥാലിയേ ഗ്രേബർ' (1972), 'ലാ മെമ്മോ ദുഗാൻജേ (1974) എന്നീ ചിത്രങ്ങളിൽ ദ്വാരാസ് തന്റെ തന്നിഷ്ട ചിന്തകളുടെ സർവ്വാധിപത്യം പുലർത്തുന്നു. പേനയും മഷിയും ഉപയോഗിച്ചുള്ള കലാപത്തിന് ദ്രവ്യവ്യയം കുറവാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചിന്തകളുടെ അനിയന്ത്രിതമായ സഞ്ചാരം എളുപ്പമാകുന്നു. പക്ഷേ ദ്വാരാസ് ഒരുപാട് ദ്രവ്യവ്യയം ആവശ്യമുള്ള ചലച്ചിത്രസൃഷ്ടിയിലെത്തുമ്പോൾ സിനിമയുടെ ആച്ഛാദനത്തിലും ആത്മപര വൈകാരിക പ്രകടനത്തിലും സൗന്ദര്യഭാവമുള്ള സാമ്രാജ്യം നിർലോഭം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസിന്റെ 'ഇന്ത്യാ സോങ്' ഞാൻ കാണുമ്പോൾ പുനാ ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ മെയിൻ തിയേറ്ററിൽ സീറ്റുകൾക്ക് ഒഴിവിലായിരുന്നു. ഇടവേള വെളിച്ചം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ പകുതിയിലധികം സീറ്റുകൾ ഒഴിഞ്ഞു കണ്ടു. ദ്വാരാസിന്റെ സിനിമയോടു വിരോധമുണ്ടാകാൻ പ്രകടിപ്പിച്ച ആദ്യം പുറത്തൊങ്ങിയത് വിനോദ്, ചോപ്രയായിരുന്നു.

ഹിരോഷിമാ മോൺ അമറിനെ ഒരു രംഗം

തന്നു. 'പരിന്യായം' 'ലാ സ്പോർ 1942' ന്റെയും സംവിധായകനായ വിധു വിനോദ് ചോപ്ര തൊട്ടുപുറകെ ഇറങ്ങിയത് ഡേവിഡ് ധവനായിരുന്നുവെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു. എന്റെ 'സ്പോർ ഫിലിമിന്റെ' എഡിറ്റിംഗും നടനായ അനിൽ ധവന്റെ സഹോദരനായ ഡേവിഡ് ധവനാണ് ഇന്ന് ഹിന്ദി സിനിമയിലെ ഏറ്റവും വിജയിയായ സംവിധായകൻ എന്ന വാർത്തയും ഞാൻ സസൂചം സസന്തോഷം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 'ഇന്ത്യാ സിനിമയോടു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയ മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരും അവരുടെ ഹൃദയത്തിനോടു സത്യസന്ധത പുലർത്തിയിരുന്നവരെ സത്യം നിഷേധിക്കാവുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ദ്വാരാസിന്റെ 'ഇന്ത്യാ സോങ്'നെ ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മുപ്പതുകളിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഫ്രഞ്ച് നയതന്ത്ര സർക്കിളിൽ നിരാലംബരായി ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന അന്നേ മേരി സ്പീറ്റർ എന്ന ഫ്രഞ്ചുകാരിയാണ് 'ഇന്ത്യാ സോങ്' ലെ താക്കോൽ കഥാപാത്രം. മായാവിയാ മരണം മേരി സ്പീറ്ററിന് പുറകെ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ലാഹോറിലെ വൈസ് കോൺസലാണ് പ്രധാന പുരുഷകഥാപാത്രം.

കഥാഖ്യാനമാണ് ചലച്ചിത്ര സൃഷ്ടിയുടെ പ്രധാനധമനിയെന്ന സ്ഥാപിതവിചാരത്തെ തകർക്കാൻനോണം മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസ് 'ഇന്ത്യാ സോങ്' ൽ ആഖ്യാനത്തെ പലതരം ചാലുകൾ കീറി വിളിക്കുന്നു. ഈ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ ദ്വാരാസിന്റെ ചലച്ചിത്ര സങ്കല്പങ്ങൾ സാമ്രാജ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. ദൃശ്യത്തിനും ശബ്ദത്തിനും സങ്കലനം നൽകുന്ന എഡിറ്റിംഗ് പാറ്റേണിനോട് തീർത്തും വിരോധമുണ്ടാകാൻ പറ്റുന്ന ദ്വാരാസ് വിഷയത് സൗണ്ട് ട്രാക്കുകൾക്ക് സാമ്രാജ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരിയായതുകൊണ്ടാവണം സിനിമയിൽ ദൃശ്യത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ ദ്വാരാസ് നിഷേധിക്കുന്നു. സർവ്വവും ആവാഹിച്ചു നൽകുന്ന ശബ്ദത്തിന് പുറകെ നിൽക്കേണ്ടതാണ് ദൃശ്യം എന്ന ചിന്തയിലാണ് അവർ ആധാരശിലയിടുന്നത്. ദ്വാരാസിന്റെ ചലച്ചിത്രവിഷ്കരണവേളയിലും കാണാം തന്നിഷ്ടം. സ്പോർഡിയോ സെറ്റിലാണ് ഷൂട്ടിംഗ് എന്നാൽ പോലും ഡയലോഗ് റെക്കോർഡ് ചെയ്യുകയില്ല എന്നാൽ അഭിനേതാക്കൾക്ക് അഭിനയിക്കാൻ റെ

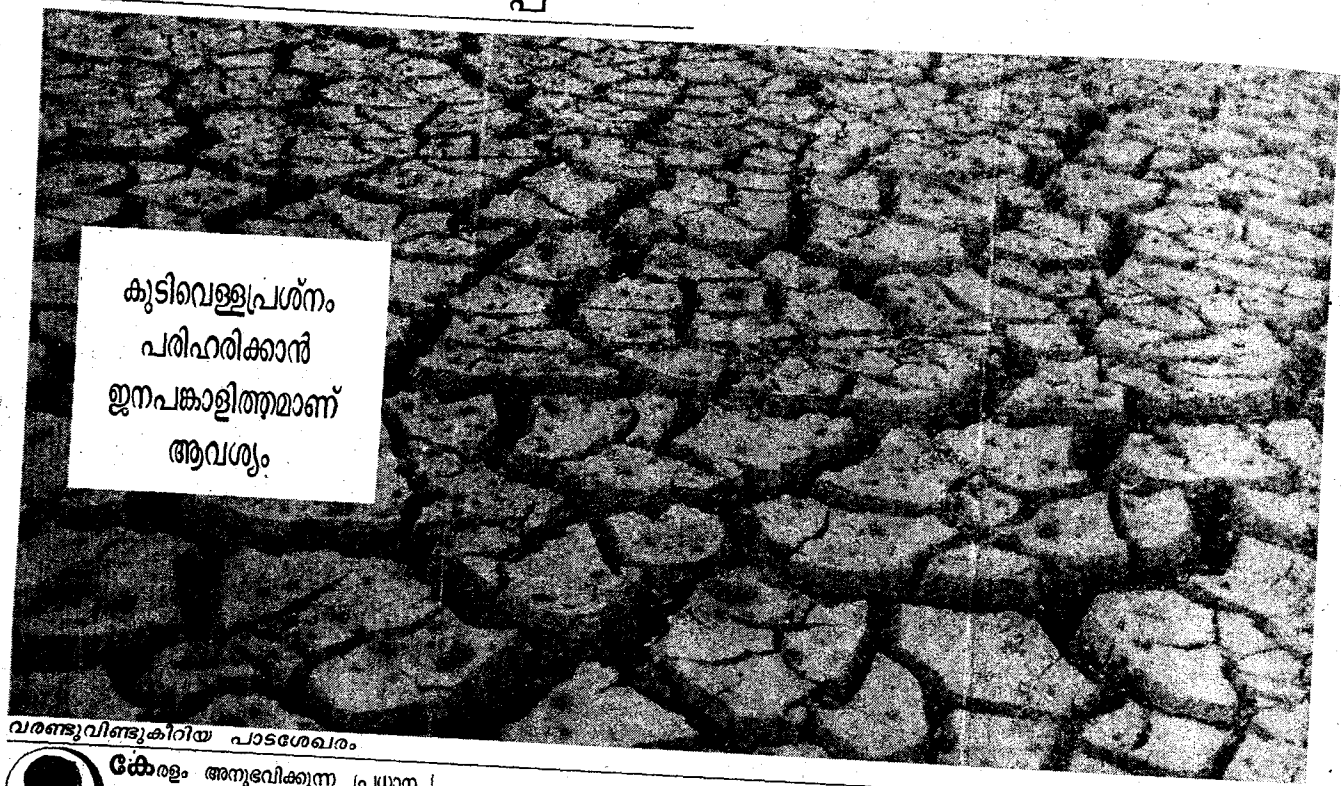
ക്കോർഡ് ചെയ്ത ശബ്ദത്തിന്റെ അകമ്പടിയുണ്ടാവും. ചിലപ്പോളത് സംഗീതമാവും. അല്ലെങ്കിൽ കമന്ററിയവും. കാട്ടത്തിലൊരു കാര്യം സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കമന്ററിക്ക് സംഭാഷണത്തെക്കാൾ ആയിരം മടങ്ങ് അർത്ഥം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് തെളിയിച്ചത് മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസും അലൻറോബ് ഗ്രിയേയും അലൻറോബ് എന്ന സമ്പൂർണ്ണ സംവിധായകനാണ്. 'ഇന്ത്യാ സോങ്'ൽ ദൃശ്യവും സംഭാഷണവും സിങ്കർ നൈസ് ചെയ്തു നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ പാകുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ഈ വിദ്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ദ്വാരാസ് മഹാനായ ഗോർദാദിനോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കാം. ശബ്ദത്തെ ദൃശ്യത്തിൽ നിന്ന് അനൂപാധിനമാക്കുന്ന ദ്വാരാസിന്റെ ചലച്ചിത്രരീതിയിലെ തന്റേടം 'ഇന്ത്യാ സോങ്' പെരുമ്പറ മുഴക്കി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസിന്റെ വ്യവസ്ഥാപിത സിനിമാസങ്കല്പങ്ങളുടെ ഉന്മൂലനാശത്തിനുള്ള കൊതി അല്ലെങ്കിൽ ദൃഷ്ടിനിഷ്ഠായം 'ഇന്ത്യാ സോങ്' കടന്നുപോകുന്നതാണ്. 'ഇന്ത്യാ സോങ്' ന്റെ സൗണ്ട് ട്രാക്കിനൊപ്പിച്ച് ദൃശ്യങ്ങൾ പുനർനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അസാധാരണമായ ഒരു ശ്രമം അവർ നടത്തുകയുണ്ടായി. ശബ്ദത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാണ് ദൃശ്യം എന്ന വാശിയിലായിരുന്നു ദ്വാരാസ്. ഫ്രാൻസ് കലാപങ്ങളുടെ തിരികൊളുത്തിവിടമെങ്കിലും അതിലെ നന്മതിനുകൾ അളന്നു കുറിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അല്പം യൂറോപ്യൻ യാഥാസ്ഥികത കാണിക്കാതിരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ദ്വാരാസിന്റെ കലാപപ്രകൃതിക്ക് അംഗീകാരകാലം ലഭിക്കാൻ താമസം നേരിട്ടത്.

മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസിന്റെ 'ദി ട്രക്ക്' 1977-ലെ കാൻ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലിലെ ഫ്രാൻസിന്റെ ഫിലിഷ്കൽ എൻട്രിയായുകയുണ്ടായി. തനിക്ക് സിനിമയാക്കേണ്ടതായ സ്ക്രീൻപ്ലേയുമായി സംവിധായക (ഈ റോളിൽ ദ്വാരാസ് തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്) തന്റെ പ്രധാനകഥാപാത്രം (ജോർദ്വാർഡാണ് നടൻ) തോട് സംഭവിക്കുന്നതാണ് ഇതിവൃത്തപ്പെരമ. ഈ രണ്ടുകഥാപാത്രങ്ങളെ മാത്രമേ കാഴ്ചക്കാർ കാണുന്നുള്ളൂ. അവർ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ സിനിമയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നത് പാരീസ് നഗരത്തിനു പുറത്തുള്ള റോഡിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ട്രക്കിന്റെ ദൃശ്യങ്ങളാണ്. ശബ്ദത്തിന് അകമ്പടി പോകാനുള്ള ധർമ്മമാണ് ദൃശ്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതെന്ന് ദ്വാരാസ് ഒരു തരം ശാര്യത്തോടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയുണ്ടാവും. വരുതികൾ തെറ്റിച്ച് സഞ്ചരിക്കുന്ന ചലച്ചിത്ര ചിന്തകൾ നമ്മുടെ കണ്ണുകളിലോ കാതുകളിലോ അല്ല തൊടുന്നത്. ഹൃദയത്തിലാണ് അത് തൊടുന്നത്; മാർഗ്ഗരിത് ദ്വാരാസിന്റെ സിനിമകൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു തൊടണമെങ്കിൽ അതുവരെ ഹൃദയത്തിൽ തങ്ങി നിന്നിരുന്ന സിനിമയെ നിർമ്മാജ്ജ്ഞം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നത് സത്യമാണ്.

ടി. എൻ. എൻ. ഭട്ടതിരിപ്പാട്

കുടിവെള്ളപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ജനപങ്കാളിത്തമാണ് ആവശ്യം

വരണ്ടുവീണ്ടുകിറിയ പാടശേഖരം

കേരളം: അനുഭവിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ് കുടിവെള്ള പ്രശ്നം. ഇതോടൊപ്പം ജലവൈദ്യുതിയുടെ പരിമിതി കൂടിയായപ്പോൾ സ്ഥിതിഗതികൾ പൂർവ്വാധികം രൂക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ഏകോപിതമായി പരിഹരിക്കേണ്ടത് ഇപ്പോഴത്തെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യമാണ്.

കേരളം നദികളുടെയും, കുനുകളുടെയും താഴ്വരകളുടെയും നാടാണ്. ചതുരശ്ര കിലോമീറ്ററിലെ ജനസംഖ്യ 800-ൽ അധികം വരും. ഈ വർദ്ധിച്ച ജനസാന്ദ്രത പ്രശ്നത്തെ കാര്യമായി ബാധിക്കുന്നു. പ്രധാന ശുദ്ധജല ഉറവിടം കിണറുകളാണ്. സമീപകാലത്തായി ജലവിതരണം കുറച്ചുപേർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ സേവനം ഭാഗികം മാത്രമാണ്. 1980-കളിൽ ജലദശകവും 1990-കളിൽ ജലവിപ്ലവ ദശകവും ആചരിക്കാൻ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ആഹ്വാനം നൽകിയെങ്കിലും ഇവിടുത്തെ വളരെ താഴ്ന്ന ജലസാക്ഷരത നിമിത്തം പ്രശ്നം അധികൃത തലത്തിലും ജനമർദ്ദത്തിനും നേരിയ പ്രതികരണമേ ഉണ്ടാക്കിയുള്ളൂ. പക്ഷേ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വിവിധ വാർത്താ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ കുടിവെള്ള പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് വെളിച്ചം വി

കേരളത്തിലെ കുടിവെള്ള പ്രശ്നപരിഹാരം

ശുക്ത നിരവധി രചനകൾ പുറത്തുവന്നു. ജലസാക്ഷരതാ നിലവാരം താഴെയായതിനാൽ ജനങ്ങളും, ജനപ്രതിനിധികളും പ്രശ്നത്തിന്റെ ഗൗരവം വേണ്ടതിന് വണ്ണം കണക്കിലെടുത്തില്ല. സാക്ഷരതയെങ്കിലും ഈ കാലയളവിൽ നടന്നെങ്കിലും ജലസാക്ഷരത വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അത് യാതൊരു വിധത്തിലും ഉപകരിച്ചില്ല. ഈ ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ സർക്കാരും, സന്നദ്ധ സംഘടനകളും, ജനസമൂഹവും തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇപ്പോഴത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ 2000-ാം ആണ്ടോടെ കുടിവെള്ള വിഷയത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തത കൈവരിക്കാൻ വേണ്ട ഒരു സമീപനമാണ് കൈക്കൊള്ളേണ്ടത്. എല്ലാവർക്കും കൃത്യമായ കുടിവെള്ളം എത്തിക്കുക എന്നുള്ള കാര്യം ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലെത്തിക്കാൻ സാദ്ധ്യത കുറവാണ്. അതിനാൽ നിലവിലുള്ള പ്രധാന ശുദ്ധജല ഉറവിടമായ കി

ണറുകളേയും, കുളങ്ങളേയും വേനലിലും ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കാൻ ഒരു തീവ്രയത്ന പരിപാടിയാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. നാല്പത്തിനാലു നദികളുള്ള കേരളത്തിൽ പ്രതിവർഷം 72,000 ദശലക്ഷം ഘനമീറ്റർ നദീജലമാണ് ഒഴുകി അറബിക്കടലിലെത്തുന്നത്. ഈ വർദ്ധിച്ച ജല സമ്പത്തിന്റെ ഒരു നല്ല ഭാഗം നദീതടത്തിൽ വേനൽക്കാലത്ത് നിലനിർത്തിയാൽ അത് ഒരു വലിയ പരിധിവരെ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനുള്ളതും ഇതോടൊപ്പം കിണറുകളും, തടാകങ്ങളും, നീരുറവകളും സംരക്ഷിക്കാനും നിലനിർത്താനും ഒരു തീവ്രയത്ന പരിപാടി കൂടി ആരംഭിക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യം വച്ചു കൊണ്ടാണ് തടയണ / അടിയണ നിർമ്മാണം നദികളിലും കൈവഴികളിലും ആരംഭിക്കണമെന്ന് ശഠിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വനസമ്പത്ത് കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുവരികയാണ്. ജലാംശം ഭൂമിയിൽ നിലനിർത്തുന്നതിൽ വനങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്. ജലലഭ്യത ഭൂമിയിൽ നിലനിർത്തുന്നതിൽ കാടുകൾ

ക്കുള്ള നിർണ്ണായക പങ്കിനെ കുറിച്ച് ജനസമൂഹവും, ജനപ്രതിനിധികളും പൊതുവേ അജ്ഞരാണ്. വനനശീകരണം വേനലിലെ ജലലഭ്യത നിലനിർത്തുന്നതിൽ കാര്യമായ പങ്കാണ് വഹിച്ചിരുന്നത്. ഇന്നത്തെ വേനലിലെ കുടിവെള്ള പ്രശ്നത്തിന്റെ രൂക്ഷത വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ വനനശീകരണം ഒരു പ്രധാനകാരണമാണ്. ഇത് പരിസ്ഥിതിവാദികളുടെ പൊള്ളയായ പ്രചരണമല്ലതന്നെ. കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഈ പ്രശ്നം ഗൗരവ ബുദ്ധ്യ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം സംസ്ഥാന സർക്കാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ പരിസ്ഥിതിക്കനുസൃതമായ ഒരു നിലപാട് കൈക്കൊള്ളണം.

കുടിവെള്ള വിതരണം ഒരു ജനകീയാവശ്യമാണ്. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ സർക്കാർ അനുവർത്തിക്കുന്ന സമീപനത്തിന് ഒരു ജനകീയാടിത്തറയുണ്ടാകണം. നിലവിൽ വന്ന പഞ്ചായത്തീരാജ് സംവിധാനങ്ങളെ ഇതിനായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക തന്നെ വേണം. ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തും, കണ്ണൂരും, കാസർഗോഡും പഞ്ചായത്തീരാജ് കൾ കുടിവെള്ള പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് ചില പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നത് ഒരു നല്ല ചുവടുവയ്പാണ്. ജല അഥോറിറ്റിയും, പഞ്ചായത്തീരാജുകളും സഹവർത്തിത്വത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമീപനമാണ് കൈക്കൊള്ളേണ്ടത്. ജല അഥോറിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ജനകീയ അടിത്തറയുണ്ടാക്കാൻ പഞ്ചായത്തീരാജ് സ്ഥാപനങ്ങൾ ഊർജ്ജിതമായി രംഗത്തുവരണം. ഒരു ജലവിതരണ സംവിധാനത്തിന്റെ നിലനില്പ് ഇണപകാരപ്രദമാകണമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കും, ജനപ്രതിനിധികൾക്കും കാര്യമായ പങ്കുവഹിക്കാനാണ്.

യോഗിക്കുന്നതിലാണ് ഭരണനേതൃത്വത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമത പ്രകടമാകേണ്ടത്. കുടിവെള്ളം ഇപ്പോഴത്തെ വരൾച്ചയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഗ്രാമ, നഗര പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായിത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ കാലവർഷമാരംഭിച്ചാൽ പിന്നെ മിക്കവാറും ഇക്കാര്യം വിസ്മരിക്കുകയാണ് പതിവ്. നിതാന ജാഗ്രത ഇക്കാര്യത്തിലുണ്ടായാലേ കാലോചിത വികസനം കുടിവെള്ളക്കാര്യത്തിൽ നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. സർക്കാരിന്റെ ഒരു വകുപ്പുമാത്രം ഇക്കാര്യം കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു മാത്രം പ്രശ്നം തീരുകയില്ല. വിവിധ വകുപ്പുകളുടെ സമന്വയത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനമാണ് കുടിവെള്ളക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്. ഇതിനാണ് പഞ്ചായത്ത് / നഗരസഭാ വാർഡു തൊട്ട് കുടിവെള്ള പ്രശ്നം പാർലമെന്റുവരെ ജനപ്രതിനിധികളുടേയും ജനങ്ങളുടേയും സന്തര ശ്രദ്ധയ്ക്ക് പാതിവേദിക്കേണ്ടത്.

നദികളുടെയും, കുനുകളുടെയും താഴ്വരകളുടെയും നാടായ കേരളത്തിൽ നദീജല സമ്പത്തിനെ ആസൂത്രിയമായി ഒരു സമീപനമാണ് അനുവർത്തിക്കേണ്ടത്. ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ജലവിഭവ സംരക്ഷണം തീരെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു ഒരു മേഖലയാണ്. നദികളിൽ വേനൽ മാസങ്ങളിൽ നിരോഴകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സമീപപ്രദേശങ്ങളിലെ ജലനിരപ്പ് ഉയർന്നുനിൽക്കും. വേനൽമാസങ്ങളിൽ ഭൂഗർഭ ജലവിതാനം ഉയർത്താനുള്ള ഒരു പരിപാടിയാണ് അടിയന്തിരരക്ഷണം. ഇതിനുള്ള ചെലവു കുറഞ്ഞ പരിപാടിയാണ് തടയണ / അടിയണ നിർമ്മാണം. ഇതിനു പുറമെ ഉദാഹരണങ്ങളും ഭാരത

വരൾച്ചയുടെ മറ്റൊരു ദൃശ്യം

ജലവിഷയത്തിൽ ചെലവാക്കുന്ന തുകയുടെ പൂർണ്ണ പ്രയോജനം പര്യാപ്ത നിർവ്വഹണത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുക തന്നെ വേണം. ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ പര്യാപ്ത നിർവ്വഹണത്തിലെ ധൂർത്തും, കെടുകാര്യസ്ഥതയും, അഴിമതിയും, പിടിപ്പുകേടും ഒഴിവാക്കുക തന്നെ വേണം. ഇതിനായി വ്യാപകമായ ജനബോധവൽക്കരണം നടത്തണം.

കേരളം കുടിവെള്ളക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രതിസന്ധിയെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ വ്യാപകമായ ജനബോധവൽക്കരണത്തോടൊപ്പം അനുകരണീയമായ മാതൃകകൾ വിവിധ നദീതടങ്ങളിലും പഞ്ചായത്തുകളിലും ഉയർന്നുവരണം. ഇതിനായി ഒരു ഊർജ്ജിത കർമ്മ പരിപാടി ആരംഭിക്കണം. പഞ്ചായത്തീരാജ് സ്ഥാപനങ്ങൾ തന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻകൈയെടുക്കണം. സർക്കാരിന്റെ കീഴിലുള്ള വിവിധ വകുപ്പുകളും, ബോർഡുകളും, അഥോറിറ്റികളും തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തികഞ്ഞ കാര്യക്ഷമത പ്രദർശിപ്പിക്കണം. കേരളം വരൾച്ചയിലെ മരുബോൾ നിഷ്പ്രഭതയെതിരെ ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ദീർഘകാലമായി നിർമ്മാണഘട്ടത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന പര്യാപ്ത കാര്യക്ഷമമായി പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരണം. ഇല അഥോറിറ്റി പതിനഞ്ചിന പരിപാടിയിലും, ജലവർഷത്തിലുമായി നിരവധി പര്യാപ്തകൾ പ്രവർത്തനപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഒരു ഊർജ്ജിത യത്നത്തിലാണ്. ഇതിന് ജനങ്ങളുടെയും ജനപ്രതിനിധികളുടെയും സഹകരണവും, പ്രവർത്തനവും അത്യാവശ്യമാണ്. വീടുകളെ പെരുപ്പിച്ചു കാണിക്കാതെ ജനോപയോഗ്യതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു വിലയിരുത്തലാണ് പര്യാപ്ത നിർവ്വഹണത്തിൽ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുത. നല്ലതിനെ നല്ലതായും ചീത്തയെ ചീത്തയായും കാണാനുള്ള ഒരു വിവേചന ബുദ്ധി ജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളും കൈക്കൊള്ളണം. മാനുഷിക പരിഗണനകൾ വച്ചു വേണം പര്യാപ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. അല്പം സഹിഷ്ണുതാ മനോഭാവം ജനങ്ങളും, ജനപ്രതിനിധികളും പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്ന് വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

2000-ാം ആണ്ടോടെ ഏവർക്കും വേനലിൽ കുടിവെള്ളം ലഭ്യമാകണമെങ്കിൽ ജനപങ്കാളിത്തത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമീപനം അനുവർത്തിക്കുക തന്നെ വേണം. ഇതിനാണ് ഗ്രാമതലം തൊട്ട് പാർലമെന്റു തലം വരെ ജനകീയ ജലസമിതികൾ രൂപീകൃതമാകേണ്ടത്. ഗാന്ധിയൻ ജനായത്ത ജലസമിതികളെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇത്തരം ജലസമിതികൾ കാലഘട്ടത്തിന്റെ തന്നെ ആവശ്യമാണ്. ഓരോ പഞ്ചായത്ത് വാർഡുകളിലും ഇതുപോലുള്ള ജലസമിതികൾ രൂപം പ്രാപിക്കണം. കുടിവെള്ളം ഗ്രാമസഭകളിൽ ചർച്ചാവിഷയമാവുക തന്നെ വേണം. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള സെക്ഷൻ ലവൽ കമ്മിറ്റികൾക്ക് ജനകീയ അടിത്തറയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ വാർഡു ജലസമിതികൾ രൂപീകൃതമാവുക തന്നെ വേണം.

കുടിവെള്ള കാര്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ ധനാശയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ധാരാളമാണ്. ഇവയെ യഥാവിധി സമാഹരിച്ച് ഇണപകാരപ്രദമായ രീതിയിൽ വിനി

പ്പഴ നദീതടത്തിലും, ഇതര നദീതടങ്ങളിലും നിലവിലുണ്ട്. പക്ഷേ ഇത് ഇനിയും ഒരു ജനകീയ പരിപാടിയിൽ നിലവിൽ വരേണ്ടതുണ്ട്. വിഷയം ജനശ്രദ്ധയിലും, ജനപ്രതിനിധികളുടെ ശ്രദ്ധയിലും വന്നിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. പക്ഷേ ജനങ്ങൾക്കും ജനപ്രതിനിധികൾക്കും ഇതുവരെ ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത പരിതാപകരമാണെന്ന വിശേഷിപ്പിക്കാനാകും!

മറ്റൊരു പ്രധാനകാര്യം നിലവിലുള്ള കുളങ്ങൾ, ചിറകൾ, കിണറുകൾ എന്നിവയുടെ സംരക്ഷണമാണ്. ഇതെല്ലാം ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെയും, പഞ്ചായത്തീരാജ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടെയും വേണം നടപ്പിലാക്കേണ്ടത്. ജലവിഷയത്തിൽ എല്ലാത്തിനും സർക്കാരിനെ സമീപിക്കുക എന്ന പതിവ് നമ്മുടെ ഗുണം ചെയ്യുകയില്ല. സർക്കാരിനും അതിന്റേതായ പരിമിതികളുണ്ടെന്ന കാര്യം ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. ഇക്കാര്യം ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യമാക്കുക തന്നെ വേണം.

എയർ കമ്മഡോർ (റിട്ട.) എസ്.നായർ

കുഗ്രാമത്തിലെ പടയൊരുക്കം

“ഇന്ന് എന്നതാ തിന്മയി സാബേ?” ഹവിൽദാർ കുര്യന്റെ ഇഴഞ്ഞ ചോദ്യം ആ കുറ്റക്കാട്ടിലെ നിശ്ശബ്ദത ഞെളിച്ചു. കറുത്തു മെലിഞ്ഞ ദീർഘകായവും, അതിനൊത്ത കൊമ്പൻ മീശയും, പ്രസന്നവദനവുമുള്ള മുപ്പത്തിയഞ്ചുകാരൻ, ഇരുകരങ്ങളും തലയ്ക്കുമുകളിൽ നീട്ടി, നീണ്ടുനിൽക്കുന്നു. എനിട്ട് സുബേദാർ പർമനാഭന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി ചിരിച്ചു.

“ഇന്ന്, തിന്മയി മൂന്ന്, മാസം ഡിസംബർ, വർഷം 1971. ഇന്ന് നഷ്ടം വല്ലതും അറിയണോ? അവന്റെ ഒരു പുനാരം.” സുബേദാർ സാബിന്റെ കയർത്ത മറുപടി.

“ഇതെല്ലാം ആർ ഓർമ്മിക്കുവാൻ സാബേ, “ചാബ്” കുഗ്രാമത്തിലെ “മൂന്നാമ്പർ വാലി താവി” നദിയുടെ കരയിൽ, ഈ പീരങ്കികളുമൊത്ത്, നമ്മൾ ദിവസങ്ങൾ എത്ര നീക്കി. രാവു പകലും ഒന്നുപോലെ ഉണർവിൽ. ഊണും കുളിയും പീരങ്കിയുടെ തണലിൽ.” കുര്യന്റെ വാക്കുകൾ പർമ

നായനായാൽ റഹ്മാനു മാത്രം അറിയാം. പെട്ടെന്ന് മുകളിൽ അമർന്ന് മൂന്നാമ്പറനാകുന്ന കുര്യനെ കാണുമ്പോൾ, റഹ്മാൻ, കണ്ണിൽ കുതിർത്ത അയാളുടെ ഓരോ വാക്കും, മനസ്സിൽ ധ്വനിപ്പിക്കും.

“ഞാൻ ഒരു അനാഥബാലനായിരുന്നു. അപാകിസ്ഥാന്റെ ആക്രമണത്തിനെതിരെ പൊരുതി മരിക്കാൻ പോലും തയ്യാറായവരുടെ കൈകളിലാണ് നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യം ഭദ്രമായിരിക്കുന്നത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്, കാശ്മീരിൽ മാനം കാത്തവർ എന്ന ലേഖന പരമ്പര

ന്നു. അങ്ങനെ ലഭ്യമായ സാമ്പത്തിക സാമ്രാജ്യം എന്നെ ഉന്മേഷവാനാക്കി. ഉദ്യോഗം കിട്ടിയ ശേഷം, റോളിന്റെ പിറന്നാളിന് ഞാനൊരു വിലയേറിയ സമ്മാനം നൽകി.

“അച്ഛായാ ഇതു വേണമായിരുന്നോ?” എന്നു പറഞ്ഞ് അവൾ എന്നെ മുറുകെ പുണർന്നു ചുംബിച്ചു. അവളുടെ മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ ഇരുവരും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും ഞാൻ ഭയന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രേമബന്ധം എത്ര വഴിത്തിരിവിൽ ചെന്ന് അവസാനിക്കുമെന്നുള്ള പേടി എനിക്കുതോന്നി. യാതൊരു കൃത്യവും കൂടാതെ, എനിക്ക് എല്ലാം കാഴ്ചവയ്ക്കാനുള്ള അവളുടെ ദാഹം എന്നെ വ്യാകുലനാക്കി. ഒടുവിൽ മാനസികമായും ശാരീരികമായും ഞങ്ങൾ ലയിച്ചു.

പെട്ടെന്നാണ് റോളിന്റെ വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചത്. വലിയ ധനികകുടുംബത്തിലുള്ള സുമുഖനായ ലഫ്റ്റനന്റ് “ജോൺ”, ആയിരുന്നു വരൻ. അപ്പോൾ മുതൽ അവൾ എന്നിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ സ്വയം ശപിച്ചു. നിറപ്പകഞ്ഞു.

വിവാഹത്തിന്റെ തലേദിവസം ഞാൻ അവളെ കണ്ടു.

റോളിൽ, ഈ വിവാഹം നിനക്ക് ഇഷ്ടമാണോ?

“തീർച്ചയായും.” മറുപടി. ഞാൻ വിയർത്തു. “എങ്കിലും നി എനോട് ചെയ്ത സത്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല.” ഞാൻ ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞ് ഒപ്പിച്ചു.

“ഞാൻ എന്നെ മറന്ന് പെരുമാറിയിരിക്കാം. മേലിൽ അതുണ്ടാവുകയില്ല.” അവളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. മനഹസിച്ച് കൊണ്ടവൾ, എന്നെ വിട്ടുപോയി.

ഞാൻ സ്തബ്ധനായി. അന്നു തന്നെ നാടുവിട്ടു. തമിഴ്നാട് മുഴുവൻ അലഞ്ഞു പട്ടിണികിടന്നു. ഒടുവിൽ മദ്രാസിലെ ഒരു സർവീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കാവുകൾ കഴുകുന്ന ജോലി കിട്ടി. സർവ്വമലിനീകരണങ്ങളും, ആയുധ മൂല്യം, എന്റെ മനസ്സിലെ താപനിലയ്ക്ക് ശമനം വരുത്തി. അവിടെ പലപ്പോഴും കാര്യമായി എത്തിയിരുന്ന ഒരു പഞ്ചാബി പട്ടാള ആഫീസറോട് ഞാൻ ജോലിക്ക് കേണപേക്ഷിച്ചു. അലിവു തോന്നിയ കേണൽ ഖന്ന എന്ന പീരങ്കിപ്പട്ടയിൽ ചേർത്തു. ഖന്ന സാബ് എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്. ഏകനായ ഞാൻ ഇനിയും നാട്ടിൽ പോയിട്ടില്ല.

216-ാം പീരങ്കി റെജിമെന്റിൽ അഗ്നിനാളം പോലെ തുടിക്കുന്ന ആഫീസറാണ് സുബേദാർ പർമനാഭൻ. “പീരങ്കിയെപ്പോലെ, ചൊവ്വം നിറപ്പുള്ള സാബ് എന്നാണ് അറിയുകയുള്ള പർമനാഭനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

കാശ്മീരിന്റെ മാനം കാത്തവർ

നാണ്ട് ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. കുര്യൻ പീരങ്കി നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും ഓടാൻ തുടങ്ങി. തുടർന്ന് കുറെ നേരം കസർത്ത് ചെയ്തു.

“ഇവൻ വട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു.” പർമനാഭന്റെ അഭിപ്രായം ശ്രവിച്ച കുര്യൻ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. ഹവിൽദാർ കുര്യൻ 216-ാം മീഡിയം പീരങ്കി റെജിമെന്റിലെ ഒരംഗമാണ്. അയാളുടെ വിരമം, പല ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും, ഉത്തരേന്ത്യക്കാർക്കു പോലും അയാളെ പ്രിയങ്കരനാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അയാൾ ഒരു നല്ല പീരങ്കിപ്പട്ടയാളിയാണ്. പീരങ്കികളെ മാതൃകാപരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കലിപ്പുള്ള വ്യക്തി എന്ന് റെജിമെന്റ് മുഴുവനും അറിയാം.

ചുണയും ചുരുക്കുമുള്ള കുര്യൻ എന്തുകൊണ്ടോ ഏകാന്തത കാക്കിയിട്ടു. അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള കദനകഥ കുര്യന്റെ കൂട്ടുകാരും, നാട്ടുകാ

ടാർക്കും അമ്മയും, കുടുംബവും അറിയാൻ കഴിയാത്ത നിസ്സഹായത, അനുഭവിച്ചാൽ മാത്രമേ അതിലടങ്ങുന്ന സങ്കടത്തിന്റെ വ്യാപ്തി ഓൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയൂ. കനിയും ദയവും നിറഞ്ഞ സിസ്റ്റർ മേരിയാണ്. അവരുടെ ബന്ധുവും, എരുമേലിയിലെ ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് കമ്പനി ഉടമയുമായ എബ്രഹാം മുതലാളിയെ എന്നെ ഏല്പിച്ചത്. മുതലാളിയുടെ വലിയ വീട്ടിൽ വേല ചെയ്തും, സ്കൂളിൽ പോയി പഠിച്ചും ഞാൻ മിടുക്കനായി വളർന്നു.

എന്നോടൊപ്പം പഠിച്ചിരുന്ന മുതലാളിയുടെ മകൾ റോളി എന്നു കൊണ്ടോ എന്റെ സ്വപ്നനായി. അവളുടെ അർത്ഥവത്തായ പല വാക്കുകളും സ്നേഹ മധ്യസ്ഥമായ പെരുമാറ്റവും, നേരം പോക്കുകളും, നിർമ്മല പ്രേമത്തിന്റെ പല വർണ്ണങ്ങളായി ഞാൻ നിറുപ്പിച്ചു. ഞാൻ അവളെ ആരാധിച്ചു.

എനിക്ക് മുതലാളി ഒരു കളിൻ ഉദ്യോഗം ത

നെന്താറ്റിൻകര താലൂക്കിലെ ഊരുട്ടമ്പലം ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണ് പർമനാഭൻ. മുഴുകിയെന്നായ അച്ഛന്റെ ഏഴു മക്കളെയും നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിൽ മുക്കി, വിശപ്പും, വീഷമവും അനുഭവിച്ച പർമനാഭൻ ഇളംപ്രായത്തിൽ പീരങ്കിപ്പട്ടയാളായി.

തന്റെ ആദ്യശമ്പളം വാങ്ങി, അമ്മയ്ക്ക് മണി ഓർഡർ അയച്ചപ്പോൾ തോന്നിയ അഭിമാനം ഇന്നും അയാൾ മറന്നിട്ടില്ല. അതുപോലെ ആദ്യത്തെ അവധിയിൽ പോയപ്പോൾ, നല്ലൊരു തുക അമ്മയുടെ ഇരുകരങ്ങളിലും വച്ച് അവരുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വാങ്ങിയ സന്തോഷത്തോ, അയാളുടെ ജീവിതവിലയത്തിലെ നാഴികക്കല്ലായി.

സർക്കാത്താ പൂർക്കുട്ടങ്ങളുടെ മറവിൽ പതിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഓക്കുകൾ

പർമനാഭൻ, പടിപടിയായി ഉദ്യോഗക്കയറ്റം കിട്ടി. വിദ്യാഭ്യാസവുമായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായ വിവാഹം ചെയ്തു. രണ്ടു പെൺമക്കളും, സഹധർമ്മിയുമൊത്തു കഴിയുന്നത് അവധിക്കു വരുമ്പോൾ മാത്രമാണ്.

216-ാം റെജിമെന്റ് താവളമടിച്ചിരിക്കുന്നത് താപനിയുടെ കിഴക്കേ കരയിലാണ്. സമീപം തന്നെ, മുപ്പത്തി ഒൻപതാം പീരങ്കി റെജിമെന്റും സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലും നിരവധി കേരളീയരുണ്ട്.

ഈ രണ്ട് പീരങ്കി റെജിമെന്റുകൾക്കും അടുത്താണ് ഡക്കാൻ ഹാർഡിലെ ഒരു സ്കാഡൻ 51-54 ഓക്കുകളും സൈനികരും തമ്പടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ കമാൻഡർ, തമിഴ്നാട്ടിലെ കന്യാകുമാരി ജില്ലയിലെ മലയാളിയായ മേജർ വിശ്വാമിത്ത് ആണ്.

ശാന്തിലിനും പകമതിയുമായ മേജർ ഓക്കുകളുടെ പരിചരണത്തിലും, അനുയായികളുടെ പോരാട്ടപരിഭവത്തോട് മാറ്റുകൂട്ടുവാനും അധികം സമയം വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. അയാളുടെ പതു

ക്കെയുള്ള സംസാരിപ്പിയും, പോസ്റ്റാഫ്ഫം വിളമ്പുന്ന വാക്കുകളും, താണികളിൽ മുവന്നോവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിപ്പ് കൂട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു വർഷം മുമ്പ്, ദില്ലി വിമാനത്താവളത്തിൽ, ആഗ്രഹങ്ങളോടെ കാർത്തികയെ കാത്തുനിന്ന മനോഹരസാധാഹ്നം കവിതയായി മാറിയ സംഭവം അയാളുടെ അനാമതമായി അണയാത്ത അഗ്നിയിൽ കത്തുന്നുണ്ട്.

റാവിലെ അംബാലയിൽ നിന്നും, തിരിച്ച് ദില്ലിയിലെത്തി, കാർത്തികയെ സ്വീകരിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്, കമാൻഡിംഗ് ഓഫീസർ ലഫ് കേണൽ ഹുബ്ബർ മേജറായി ബന്ധപ്പെട്ടത്.

“നാളെ അത്താഴം ആഫീസേഴ്സ് മെഡിലാ

ഴും കൂടുന്നയാളുള്ള ചിന്തകൾക്ക്, കടിഞ്ഞാണിടുവാൻ, പറ്റിയിട്ടില്ല പക്ഷേ ഔദ്യോഗിക കർത്തവ്യങ്ങളെ ബാധിക്കുവാൻ മേജറുടെ കടുത്ത നിശ്ചയം സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല.

വിശ്വാമിത്ത് ഓക് ഡൈവർ തങ്കവേലുവും, കന്യാകുമാരി ജില്ലയിലാണ് ജനിച്ചതും വളർന്നതും കാര്യങ്ങൾ മിക്കവാറും തങ്കവേലുവിന്റെ പച്ച കയ്യാപാള പോലുള്ള തൊപ്പിയും, കറുപ്പും പച്ചയും ഇടകലർന്ന യൂണിഫോമും, ഉറക്കു പോലുള്ള ശക്തമായ കരങ്ങളും, വെളുത്ത പല്ലുകൾ തെളിച്ചുകാട്ടുന്ന ഉറക്കെയുള്ള ചിരിയും, അയാൾക്ക് ഒരു സവിശേഷത നൽകിയിരുന്നു. ഉന്നതരായ ആഫീസർമാർ അതിശയം ജനിച്ചിരുന്ന ആ പർവ്വതാകാരനെ, ഒന്നു കണ്ടാൽ, കുശലം പറയുക പതിവാണ്.

ചാബ് കുഗ്രാമ പ്രദേശത്ത് നിയുക്തമായിരുന്ന പല ബറ്റാലിയനുകളും, യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ തമ്പടിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ, ഏറ്റവും ഒടുവിൽ എത്തിച്ചേർന്നത് ഏഴാം കൂമാണി ബറ്റാലിയനാണ്. ഈ ബറ്റാലിയനിലെ ഒരു കമ്പനി 85 ന്നൊര നയിച്ചുനിൽക്കുന്ന ക്യാപ്റ്റൻ ഹമീദ് റെ, മേജർ വിശ്വാമിത്ത്, ആകസ്മികമായി കാണുവാൻ ഇടയായി.

സുഹൃത്തുക്കളായ ഇരുവരും പരസ്പരം സെലൂട്ടുകൾ നൽകി കൈകൾ കൂട്ടുക. ഹമീദിനെ വിശ്വാമിത്ത് സ്വന്തം ടെന്റിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു.

“താനിവിടെ എന്നു വന്നു.” വിശ്വാമിന്റെ ചോദ്യം.

“ഞങ്ങൾ വരുന്ന വഴിയാണ്. പത്താം ഡിവിഷന്റെ കണക്കുകൾ എവിടെയോ തെറ്റി. ഈ പ്രദേശം മുഴുവൻ, ഞങ്ങൾ, നിയുക്ത സ്ഥാനത്തിന് തിരയുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു.” ഹമീദ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കി.

അപ്പോഴേക്കും തങ്കവേലു ഒരു കുപ്പിയും രണ്ടു ഗ്ലാസുമായി ടെന്റിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. തങ്കവേലുവിന്റെ പൊക്കവും, ആകാരവ്യയനയും വലിപ്പവും കണ്ട ഹമീദ് അതിശയിച്ചു.

“തനിക്ക് ഈ പത്താം തമ്പിയെ എവിടുന്നു കിട്ടി?”

“എന്റെ ഓക്കിലെ കൂ മെമ്പറാണ് ഹേക്കർ. നാട്ടിൽ അയൽവാസിയും ഞങ്ങൾ പഴയ കൂട്ടംബമെന്തി പുലർത്തുന്നു ചിയേഴ്സ്” ഇരുവരും ഗ്ലാസുകൾ മുട്ടിച്ച് ചിരിച്ചു.

“ഞാൻ വരുന്ന വഴിമധ്യേ മേജർ മാധവനെ കണ്ടു. 72-ാം റെജിമെന്റിലെ ഒരു സ്കാഡൻ ഓക്കുകളുടെ കമാൻഡർ ആണ് ഹമീദ് പറയുന്നത്. കേട്ടു, മേജർ പോയിട്ടു.

“മാത്യു തണ്ണിയിലായിരുന്നോ?”

“ഹേയ്, അറിഞ്ഞിട്ടേ, മാത്യു ഒരു താരം സൈനാളിനെ, വിവാഹം കഴിച്ചു. അവർ പെപ്പട്ടി സെക്ടറിയാണ്. മാത്യു ഒരു പിതാവ് കാൻ പോവുകയാണെന്നു പറഞ്ഞ്, തണ്ണി വർണ്ണവും.”

(തുടരും)

കരുണാകരൻ, ബാബു തുമ്പമൺ

ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ചും മാർക്സിസത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള താങ്കളുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിൽ പ്രധാനമായിരുന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കൃത്യതയോടുകൂടി സങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താങ്കളുടെ വിമർശനം. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സേച്ഛമാധിപത്യത്തിന്റെ ഉപോല്പന്നമായാണ് ഇത് മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തയിലും പ്രയോഗത്തിലും വന്നതെന്നും താങ്കൾ നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

താനാകും.

എന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിമർശനത്തിലെ തനതായ ചില വശങ്ങൾ മാർക്സിസത്തിന്റെ വർഗ്ഗരസ്യനീകരണശൈലി നിമിത്തം ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വർഗ്ഗരേഖ സഭാവം അതിന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നും, വ്യക്തിയും സമൂഹവും പോലെ അടിസ്ഥാനപരമായ സാമൂഹികവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ചലനനിയമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് വർഗ്ഗ സമീപനം മാത്രം പോരെന്നും മറ്റുമുള്ള

ജനാധിപത്യവൽക്കരണത്തിന്റെ ശൈശവഘട്ടത്തിലാണ് ഇന്ത്യ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ താങ്കളുടെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. സങ്കീർണ്ണമായ സാമൂഹിക - സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യമുള്ള ഇന്ത്യയെപ്പോലൊരു രാജ്യത്ത് ജനാധിപത്യം വലിയൊരു പ്രതീകാത്മകം അധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ച ഏകദേശ പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ഒരു പ്രായോഗിക രൂപവുമാണ്. എന്നാൽ, ഇന്നു നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും നേതൃത്വങ്ങളും ഇന്ത്യയുടെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണത്തിൽ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രതീകാത്മകം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. പൂർവ്വത്തുണ്ടാവാത്ത പുറത്തു ചെറിയ സംഘടനകളുടെയും പ്രതിരോധപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും നേതൃത്വത്തിലാണ് ഗൗരവപരമായ ജനാധിപത്യ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. ഈ നിഗമനങ്ങളോട് താങ്കൾ എങ്ങനെയാശിക്കും. പ്രതികരിക്കുക?

കെ. വേണു: ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം ശൈശവഘട്ടത്തിലാണെന്ന നിരീക്ഷണത്തിന് അടിസ്ഥാനപരിശോധനയോടെ കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ മാത്രം നിലനിന്നു പോന്ന വർണ്ണ - ജാതിവ്യവസ്ഥ ജനാധിപത്യവുമായി ഒരു തരത്തിലും പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോകുന്ന ഒരു സാമൂഹിക ഘടനയല്ല. ഈ ഘടനയ്ക്കെതിരായ പോരാട്ടത്തിലൂടെയാണ് ഭക്തിപ്രസ്ഥാനകാലം മുതൽ ഇന്ത്യയിൽ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചത്.

എന്നാൽ, കൊളോണിയൽ മേധാവിത്വം ആ പ്രക്രിയയെ തടസ്സപ്പെടുത്തി. കൊളോണിയൽ വിരുദ്ധ സമരകാലഘട്ടമാകട്ടെ വീണ്ടും സവർണ്ണ മേധാവിത്വശക്തികൾക്ക് പുതിയ രാഷ്ട്രീയ രൂപങ്ങൾ ചമച്ച് മുൻകൈ നേടാനായി. ഈ അവസ്ഥയെ മറികടക്കാൻ കഴിയേണ്ട ശക്തികൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളായിരുന്നു. പക്ഷേ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച മാർക്സിസത്തിന്റെ വർഗ്ഗരസ്യനീകരണസമീപനം കാരണം ഇന്ത്യൻ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണുതുറക്കാൻ ഇവിടത്തെ

ണ്ടായി. കേരളീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ താങ്കളുടെ ഈ വിചാരങ്ങൾ ഇവിടത്തെ ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വികാസത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സാധനം ചെലുത്തിയതായി താങ്കൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? താങ്കളുടെ സങ്കല്പങ്ങളുടെ പ്രായോഗികതലം ഇതിനകം എപ്പോഴെങ്കിലും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? പ്രത്യേകിച്ചു താങ്കൾക്കിപ്പോൾ ഔദ്യോഗിക പദവിയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടെ മുൻകൈയിലേക്കിലും?

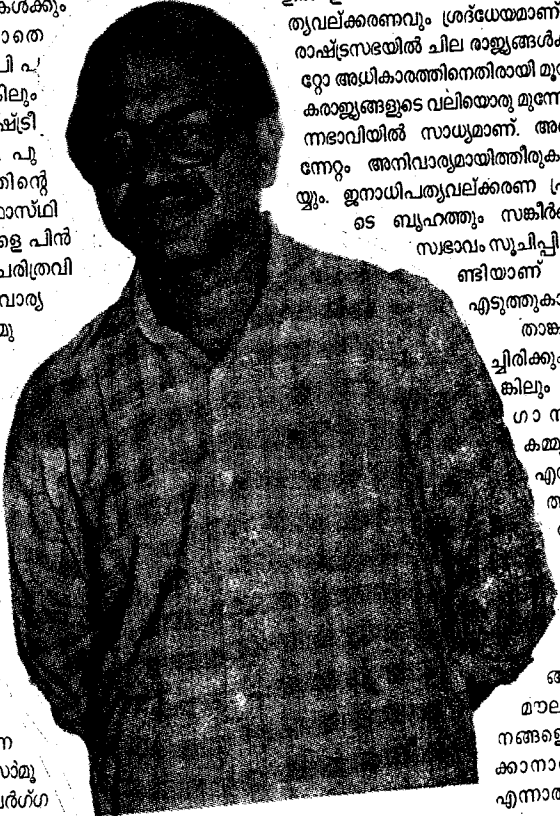
കെ. വേണു: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കൃത്യതയോടുകൂടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സേച്ഛമാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രായോഗികരൂപമായി നിലവിൽ വരുന്നതെന്നും അതു ഫലത്തിൽ ജനാധിപത്യവിരുദ്ധമായ സമഗ്രാധിപത്യമായി മാറുന്നുവെന്നും മറ്റുമുള്ള വിമർശനങ്ങൾ വളരെ പഴക്കമുള്ളതാണ്. എന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിമർശനത്തിന്റെ പ്രായോഗികതലം ഈ പഴയ വിമർശനത്തിന്റെ തലത്തിൽ നിന്ന് കാര്യമായി മുന്നോട്ടു പോയില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിയ സോഷ്യൽ ഫാസിസത്തെക്കാൾ ഭേദം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജനാധിപത്യം തന്നെയാണെന്ന പ്രായോഗിക അർത്ഥമാണ് എന്റെ വിമർശനത്തിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇവിടത്തെ ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനമാകട്ടെ, ഇത്തരമൊരു സമീപനവുമായി ഒട്ടും യോജിക്കാതെ തന്നെ അടവുപരമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജനാധിപത്യത്തെ പൂർത്തിയാക്കിയാണ്. അപ്പോൾ പ്രായോഗികതലത്തിൽ രണ്ടു സമീപനങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജനാധിപത്യത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നേ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കരു

നിരീക്ഷണങ്ങളാണ്. ഈ ദിശയിലുള്ള സാമൂഹിക - ദാർശനികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജനാധിപത്യത്തെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട ജനാധിപത്യരൂപങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സഹായകമാകും എന്നേ ഇപ്പോൾ പറയാനാവൂ. ഈ തലത്തിലേക്ക് ചർച്ച ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരാൻ എന്റെ ഇടപെടലുകൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വളരെ ചെറിയൊരു രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധത വിഭാഗത്തിനിടയ്ക്ക് ആശയതലത്തിൽ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടേയുള്ളൂ.

ഞാൻ ഇപ്പോൾ പങ്കാളിത്തം വഹിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രരാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾ രൂപം കൊണ്ടത് ഞാനുൾപ്പെടെ വ്യത്യസ്തനിലപാടുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള ആശയസമരത്തിലൂടെയും ആശയസമനായത്തിലൂടെയുമാണ്. എന്റെ മാത്രം സമീപനമല്ല അതിനുള്ളത്. ഇടതുപക്ഷ നിലപാടുകൾ തുടരുമ്പോൾത്തന്നെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യം, ജനാധിപത്യകേന്ദ്രീകരണം തുടങ്ങിയ പരമ്പരാഗത ഇടതുപക്ഷ നിലപാടുകൾ ബോധപൂർവ്വം തന്നെ ഒഴിവാക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു. പകരം, വിശാല ജനാധിപത്യം എന്ന സങ്കല്പം പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാവിയെ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിക്കാൻ പോകുന്ന സാമൂഹ്യനീതിക്കു വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തെ വർഗ്ഗസമരവുമായി കൂട്ടിച്ചിണക്കണമെന്ന നിലപാട് ആശയതലത്തിലേക്കിലും ഞങ്ങൾക്ക് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. ദുരവ്യാപകഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കാവുന്ന ഒരു തുടക്കമാണ്.

ഹവാലക്കേസിന്റെ ഫലമായി രണ്ടു പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ശ്രീ. കെ. വേണു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. എല്ലാ പാർട്ടികളും വ്യക്തമായ കണക്കുസൂക്ഷിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാകും. അതോടൊപ്പം ജനസേവന യോഗ്യതയുള്ളവരെ മാത്രം സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കാൻ പാർട്ടികൾ നിർബന്ധിതരാകും.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യാത്മകമായ വികാസക്രമത്തിലൂടെ തന്നെയാണ് സമീപകാലത്ത് ഈ വർണ്ണ - ജാതി മേധാവിത്വഘടനയ്ക്കെതിരായ മുന്നേറ്റങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ജനാധിപത്യം ഗ്രാമാന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലാത്തതിനാൽ ഈ വർണ്ണ - ജാതിഘടന നിമിത്തം തന്നെയാണിത്. ഇപ്പോൾ, ഇതുവരെ രാഷ്ട്രീയധികാരത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന പിന്നോക്ക ദളിത് വിഭാഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യരാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാൻമാരായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്ക് ഇതുവരെ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സാമൂഹിക - രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ തങ്ങൾ സംഘടിതരായാൽ നേടിയെടുക്കാമെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് ബീഹാറിലും, യു.പിയിലും ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. ഒരർത്ഥത്തിൽ, നേരത്തേ മുരടിക്കാനിടയായ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ പുനരാവിഷ്ക്കരണമാണ് ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്കുമുമ്പിൽ യാഥാസ്ഥിതിക രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നന്നുമല്ലാതായി തീർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യ മതേതരപാർട്ടിയെന്ന പേരിൽ നിലനിന്നുപോന്ന കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രാഷ്ട്രീയാടിത്തറ നാമാവശേഷമായിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കും പിടിച്ചുനിൽക്കാനാകാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ബി.ജെ.പി പടരാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുമുമ്പെ അതും രാഷ്ട്രീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. പുതിയ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശക്തികൾ ഈ യാഥാസ്ഥിതിക രാഷ്ട്രീയശക്തികളെ പിൻതള്ളി മുന്നേറും. അത് ചരിത്രവികാസഗതിയുടെ അനിവാര്യമായ ഫലമാണ്. ഈ മുന്നേറ്റം പുതിയതും ഉയർന്നതുമായ ജനാധിപത്യത്തിലേക്ക് വികസിക്കണമെങ്കിൽ സാമൂഹ്യനീതിയോടൊപ്പം വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ ചലനനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് സമനായിപ്പിക്കണം. യു.പി, ബീഹാർ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഈ പാഠം വളരെ വൈകിയാണ് സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ പോകുന്നത്. കേരളത്തിൽ സാമൂഹ്യനീതിയുടെയും വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെയും സമന്വയി

തമായ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പങ്ക് ജനാധിപത്യവൽക്കരണ പ്രക്രിയയിലെ നിർണ്ണായക ചുവടുവെപ്പായിത്തീരാനിടയുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സമീപകാലത്ത് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന ഈ പരിണാമപ്രക്രിയയിൽ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെ ആത്മനിഷ്ഠമായ ആഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ കാര്യങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. വികേന്ദ്രീകരണപ്രക്രിയയും പ്രാദേശികതലത്തിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കരണവും മറ്റും അതിബൃഹത്തായ ജനാധിപത്യവൽക്കരണ പ്രക്രിയയിലെ ചില ഘടകങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഇത്തരം വശങ്ങൾ അവഗണിക്കണമെന്നല്ല. എന്നാൽ അത്തരം പരിമിതഫലകളിൽ മാത്രം ഊന്നാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചെറുശൃംഗപ്പുകളുടെ സംരംഭങ്ങൾക്ക് ജനാധിപത്യവൽക്കരണ പ്രക്രിയയുടെ മുന്നേറ്റങ്ങൾക്കൊപ്പം നിങ്ങൾ കഴിയില്ല. ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ ദേശീയതയുടെയും ഫെഡറലിസത്തിന്റെയും തലത്തിലും ജാതിവർണ്ണ ഘടനയുടെയും മതസാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെയും തലത്തിലും ജനാധിപത്യവൽക്കരണപ്രക്രിയയുടെ ഇടപെടൽ സാധ്യതകൾ വളരെ പ്രധാനമായാണ്. ഇത്തരം സങ്കീർണ്ണമേഖലകളിൽ ഇടപെടാതെ ഫലപ്രദമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ആഗോളതലത്തിൽ രാഷ്ട്രാന്തരബന്ധങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ജനാധിപത്യവൽക്കരണവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഐക്യ രാഷ്ട്രസഭയിൽ ചില രാജ്യങ്ങൾക്കുള്ള വിദേശ അധികാരത്തിനെതിരായി മുന്നോട്ടു പോകുന്നവരുടെ വലിയൊരു മുന്നേറ്റം ആസന്നഭാവത്തിൽ സാധ്യമാണ്. അത്തരം മുന്നേറ്റം അനിവാര്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ജനാധിപത്യവൽക്കരണ പ്രക്രിയയുടെ ബൃഹത്തും സങ്കീർണ്ണവുമായ സഭാവം സൂചിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇക്കാര്യം എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. താങ്കൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കും. ചിലരെങ്കിലും താങ്കളെ "ഗാന്ധിയൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, താങ്കളുടെ വികാസങ്ങളിൽ വന്ന മാലിക്യവിധാനങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാനാവാം അത്. എന്നാൽ, അത്തരം

മൊരു വിശേഷണത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ - പ്രത്യയശാസ്ത്രസങ്കല്പം സുവിദിതമാണല്ലോ. ഇത്തരം വിലയിരുത്തലുകളോട് താങ്കൾ യോജിക്കുമോ? കെ. വേണു: ഗാന്ധിയെക്കുറിച്ച് സമീപകാലത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും വിശിഷ്ട എം. എൽ. പ്രസ്ഥാനക്കാരും പൂർവ്വത്തെയിരുന്ന സമീപനത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഞാൻ ചില നിലപാടുകളെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധി സൃഷ്ടിച്ച മതസൗഹാർദ്ദദേശീയവാദം ഹിന്ദുവർഗ്ഗീയ തീവ്രവാദത്തെ ഗണ്യമായി തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതിൽ സഹായിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് ഒന്ന്. ആധുനിക യന്ത്രവൽക്കരണത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് ഗ്രാമീണശൈലികൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള ഗാന്ധിയുടെ ശ്രമങ്ങളെ വെറും ഫ്യൂഡൽ നിലപാടുകളായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടും സമീപകാലത്തെ പ്രകൃതിവാദ സമീപനങ്ങളുമായി ചില സാദൃശ്യങ്ങൾ അതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഗാന്ധിയുടെ മൊത്തം സമീപനത്തിന്റെ ദാർശനികാടിത്തറ, വ്യക്തിയും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യാത്മകബന്ധം മനസ്സിലാക്കാതെ വ്യക്തിയിൽ മാത്രം ഏകപക്ഷീയമായി ഊന്നുന്ന സമീപനമാണ് എന്നും ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ മറുപടിയ്ക്ക് സമൂഹത്തിൽ മാത്രം ഏകപക്ഷീയമായി ഊന്നുന്ന ലെനിന്റെ സമീപനത്തെയും ഞാൻ താരതമ്യം ചെയ്തിരുന്നു. ട്രോട്സ്കിയെയും ബുഖാറിനെയുമെല്ലാം ശത്രുക്കളായി മുദ്രകുത്തുന്ന സ്റ്റാലിനിസ്റ്റ് രീതി സൃഷ്ടിച്ച അശാസ്ത്രീയമായ വിശകലനരീതിക്കെതിരായി, ചരിത്രവ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ ശരിതെറ്റുകൾ തിരിച്ചറിയാനും കൊള്ളേണ്ടത് കൊള്ളാനും തള്ളേണ്ടത് തള്ളാനുമുള്ള പക്വത ആർജ്ജിക്കാനും തയ്യാറാകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് നിലപാടെടുത്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഗാന്ധിയെ കുറിച്ചും ഇങ്ങനെയുള്ള വിലയിരുത്തലുകൾ ഞാൻ ആരംഭിച്ചത്. വർഗ്ഗീയതയ്ക്കെതിരായ സമരത്തിൽ ഗാന്ധിയുടെ നവചലി സമീപനം പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള യുദ്ധങ്ങളായി. അതേസമയം, ജാതിവ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച ഗാന്ധിയുടെ സമീപനം സവർണ്ണാധിപത്യവൽക്കരണത്തിൽ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇന്ന് സീകാര്യമായ അനുഭവങ്ങൾ എവിടെയുണ്ടെങ്കിലും അവയെ സാംശീകരിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയുടെയും സമീപനരീതിയുടെയും ഫലമാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള വിശകലനങ്ങളും മറ്റും. ഗാന്ധിസമൂഹ-കമ്മ്യൂണിസവും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതായും മറ്റും ഇതിനെ കാണുന്നത് ഉപരിപ്ലവമായ സമീപനം നിമിത്തമാണ്. രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇടക്കാലത്ത് താങ്കളുയർത്തിയ ചില പ്രശ്നങ്ങളും ഇന്ന് മുഖ്യധാര രാഷ്ട്രീയത്തിലുള്ളവർ തന്നെ പറയുകയോ സൂചിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, കക്ഷി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഭ്രാന്തൻ മറിച്ചിലുകളിൽ ഇതെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞുപോവുകയോ വേണ്ട മാറ്റം ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഇന്നു നിലവി

ലുള്ള സംഘടനകൾ വെച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാധ്യമല്ല. എന്നല്ല ഇതു തെളിയിക്കുന്നത്? എങ്കിൽ, നമുക്ക് എന്തു പ്രതിഷേധമാണ് ഈ പാർട്ടികളും നേതൃത്വങ്ങളും നൽകുന്നത്?

കെ. വേണു: രാഷ്ട്രീയരംഗത്തുണ്ടായ മുഖ്യ ച്യുതിക്കെതിരായ ചെറുത്തുനില്പിന്റെ രൂപത്തിലാണ് മുഖ്യധിഷ്ഠിതരാഷ്ട്രീയം, രാഷ്ട്രീയ സദാചാരം, സാമൂഹ്യസേവനത്തിലധിഷ്ഠിതമായ രാഷ്ട്രീയം എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൂലാവശ്യങ്ങൾ ഉയർത്തപ്പെട്ടത്. എന്റെ തലമുറ വിപ്ലവരാഷ്ട്രീയത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ച കാലഘട്ടത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ മുഖ്യങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് അതേ പ്രസക്തി ഇല്ല തന്നെ. അന്ന് വിപ്ലവകരം എന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന പല സങ്കല്പങ്ങളും ഇന്ന് യാഥാസ്ഥിതികമോ പിന്നിരിപ്പുനോ പോലും ആയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പോലും, സത്യസന്ധത, അർപ്പണം തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാനമൂല്യങ്ങളുടെ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നർത്ഥമില്ല. പക്ഷേ, ഇവ തന്നെ ആത്മനിഷ്ഠമായ തലത്തിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു കാര്യവുമില്ല. കാരണം, സാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം ഇന്ന് ഒരു തരം (സോഷ്യൽ) എഞ്ചിനീയറിംഗ് ആയി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ആ പരിണാമത്തെ തടയാനോ പുറകോട്ടു തിരിക്കാനോ നോക്കിയിട്ടു കാര്യമില്ല. വാർത്താവിനിമയ വിപ്ലവം കൂടിയായപ്പോൾ ഇത് കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ വികാസകരത്തിന്റെ പുരോഗതിയുടെ പ്രശ്നങ്ങളായിട്ടാണ് ഇവയെ സമീപിക്കേണ്ടത്. അല്ലാതെ പഴയകാലത്തിന്റെ അപമാനങ്ങൾ അയവിറക്കിക്കൊണ്ട് പുതിയതിനു നേരേ മുഖം തിരിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഓരോ തലമുറകളും സാധാരണഗതിയിൽ നിപതിക്കാറുള്ള പടുകുഴിയലേക്ക് വീണിട്ടു കാര്യമില്ല. പുതിയ കാലഘട്ടത്തിനുസൃതമായ സാമൂഹ്യ ഇടപെടലിനുള്ള വഴികൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലാണ് മുഖ്യപുന:സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നവർ പരാജയപ്പെടുന്നതെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്നെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. എന്നെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാ

ണ് ഞാനിതു പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന പല പ്രസക്തമായ മൂലാവശ്യങ്ങളും ആശയതലത്തിൽ മാത്രമായി ഒരുങ്ങുകയും മറ്റുപലരും ഏറ്റെടുത്ത് വികൃതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. പുതിയ വെല്ലുവിളികൾക്കൊത്ത് ഉയരാൻ കഴിയാത്ത പഴയ ബന്ധനങ്ങളാണ് പ്രധാന തടസ്സം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുതിയ സാധ്യതകൾ അധികവും നിഷ്പിപ്ത താല്പര്യങ്ങളുടെ പിടിയിലൊതുങ്ങി പോകുന്നു. പാർട്ടികളുടെയും നേതൃത്വങ്ങളുടെയും ആത്മനിഷ്ഠമായ ദൗർബല്യങ്ങളേക്കാൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായ സാമൂഹ്യപരിണാമങ്ങളും അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളുമാണ് ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു.

കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ മുഖ്യധാര അപചയത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്ന് താങ്കൾ പറയുന്നു. അടുത്തകാലത്ത് ഇ. എം. എസ്സിന്റെ താത്വികസംഭാവനകളെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇതിന്റെ കാരണങ്ങൾ താങ്കൾ തേടുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇത്തരമൊരവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വ്യക്തിതലത്തിൽ മാത്രമല്ല താങ്കൾക്കു കൂടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനാവുന്നുമുള്ളൂ? ഇത് ഒരു വലിയ പരിമിതിയല്ലേ? താങ്കൾ നേതൃത്വം നല്കിയിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗ്രൂപ്പിനുപോലും അത്തരമൊരവസ്ഥയിലേക്ക് ഇങ്ങനെയായില്ല. എന്നല്ലേ നേര്?

കെ.വേണു : ഞാൻ നേതൃത്വം നല്കിയിരുന്ന എം. എൽ. വിഭാഗം, പൊതുവിൽ എം. എൽ പ്രസ്ഥാനം ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അന്തിമതകർച്ചയ്ക്ക് മുമ്പുണ്ടായ ഒരു അവസാന പരീക്ഷണം എന്ന നിലയ്ക്ക് ലോകവ്യാപകമായുണ്ടായ എം. എൽ. പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തകർച്ചയോടെ എം. എൽ. പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ ദൗത്യവും പരാജയമടഞ്ഞു. പിന്നീട് അതു നിലനില്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്ന് പല എം. എൽ. ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും കാര്യത്തിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ ഒന്നുകിൽ ശുദ്ധഭി കരവാദത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ട്രേഡ് യൂണിയനി

സത്തിലോ ചെന്ന് അവസാനിക്കുമായിരുന്നു. അത്തരം പരിണാമം ഒഴിവാക്കാനാവില്ലെന്നും പഴയ കാലഹരണം വന്ന വികാസങ്ങളിൽ ഊന്നിക്കൊണ്ട് വളർന്നു വന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്കൊന്നും സമയം ഉടച്ചുവാർക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും തിരിച്ചറിയണമെന്നാണ് ഞാൻ പിൻവാങ്ങിയത്. '90-91- കാലത്ത് ഞാനും ഒരു വിഭാഗം എം. എൽ. പ്രവർത്തകരും നേടിയ ഈ തിരിച്ചറിവ് ഒരു പത്തുകൊല്ലം മുമ്പേ കൈവരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മുഖ്യധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനത്തെ വളർത്തിയെടുക്കാൻ കുറെക്കൂടി മെച്ചപ്പെട്ട സാധ്യതകൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നുന്നു.

എന്നാൽ, ഇന്ത്യയിലെ മുഖ്യധാരാകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതായിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യയുടെ സവിശേഷസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ ഉടലെടുക്കുകയും ആ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ദീർഘകാലം മല്ലടിക്കുകയും ചെയ്ത ഒന്നാണത്. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി പറഞ്ഞ ഇന്ത്യയുടെ സവിശേഷമായ ജനാധിപത്യവല്ക്കരണ പ്രക്രിയയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് കഴിയേണ്ടതായിരുന്നു. എങ്കിൽ, സോഷ്യലിസവും കമ്മ്യൂണിസവും കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പരാജയപ്പെടുമെന്നിരുന്നാലും, ഇന്ത്യയുടെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ മുന്നോട്ടുനയിച്ച പങ്ക് ചരിത്രപരമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു കഴിയാതെ പോയതിനു പിന്നിലുള്ള ആന്തരിക ദൗർബല്യത്തിന്റെ ഭാഗമായുണ്ടായ അപചയപ്രക്രിയയെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ ചിലത് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. മറ്റൊരു സാഹചര്യത്തിന്റെ ഉപോല്പന്നം പോലെ ഇന്ന് കൊണ്ട എം. എൽ. പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഇത്തരമൊരു ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

വളരെ സജീവമായ ഒരു ബൗദ്ദധികമണ്ഡലമാണ് കേരളത്തിലെ കല - സാഹിത്യത്തിന്റേതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ, താങ്കൾ, പൊതുവെ, കഥയോടോ കവിതയോടോ സിനിമയോടോ പ്രതികരിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല. ഇ. എം. എസ്. അച്യുത

മ്മനോൻ, ബലാം തുടങ്ങിയ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റിൻ തന്നെ കലാസാഹിത്യവിചാരങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഇടപെട്ടിട്ടുണ്ട്. താങ്കളിലേക്കെത്തുമ്പോൾ അത്തരമൊരുവേത്തിന്റെ അഭാവം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കും. താങ്കൾ നമ്മുടെ കലാസാഹിത്യരംഗം ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ വിമുഖനാണോ? ഇഷ്ടപ്പെട്ട കലാ - സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടോ?

കെ. വേണു: സർഗ്ഗാത്മക പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളായ കലാ - സാഹിത്യമണ്ഡലം, ദർശനം, ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയവയിൽ ദർശനത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും മേഖലകളിലാണ് എനിക്കു സവിശേഷതാല്പര്യം (വാസന) ഉള്ളതെന്ന് ചെറുപ്പത്തിലേ ഞാൻ തിരിച്ചറിയണമെന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ, ആ മേഖലകളിൽ ഊന്നുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ബൗദ്ദധിജീവി മണ്ഡലം ഏറെക്കുറെ പൂർണ്ണമായും കലാ - സാഹിത്യമേഖലയിലുള്ളവർ കയ്യടക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, സർഗ്ഗാത്മക മേഖലകൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ കലാ- സാഹിത്യ മണ്ഡലം എന്നു മാത്രമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ ഏറെയാണിവിടെ. ആദ്യം മുതൽക്കേ ഈ ധാരണയെ ചോദ്യം ചെയ്തു പോന്നിട്ടുള്ള ആളാണ് ഞാൻ.

കഥയും നോവലും സിനിമയുംമെല്ലാം ആസാദിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. അതിനപ്പുറമുള്ള സവിശേഷവല്ക്കരണത്തിലേക്ക് പോകാനുള്ള താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇ. എം. എസ്സും മറ്റു പല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുനേതാക്കളും ചെയ്ത രീതിയിലുള്ള വിശകലനങ്ങൾ, ഒരു പക്ഷേ, മെച്ചപ്പെട്ട ദാർശനിക ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ നടത്താൻ എനിക്കും കഴിയുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നു. അതു ചെയ്യാതിരുന്നത് ബോധപൂർവ്വമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കിടയിൽ വ്യാപകമായി നിലനിന്നുപോന്ന ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരൻ എല്ലാ മേഖലയിലും നിപുണനായിരിക്കണം എന്നത്. ഓരോ മനുഷ്യരിലും എല്ലാ കഴിവുകളും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നുവെന്നും, സാഹചര്യങ്ങൾ നിമിത്തം ചിലതു മാത്രമേ വളരുന്നുള്ളുവെന്നും, ബോ

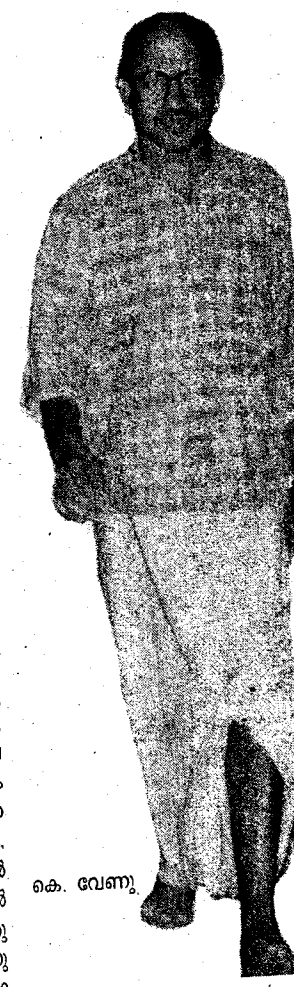
ധ്യർത്ഥം ശ്രവിച്ചാൽ, സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചാൽ, എല്ലാ കഴിവുകളും വളർത്താമെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വിശ്വസിച്ചു പോന്നു. അന്തർലീനമായ കഴിവുകളെല്ലാ പ്രധാനം, സാഹചര്യങ്ങളാണ് പ്രധാനം എന്ന മാർക്സിസ്തൻ ചരിത്രവികാസത്തിന്റെ തുടർച്ചയായാണ് ഇത്തരം ധാരണകൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കിടയിൽ വേരുന്നിയത്. അതുകൊണ്ടാണ്, സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്ത് മെൻഡേലി യൻ ജ്ഞിതകശാസ്ത്രം, നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ലൈസെങ്കോയിസം എന്ന കപടസിദ്ധാന്തത്തിന് അംഗീകാരം നല്കുകയും ചെയ്തത്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, ജ്ഞിതകഘടകങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യാത്മക പ്രക്രി

യയിലൂടെയാണ് വ്യക്തിത്വങ്ങൾ രൂപം കൊള്ളുന്നത്. ജ്ഞിതകമായ ഘടകങ്ങൾ അനുകൂലമായ രാജിൽ സാഹചര്യം എത്ര അനുകൂലമായാലും ഇല്ലാത്ത കഴിവുണ്ടാക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ, ജ്ഞിതകമായ കഴിവുണ്ടായിട്ടും സാഹചര്യമില്ലാതെ പോയാൽ ആ കഴിവ് വികസിക്കുകയില്ല. അതിന് അനുകൂലമായ സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. വ്യത്യസ്തമായ സർഗ്ഗാത്മക കഴിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനം ജ്ഞിതകമാണ്. കവിതയിലൂടെ ഓരോരുത്തർക്കും എത്ര ശ്രമിച്ചാലും കവിയാകാൻ പറ്റില്ല. ദാർശനിക മനസ്സിലൂടെ ഓരോരുത്തർക്കും ദാർശനികവിഷയങ്ങളിൽ താല്പര്യമുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല.

ഇത്തരമൊരു വൈരുദ്ധ്യാത്മക ധാരണ സ്റ്റാലിനിസ്റ്റുകളായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ മേഖലകളല്ലാത്ത ഇടങ്ങളിലും നെനപുണ്യം കാട്ടാൻ ശ്രമിച്ചു. ജീവശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ മുതൽക്കേ, സ്റ്റാലിന്റെ ലൈസെങ്കോയിസം തമാശയെക്കുറിച്ച് നല്ല ധാരണയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിരുന്നു. സാഹിത്യ - കലാ രംഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദാർശനികതാല്പര്യമുണ്ട്. അത്തരം

കപ്രശ്നങ്ങളിൽ എനിക്കു താല്പര്യമുണ്ട്. ചർച്ചകൾ ശ്രദ്ധിക്കാറുമുണ്ട്. ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ ചിത്രകലയിൽ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ സന്തം നിലയിൽ പെയിന്റിങ്ങ് ചെയിത തോതിൽ ആരംഭിച്ചതായിരുന്നു. അമൂർത്ത ചിത്രകലയിൽ താല്പര്യമില്ലെന്നും.

കെ. വേണു

ഐ പുഴുത്തിവച്ചത്. അക്കാരുമൊക്കെ അധികം വൈകാതെ പുറത്തുവരും. ബലിയയിലെ എളിയ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നിന്നുവന്ന ചന്ദ്രശേഖർ ഇന്നു താമസിക്കുന്നത്. 100 കോടി രൂപയുടെ എസ്റ്റേറ്റിലാണ്. അഴിമതി, അദ്വേഹത്തിനൊരു വിഷയമേയല്ല. അഴിമതി രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കെതിരെ സി.ബി.ഐ ഈയിടെ നടത്തിയ നീക്കത്തെ വിമർശിക്കാൻ കൂടി അദ്വേഹം തയ്യാറായി. എല്ലാ പൊതുമുഖങ്ങളും വൈകാതെ കീറിമാറ്റും.

ചോദ്യം : വാജ്പേയിയുടെ നിലപാട്? വിനിത് : അയാളെക്കുറിച്ചൊരു കുറുപ്പത്രം അടിസ്ഥാനപരിതമാണെന്നാണ് വാജ്പേയി പറയുന്നത്. എനിക്കിത്രയേ പറയാനുള്ളൂ - മോഷ്ടിക്കുന്നതു പാപമാണെങ്കിൽ, മോഷ്ടാവിന് അഭയം കൊടുക്കുന്നത് അതിലും വലിയ പാപമാണ്.

ചോദ്യം : താങ്കൾ ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തു വെച്ചു. എന്താണ് ഈ കേസിന്റെ ഫലം?

വിനിത് : ഇന്ത്യയുടെ അമ്പതുവർഷത്തെ സ്വതന്ത്ര ചരിത്രത്തിൽ ഇതാദ്യമായി എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടെയും പൊതുമുഖം ചിന്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെല്ലാം ഭയപ്പെടുന്നത്. വോട്ടർമാരുടെ മുമ്പിൽ എന്തുതരം മുഖവുമായിട്ടാണിനി ചെല്ലേണ്ടത് എന്നവർക്കു നിശ്ചയില്ല. ഇന്ന് അവരുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റുമുഖമില്ല. ബി.ജെ.പി മുഖമില്ല. കോൺഗ്രസ് മുഖമില്ല. അവരെല്ലാം നഗ്നരാക്കപ്പെട്ടു. ജനങ്ങൾ ഇവരെ തിരിച്ചറിയണമെന്നായിരിക്കുന്നു. അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ യഥാർത്ഥ യോഗ്യതയുള്ള വിശ്വസ്തരായ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ജനങ്ങൾക്കു സാധിക്കും. 900 ദശലക്ഷം മനുഷ്യരുള്ള ഇവിടെ 543 വിശ്വസ്തര തിരഞ്ഞെടുക്കുക പ്രയാസമല്ല. ഈ രാജ്യത്ത് പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളില്ലെന്ന് ഈ കേസു തെളിയിച്ചു. ഭരണ - പ്രതിപക്ഷങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രമേയുള്ളൂ. നൂണപറയുക. മാജുത്തെ കൊള്ളയടിക്കുക, സന്തംപണവുമുണ്ടാക്കുക. ഇതുവരെ നടന്ന രാഷ്ട്രീയ മൊക്കെ വെറും ഷാഡോ ബോക്സിംഗ് മാത്രമായിരുന്നു.

ഈ കേസിന്റെ ഫലമായി രണ്ടു പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും. ഒന്ന്, എല്ലാ പാർട്ടികളും വ്യക്തമായ വരുമാനക്കണക്കു സൂക്ഷിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരായും. രണ്ട്, ജനസേവനയോഗ്യതയുള്ളവരെ മാത്രം സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കാൻ പാർട്ടികൾ നിർബന്ധിതരായും.

ചോദ്യം : അതൊരുതരം വിഷ്ഫുൾ തിങ്കിലല്ലേ?

വിനിത് : ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവവും ഗുരുവും സത്യമാണെങ്കിൽ അതു സംഭവിക്കും. പിന്നെ ഇന്ത്യൻ ജനതയ്ക്ക് അവർഹിക്കുന്ന ഭരണം ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതു നേടിയെടുക്കേണ്ട ബാധ്യത നമുക്കെല്ലാമുണ്ട്.

വി ത്തി പ ന യി ത്തി

വി. മധുസൂദനൻ നായർ
ആലപിച്ച എഴുത്തച്ഛന്റെ
ഹരിനാമകീർത്തനം
സംഗീതം
പെരുമ്പാവൂർ ജി. ശ്രീനാഥ്
എല്ലാ കാസറ്റുകളിലും ലഭിക്കുന്നു.

എമ്മുൾസിക് ബന്ധപ്പെടുക: ആകാശ് മ്യൂസിക്, 15/1882, വഴുതക്കാട്, തിരുവനന്തപുരം, ഫോൺ : 0471- 61799

എ.പി. ഉദയഭാനു

പണ്ടു കരിച്ചാൽ കേശവൻ എന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ കൈനോട്ടക്കാൻ നാണുചേട്ടന്റെ വീട്ടിൽച്ചെന്നു കൈനോക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ ഭാരതിയുടെ കൈയും നോക്കി. അയാൾ അച്ചിട്ടപോലെ പറയും. പക്ഷേ, വികടനാണ്. ഭാരതിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ 'രാജകുമാരനെപ്പോലെ' ഒരാൾ വരും. പക്ഷേ, അല്പം പിശകായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു. കററമായ അസുഖം ഭാരതിക്കു വരുമെന്നും കുറെ പൊടിയരി കരുതിക്കൊള്ളണമെന്നും മുന്നറിയിപ്പു നല്കി. രാജകുമാരന്റെ കാര്യം സാരമില്ല. ഇസ്പേയ്യ രാജാവും, ആദ്യതൻ രാജാവും, ക്ളാവർ രാജാവും, ഡയ്മണ്ട് രാജാവും എല്ലാം ഉണ്ടല്ലോ. രാജാവും രാജകുമാരന്മാരും പലതരത്തിലാണ്. പക്ഷേ, പൊടിയരി കരുതണമെന്നതു ശരിയായി വന്നു. മരണവക്രത്തോളം എത്തുന്നതും, മാസങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്നതുമായിരുന്നു ഭാരതിയുടെ ഗർഭകാല പിഡകൾ. വിവാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും വിവാഹം കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പ്രഥമ ഗർഭം വല്ലാത്ത ഛർദ്ദിലും മറ്റു ക്ളേശങ്ങളുമായിട്ടായിരുന്നു വരവ്. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം വളരെനേരത്തേക്കു നിശ്ചയിച്ചതായിരുന്നിട്ടും നാണുചേട്ടനും മറ്റും ഇക്കാരണക്കൊണ്ട് വളരെ അകന്നുപോയി. ഭാരതിയെ ആ നിലയിൽത്തന്നെ ഞാൻ ഔപചാരികമായ വിവാഹം നടത്തി, തൃപ്തിപ്പെട്ടത്താൻ നോക്കി. വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചശേഷവും ഞാൻ നാണുചേട്ടന്റെ താമസസ്ഥലത്ത് മിക്കവാറും പോകുമായിരുന്നു. എട്ടുമണിയോടെ ഹോസ്പറ്റലിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലണം. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഗേറ്റ് അടയ്ക്കും. മിന്നലും ഇടിയുമുള്ള രാത്രിയിൽ ഗുണ്ടുകാടിക്കു പാർശ്വത്തിൽക്കൂടെ കടന്നുപോയിരുന്നതും പലപ്പോഴും അഞ്ചാറു മൈൽ നടന്ന് ആലുമ്പുട്ടിൽനിന്നു ചിറ്റക്കാട്ടു പോയിരുന്നതും ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഓർക്കാറുണ്ട്.

1937 ജൂലൈ 17-ാം തീയതി ഞങ്ങളുടെ പ്രഥമപുത്രി ഭൂജാതയായി. കൊല്ലത്ത് വിക്ടോറിയ ഹോസ്പിറ്റലിൽ മിസ് മാർട്ടിൻ എന്ന വിശുതയായ ഡോക്ടറായിരുന്നു ഭാരതിയെ കുറേനോളം നോക്കിയതുകൊണ്ട്. മിസ് ഗർട്ടി എന്നറിയപ്പെടുന്ന മിഡ്വൈഫായിരുന്നു പ്രസവശുശ്രൂഷയ്ക്ക്. ഞങ്ങൾ വാടകയ്ക്കടുത്ത വീട്ടിലായിരുന്നു താമസം. ആദ്യയുതൽതന്നെ കുഞ്ഞിനു മുലപ്പാൽ കൊടുത്തു. കുഞ്ഞിനു സുലൈഖ എന്ന പേരിട്ടു. ഞാൻ അഭിനയിച്ച 'സീതാലക്ഷ്മി' എന്ന നാടകത്തിലെ ഒരു പ്രധാന കഥാപാത്രത്തിന്റെ പേര്. ഒരു മുസ്ലിം പേരായിരിക്കണമെന്നും ഞാൻ സങ്കല്പിച്ചു. സുലൈഖ പിറന്നയുടനേരത്തേക്കു ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു പോയി ബീ.എൽ ക്ളാസ്സിൽ ചേർന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു ഞാൻ മദിരാശിയിൽ

പോയി ബി.എല്ലിനു ചേരാൻ ശ്രമിച്ചു. എഫ്.എല്ലിനു പഠിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും ഭാരതിയെക്കാണാൻ കായംകുളത്തു പോകയും, തിങ്കളാഴ്ച തിരിച്ചു വരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും എഫ്.എല്ലിൽ എനിക്കു രണ്ടാം ക്ളാസ്സു കിട്ടി. ആ സ്പിരിൽ മദിരാശിയിൽ പഠിച്ചാൽ ബി.എല്ലിനു ക്ളാസ്സു വാങ്ങാമെന്നായിരുന്നു എന്റെ മോഹം. 1939-ലെ ഫെബ്രുവരി 19-ാം തീയതിയായിരുന്നു ഊർമ്മിയുടെ ജനനം. ഞാനെന്നു ബി.എൽ പാസ്സായി അപ്രന്റിസ്ഷിപ്പുമായി തിരുവനന്തപുരത്തു കഴിയുകയായിരുന്നു. ഊർമ്മിയെ പ്രസവിക്കാൻ മാവേലിക്കര കണ്ടിയൂർ ഒരു വീടടുത്തു ഭാരതി

എന്റെ യുടുംവിം

രതി താമസിച്ചു. എല്ലാറ്റിനും രക്ഷയ്ക്കായി ചിറ്റക്കാട്ടെ അമ്മ (ഭാരതിയുടെ അമ്മയും) ചിറ്റപ്പനും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസവം കഴിഞ്ഞ് കുറച്ചുദിവസം കഴികെ മാത്രമാണ് ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും മാവേലിക്കര എത്തിയത്. സുലൈഖ ജനിച്ചതു ചോതിനക്ഷത്രത്തിലാണെങ്കിൽ, ഊർമ്മിയെ (ഊമി) പിറന്നത് എന്റെ ജന്മനക്ഷത്രമായ തിരുവാതിരയ്ക്കായിരുന്നു. ഊർമ്മിയെ എന്ന പേര് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഡോ. കെ. ഭാസ്കരൻനായർ കല്പിച്ചു തന്നതാണ്. എന്റെ മൂന്നാമത്തെ മകൾ 30-5-1940-ലാണ് ജനിച്ചത്. അനിഴം നക്ഷത്രം. ഉമ്മച്ചനും (പി.എ. ഉമ്മൻ) ഞാനും മാവേലിക്കരപ്പോയി താമസിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്കാണ് അവൾ പിറന്നത്. ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. ഒരു മനോഹരമായ പൗർണ്ണമി ദിവസമായിരുന്നു അന്ന്. ഉമ്മച്ചൻ മാത്രമായി മാവേലിക്കരപ്പോയി. മൂന്നാമത്തെ പുത്രിയുടെ പൗർണ്ണമിനാളിലെ ജനനം ആലുമ്പുട്ടിലെ പേറ്റുപുരയിൽവെച്ചായിരുന്നു. മിഡ്വൈഫിനെ മാവേലിക്കരനിന്നു കാളവണ്ടി അയച്ചു വരുത്തുകയായിരുന്നു. അവൾക്കു സാവിത്രി എന്ന പേരിട്ടെങ്കിലും, സ്കൂളിൽ അവളുടെ അമ്മ ആശാലത എന്നാക്കി.

ഞാനും എന്റെ ജീവിതവും

സാവിത്രി (ആശാലത) പിറന്ന് സൂക്ഷ്മം രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഏക പുത്രൻ-ജയപ്രകാശ് ജനിച്ചു. 30-5-42-ന്. ചിറ്റക്കാട്ടു വെച്ചായിരുന്നു പ്രസവം. മഴയുള്ള വെളുപ്പാൻകാലം. ഞാൻ സൈക്കിളിൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽപ്പോയി മിഡ്വൈഫിനെ വിളിച്ചു കൊണ്ടു വരികയായിരുന്നു. അവർ കാളവണ്ടിയിൽ വന്നു. അന്ന് ഇന്നത്തെപ്പോലെ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവനെ ഭാരതി ഗർഭം ധരിച്ചത് ഞങ്ങൾ മാവേലിക്കര പുതിയകാവിൽ താമസിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു. മൂന്നും പെണ്ണല്ലേ. ഇനി പിറക്കുന്നത് ആൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ അവനെ കൊണ്ടു നിരണത്തുപള്ളിയിൽ പിടിപ്പണം. ഇടുവിക്കാമെന്ന് ഡോ. എ.ഡി. വർഗ്ഗീസിന്റെ അമ്മ നേർന്നിരുന്നു. കൊല്ലം 50-53 ആകുന്നു. ഇനിപ്പോയി പിടിപ്പണം. ഇടേണ്ടതാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഇതുവരെ ആ നേർച്ച നടത്തിയിട്ടില്ല. പ്രകാശന്റെ നാൾ തൃക്കോട്ടയാണ്.

1949-മാണ്ട് ഏപ്രിൽ മാസം, തുല്യമായ 1124 മേടം ഒന്നിന് ഏതാണ്ട് ഒരുമണിയോടെയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ അഞ്ചാമത്തെയും അവസാനത്തേതുമായ കുഞ്ഞിന്റെ ജനനം. എന്റെ മകളുടെ ജനനവും വിഷുവും ഒരേദിവസം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു അക്കാലം വിഷു മേടം രണ്ടാം തീയതിലേക്കു മാറിത്തന്നു. തൈക്കാട്ട് ആശുപത്രിയിലെ മിസിസ് സാരമ്മ എന്ന ഡോക്ടറും പൊട്ടക്കുഴിയിലെ രുദ്രാണി മിഡ്വൈഫുമായിരുന്നു പ്രസവം എടുത്തത്. ഈ പ്രസവം സ്പാച്ച് ജന്മകക്ഷിയിൽ ഞങ്ങൾ വാടകയ്ക്കു താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽവെച്ചായിരുന്നു. അവിടെയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പ്രകാശ് പ്രിന്റിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസും. മാധവരായരുടെ അടുത്ത് ഹജൂർക്കച്ചേരിക്കു പടിഞ്ഞാറു വശമായിരുന്നു എന്റെ താമസം. എത്രയോ പഴയ കെട്ടിടം. തിരുവനന്തപുരത്തെ കളിമൺകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച വെള്ളപൂശിയത്. ആണിയടിക്കുമ്പോഴേക്കു അറിയു, ഭിത്തി ചളിക്കൊട്ടാണെന്ന്. എന്റെമകൾ ചിത്തിരതിരുനാളായിട്ടാണ് തിരുവനന്തപുരം ചെത്തത്. അവൾക്ക് ഇന്ദിരാപ്രിയദർശിനിയിലെ സർവ്വസാധാരണമായിത്തീർന്ന ഇന്ദിരാ വിട്ടുകുളഞ്ഞ് പ്രിയദർശിനി മാത്രം പേരായി സ്വീകരിച്ചു. അവൾക്ക് അഞ്ചാറുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന അസ്സൽ ഇന്ദിരാപ്രിയദർശിനി ഒരു നാൾ ഞങ്ങളുടെകൂടെവന്നു താമസിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി പര്യടനവേളയിൽ. അന്ന് അവർ എ.എ.സി.സി.യുടെ വനിതാവിഭാഗത്തിന്റെ അധിപയായിരുന്നു. ഞാൻ തിരുക്കൊച്ചി പി.സി.സി പ്രസിഡന്റും. ഭാരതി രാജ്യസഭാംഗവും. അന്നെടുത്ത ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോ ചിതൽ എന്ന പരാക്രമി തിരഞ്ഞു കണ്ടുപിടിച്ചു. തിന്നുകുളഞ്ഞു. ഇന്ദിരയും എന്റെ കുടുംബവും ചേർന്നുള്ള ചിത്രം ചിതലിനു തീരെ രസിച്ചില്ല. പത്തുനാല്പതു കൊല്ലം മുൻപുള്ളത

ല്ലെ? തിരഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കാനും വയ്യ. വാരണപ്പിള്ളിയിലായിരുന്നുല്ലോ ശ്രീനാരായണനും പെരുമ്പിള്ളിയിലും താമസിച്ചു. കുന്നുപള്ളി രാമൻപിള്ള ആശാനോട് ശിഷ്യപ്പെട്ടു സംസ്കൃതവും മറ്റും പഠിച്ചത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും ആധുനികവൽക്കരണത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷം അവിടെ നിലനിന്നിരുന്നു. പദ്മനാഭൻ ചിറ്റപ്പൻ എന്നു ഭാത്തി വിളിച്ചുപോന്നിരുന്ന വാരണപ്പിള്ളി പദ്മനാഭപ്പണിക്കർ മലബാറിലും മദിരാശിയിലും പോയി പഠിച്ചു ബി.എ.ബി.എഡും പാസ്സായിരുന്നു. പദ്മനാഭൻ ചിറ്റപ്പനായിരുന്നു ഈഴവരിൽ ആദ്യമായി മജിസ്ട്രേറ്റായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. അക്കാലമല്ലേ! ജാതിക്കുശുവന്മാർക്ക് ഇതു സഹിക്കുന്നതിനപ്പുറമായിരുന്നു. അവർ പദ്മനാഭൻ ചിറ്റപ്പൻ തിരുവല്ലയിൽ താമസിക്കുന്ന വീടിന്റെ മുമ്പിൽ ചെത്തുപാളയും തേരും കള്ളുകുടവും കൊണ്ടുചെന്നു കെട്ടിത്തൂക്കി! അഭിമാനിയായ അദ്ദേഹത്തിന് ഇതു താങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു ഭ്രാന്തായി. വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് മരിച്ചത്. പദ്മനാഭപ്പണിക്കർ നാലു കൈയുള്ള ഇടുപ്പും ഹൃദയം ധരിച്ചുള്ള ഒരു ചിത്രം ആലും മുട്ടിൽ മാളികയിൽ വച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ആൺകുട്ടി നിന്നിരുന്നു. ആ കുട്ടി-പി.കെ. ലക്ഷ്മണൻ-പിള്ളാലത്ത് ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിയായി. പാർലമെന്റ് മെംബറുമായി. പില്ക്കാലത്ത് സി.ഒ. മാധവൻ മുൻസിഫായി വന്നപ്പോഴും ഈ ചെത്തുപാളയും തേരും പ്രയോഗവും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം കൂസിയില്ല. പദ്മനാഭപ്പിറ്റപ്പനെപ്പോലെ സമനില തെറ്റുന്ന 'ഭൂമിമാനം' കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നോ-മാണ് (ഭാരതിയുടെ മൂത്ത സഹോദരൻ മാധവൻ) ഇന്റർമീഡിയറ്റിനു തോറ്റപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അളിയൻ ചോദിച്ചു. "അല്ല, മാധവൻ സുരൂപംശത്തിനു കളങ്കം വരുത്തിയോ!" അന്നുവരെ അവിടെനിന്നു പഠിക്കാൻ പോയവരെല്ലാം യശസ്സോടെ ജയിച്ചിരുന്നു. നാണുചേട്ടൻതന്നെ എഫ്.എല്ലിനും, ബി.എല്ലിനും ക്ളാസ്സോടെയാണ് ജയിച്ചത്. അതാണ് ലോ കോളേജിൽ ജോലി കിട്ടിയത്. മൂത്ത സഹോദരൻ ദാമോദരൻ പ്രശസ്ത... ഡി.എ.ബി.എസ് ജയിച്ച് സിംഗപ്പൂരിൽ ഡോക്ടറായിപ്പോയിരുന്നു. മരിച്ചപ്പോയ ഗോപാലൻചേട്ടനും നല്ല നിലയിലായിരുന്നു ഇന്റർ ജയിച്ചത്. ഏതായാലും അളിയൻ തിരുവടികളുടെ ചോദ്യം. മാഞ്ഞിന്റെ സമനില തെറ്റിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇടയ്ക്ക് ബറോഡയിൽ കലാഭവനിൽപ്പോയി എൻജിനീയറിംഗ് പാസ്സായെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിടെ സമനില തെറ്റിയിരുന്നു. അവസാനം ഊളവാറവെച്ചാണ് മരിച്ചത്. അമ്മ എട്ടു പെറ്റിൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും മകനെ ഒന്നിനെ തൂക്കിക്കൊന്നു തിന്നാൽ മറ്റു വലിയ ദുരന്തമുണ്ടാവിച്ചതായി തോന്നിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭാരതിയുടെ അമ്മയുടെ മകൾ നല്ല പ്രായത്തിൽ എത്രപേർ മരിച്ചിരിക്കു

ന്നു-നാരായണിക്കൊച്ചമ്മ എന്ന മൂത്ത മകൾ നാലഞ്ചു മക്കളായശേഷം പ്രസവത്തോടെ മരിച്ചു. ദേവകിക്കൊച്ചമ്മ രണ്ടാമക്കളായശേഷം മരിച്ചു. കാർത്തുയമ്മയുടെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ മരിച്ചു. കുഞ്ഞിയമ്മയുടെ ഭർത്താവ് നാരായണപ്പണിക്കർ വലിയ വക്കീലായിരിക്കേ മരിച്ചു. ഗോപാലൻ ചേട്ടൻ മരിച്ചു. ഭാരതിയുടെ അച്ഛനും ചിറ്റപ്പനും മരിച്ചു. അങ്ങനെ വളരെ വളരെ ദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചാണ് അവർ മരിച്ചത്. മാവേലിക്കര രാമസിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു എൻ.

അലക്സാണ്ടറും ഞാനുംകൂടി ചർക്കാസംഘവും നെയ്ത്തും തുടങ്ങിയത്. കെ.കെ. ചെല്ലപ്പൻപിള്ളയും എ.എൻ. ഗോവിന്ദൻനായരും കൂട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ താമസിക്കുമ്പോഴാണ്. വോട്ടർപട്ടികയിൽ പേരില്ലാത്തതു കാരണം ഭാരതിക്കു ജി. മാധവനെതിരായി മത്സരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോയത്. എൻ. അലക്സാണ്ടറും സാമിനാരായണനും എൻ. അലക്സാണ്ടറും ശ്രീനിവാസന്റെ വീട്ടിൽ ഞാനുംകൂടെ ആറാട്ടുപുഴ ശ്രീനിവാസന്റെ വീട്ടിൽ പൂഴക്കടവിൽ ഇറങ്ങി അച്ചൻകോവിലിൽ കുളിച്ചു. വൈകിയായിരുന്നു വീട്ടിൽ ചെന്നിരുന്നത്. ഒറ്റയ്ക്കു വീട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ഭാരതിയുടെ ഏകാന്തത ഈ പഴയ കാമുകൻ ഓർത്തിരുന്നതായില്ല. "ക്ഷണമാത്രവിധോഘോഷത്തോടെ വണമാക്കുംപടി വാച്ചിട്ടുപ്രണയം" എത്ര വേഗമാണ് തണുത്തു

പോകുന്നത്! അഞ്ചാമത്തെ ഗർഭവും പേറിക്കൊണ്ട് ഭാരതി എന്റെകൂടെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു വന്നു. ആലപ്പുഴ ഞാൻ വാങ്ങിയ നാലേക്കർ, സെന്റിന് അൻ പതു രൂപവച്ച് ചില്ലറയായി വിറ്റാണ് ഞാൻ ആലപ്പുഴ വീട്ടത്. തിരുവനന്തപുരത്തു ഞങ്ങൾ വാൻറോസ് ജങ്ക്ഷനിൽ രഞ്ജിത് ഇല്ലവിലാണ് ആദ്യം താമസിച്ചത്. പിന്നീടു സ്പാച്ച് ജങ്ക്ഷനില്ക്കൂടി. നായരുടെ കെട്ടിടത്തിലേക്കും അവിടെ നിന്നു ഗാന്ധിമംഗലത്ത് ഭാരതിസുന്ദരത്തിലേക്കും മാറി. പിന്നീടു പനവിലക്കിനടുത്ത് ഒരു കെട്ടിടവും സ്ഥലവും ഒറ്റി വാങ്ങി താമസിച്ചു. ഞങ്ങൾ അവിടെ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് അന്ന് എ.എ.സി.സി വിനതാ വിഭാഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷയായിരുന്ന ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധി കേരള പര്യടനം നടത്തിയതും അന്ന് എ.പിയായിരുന്ന ഭാരതിയും ഞാനുംകൂടി അവരുടെകൂടെ സഞ്ചരിച്ചതും. അവർ ഒരു നാൾ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വിശ്രമിച്ചു. അവരുടെ കൂടെ ഞങ്ങൾ കന്നുകുമാരിവരെ പോയി. തിരികെ തിരുവനന്തപുരത്തുവന്നു വിമാനം കയറ്റിവിട്ടു.

തുടർന്ന്, കളത്തിൽ വേലായുധൻനായരും പി.വി. തമ്പിയും സി.ജെ. തോമസും എല്ലാം എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച് ദിനബന്ധു പുത്രന്റെ പ്രതാപിപത്നം ഏറ്റെടുപ്പിച്ചു. കുട്ടിയും (പി.സി. ചെറിയാൻ) എന്നെ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ, 1957 ഡിസംബർ ആദ്യം ഞാനിന്നു സമ്മതിച്ചു. ഭാരതിയോടും കുട്ടികളോടും ചർച്ചചെയ്തൊന്നുമല്ല തിരുമാനമെടുത്തത്. അതെല്ലാം തെറ്റായിരുന്നുവെന്ന് ഇന്നു തോന്നുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് വിമൻസ് കോളേജിനടുത്ത് പത്തുപതിനഞ്ചു സെന്റ് സ്ഥലവും വീടും എനിക്ക് ഒറ്റിയായുള്ളതും ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തത്. കോളേജിൽ ഓണേഴ്സിനും, ബി.എയ്ക്കും പഠിക്കുന്ന ഊർമ്മിയെയും ആശാലതയെയും അവിടെനിന്നു പിഴുത് എറണാകുളം കോളേജിൽ ചേർക്കണം. ജയപ്രകാശനെയും പ്രിയദർശിനിയെ (ചിപ്പിയെയും) സ്കൂളിൽനിന്നും മാറ്റി എറണാകുളത്ത് ആക്കണം. എന്റെ മൂത്തമകൾ സുലൈഖ എ.ബി.എ.എസ്, എന്റെ ഉത്സാഹവുമില്ലാതെ ചേർന്ന് ഹോസ്പറ്റലിൽ താമസിച്ചു പഠിക്കാൻ അവൾക്ക് ഇളക്കംതട്ടിയില്ല. സി.കെ. രാമയ്യൻ എന്ന നല്ല മനുഷ്യന്റെ സഹായത്താൽ. എനിക്കു കാരാക്കുമറിയിൽ ഒരു വീടു കിട്ടി. സി.കെ. രാമയ്യൻ ഞങ്ങളുടെ ഗൃഹസ്ഥൻ എസ്റ്റേറ്റിന്റെ നാലു പ്ലാറ്റുകളിൽ ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കെ.പി. മാധവൻ നായരുടെ ചേർത്തല മിൽസിലെ പങ്കാളിയുമായിരുന്നു. യാതൊരു കളങ്കവുമില്ലാത്ത ശുദ്ധനായ മനുഷ്യൻ. പക്ഷേ, തോട്ടം അദ്ദേഹത്തിനും കൂടും ബന്ധിതം. ബാധ്യതയായിത്തീർന്നോ എന്നറിയില്ല. അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായിട്ടു വർഷങ്ങൾ വളരെയായി.

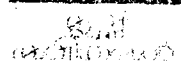
(ഒന്നാം ഭാഗം അവസാനിച്ചു)

കൃഷ്ണ കവിതകൾ

കൃഷ്ണ കവിതകൾ
പ്രസാ: ഇംപ്രിന്റ് ബുക്സ്
വില: 60 രൂപ.

ഇതുപത്തിയൊന്നു കഥകളും പെണ്ണായതു 'കവിതകളും അങ്ങുന്നു ഒരു സമാഹാരം. കരിവെള്ളർ കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇതൾ എന്ന പ്രസാധകസംഘമാണ് ഈ പുസ്തകം പുറത്തിറക്കിയത് നവാഗതരുടെ സൃഷ്ടികളാണ്. പ്രതാപി പന്മാർ ആവേശത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത എഴുത്തുകാർ. പ്രസാധകക്കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: 'മലയാള സാഹിത്യരംഗത്തെ ഏറ്റവും പുതിയ തലമുറയുടെ സർഗ്ഗസംഗ്രഹമാണ്' ഒന്നാമയായും. '...പ്രസാധകലോകം എക്കാലത്തും നവാഗതരെ ഒരു വിളിപ്പാട്കല മാറ്റി നിറുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നവാഗതരിൽ ചിലർ പ്രസിദ്ധരാവുമ്പോൾ മാത്രം അവരെ നെഞ്ചിലേറ്റി ലാളിക്കുവാനാണ് മായുമ്മങ്ങൾ പൊതുവേ ശ്രദ്ധിച്ചു പോരുന്നത്... ഈ സമാഹാരത്തിലെ കഥകളും കവിതകളും നമ്മുടെ സംവേദനശീലത്തെ മാറ്റിമറിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണോ? പുതുമലയുടെ രചനകൾ വർത്തമാനയുഗങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതിൽ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?'

മേല്പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പാർക്കിട പ്രസാധകരും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും നവാഗതരുടെ നേരെ നോക്കുകയേ ഇല്ല. ഈ പ്രസാധകരും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരുന്ന എഴുത്തുകാരുടെ മുമ്പിൽ എഴുതാനൊരു വിഷയത്തിനുവേണ്ടി ചെന്നു നിൽക്കുന്ന നിരൂപകരാണ് നമുക്കുള്ളത്. ഇന്നാണെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം ഒരു സാഹിത്യനിരീയാധിത്തിർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ സാഹിത്യനിരീപ്രതിയെ അതിന്റെ കൂരുന്ന ദശയിൽത്തന്നെ കരിച്ചുകളയൂ. ഈ പൂർത്തകം മുന്നോട്ടു വെക്കുന്ന കവികളും കഥാകാ

സിറോക്കുളി വെള്ളം
 ജോയിക്കട്ടി
 പാവുത്തുകൾ

കുത്തിന്റേതല്ല ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുനിൽക്കുന്ന കഥകളല്ല. ഭാഷ മലയാളത്തിന്റെ അതിരുകളിലുള്ള ആയുധമാണ്. പുതിയവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കഥയിലേക്കു കയറാൻ താ

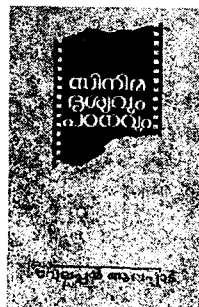
സ്വപുരം കാട്ടിയല്ല. എഴുത്തുകാരൻ തന്നെ അവന്റെ പ്രചാരകനായാലേ നിലനില്പുള്ളൂ എന്ന തന്ത്രത്തിന്റെ ഇക്കാലം ജോയിക്കുട്ടിയെ അറിയുന്നതില്ലെങ്കിലും ഈ കഥകൾ അതിവേഗിച്ചോളും. ജീവിതസൗകര്യത്തിന് ലഭിക്കുന്ന ശക്തമായ സൗഹൃദാവിഷ്കാരമാണ് ഈ കഥകൾ.

സാക്ഷിമാരിൽ
ഗ്രന്ഥം: ജോയിക്കുട്ടി പാലത്തുകൽ
വിത: കറന്റ് ബുക്സ്. വില: 25 രൂപ.
സമകാലനിരൂപണത്തിന്റെ
വ്യത്യസ്ത മൂലങ്ങൾ

പി.കെ. പരമേശ്വരൻ നായർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ നാലാമത്തെ ഗ്രന്ഥമാണിത്. മലയാള ഗദ്യശൈലി ലാളിത്യം, പരിപൂർണ്ണ ഒരു സാഹിത്യ നിരൂപകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ജീവചരിത്രസാഹിത്യ രചനയിലാണ് അദ്ദേഹം കൂടുതലും വ്യാപരിച്ചത്. 8 നിരൂപണപഞ്ചനീയങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

സിനിമ ദൃശ്യവും
പഠനവും

അലിപി ഗവേഷണത്തിന്റെ മേൽവിലാസമുള്ള ഒരു സിനിമാഗ്രന്ഥമാണിത്. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ ധനസഹായത്തോടു കൂടിയാണ് ഗവേഷണം നടത്തിയത്. ഈ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഗൈഡ് ഡോ. ചാത്തനാത്ത് അച്യുതാനുണ്ണിയായിരുന്നുവെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ ആമുഖത്തിൽ എഴുതിയത്.

സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒന്നുതൂണായി ചിന്തകളൊന്നും. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആവിഷ്കൃതമായിട്ടില്ല. പ്രാഥമികമായ ചില അറിവുകൾ മാത്രം. കലയും സങ്കേതവും, സിനിമയും ഇതരകലകളും, ലോകസിനിമ, ഇന്ത്യൻ സിനിമ, തിരക്കഥ, നിരൂപണം - പാനം- വിമർശനം, ഉപസംഹാരം എന്നിങ്ങനെയൊന്ന് അദ്യായങ്ങൾ. സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാഥമികമായ അറിവ്

വ്യക്തിക്കു വേണ്ടി ഈ പുസ്തകം ഉപകരിക്കും.
 സിനിമ ദൃശ്യവും
 പഠനവും
 ഗ്രന്ഥം വേലപ്പൻ ആലപ്പാട്
 പ്രസംഗം. തൃശ്ശൂർ ജില്ലാ മന്ത്രി
 പ്രസിദ്ധീകരണ സഹകരണസംഘം
 വില: 50 രൂപ.

ടൂറിസം എന്ത്, എന്തിന്?

ട്രിസന്തെക്കുറിച്ച് മലയാളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ആദ്യത്തെ ഗ്രന്ഥമാണിത്. ഈ മേഖലയെക്കുറിച്ച് നല്ല അന്വേഷവും ജ്ഞാനവുമുള്ള ഒരാൾ തന്നെ

മനോഹരമായ ഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ടൂറിസം കേരളത്തിൽ ഇന്നൊരു പാനവിഷയം കൂടിയാണ്. ആ രംഗത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കിട്ടുന്ന മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ടെക്സ്റ്റ് പുസ്തകവുമായും ഇതിനെ കണക്കാക്കാം. ആ ടെക്സ്റ്റ് പുസ്തകം ഒരു ആധികാരിക ഗ്രന്ഥം കൂടിയവയുണ്ടാവുന്നത് നല്ല കാര്യം തന്നെ. ആശ്ചര്യവർഷം കേരള സർക്കാരിന്റെ ടൂറിസം വകുപ്പ് സെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടായ അനുഭവജ്ഞാനമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഒന്നാകിടയാക്കിയത്. ഗ്രന്ഥരചകൻ എഴുതുന്നത്: 'ഔദ്യോഗികമായി ഏഴുവർഷക്കാലം ടൂറിസം വികസനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കഴിഞ്ഞുവെന്നതുമായും ഈ പുസ്തകരചനയ്ക്ക് എന്നെ അർഹനാക്കിയില്ല. എന്നാൽ, നിലനിൽക്കുന്ന വികലമായ ധാരണകളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ വ്യൂഹത്തിനെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കാൻ അത് സഹായകമായി. ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ ടൂറിസം സമൂഹഗാത്രവുമായി എങ്ങനെയാണ് ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതെന്നു കാണാനും കഴിഞ്ഞു... സ്വവ്യക്തമായി ടൂറിസത്തിന്റെ പക്ഷത്താണ് ഞാൻ നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ എന്തുവില കൊടുത്തും ടൂറിസം വികസനം കൂടിയേ തീരൂ എന്ന വിചാഗത്തിലുമായി പൊതുത്തപെട്ടാണ് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല...'.

ടൂറിസം എന്നാൽ എന്ത്. അതിന്റെ ചരിത്രം. ടൂറിസം, മനുഷ്യസമൂഹങ്ങളെ എങ്ങനെ അടുപ്പിക്കാം. ഇന്ത്യയിലെ അതിന്റെ ചരിത്രം. കേരളത്തിലെ സാധ്യതകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചൊക്കെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ.

දුරිസത്തെ കുറിച്ച് സාധාරണക്കാർക്കുള്ള അറിവ് വളരെ വികലമായ ഒന്നാണ്. ഈ അറിവു നന്നെയാണ് ചില സാമൂഹ്യസംഘടനകളും അവയുടെ തലപ്പത്തിരിക്കുന്നവരും വെച്ചു പുലർത്തുന്നത്. അത്തരം വികലധാരണകളെ തിരുത്തി ദുരിസത്തിന്റെ പൂർണ്ണ യാഥാർത്ഥ്യം അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ജയകുമാർ ചെയ്യുന്നത്. ദുരിസം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന സാംസ്കാരിക വൈകല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ദുരിസം ഉയർത്തുന്ന ധാർമ്മിക സമസ്യകൾ എന്ന അർത്ഥം ദുരിസത്തിന്റെ മറുപടിയും കാണലാണ്. ദുരിസം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സർക്കാരിന്റെ എളുപ്പസീക്ടുകൾക്കുവേണ്ടിയായ ഉപരിമോഡ്യം ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്.

ടൂറിസം എന്ത്, എന്തിന്?

പ്രസാ: പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്
വില: 80 രൂപ

-സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

 സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ ഒരു പുസ്തകം. നോവലല്ല, തിരഞ്ഞെടുത്ത ലേഖനങ്ങളുടെ സമാഹാരം. 'ആലോചന' എന്ന് ഈ സമാഹാരത്തിന് പേര്. വലിയ കാര്യങ്ങൾ കൊച്ചുനാട്ടു വെളിച്ചത്തിലിരുന്നു പറയുകയാണ് രാധാകൃഷ്ണൻ - ചങ്ങാതി. നമുക്കൊരുമിച്ചിരുന്ന് നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചാലോചിക്കാമെന്നുമതി. ഈ പുസ്തകത്തിൽ രാധാകൃഷ്ണൻ ഇത്തിരി സരസഭാവത്തിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. നമ്മളിന്ന് ജീവിച്ചു തീർക്കുന്ന ജീവിതത്തെ ഈ സരസൻ പിടിച്ചുകൂടയുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ലേഖനങ്ങളെ നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനരികെ നിറത്തേണ്ടതുണ്ട്.

സാമാന്യം തടിച്ചൊരു പു
സ്കതകമാണിത്. 180 രൂപ വി
ലവെച്ച് ഭംഗിയായി രൂപപ്പെടു
ത്തിയ ഒരു പുസ്തകം. സമു
ഹം, സാഹിത്യം, സിനിമ, സയൻ
സ്, സംവാദം എന്നിങ്ങനെ
അഞ്ച് വിഭാഗങ്ങളായി വേർതി
രിച്ചിരിക്കുകയാണ് ലേഖനങ്ങൾ.
നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പി
ന്നോക്കാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെടു
ത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് 'സമു
ഹം' എന്ന വിഭാഗത്തിലെ ലേ
ഖനങ്ങളിൽ നടത്തുന്നത്. യാ
ഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നും സത്യ
ത്തിൽ നിന്നുമുള്ള നമ്മുടെ കാ
ലത്തിന്റെ അകൽച്ച കണ്ടെത്തു
ന്നു. അകലം എന്ന ഈ യാ
ഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരെയുള്ള

ലേഖനങ്ങളിൽ. ഈ ക്ഷോഭം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ചിരിപുരയിലാണ്. ചിരിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നമ്മളെക്കുറിച്ചും ഗുരു (മാഷ്) എന്ന വർഗ്ഗം ലഘുവായിപ്പോയതിനെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയാണ് ഇവിടത്തെ ആലോചന. 'സാഹിത്യം' എന്ന വിഭാഗത്തിൽ നോവലിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകളാണ് ശ്രദ്ധേയം. ഈ ലേഖനങ്ങളിലെ അനുഭവത്തിന്റെ ചുട് തിരിച്ചറിയുന്നതിനേക്കാലും ഗൗരവമായ ഒരു വായനയ്ക്ക് ഇവയെ ഇവിടെ വിശ്വേതമാക്കുന്നില്ല. ഇതിനർത്ഥം രാധാകൃഷ്ണന്റെ 'സാഹിത്യസംബന്ധിയായ ലേഖനങ്ങൾ' ചുവന്നാണ് എന്നല്ല.

സിനിമയെക്കുറിച്ച് മലയാളത്തിൽ കുറേ പേർ

സ്കന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ഏറിയകൂറും വിവരക്കേടിന്റെ നാടുങ്ങലും ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്ന് പകർത്തിയതോ ഒപ്പിച്ചെഴുതിയതോ കൈ ആണ്. മാലികമായ ഒരു വലിയ പുസ്തകം സിനിമയെക്കുറിച്ച് ഇനിയും മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ അവ

സമീപിച്ച് രാധാകൃഷ്ണന്റെ സിനിമാസംബന്ധിയായ ലേഖനങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. സന്തതമായൊരാലോചനയാണിത്. മാലികാ എന്നൊരു കടന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഈ ലേഖനങ്ങൾക്കകത്ത് എവിടെയോ ഒരു ദൃശ്യപകർപ്പ് ഉള്ളതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉള്ളിൽ നിന്നും അത്യാം കണ്ടെത്തുന്നതുപോലെയോ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാലും രാധാകൃഷ്ണന്റെ സിനിമലേഖനങ്ങൾ വിമലയിൽപ്പെടെയെടുത്തതാണ്.

‘സയൻസ്’, ‘സംവാദം’ എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിച്ച രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാണ് ഇനിയുള്ളത്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗമാണ് ഈ ഭാഗത്താണ് ‘ഉള്ളിലേ’യിലെ അവസാനത്തെ രണ്ട് അധ്യായങ്ങൾ. ഈ അധ്യായ രാധാകൃഷ്ണനും മാത്രമേ മലയാളത്തിൽ നിർമ്മിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. സർവ്വീസിനെപ്പറ്റിയ മലയാളത്തിൽ ഏറ്റവും നന്നായി എഴുതാൻ കഴിയുന്ന ആൾ രാധാകൃഷ്ണനാണെന്ന് എന്റെ അറിവില്ലാത്തതോ എന്നോ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ നൂറുവർഷത്തിൽ ഒന്നോരണ്ടോപിടകിയതായി നടത്തിയ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് ‘സയൻസ്’ എന്ന വിഭാഗത്തിൽ ക

ലയ്യടയ്ക്കും ഗാന്ധിജിയുടെയും ആത്മാവിന് നേടി നന്നാ ബോണോപ്പിടിക്കുക ഓടുകയുണ്ട് അവരു രിപ്പിച്ചത് നയ്യക്ക് വായിച്ചു മറക്കാനുള്ളതല്ല. ഇങ്ങനത്തതിന്റെ വഴിയിലൂടെ ഒരു കോമന്റിനുള്ള വേഷം കെട്ടി നടക്കുകയാണ് 'സഹിഷ്' തിരികെ ലോകത്തിനുള്ളിലൂടെ ഓടുകയുണ്ട് വലിയ കുന്താവാസിയെ കളിച്ച് പീലിച്ച് കഥാപാത്രമാണ് ഓടുകയുണ്ടെന്നു ത് വായനക്കാരുടെ അംഗീകാരം വലിയൊരു വിൽ സമ്പാദിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഇത്ര നോവലിസ്റ്റ് തനിക്കുമാറിടം സമ്പാദിച്ചവരിൽ ഒരാളാണ് ആ സമ്പാദിക്കാൻ പെട്ടവരിൽ ഒരാൾ. ഇത് ആ ലോകത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സമ്പാദ്യം തന്നെ

എം. കുഷ്ണൻനായർ

സാഹിത്യവാദപഥം

മഴ തകർത്തുപെയ്യുന്ന രാത്രിയിൽ, മരങ്ങൾ കുനിക്കുവാൻ വിട്ടുനൽകുന്ന വേളയിൽ ഒരു മിന്നൽപ്പിണർ ഉണ്ടായാൽ പച്ചിലച്ചാർത്തു കൾ എന്തെന്നില്ലാത്തവിധത്തിൽ തിളങ്ങും. ആ ദൃശ്യം നമ്മളെ ആഹ്ലാദാനുഭൂതിയിലേക്കു വലിച്ചെറിയും. നിലാവും മുടൽമഞ്ഞും പരന്നൊഴുകുന്ന രജനീയിൽ അവയിലൂടെ അപ്പറത്തേക്കു നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന ദേവാലയത്തിന്റെ താഴികക്കൂടം സവിശേഷശോഭയോടെ നില്ക്കും. അക്കാഴ്ചയും നമുക്കു വിശിഷ്ടാനുഭൂതി നൽകും. നേരം നല്ലപോലെ വെളുത്തിട്ടില്ലാത്ത പുലർകാലത്ത് ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ ഇലാശയത്തിൽ വിടർന്നുനില്ക്കുന്ന താമരപ്പൂവിന്റെ അസ്പഷ്ട രാമണീയകം നമുക്കു സന്തോഷം പ്രദാനം ചെയ്യും. ഈ അനുഭൂതികൾക്കു തുല്യമായ ഒരുമുദ്രയിലാണ് പോളണ്ടിലെ കവിയായ യാൻ കോകനോവ്സ്കിയുടെ (Jan Kochanowski) 'Laments' എന്ന കാവ്യം വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായത്. ഇത് ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തത് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപ് നോബൽസമ്മാനം നേടിയ കവി ഷെയ്ംസ്ഹീനിയും പോളണ്ടിലെ പ്രശസ്തനായ കവി സ്റ്റാൻസ്ലാഫ് ബാരാൻസ്കിയാണ്. (Seamus Heaney-Stanislaw Baranczak faber and faber-London-Published in 1995. U.K £ 6=99 Spl. £ 4=25 Pages 53) പോളണ്ടിലെ മഹാകവി മാത്രമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹം. ചെക്ക്, സ്ലൊവാക്ക്, സെർബിയൻ, റഷ്യൻ, യുക്രേനിയൻ, റൂതേനിയൻ, ബൾഗേറിയൻ, സെർബോ ക്രോയത്ത് ഈ രാജ്യങ്ങളിലാകെയുള്ള കവികളെ പ്രതിഭാശക്തിയിൽ അതിശയിച്ച കവിയായിരുന്നു കോകനോവ്സ്കി. പതിനാറാം ശതാബ്ദത്തിലെ ഈ മഹാകവിയെ പോളണ്ടിലെ വേറെയെങ്കിലും കവി അതിശയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതിലും സംശയമുണ്ട് ചില നിരൂപകർക്ക്. 'Laments' എന്ന വിലാപകാവ്യം വായിച്ചു നോബൽ ലാറിറ്റർ ചെസ്ലോ മിലോഷ് (Czeslaw Milosz) പറഞ്ഞത് "The 'Laments' of Kochanowsky should be ranked with the

world classics" എന്നാണ്. വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ ശോകത്തെയാണ് ഇക്കാവ്യത്തിലൂടെ കവി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിലും അതിന് ഒരു സാർവലോകിക സ്വഭാവം കൈവരുന്നു. ചിന്തകൾ പോളണ്ടിന്റെ സവിശേഷാവസ്ഥകളോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കവിയുടെ പ്രതിഭ അതിനു സാർവജനീനാവസ്ഥ നൽകുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ സ്ഥലങ്ങളിൽ അത്യന്താധുനികത വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും നിസ്സംഗത പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം എഴുതുക. വൈകിയാണ്-നാല്പതാമത്തെ വയസ്സിലാണ്-ഈ കവി വിവാഹം കഴിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ എർസുല (Ursula) രണ്ടരവയസ്സുള്ളപ്പോൾ മരിച്ചുപോയി. മകളുടെ ചരമം സ്നേഹപരമായതായ അച്ഛനെ "വിശ്വാസത്തിന്റെ കരിനീലതടാകത്തിൽ" ആമുഖ്ജനം ചെയ്തിട്ടു. ആ മഹാദുഃഖത്തിന് അദ്ദേഹം കലാത്മകമായ രൂപം നൽകിയപ്പോൾ ഉണ്ടായതാണ് 'Laments' എന്ന മാസ്റ്റർപീസ്.

ഹെറക്ളിറ്റസിന്റെ എല്ലാക്കണ്ണുനീരും സൈമാനഡീസിന്റെ എല്ലാ വിലാപശീതങ്ങളും എല്ലാ വിഷാദങ്ങളും പരസ്പരം ഞെരിക്കുന്ന കൈകളും നനഞ്ഞ കണ്ണുകളും പരിഭവനങ്ങളും ഒരുമിച്ചു കൂടട്ടെ, എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നെത്തട്ടെ. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മകളുടെ, എന്റെ ചെറിയ പെൺകുട്ടിയുടെ ചരമത്തിലുണ്ടായ വിഷാദത്തിൽ അവ എന്നെ സഹായിക്കട്ടെ. ക്രൂരനായ മരണം അതിശക്തിയോടെ എന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് എന്റെ മോളെ വലിച്ചെടുക്കിയല്ലോ. രാപ്പാടികളുടെ മരണത്തോടു കാണുന്ന പാവ് വളരെവേഗത്തിൽ കൊത്തുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും കൊത്തുന്നു. അപ്പോൾ പാവപ്പെട്ട തളപ്പക്ഷി ഭയജ്വലനമെങ്കിലും അർത്ഥശൂന്യമായ ചിരകടികൊണ്ട് അവനെ തടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. വ്യർത്ഥ യത്നം. വിഷമാർന്ന നാക്കു മുന്നോട്ടേക്കു ചാടുന്നു. ചിരകടിച്ചുകൊണ്ട് അവൾക്കു പിന്മാറിയെ പറു. എന്റെ കുട്ടുകാർ പറയുന്നു 'നിങ്ങൾ വെറുതെയാണു കരയുന്നത്.' അങ്ങനെയൊക്കെ കിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഏതാണു വെറുതെയല്ലാത്തത്? എല്ലാം വ്യർത്ഥം..... മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം തെറ്റ്.

പിന്നെ കണ്ണീരൊഴുകുന്നതിലും വിഷാദമടക്കുന്നതിലും ആശ്വാസമെവിടെ? ഇത് ആദ്യത്തെ വിഷാദഗാനം. ഇങ്ങനെ ഹൃദയത്തെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുന്ന പത്തൊൻപതു ഗാനങ്ങളുണ്ട് ഇതിൽ. ഓരോന്നും നമ്മളുടെ അഗാധ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്പർശിക്കും. ഒന്നു രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽത്തന്നെ നൽകട്ടെ.

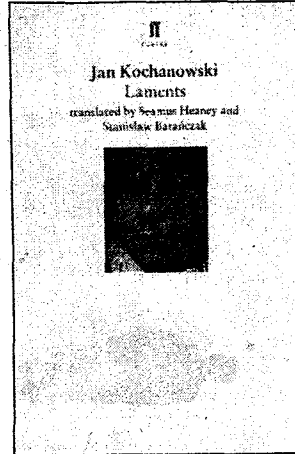
".....and it is not just you
That I am burying, but my hope too;
For you will never, never
sprout nor bloom
Again to light my eyes'
Unending gloom.
2. Man is not stone; his wounds
run deep;
His Joys are like a scar
on top;
And once it's touched,
that buried ache
Throbs wide awake.
3. I'll cry on as I cried
When God strikes, men
can't hide.

പത്തൊൻപതാമത്തെ വിഷാദഗാനം കലയുടെയും മനുഷ്യപ്രേമാത്മകതയുടെയും കൊടുമുടിയിൽ എത്തി നില്ക്കുന്നു. കവിയുടെ അമ്മ എർസുലയെ കൈയിലെടുത്തു നില്ക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കിനാവിലെ കാണുന്നു. അമ്മ കവിയോടു പറയുന്നു: 'മോനേ, സങ്കടംകൊണ്ട് നിളാങ്ങുകയാണോ? അതോ രോഗിയായി മാറിയോ? നിന്റെ നിലവിളി! പ്രിയപ്പെട്ടവനേ നിന്റെ നിലവിളി എന്റെ വിരൂപാസസ്ഥലത്തെ ചലനംകൊള്ളിച്ചു. എന്ന് അത് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. നിന്റെ ഓരോ വിലാപവും നീ പൊഴിക്കുന്ന കയ്പാർന്ന ഓരോ കണ്ണീർത്തുള്ളിയും മരിച്ചവരുടെ മരണ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതാ നിന്റെ കൊച്ചു പെൺകുട്ടി. അവളുടെ മനസ്സിൽനിന്നു മാല മുഖം കാണു. ആശ്വസിക്ക്.' കവിയുടെ മകൾ അപ്പോഴത്തെക്കാലം ഒരിക്കലും ഭംഗിയാർന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല.

Daughter, in white night gown,
gold-curl'd hair
Rose-petal skin, eyes bright
as a new day
Just like those mornings
when she'd come to say
Her prayers for me.....

അങ്ങനെ കവി പൊന്നോമനപ്പുത്രിയെ കണ്ടു. മകൾ മരിച്ചെന്നാണോ കവി കരുതുന്നതെന്ന് അമ്മ ചോദിച്ചു. എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു തെറ്റുപറ്റി. അങ്ങ് അവിടെ അവർ (മരിച്ചവർ) ജീവിക്കുന്നു. കുടുതൽ മഹനീയമായ രീതിയിലാണ്.

".... Every evil star
Shines with impunity and
as of right;
No matter how it hurts
we must abide

എന്റെ കുട്ടുകാർ പറയുന്നു 'നിങ്ങൾ വെറുതെയാണു കരയുന്നത്.' അങ്ങനെയൊക്കെ കിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഏതാണു വെറുതെയല്ലാത്തത്? എല്ലാം വ്യർത്ഥം..... മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം തെറ്റ്. പിന്നെ കണ്ണീരൊഴുകുന്നതിലും വിഷാദമടക്കുന്നതിലും ആശ്വാസമെവിടെ?

We must obey.....
അമ്മ മറഞ്ഞു. കവി ഉണർന്നു. താൻ കണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു സംശയം. അതു കിനാവായിരുന്നോ അതോ അതല്ലയോ?

കാവ്യം പര്യവസാനത്തിലെത്തി. കവി സ്വയം ആശ്വസിച്ച് പക്ഷേ ഇതു വായിച്ചതിർത്താലും മരണം ജനിപ്പിക്കുന്ന ദുഃഖം ആകുമെന്നും ചെയ്യുന്നതു നമ്മൾ കേൾക്കും. കൊടുങ്കാടിലൂടെ മരങ്ങളെ ഉലച്ചുവരുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ മഹാശബ്ദംപോലെ. ഇത്തരം കാവ്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോഴാണ് ജീവിതം ധനുമാലയെന്നു തോന്നുന്നത്. കവേ അങ്ങ് അന്തരിച്ചിട്ട് നാലു ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിന്റെ ഒരു മൂലയിലിരുന്ന് ഒരു നിസ്സാരൻ അങ്ങയുടെ മഹനീയമായ കാവ്യത്തെക്കുറിച്ച് അയാളുടെ സഹോദരന്മാരോടും സഹോദരികളോടും പറയുന്നു. അങ്ങിത് അറിയുന്നുണ്ടോ? അറിയുന്നുണ്ട്, അറിയുന്നുണ്ട്.

കെ. ജയകുമാർ

ഒരു മിത്തിന്റെ പ്രതിപാദനത്തിലൂടെ നാട്ടിന്റെ ആധുനികാവസ്ഥയെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന ശക്തമായ കവിതയാണ് ശ്രീ. കെ. ജയകുമാറിന്റെ "രേണുകയുടെ പുത്രൻ" (കലാകൗമുദി). മിത്ത് ജമദഗ്നിമഹർഷിയുടെ കോപവും ഭാര്യയെ കൊല്ലാൻ മകനോടുള്ള ആജ്ഞയും. ആ ആജ്ഞയനുസരിച്ചുള്ള രേണുകാവധം. രക്തം പുരണ്ട മഴുവെറിഞ്ഞു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കേരളം. ഇതിനു സദൃശമായി രക്തപങ്കിലമായിച്ചുവെത്തി ആധുനിക കേരളം. രണ്ടിനെയും ഭാവനകൊണ്ടു സമനായിപ്പിച്ച് ഒരു കലാശില്പം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു ജയകുമാർ. ചോരപുരണ്ട മഴുകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ അവസ്ഥ കവിയുടെ വാക്കുകളിൽക്കൂടി കണ്ടാലും:-

പരശുവിൻ മെയ് തൊടാതകലുന്ന
കടലിൽ നി
ന്നുരുവായ കരനോക്കി നില്ക്കേ
വെയലും നിലാവുമിരുട്ടുമില്ലവിടെയൊരു
വിളരുന്ന ഹിമപാളി മാത്രം
കാറ്റില്ല, കടലിൻ മിടിപ്പല്ല തേങ്ങലായ്
നേർക്കുന്ന താരാട്ടു മാത്രം
മുന്നിലെ ശൂന്യതയിൽ വർജ്ജിച്ച
മഴുവിന്റെ
മൃതമാമനമമെയ് മാത്രം
ഒരു കൊടുഹര്യ തൻ ഭാരവും
തീരാത്ത
നരമേധമായ്ത്തീർന്ന വാഴവും
മഴുപോലെ തിരകൾ വണലിക്കാത്ത
പാപത്തി
നൂടൽപോലെ ജീവിതം ബാക്കി."

സന്തം കാലയളവിന്റെ ജീർണ്ണതയെ മിത്തിനോടു പലിപ്പിച്ച് രണ്ടിന്റെയും സവിശേഷതകളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ കവി വിജയം വരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം, ഉത്തരം
"റൊളണ്ട് ബാർത്. ഫുക്കോ. ഗോൾഡ്മാൻ ഈ വലിയ ചിന്തകന്മാർ യൂറോപ്പിലെയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെയും

പൈങ്കിളിനോവലുകളെടുത്ത് അപഗ്രഥിക്കുന്നത് വിരോധാഭാസമല്ലേ?”

“തങ്ങൾ വിമർശിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചവറുകയാണെന്ന് അവർക്കറിയാം. എങ്കിലും അവയിലെ സമൂഹശാസ്ത്രസംബന്ധികളായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ അപഗ്രഥനം അത് തങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നീതിമർത്തിക്കാനുമാണ്. പിന്നെ വിരോധം, വൈരുദ്ധ്യം എന്ന ആർത്ഥത്തിൽ വിരോധാഭാസമെന്നു പറയരുത്. വിരോധമില്ലാതിരിക്കെ വിരോധം തോന്നുന്നതാണ് വിരോധാഭാസം. ‘വിരോധം തോന്നുമാറുക’ വിരോധാഭാസമായിട്ടും എന്ന് എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ.”

“എനിക്ക് എന്റെപൊന്നുമോനും ജീവിതവും നഷ്ടമായി. ഇനി?”

[നല്ല ഗായകനും കെ.എസ്.ആർ.ടി.സിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായ ശ്രീ. ഈ. ചെല്ലപ്പൻ (മുർക്കുട്ടിലെ-പെരുവ-മകന്റെ നിര്യാതത്തിൽ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ ഹൃദയഭേദകമായ കത്തിൽനിന്ന്.)

“കാലത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദമായ ഗമനംകൊണ്ട് ഏതിന്റെയും തീക്ഷ്ണത ക്ലായും സുഹൃത്തേ. കടുത്ത കോപം, കടുത്ത ശൂന്യത, അസഹനീയമായ ദുഃഖം ഇവയെല്ലാം കാലം ലഘൂകരിക്കും. ചില രോഗങ്ങൾക്കു കാലാവധിയുള്ളതുപോലെ മഹാദുഃഖത്തിനും കാലപരിധിയുണ്ട്. അതുവരെ ഇതു സഹിക്കാനുള്ള ശക്തി താങ്കൾക്ക് ഉണ്ടാകട്ടെ.”

“കിറുക്കന്മാരാനോ എല്ലാ ആഴ്ചയും ലേഖനമെഴുതുന്നത്?”

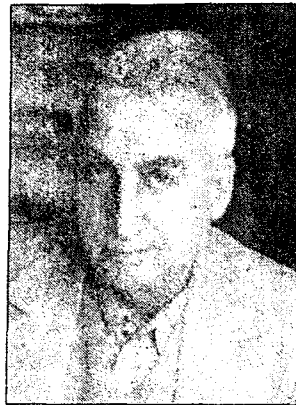
“അതേ. പക്ഷേ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നവരിലും അവരുടെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി.”

“പ്രൊഫസർമാർ എവിടെനിന്നു വരുന്നു?”

“ഞാൻ ഇതിനു നല്കുന്ന ഉത്തരം എന്തെല്ലെ ആരോ പറഞ്ഞതാണ്. പ്രൊഫസർമാർ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു വരുന്നു. കാരണം അറിവുള്ളവർ കിഴക്കുനിന്നാണു വന്നത്.”

“റോഡിലിറങ്ങി നടക്കാൻ വയസ്സാർ. എന്നെ എല്ലാവരും തുറിച്ചു നോക്കുന്നു. ഞാൻ എന്തു വേണം?”

“ഒന്നും വേണ്ട. മറയ്ക്കേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ കൂട്ടി മറച്ചു

ബാർത്

നിന്റെ ഓരോ വിലാപവും നീ പൊഴിക്കുന്ന കയ്പാർന്ന ഓരോ കണ്ണീർത്തുള്ളിയും മരിച്ചവരുടെ മറഞ്ഞ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതാ നിന്റെ കൊച്ചു പെൺകുട്ടി. അവളുടെ മനസ്സമീപമായ മുഖം കാണൂ. ആശ്വസിക്കൂ.” കവിയുടെ മകൾ അപ്പോഴത്തെക്കാളും ഒരിക്കലും ഭംഗിയാർന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല.

നടന്നാൽ മതി.” “രഘുവംശം. മേഘസന്ദേശം. കുമാരസംഭവം. ഇവ വായിച്ചപ്പോൾ എന്തു തോന്നി?” “മനുഷ്യന്റെ പ്രതിഭ ഇത്രത്തോളം സൗന്ദര്യം സൃഷ്ടിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് ആലോചിച്ചു. അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.” “സിനിമ കാണാനുണ്ടോ നിങ്ങൾ?” “ഉറങ്ങാൻ എനിക്കു വിടുണ്ടല്ലോ.”

അങ്ങനെയും രണ്ടു കഥകൾ

ഫ്രഞ്ച് ഭാഷയിൽ ദേവോ വ്യൂ (Deja Vu) എന്നു വിളിക്കുന്ന ഒരുതരം വ്യോമോഹം എനിക്കുണ്ടായി ശ്രീ. വി.ജി. മാരാമുറ്റത്തിന്റെ ‘ഡോൾ ഷോ’ എന്ന ചെറുകഥ കൃത്യമത്തിൽ വായിച്ചപ്പോൾ. എന്താണു ദേവോ വ്യൂ? ഞാൻ വീട്ടിന്റെ പച്ചമുഖത്തിരുന്നു റോഡിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു വെള്ളക്കാറ്റ് ശെയ്റ്റിൽനിന്നു പത്തടി മാറി വന്നുനില്ക്കുന്നു. അതിൽനിന്ന് ഒരു യുവാവ് റോഡിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരനു യൂറോപ്യൻ വേഷം. യുവാവിന്റെ ഭാര്യയും കാറിൽനിന്നിറങ്ങുന്നു. അവൾ നിലസ്സാരിയും നിലബ്ളാസും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. യുവാവ് മതിലിനു മുകളിലൂടെ തലനീട്ടി എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള താമസിക്കുന്നത് എവിടെയെന്ന് എന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്ന എന്റെ മറുപടികേട്ട് അവർ കാറിൽക്കയറി പോകുന്നു. പെട്ടെന്ന് എനിക്കൊരു തോന്നൽ ഇതുപോലെ ഒരു സംഭവം പണ്ടാരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഇതേ വെള്ളക്കാറ്റ്. ഇതേ യുവാവും ഭാര്യയും. അവരുടെ വേഷവും ഇതുതന്നെ. ഇതേ ചോദ്യം. എന്റെ ഇതേ മറുപടി. ഇതാണു ദേവോ വ്യൂ. ശ്രീ. വി.ജി. മാരാമുറ്റത്തിന്റെ കഥയെക്കുറിച്ചാണ് എനിക്കു ദേവോ വ്യൂ ഉണ്ടാകുന്നത്. രണ്ടുതവണ ഡോൾഷോയ്ക്ക് ഒരുത്തന്റെ പട്ടിക്ക് ഒന്നാം സമ്മാനംകിട്ടി. മൂന്നാമത്തെ ഷോയ്ക്കും അതു കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ അയാളിരിക്കുമ്പോൾ പട്ടി അയാളെ കടിക്കുന്നു. ഡോൾഷോ നടക്കുന്ന ദിവസം പട്ടി. ഉമസ്ഥനായും ഉമസ്ഥൻ പട്ടിയായും മാറി അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. ദേവോ വ്യൂ വെറും വ്യോമോഹമാണെന്നാണ് മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ തോന്നലും വ്യോമോഹമായിരിക്കാം. വി.ജി. മാരാമുറ്റംതന്നെ ഇക്കഥ പണ്ടെഴുതിയതല്ലേ എന്ന് എന്റെ സംശയം വെറും അസംഗതത്തുതന്നെ. ശരീരവും മനസ്സും ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് ദേവോ വ്യൂവിന്റെ ആവിർഭാവം. രണ്ടുതരത്തിലും പരീക്ഷണമാണ് ഞാൻ. അതിനാൽ എന്റെ തോന്നൽ വെറും ദേവോ വ്യൂ ആയിത്തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. പിന്നെ കഥയെന്ന നിലയിൽ ഇതിനു മേന്മയൊന്നും അവകാശപ്പെട്ടില്ല മാരാമുറ്റംപോലും. (കഥ കൃത്യമത്തിൽ) ഇതൊരു പട്ടികഥ; ഒരു കുറുങ്ങുകഥയുണ്ട് മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ. ശ്രീ. മണർകാട് വിജയനാണ് അതിന്റെ രചയിതാവ്. ഒരു ജന്തുശാസ്ത്ര പ്രഫെസർ കുരങ്ങുകൾ മാത്രമുള്ള ഒരു ദീപിൽവച്ച് ഭാര്യയെ പ്രാപിക്കുന്നു. അവൾ പ്രസവിച്ചത് കുരങ്ങുതന്നെ. അതു കുരങ്ങിൻകുട്ടത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ അവൾക്കു ദുഃഖം. കുറേക്കാഴിഞ്ഞു പ്രഫെസർതന്നെ ഭീമാകാരനായ കുരങ്ങായി മാറുന്നു. മാനസികഭ്രാന്തം. കൊലപാതകം. വിഗ്രഹത്തേയും ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളാണ് നമ്മുടെ കഥാകാരന്മാർ ഏറിയകൂറും കൈകാര്യം ചെയ്യുക. അതിൽ

നിന്നു വിളിന്നമായി ഒരു ശാഗ്നകഥയും ഒരു വാനരകഥയും എഴുതിക്കളയാമെന്ന് രണ്ടു കഥാകാരന്മാർ കരുതി. വൃദിചാരത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ ചെന്ന ടോൾസ്റ്റോയി അവിടുന്നുകൊണ്ട് സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകാശത്തെ നോക്കിയപ്പോൾ ഉണ്ടായതാണ് ‘അന്നാ കരേനിന’ എന്ന നോവൽ. ലൗകികജീവിതത്തിന്റെ വെറുപ്പിൽ ചെന്നു ചേർന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവപുരോഹിതൻ അനന്തരവളുടെയും അവളുടെ കാമുകന്റെയും പ്രേമം കണ്ട് ആ വെറുപ്പിൽനിന്നു മുകടി നേടുന്നതാണ് മോപസാങ്ങിന്റെ ‘ചന്ദ്രികയിൽ’ എന്ന കഥയിൽ നമ്മൾ കാണുക. ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യനെ ഉന്നമിപ്പിക്കുന്ന രചനകൾ. മാരാമുറ്റവും മണർകാടും വിജയനും കഥയെഴുതുന്നു. വായനക്കാർക്കു ഡിപ്രെഷൻ.

നിരീക്ഷണങ്ങൾ

സി. കേശവൻ ജയിലിൽ-ഇന്ന് 163-ാമത്തെ ദിവസം ഇങ്ങനെയുള്ള അറിയിപ്പുകൾ മലയാള മനോരമ ദിനപത്രത്തിൽ അച്ചടിക്കുന്നതു വായിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ അലിവാഷത്തോടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ അക്കാലത്ത്. ആ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ആശ്വാസം സഫലിപ്പിച്ചത് വർഷങ്ങളേറെക്കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. കോളേജിൽ അധ്യാപകനായിത്തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹം ഹോസ്റ്റൽ ഒരു സമ്മേളനത്തിന്റെ അധ്യക്ഷൻ സി. കേശവനായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കാറിൽ യാത്രചെയ്തു. ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം കൊച്ചുക്രിട്ടിയെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കൻ. എങ്കിലും ധീരൻ. തനിക്കു തോന്നിയത് വെട്ടിത്തുറന്നു പറയുന്ന പ്രകൃതക്കാരൻ. സ്വഭാവത്തിന്റെ ശക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ സത്യാശക്തിയും വ്യക്തിത്വശക്തിയും ഉള്ള ഒരു മഹാവ്യക്തിയെ പ്രതിമയാക്കി കാഴ്ചബംഗ്ളാവിനടുത്തു നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ആകാരം പ്രതിമയിലുള്ളതുപോലെ അനുപാതരഹിതമല്ല. സി. കേശവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ശക്തി പ്രതിമയുടെ മുഖത്തു സ്പർശിക്കുന്നതേയില്ല. ആളുകളെ ബഹുമാനിച്ചില്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല. അപമാനിക്കാതിരുന്നത് മതി. അടുത്തകാലത്ത് അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഏ.ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ പ്രതിമയും ഇതുപോലെ വിരുപമാണെന്ന് അറിവുള്ള രണ്ടുപേർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ക്ഷോഭം ഉണ്ടാകരുതല്ലോ എന്നു കരുതി ഞാൻ ആ പ്രതിമ കാണാൻ ഇതുവരെ പോയില്ല.

തിരുവനന്തപുരത്തെ പുത്തൻകണ്ടം മൈതാനത്തിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ പ്രതിമയുണ്ട്. നിരനിരയായി കോട്ടയ്ക്കകത്തുള്ള ഭവനങ്ങളിൽ ചെന്ന് അതിൽ പച്ചമുഖത്താണ് ഇറങ്ങിയ തെങ്ങിയെപ്പോലെയിരിക്കുന്നു ആ പ്രതിമയെന്നു ഡോക്ടർ കെ. ഭാസ്കരൻനായർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സാറി

ജയകുമാർ

നിന്റെ ആ പ്രസ്താവം ശരിയാണ്. ഒന്നരയിഞ്ചു സ്പെലുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഇങ്ങനെ മുകിനും മലയിലും പ്രതിമകൾ വയ്ക്കുന്നതെന്തിന്? ഇനി വയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ അതെന്നും അതരിച്ച മഹാവ്യക്തികളെ അപമാനിക്കാതിരിക്കാനെങ്കിലും നമ്മൾ മനസ്സുരുത്തേണ്ട? ഇത്രയും എഴുതിയപ്പോൾ തൃശ്ശൂരെ സാഹിത്യ അക്കാദമി ഹോളിൽ വച്ചു എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ എണ്ണച്ചായ ചിത്രത്തിന്റെ ഓർമ്മ വരുന്നു എനിക്ക്. സാറിന്റെ രണ്ടു കവിളിലും തുണ്ടിനിരു വന്നതുപോലെയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഏതെങ്കിലും കാലത്തു തുണ്ടിനിരു വന്നിട്ടുണ്ടോ. വരുന്നിൽ ആ സമയത്ത് ചിത്രകാരൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നൊന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. തുണ്ടിനിരു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാറിനെ അമ്മട്ടിൽ വരച്ചത് നിതിമർക്കിക്കാം.

2. നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ നോവലിൽ കയറുന്നതിനുമുമ്പ് ഈ ലോകത്തു ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. നോവൽ വായിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും അവർ അതിൽനിന്നു രങ്ങി ഈ ലോകത്തു ജീവിക്കണം എന്നോ മറ്റോ ആരോ പറഞ്ഞതായി ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ. കാര്യത്താൽ അമ്മയ്ക്കും ശങ്കുആശാനും ‘മാർത്താണ്ഡവർമ്മ’ എന്ന നോവലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അവർ നമ്മുടെയടുടെ ജീവിക്കുന്നു. എന്നാൽ കേശവദേവിന്റെ ഏതു കഥാപാത്രമാണ് നോവലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്നത്? ഇപ്പോൾ അവർ ജീവിക്കുന്നുണ്ടോ? കഥാപാത്രങ്ങളേ വേണ്ട എന്നാണ് നവീന ചിന്താഗതിയെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ ആപത്തു നിറഞ്ഞ ചിന്താഗതി വേറെയില്ല. മനുഷ്യജീവിതത്തിനു പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നതു കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. അവ നോവലിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ ആ നോവലിന് ജീവിതവുമായി ഒരു ബന്ധവും കാണുകില്ല.

3. ഒരുശയത്തെ എപ്പോഴും എതിർത്താൽ അതിന്റെ ശക്തി കൂടുകയേയുള്ളൂ. ആശയത്തോടു യോജിക്കാത്തവർപോലും എതിർപ്പു കൂടുമ്പോൾ ആ ആശയത്തോട് ഒരുതരം ‘സഹതാപ’മുള്ളവരായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് ഒരുപരിധിവരെ മാത്രമേ എതിർപ്പ് ആകാവൂ.

പ്രഭാഷണം നിർവഹിക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ അമിതമായി വാക്കുകൾകൊണ്ട് ആക്രമിച്ചാൽ ശ്രോതാക്കൾ ആ വ്യക്തിയുടെ ഭാഗത്തേക്കു ക്രമാനുഗതമായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പ്രഭാഷകന്റെ ആക്രമണോത്സുകങ്ങളായ വാക്കുകൾ വ്യർത്ഥങ്ങളാവും. അതുപോലെ ഏതെങ്കിലുംമാരയെത്തന്നെ വേണ്ടി തൊണ്ടകീറി വാദിച്ചാലും പ്രയോജനമില്ലായ്മയായും. അതിരുകടന്ന ആവേശം ആർജ്ജ്വമില്ലായ്മയുടെ സന്തതിയാണ്. ഏതു പ്രശംസയും ഏത് എതിർപ്പും മിതമായിരിക്കണം.

Advertisement for MODERN BOOK CENTRE. NOW ON SALE. List of books and prices: 1. Theodore Zeldn : An Intimate History of Humanity Rs. 305.00, 2. Marquez : Collected Stories Rs. 228.00, 3. Christopher Hitchens : The Missionary Position : Mother Theresa in theory & practice Rs. 095.00, 4. Surabhi Banerjee : Modern Poems from Bengal Rs. 125.00, 5. Terry Eagleton (Ed.) : Marxist Literary Theory Rs. 855.00, 6. Peter Drucker : Managing in a time of great change Rs. 695.00, 7. Bhabani Sen Gupta : India - Problems of Governance Rs. 450.00. MODERN BOOK CENTRE, G.P.O. Junction, Thiruvananthapuram - 695 001, Phone : 331826, 331816.

(14-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച) കോട്ടയത്തെ റബ്ബർ രാജാക്കന്മാരാണ് മാണിപ്പട്ടയമേളകൊണ്ടു ഗുണമുണ്ടാക്കിയത്. ബാക്കി വന്ന പ്രദേശങ്ങൾ അഗ്നിക്കുശ്ചാർത്ത് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു കൈമാറാനുള്ള തീരുമാനത്തെ എതിർത്ത് ജാനുവിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 144 ആളുകൾ കൂടിവെച്ചു. അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് കോഴിക്കോട് ജില്ലാ

കോടതിയിൽ 12 ദിവസം റിമാൻഡിലാക്കിയിരുന്നു. ജയിലിൽനിന്നു വന്നശേഷം റിലേ സത്യാഗ്രഹം തുടരുകയാണ്. തിരുനെല്ലി പഞ്ചായത്തിലെ പനവല്ലിയിൽ ആദിവാസികൾക്ക് അർഹപ്പെട്ട 18 ഏക്കർ നിക്ഷിപ്ത വനഭൂമി പണിച്ച് കിട്ടാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ 72 കുടുംബങ്ങൾ

ഭൂമി കൈയേറി കൂടിലുവെച്ചു. ആവർത്തിച്ചത് പെട്രോളിന്റെ ആ രാത്രിതന്നെയായിരുന്നു. ജാനുവരി 17-ന് പെട്രോളുള്ളവരെ 17 ദിവസം കണ്ണൂർ സെൻട്രൽ ജയിലിൽ പാർപ്പിച്ചു. ജയിലിൽനിന്നു പുറത്തുവന്ന ആദിവാസികൾ ജാനുവിയോടു ചോദിച്ച ചോദ്യം: “നമ്മൾ ഇനി എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നത്?” എന്നാണ്. ജാനുവിയെന്നു. ഈ ചോദ്യമാണ്

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ രൂപം. ഞങ്ങൾക്കു പോകാനാരിടമില്ല. പതിറ്റാണ്ടുകളായി പതിതവർഗ്ഗം ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഒരു ചോദ്യമാണിത്.

എങ്കിലും, ജാനുവിനു നിരാശയില്ല. ആദിവാസികൾക്കു വംശനാശമില്ലെന്നു ജാനു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസവും തന്റേടവുമാണ് ജാനുവിനെ നയിക്കുന്നത്. 1994-ൽ ഏറ്റവും നല്ല പട്ടിക വർഗ്ഗ സാമൂഹിക പ്രവർത്തകയ്ക്കുള്ള സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ അവാർഡു കിട്ടിയപ്പോൾ സി.കെ. ജാനു മുന്നോട്ടുവച്ചത് ആദിവാസികളുടെ പതിമൂന്ന് അടിയന്തര ആവശ്യങ്ങളായിരുന്നു. ഈ അടിയന്തരാവശ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ തന്റെ കൈയിൽ ബട്ടനൊന്നുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് മന്ത്രി പന്തളം സുധാകരന്റെ മുന്നിൽ അവാർഡു തുകയും പ്രശസ്തിപത്രവും എറിഞ്ഞിട്ടു പോകാൻ കാണിച്ച അതേ ധീരത ജാനു ഇന്നും സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ഇന്നേയ്ക്കു ജാനുവിന്റെ നിരാഹാരം 9-ാം ദിവസം പിന്നിടുകയാണ്. വയനാടൻ കാടിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു കോണിൽ തീക്കുണ്ഡത്തിനടു

ത്തിരുന്നു പഴയ ജൈവരപ്പരുമൻ ഇളംതലമുറയ്ക്ക് ആ കഥ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയായിരിക്കും. 'പണ്ടുപണ്ട് നമുക്കും ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മളാർക്കും അടിമകളല്ലാതിരുന്ന കാലം. മാവേലി മന്റുവിന്റെ കാലമായിരുന്നു അത്. കാടുവെട്ടി വിത്തിരിക്കാനും കാത്തിരുന്നു വിളയെടുക്കാനും അറിയാവുന്ന ഒരു ചെറിയ മന്റുമായിരുന്നത്. പൂഴയിൽ നിന്നു വെള്ളം തിരിച്ച് കൃഷി നനയ്ക്കാനറിയാവുന്നവരായിരുന്നു. അവിടെ അടിയോനും പണിയ നുമില്ലായിരുന്നു. നായരും നമ്പ്യാരുമില്ലായിരുന്നു. എല്ലാരും മനുഷ്യർ. കള്ളവും, ചതിയുമില്ലാത്ത സാധാരണ മനുഷ്യർ. അവരങ്ങനെ സൈവരായി കഴിയുന്ന കാലത്ത് മൂന്നു കള്ളത്തമ്പുരാക്കന്മാർ അവിടെ വന്നു. മനുഷ്യന്റെ കള്ളച്ചിരിയുമായാണ് അവരവിടെ എത്തിയത്. മാവേലിമന്റു അവരെ ഹൃദയം തുറന്നിരുത്തി. തക്കം കിട്ടു നേരത്ത് ആ തമ്പുരാക്കളെ ചതിക്കാട്ടി മണ്ണും മന്റോം തകർത്തത്. ചതിയറിഞ്ഞ കാർണോർ മണ്ണും മന്റോം ചോദിച്ചു. മുകുളിപ്പിച്ച് മാവേലിമന്റുവിനെ താഴെയിട്ടു തമ്പുരാക്കളെ മന്റു മണ്ണിലെ കാർണോർക്കെ ചോര വീണു. തമ്പുപ്പാക്കളും, കരച്ചിലുമായി ഓടിവന്ന മാവേലിമന്റുവിന്റെ മകളേ. മാവേലിമന്റുവിനേ മന്റുക്കളാരും

പിന്നെ കണ്ടില്ല. മന്റുക്കൾ അവരപ്പോടെ നാലു പാടും പാഞ്ഞു. ഏകദേശം പാഞ്ഞിട്ടെത്താ. കള്ളത്തമ്പുരാക്കളോരെ തടുത്തുകൂട്ടി നിറങ്ങളുടെ പേരിലിപ്പിച്ചു മന്റുക്കളെ കുലോം നൂറ്റൊട്ടാ ചാതിം ഉണ്ടാക്കി. എല്ലാരും കേക്കാൻ നാല് ഭാഗത്തേക്കായി ഓർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 'കേട്ടോളീ നായിന്റെ മക്കളേ. ബിരാട് പൂരൂഷനെന്ന് പൂരൂഷന്റെ' യാണീ ലോകം! ഞങ്ങളെ ബിരാട് പൂരൂഷന്റെ വായിന്നും കൈയിന്നും നെഞ്ചിന്നും വന്നോർ. നിങ്ങളെ ഞങ്ങളെ അടിമകളേ. അടിമകളേ. ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് ചെയ്യാലാണ് എനി നിങ്ങളെ പണി. ഇതെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ ലോകം. ഈ ബയലുകളൊക്കെ ബലുതാക്കാൻ. ഈ കുന്നുകളൊക്കെ തോട്ടങ്ങളാക്കാൻ അടിമകളേ എണിക്കിൻ. വാളും കുന്തോകൊണ്ടു പറ്റാത്ത പണിക്ക് പിന്നെ തമ്പുരാക്കളെ മാളിയെ കൊണ്ടുവന്നു. ഒരു കൈയിലേ ചോരയിട്ട് വാളെ പിടിച്ച് ദൈവത്തെ. മാളിയെക്കണ്ട് മന്റുക്കളെ പേടിച്ച് ഒന്നിറ്റ് തമ്പുരാക്കളെ അടിമകളായി. തമ്പുരാക്കളെ പാഞ്ഞാലും കേക്കണ അടിമകളായി. അടിമകളുടെ വംശഗാഥകൾ തുടരുകയാണ്. ജാനുവിലൂടെ, ജാനുവിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ.

«Pretty» Polly BRA

with a pair of wings

 **JAI
Enterprises**

Manjalikulam Road, Thampanoor, Thiruvananthapuram 695 001 Phone: 0471-330138

